

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

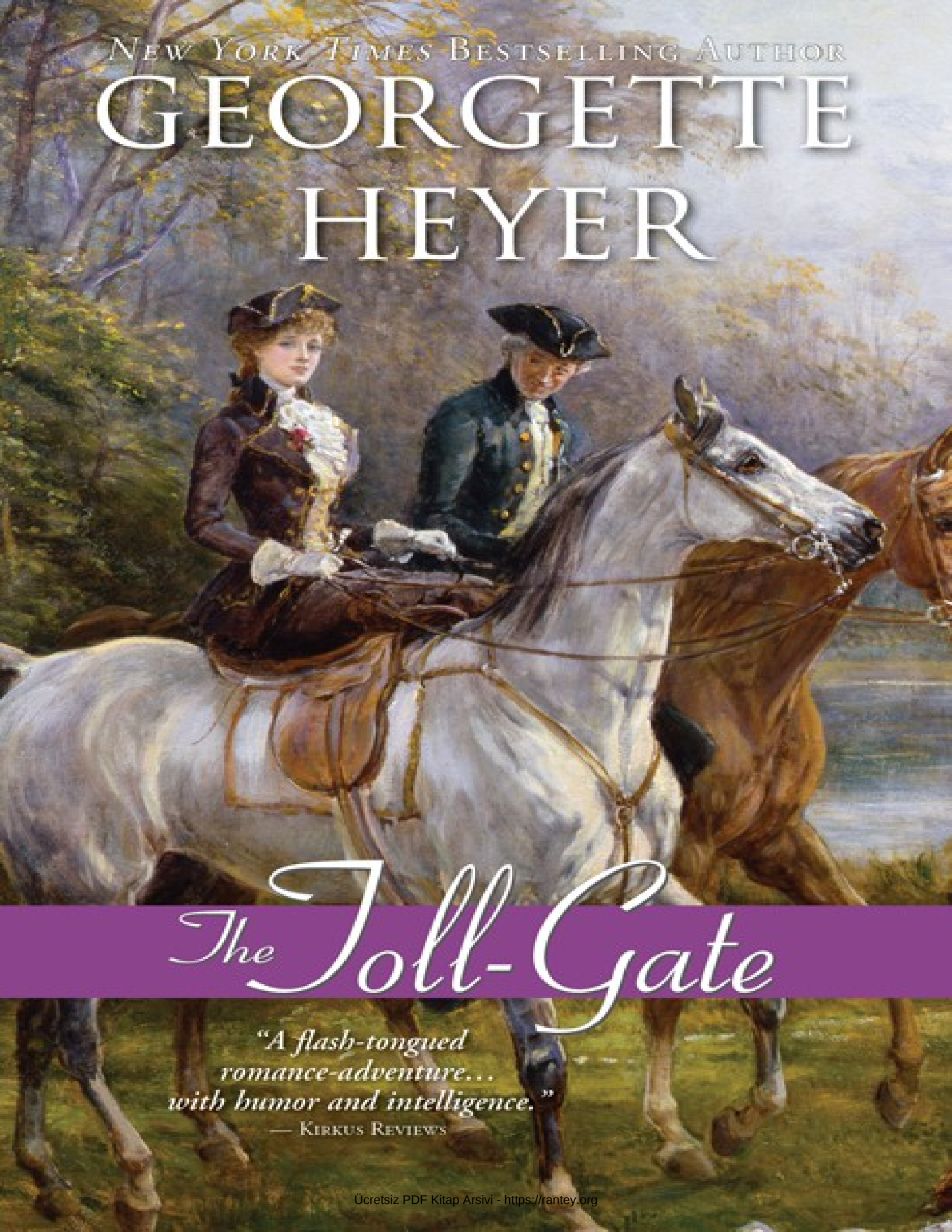
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

GEORGETTE HEYER

The Toll-Gate

*"A flash-tongued
romance-adventure...
with humor and intelligence."*

— KIRKUS REVIEWS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

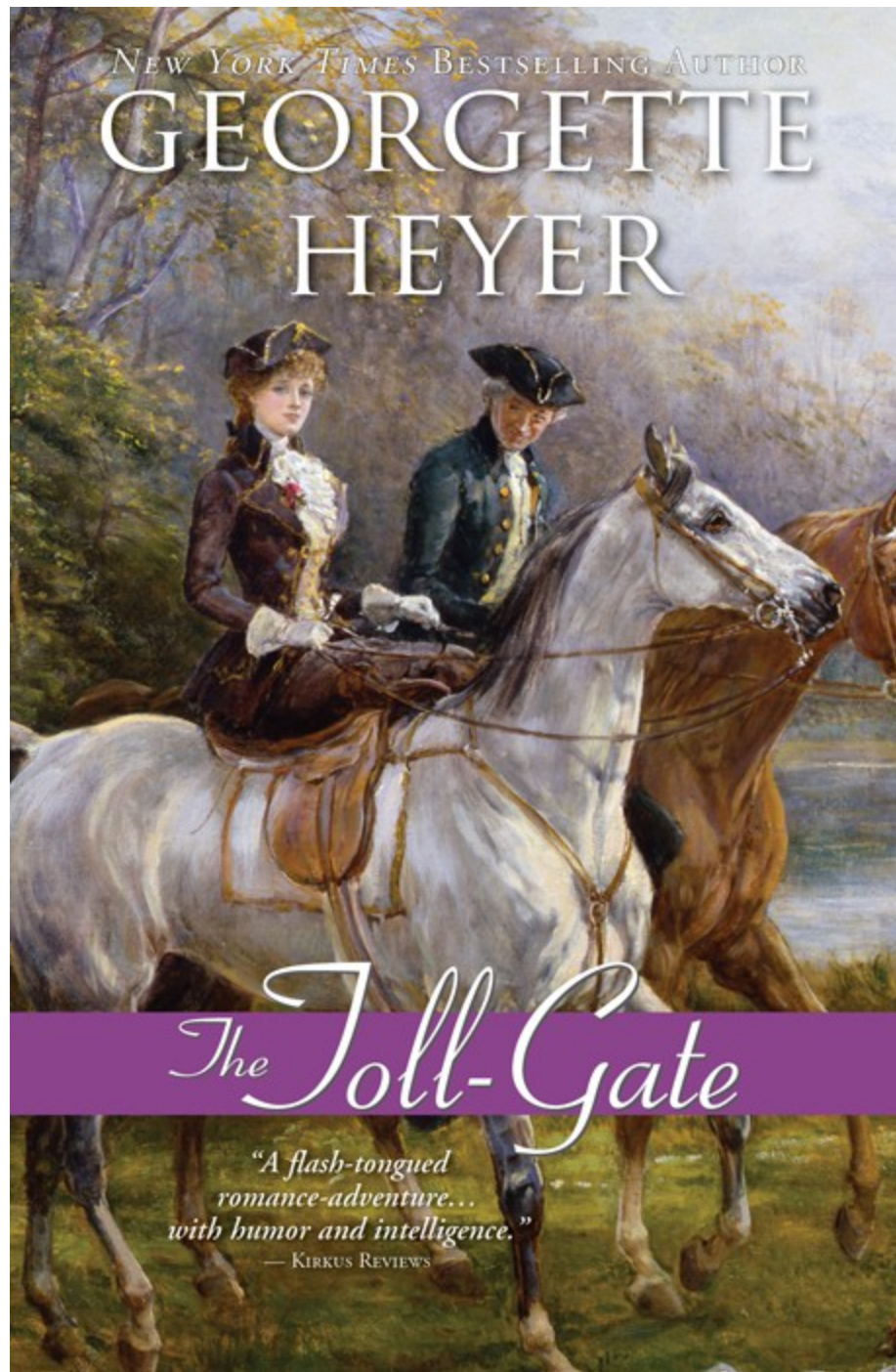
Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

The Toll-Gate

Georgette Heyer

OceanofPDF.com

Telif Hakkı

Telif Hakkı© 1954 Georgette Heyer

Kapak ve iç tasarım © 2011 Sourcebooks, Inc. Kapak
tasarımı Dawn Adams/Sourcebooks, Inc. tarafından
yapılmıştır.

Parkta Bir Gezinti/Heywood Hardy© Güzel Sanatlar Fotoğraf Kütüphanesi

Sourcebooks ve kolofon Sourcebooks, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncısı Sourcebooks, Inc. şirketinin yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yöntemle -eleştirel makaleler veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç- hiçbir şekilde çoğaltılamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar kurgusaldır veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Sourcebooks Casablanca, an imprint of Sourcebooks, Inc. tarafından yayımlanmıştır.

P.O. Box 4410, Naperville, Illinois 60567-4410

(630) 961-3900

Faks: (630) 961-2168

www.sourcebooks.com

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data Heyer,
Georgette

Gişe kapısı / yazar Georgette Heyer.

s. cm.

1. İngiltere-Sosyal yaşam ve gelenekler-19. yüzyıl-Kurgu. I. Başlık.

PR6015.E795T65 2011

823'.912-dc23

2011026464

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Ön Kapak](#)

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[Bir](#)

[İki](#)

[Üç](#)

[Dört](#)

[Beş](#)

[Altı](#)

[Yedi](#)

[Sekiz](#)

[Dokuz](#)

[On](#)

[On bir](#)

[On iki](#)

[On üç](#)

[On dört](#)

[On beş](#)

[On altı](#)

[On yedi](#)

[On sekiz](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Arka Kapak](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

Bir

Altıncı Saltash Kontu muazzam yemek masasına şöyle bir göz gezdirdi ve bir memnuniyet parıltısı hissetti. Her biri Beşinci Kont'a hizmet etmiş olan ve Devlet Yemek Salonu'nun Kraliyet mensuplarını, yabancı Büyükelçileri ve büyük ve görkemli partileri ağırlamak için kullanıldığı çeşitli vesileleri nostaljik ayrıntılarla hatırlayan uşağı ya da kâhyası tarafından paylaşılmayan bir duyguydu bu. Beşinci Kont bir halk adamıydı. Büyük bir makamı doldurmak için ne arzusu ne de yeteneği olan oğlu için durum tam tersiydi. Gerçekten de, bir kraliyet hanedanının en sıradan evladını bile ağırlama beklentisi kadar azdı ki, otuz yaşında Leydi Charlotte Calne ile nişanlanmamış olsaydı, Easterby'deki Devlet Daireleri tamamen kullanılmaz hale gelebilirdi.

Beşinci Kont'un hayatta kalan tek oğlu olduğu için, bunun aile için önemli bir mesele olduğunu düşünmeden edemiyordu; ve bunu belirtmek için, müstakbel geliniyle tanışmak üzere Staple hanesinin müsait olan tüm üyelerini Easterby'ye çağırmişti. Annesiyle olan ilişkilerini hızlıca gözden geçirmesi, onların bu muzaffer toplantıda bulunmalarının istenmeyen olduğu kadar gereksiz de olacağına ikna olması için yeterliydi. Staple'lar için o önemli bir kişiydi, ailesinin reisiydi ve efendi kız kardeşi Albinia bile konumunun ona hak ettiği saygıyı (toplum içinde) ondan esirgemezdi. Timbercombes'lar içinse durum tam tersiydi, ona hiçbir bağlılıkları yoktu ve evliliğinin onları ilgilendirmediğine karar vermesi birkaç düşündürücü dakikadan fazla sürmedi.

Böylece Devlet Yemek Salonu'nun boyalı tavanının altında sadece yirmi kişi yemeğe oturdu; tabaklarla dolu bir masanın başında oturan ve ortasında yabancı bir hükümdar tarafından Beşinci Kont'a hediye edilmiş devasa bir epergne taşıyan Kont, etrafına memnuniyetle baktı.

Odanın kalabalık olması ve beylerin sayısının hanımlardan iki kat fazla olması onun için önemli değildi: Staples'lar

Davetine en sevindirici şekilde karşılık verdiler ve -korkunç Caroline Teyze bile- tam da olması gerektiği gibi davranıyorlardı. Müstakbel kayınvalidesi Leydi Melksham'ın etkilendiğini görebiliyordu. Staples'ların çoğunu zaten tanıyordu ama bugüne kadar ne yanında oturan Başdiyakoz Trevor Amca'yla ne de iri yarı kuzeni John'la tanışmıştı. Ev işlerine bakan bekâr teyzesi Maria, John'un yemek masasında daha alçak bir pozisyonda oturmasından biraz rahatsızlık duymuş ama Kont'un isteğine boyun eğmişti. Elbette bir Başdiyakoz'un, emekli bir Dragoon Muhafız Yüzbaşısı'ndan daha öncelikli olması gerektiğini biliyordu ama Başdiyakoz onun küçük kardeşiydi ve onun dünyada özel bir yeri olduğunu anlamak onun için zordu. Öte yandan John, ikinci erkek kardeşinin tek oğluydu ve Kontluğun varis adayıydı, bu da onu onun gözünde önemli bir kişi yapıyordu. Bunu Kont'a söylemeye cesaret etti ve Kont bundan hiç hoşlanmadı: bunun çok haklı bir gözlem olduğunu düşünüyordu.

"Yine de sevgili John'un nerede oturduğunu umursamayacağını söyleyebilirim!" diye ekledi Leydi Maria rahatça.

Kont bunun ne yazık ki doğru olduğunu düşünüyordu. John'u çok severdi ama onun saygınlığını çok fazla önemsemediğini düşünüyordu. Muhtemelen Yarımada'da geçirdiği sefer yılları onu kendisine ve taşıdığı isme gereken saygıyı unutturmuştu. Davranışları derece kolaydı ve sık sık soylu akrabasını ciddi şekilde şoke eden tuhaf davranışlarda bulunuyordu. Yarımada'daki kahramanlıkları onu subay arkadaşları arasında kötü bir şöhret sahibi yapmıştı ve 1814'te satıldığından beri yaptığı hareketlerden en az biri Kont'a yakışsız bir şekilde tuhaf gelmişti. Napolyon'un tekrar serbest kaldığını öğrenir öğrenmez gönüllü olarak orduya geri dönmüktü. Kont ona görevinin onurundan böyle bir fedakârlık yapmasını gerektirmediğini söylediğinde kahkahalarla gülmük ve haykırmıktı: 'Ah, Bevis, Bevis - ! Bu seferi kaçıracağımı , değil mi? Bir servet için bile kaçırmam! Vazife asılacak!'

Böylece John tekrar savaşa gitmişti. Ancak bir gönüllünün mütevazı konumunda uzun süre kalmamıştı. Albay Clifton, 1. Ordu'ya komuta ediyordu.

Dragoons Alayı, Çılgın Jack'in geri döndüğünü duyar duymaz onu ekstra bir kamp yardımcısı olarak kaydettirdi. Waterloo Seferi'nden çok dinlenmiş olarak ve bir kılıç kesiği ile atılan bir topun sıyrmasından başka ciddi bir yara almadan çıktı. Kont onu sağ salim evinde görmekten çok memnundu ve artık yuva kurup uygun bir kadınla evlenmenin zamanının geldiğini düşünmeye başlamıştı. Babasından kendisine küçük bir miras kalmıştı; yirmi dokuz yaşındaydı ve erkek kardeşi yoktu.

Lord Hazretleri masanın etrafında dolaşırken, gözleri halası Saygıdeğer Bayan Staple'a takılınca bunu hatırladı. Oğluna uygun bir eş bulamamış olmasına hayret etti ve belki de akşamın ilerleyen saatlerinde bu konuyu ona açabileceğini düşündü. John'dan iki yaş büyük değildi ama ailenin reisi olarak kuzenlerinden kendisinin sorumlu olduğuna inanıyordu. Bu durum, bu iri yarı insanlarla karışıldığında sık sık içine düğün ağaçlılık duygusunun üstesinden gelmesine yardımcı olmuştu. Staples'lar büyük bir ırktı: kendisi de uzun boylu bir adamdı, ama dar omuzluydu ve eğilmeye meyilliydi. John elbette bir devdi; Kont'un çok sıkıcı kayınbiraderi Bay Tackenham'la kararlı bir sevecenlikle konuşan kız kardeşi Leydi Lichfield'ın çıplak ayakları 1.80 boyundaydı. Dördüncü Kont'un üçüncü oğlunun tek çocuğu olan Lucius Staple da iri bir adamdı; Başdiyakoz'un en büyük çocuğu olan ve şu anda masanın karşısında John'a koyun gözüyle bakan kuzeni Lettice'i eğlendirmeye çalışan Arthur da öyle. Lettice'in erkek kardeşi genç Geoffrey Yatton bile hafif çelimsiz olmasına rağmen Kont'tan daha iriydi; anneleri Leydi Caroline ise ancak iri yarı olarak tanımlanabilirdi.

Kont'un nişanlısı Leydi Charlotte Calne, Staples'ların görkemli boyutlarından o kadar etkilenmişti ki, kendiliğinden bir yorum yapmak zorunda kalmıştı. "Kuzenleriniz ne kadar da büyük!" dedi. "Hepsi de çok yakışıklı, hatta son derece yakışıklılar.

Adam memnun oldu ve hevesle, "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" dedi. Ama Lucius'un kızıl saçları var, biliyorsun ve Geoffrey yeterince iyi olmasına rağmen Arthur'u sıradan biri olarak görmüyorum. Ama John iyi bir adam, değil mi? I

Umarım onu seversiniz: John'u herkes sever! Ben de ona büyük saygı duyuyorum.

'Eğer öyleyse, *benim gözümde* bir değeri olmalı. Sizi temin ederim ki onu fazlasıyla seveceğim," diye cevap verdi hanımefendi, görevinin ne olduğunu bilen biri gibi.

Gelin seçiminden dolayı kendini ilk kez tebrik etmiyordu. Yumuşak huylu bir adam olan Bevis, Charlotte'un renksiz tavırlarında hiçbir yanlışlık bulmamıştı ve eğer Charlotte'un ailesinde genel bir onay görmediğini bilseydi, büyük bir şaşkınlık yaşardı. Ama Leydi Maria onun Bevis'e çok iyi bir eş olacağını, Başdiyakoz onun çok güzel bir kız olduğunu, Leydi Caroline ise tek kusurunun çeyizinin olmaması olduğunu düşünse de, Bayan Staple'ın bir fikir belirtmekten kaçınması ve Bay Yatton'ın (karısının duymadığı bir şekilde) Charlotte'un annesini kendi zevkine göre fazla kayırdığını söyleyecek kadar ileri gitmesi dikkat çekiciydi.

Genç kuşak daha açık sözlüydü; sadece Kont'un kız kardeşi, bu evliliğin gerçekleşmesinde büyük rol oynamıştı ve Leydi Charlotte'a tam bir onay verdi. Bayan Yatton, arkasında başarılı bir Londra sezonu geçirmiş genç bir hanımefendinin özgüveniyle Leydi Charlotte'un çirkin biri olduğunu söyledi; kardeşi Geoffrey kuzeni Arthur'a, kendisinin de soğuk bir lapayı karısına tercih edeceğini itiraf etti; ve Leydi Charlotte'un kendisinden hoşlanmaya kararlı olduğundan habersiz olan Yüzbaşı Staple, Lucius'un kumral kaşlarını şaşkınlıkla kaldırmasına anlamlı bir yüz buruşturmayla karşılık verdi.

Yemekten sonra Crimson State Salonu'nun bir ucunda birlikte duruyorlardı. Lucius kıkırdadı ve şöyle dedi: "Bevis'e çok yakışacak!"

'Umarım olabilir. Bana uymazdı!" dedi Kaptan. Süslü odaya şöyle bir göz gezdirdi. "Bu korkunç bir parti!" diye karar verdi. 'Saltash'ın bütün akrabalarını bir araya toplamasına sebep olan şey ne? Kızı ağlatmaya yetecek kadar! Tanrım, işte amcam üzerimize geliyor! Keşke gelecek kadar aptal olmasaydım!

"Evet, sevgili oğlum!" dedi Başdiyakoz yumuşak bir ses tonuyla ve şefkatli elini Yüzbaşı'nın büyük omuzlarından birine koydu. 'Ve

Sen nasılsın? Ancak sormama gerek yok: çok iyi durumdasınız! Bu mutlu bir olay, değil mi?"

'Evet, eğer Bevis öyle düşünüyorsa,' diye yanıtladı Kaptan.

Başdiyakoz bu imayı görmezden gelmenin en iyisi olacağını düşündü. Dedi ki: 'Birinci genç bir kadın! Ama gelin, şimdi! *Seni* büyük yaratık, yaklaşan düğününü ne zaman kutlayacağız?

Henüz değil efendim: İç etek giyme sırasına girmedim. Ve eğer bir gün nişanlanırsam,' diye ekledi, mavi bakışları düşünceli bir şekilde odanın içinde dolaşırken, 'Jüpiter adına, bu olayı bu şekilde kutlamam!

Amcaları tatlı, mekanik bir gülümsemeyle uzaklaşırken Lucius, "Düşmanı nasıl geri püskürteceğini biliyorsun, değil mi Jack?" diye sordu.

"Öyle demek istemedim. Sence gücenmiş midir?" Kaptan Staple sözünü kesti, gözleri şüphe ve dehşet içinde açılmıştı. "Aman Tanrım, Lucius, şuna bak!" diye söylendi.

Lucius onun dehşet dolu bakışlarının yönünü takip ederek, bir uşağın yaldızlı bir arpa şefkatle taşıyarak salona girdiğini gördü. Leydi Charlotte'tan başlıca yeteneğini sergilemesi isteniyor, annesi de Bayan Staple'a sesinin ilk ustalar tarafından eğitildiğini gönül rahatlığıyla söylüyordu. Lord Saltash hevesle, partinin büyük hanımları da kibarca Charlotte'a çekingenliğini yenmesi için yalvarırken, Leydi'nin erkek kardeşi Lord Melksham salonun öbür ucuna doğru ilerledi ve Lucius'a (kendi ifadesiyle) Ralph Tackenham'ı yakalamalarını ve Kaptan Staple'la birlikte sakın bir whist oynamak için salondan çıkmalarını önerdi.

"Evet, isteyerek!" diye karşılık verdi Lucius. 'Ama kuzenim Albinia'yı tanıyorsam, karısının bizimle gelmesine izin vermeyeceğini göreceksiniz!

Lord Melksham umutla, 'Kız bakmıyorken yakalayın onu,' dedi. "Sessiz bir lastiğe çok düşkünsün, Ralph!

"Hayır, bu yapılamaz. Kaptan Staple kararlı bir şekilde konuştu. 'Kalmalıyız - kalmalıyız! - kalmalı ve kız kardeşinizin performansını dinlemeliyiz.

"Ama sonsuza dek şarkı söyleyecek!" diye itiraz etti lord hazretleri. "Hem de berbat şeyler: sizi temin ederim!

Ama Kaptan Staple başını sallayarak güzel arpçının etrafında toplanan gruba doğru ilerledi ve davetkâr bir gülümsemeye itaat ederek kuzeni Lettice'in yanındaki küçük kanepeye oturdu.

"Bu *korkunç* olacak! Bayan Yatton fısıldadı.

"Evet, büyük olasılıkla," diye kabul etti. Başını çevirip ona baktı, gözlerinde bir gülümseme vardı. 'Seni son gördüğümünden beri çok güzelleşmişsin, Letty. Sanırım dışarı çıktın, değil mi?

'Aman Tanrım, evet! Hem de sezonun başında! Londra'da olsaydınız, *hatırı sayılır* bir başarı elde ettiğimi bilirdiniz!" dedi Bayan Yatton, ışığını asla bir örtünün altına saklamayan biri olarak. "Sadece hayal! Babam benimle evlenmek için üç teklif aldı! Elbette uygun değildi, ama bir düşünün! Üç, hem de ilk sezonumda!

Eğlenmişti ama onu kontrol etti, Leydi Charlotte bu sırada arpın başına geçmişti. Genç ve canlı kuzeninin ellerinden birini kendi iri eliyle kapattı ve uyarıcı bir şekilde sıktı. Başarılı bir flörtçü olmak isteyen Bayan Yatton bu sözsüz emre itaat etti, ama ona öyle çapkınca bir bakış fırlattı ki, bunu ve gülümsemesini gören kız kardeşi anında korktu ve ilk fırsatta annesinin dikkatini belki de fark etmediği bir tehlikeye çekmeye karar verdi.

Ama iki saat kadar sonra kızı tarafından ziyaret edilen Bayan Staple, kızının uyarısını sarsılmadan dinledi ve sadece şöyle dedi: "Sevgili ben, hizmetçimi göndermemi bana bunu söylemek için mi sağladın, Fanny?

"Anne, yemek boyunca onu süzdü! Ve onun elini tutuş şekli ve ona gülümseyişi -! Sizi temin ederim -"

"Her şeyi gözlemledim aşkım ve aklıma en çok onun yavrularıyla olan ilişkisi geldi.

"Yavru köpekler mi?" diye haykırdı Leydi Lichfield. 'Letty bir köpek yavrusu değil, anne! Gerçekten de onun çok çapkın olduğunu düşünüyorum ve bu yüzden de huzursuz oluyorum. Onun kardeşime *uygun* olmadığını kabul edersin!

Bayan Staple geceliğinin iplerini çenesinin altına bağlayarak, "Kendini zorlama, aşkım!" diye cevap verdi. 'Umarım onu eğlendirebilir

Onu hafta sonu boyunca burada tutmaya yetecek kadar, gerçi bundan çok şüphe ettiğimi söylemekten çekinmiyorum. Sevgili Fanny, hiç bu kadar tatsız bir olay yaşanmış mıydı?

"Ah, hiç böyle bir şey olmamıştı!" diye hemen kabul etti kızı. "Ama anne, John'un Letty Yatton'a aşık olması ne kadar şok edici bir şey olurdu!

Bayan Staple sakince, "Böyle bir endişem yok," diye cevap verdi.

Fanny, "Ondan oldukça etkilenmiş görünüyordu," dedi. "Letty'nin canlılığı, sevgili Elizabeth'in *kibar* tavırlarını ona uysal göstermiyor mu diye düşünmeden edemiyorum, hanımefendi!

Bayan Staple, "Boşuna uğraşıyorsunuz," dedi. 'Eğer Elizabeth'e karşı bir yakınlık duyarsa çok mutlu olacağım. Ama umarım bu evliliğe gönül verecek kadar kaz değilimdir. Emin olun, ağabeyiniz kendine bir eş seçebilecek durumda.

"Anne! Nasıl bu kadar kışkırtıcı olabiliyorsun?" diye haykırdı Fanny. "John ile Elizabeth'i bir araya getirmek için ikimiz de bu kadar uğraşmışken ve sen Elizabeth'i gelecek hafta Mildenhurst'e davet etmişken!

"Çok doğru," diye cevap verdi Bayan Staple soğukkanlılıkla. 'John'un, Letty'nin yanında geçirdiği üç günden sonra Eliza'nın sakin ve sağduyulu tavrını hoş bulması hiç de şaşırtıcı olmazdı. - Letty'nin arkadaşlığında.

Fanny biraz kuşkulu görünüyordu, ama kapının çalınmasıyla herhangi bir yanıt vermesi engellendi. Bayan Staple bu geç gelen ziyaretçiyi içeri çağırdı ve kısık bir sesle ekledi: 'Dikkatli ol! Bu John, kapıyı nasıl çaldığını biliyorum.

Gerçekten de öyle oldu. Kaptan Staple içeri girdi ve şöyle dedi: 'İçeri girebilir miyim anne? Merhaba, Fan! Sırlar mı konuşuyorsun?'

'Aman Tanrım, hayır! Tabii bunun şimdiye kadar verilmiş en yavan parti olduğunu bir sır olarak görmüyorsanız!

"Evet, tam da öyle," dedi John gizlice. "Eğer itiraz etmezsen anne, sanırım sabah yola çıkacağım.

"Pazartesiye kadar kalmayacak!" diye bağırdı Fanny. "Böyle ağlayarak çekip gidemezsin!" "Ağlayarak çekip gitmiyorum. Gelinle tanışmak için davet edildim ve onunla tanıştım.

"Ama Bevis'e kalmak istemediğini söyleyemezsin!

"Aslında ona söyledim," dedi John, biraz da suçluluk duygusuyla. 'Ona arkadaşlarımı ziyaret edeceğimi söyledim - burada bir geceden fazla kalmamın beklendiğini anlamamıştım. Suratını asmana gerek yok, Fan! Eğer Bevis'in gücendiğini düşünüyorsan, yanılıyorsun.

"Pekâlâ canım," diye araya girdi annesi, Fanny daha konuşmadan. 'Eve mi gitmek istiyorsun? Çünkü sana söylemeliyim ki, ziyaretimi yarın sona erdirmekten daha iyi bir şey istemesem de, Maria Teyzeni kızdırmadan bunu yapamam.

"Hayır, hayır, seni de yanımda sürüklemek istemiyorum anne!" diye güvence verdi. 'Doğruyu söylemek gerekirse, Wilfred Babbacombe'u görmek için Leicestershire'a bir gezi yapabileceğimi düşünmüştüm. Orada olmak zorunda, artık yavrulama başladı. Kız kardeşinin gözlerindeki kınamayı okudu ve aceleyle ekledi: 'Bölgede olduğuma göre bunu yapmamam yazık olur.

'Bölgede! Easterby, Leicester'dan altmış mil uzakta olmalı, hatta büyük olasılıkla daha da uzakta!

Kaptan, 'Eh, artık kuzeyde olduğuma göre,' diye düzeltti.

'Ama annemin Mildenhurst'e yanında bir refakatçi olmadan dönmesine izin vermeyeceksin!

'Hayır, tabii ki gitmeyeceğim. Adamım onunla gidecek. Cocking'in benim yerime arabanın yanında gitmesine itiraz etmezsin, değil mi anne? Onunla güvende olursun.'

"Elbette, canım. Ama onu da yanınıza alsanız daha iyi olmaz mı?" "Tanrım, hayır! İstedığımı bir heybeye koyarım ve en ufak bir ona ihtiyacım var.'

"Ne zaman," diye sordu Fanny, gözlerinde bir önsezi ifadesiyle, "Mildenhurst'e dönmeyi düşünüyor musun?

"Bilmiyorum!" dedi çıldırmış ağabeyi. 'Bir hafta kadar sonra, sanırım. Neden?

Annesinin bu soruya cevap vermesini engelleyen bakışları karşısında Fanny sadece onaylamayan bir ifadeyle baktı. Bayan Staple şöyle dedi: 'Bunun en ufak bir önemi yok. Önümüzdeki hafta Mildenhurst'te kalmaya gelecek arkadaşlarım var, bu yüzden yalnız kalabileceğimi düşünmemelisin, John.

"Oh, o zaman bu ünlü!" dedi rahatlayarak. 'Biliyor musun anne, nasıl olduğunu bilmiyorum - amcamın o aldatıcı tavırlarından mı, Caroline Teyze'den mi, Lucius'un gülüşünden mi, Ralph Tackenhams'ın sonsuza kadar devam etmesinden mi, genç Geoffrey'nin züppe takımını taklit etmesinden mi, yoksa Easterby'nin şeytani nezaketinden mi - ama burada duramıyorum!

"Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum," diye annesi onu temin etti.

Eğildi, ona sarıldı ve bir öpücük verdi. "Sen dünyanın en iyi annesisin!" dedi. 'Dahası, bu çok çekici bir gece şapkası, hanımefendi! Artık gitmeliyim: Melksham şimdi bir faro bankası kurmak istiyor ve Bevis bu işten pek hoşlanmıyor. Zavallı ihtiyar! Melksham'ı asla idare edemeyecek - Melksham'ın kafası karışıkken, ki yedi günün altısında öyle. Pompa suyuyla vaftiz edilmiş bu delikanlı! Sabah olmadan bir topçu eri kadar sarhoş olacak.'

Kaptan bu uğursuz kehanette bulunduktan sonra, anne ve babasını hiç rahatsız etmeden, kız kardeşini ise öfkeli bir halde bırakarak çekip gitti. Kapı arkasından kapanalı çok olmamıştı ki, kız kardeşi haykırdı: 'Bence John yaşayan en can sıkıcı yaratık! Gitmesine nasıl izin verirsin anne? Onun ne olduğunu biliyorsun! Bir ay boyunca onu bir daha görmeyeceğini söyleyebilirim! Ve şimdi Elizabeth'le bile tanışmayacak!

Bayan Staple hafifçe gülümseyerek, "Talihsiz bir durum, ama umutsuz değilim," diye cevap verdi. 'Gitmesine izin vermeye gelince, dokuz yirmi yaşlarında bir adam, aşkım, iplerin ucunda tutulacak biri değildir. Üstelik onu Elizabeth'le tanışmak için eve gelmeye zorlasaydım, eminim Elizabeth'i en başından beri sevmezdi.

"Şey," dedi Fanny kızgınlıkla, "bence iğrenç bir şekilde kışkırtıyor, hanımefendi!

"Çok doğru, canım: bütün erkekler iğrenç bir biçimde kışkırtıcıdır," diye onayladı Bayan Staple. "Şimdi ben yatmaya gidiyorum, sen de aynısını yapsan iyi olur.

'Evet, yoksa Lichfield bana ne olduğunu merak edecek,' dedi Fanny sandalyesinden kalkarak.

"Hiç de değil," diye cevap verdi annesi soğukkanlılıkla. 'Lichfield, sevgili çocuğum, diğer erkeklerden daha az kışkırtıcı değil ve şu anda - hiç şüphem yok - alt katta faro oynuyor.

Fanny, ebeveynine ağırbaşı bir şekilde iyi geceler dileyerek bu açıklamanın muhtemel doğruluğunu kabul etti.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İki

Kaptan Staple'ın kaderi ertesi sabah erken bir saatte Easterby'den ayrılmak değildi. Lord Melksham'ın gece alışkanlıkları sayesinde, o yatmadan önce gün ışıdı. Bu sevimli ama dengesiz asilzade, bir faro bankası açmaktan vazgeçerek, şirkete sakın bir loo oyununa davet etmişti; ve Başdiyakoz'un yanı sıra, kayınbiraderi Bay Yatton ve Earl'ün papazı Bay Merridge'in de dahil olduğu partinin yaşlıları, bayanlardan kısa bir süre sonra emekli olduklarından ve Earl açıkça durumu sınırlar içinde tutamadığından, Kaptan Staple onu terk etmeye cesaret edemedi. Earl minnettardı ama onun partiyi dağıtmasına izin vermeyecekti, ki bunu yapmaya son derece istekliydi. Şöyle dedi: 'Hayır, hayır! Eğer Melksham kararlıysa - O benim konuğum, biliyorsun ve ayrıca - Nasıl olduğunu anlayacaksın!

"Hayır, bilmiyorum," dedi John açık yüreklilikle. 'Ve senin yerinde olsaydım, eski dostum, kendi evimde her şeyi istediğim gibi düzenlerdim!

Yüzbaşının güler yüzlü ama kararlı yüzüne bir kez bakan hiç kimse bundan şüphe edemezdi. Kont üzüntüyle şöyle dedi: 'Evet, ama anlamıyorsunuz! Sizin için her şey çok iyi - Ancak, bu bir şey ifade etmiyor! Lucius'un ve o aptal kayınbiraderimin ne olduğunu biliyorsunuz! Yatton Amcam da çekip gitmiş, genç Geoffrey'i istediği gibi davranmaya bırakmış! Keşke burada kalsan ve onların çizgiyi korumaları için bana yardım etsen!

Oyun meraklısı olmayan Yüzbaşı Staple da oyunda kaldı ve bahsi soylu kuzeninin istediği kadar düşük tutmayı başaramadıysa da, sakın geçen tuvalet oyununun son derece gürültülü bir tuvalet oyununa dönüşmesini engellemeyi başardı. Lord Melksham bu oyundan bıkip övünme oyununu başlattığında, genç Bay Yatton içkisine yenik düşmüştü; Yüzbaşı'nın Kont'a neşeyle söylediği gibi, bu çok mutlu bir durumdu, çünkü kayıplarını kısa kesmişti.

Geoffrey'i yatağına kadar taşıdıktan sonra, kayınbiraderinin başını bulaşıkhanedeki tulumbanın altına tuttu, kuzeni Arthur'un sallantılı adımlarını merdivenlerden yukarı yönlendirdi ve Lord Melksham'ı, Büyük Salon'da keşfedilen bir av borusunun gücünü denemektense yatağına çekilmenin daha iyi olacağına nazıkçe ama kararlı bir şekilde ikna etti.

Bu kadar yorucu bir geceden sonra Kaptan'ın sabaha kadar uyumuş olması şaşırtıcı değildi. Easterby'den öğleyi geçene kadar ayrılmadı ve eğer ev sahibinin ve kız kardeşinin kendisine yaptığı açıklamalara kulak verseydi o gün oradan hiç ayrılmayacaktı. Gökyüzünün kötü hava tehdidinde bulunduğu, yolculuğunun birkaç milden fazlasını tamamlamayı umut edemeyeceği ve Leicestershire'a gitme projesinden vazgeçmesinin iyi olacağı kendisine belirtilmişti. Ama yağmur ihtimali, Yarımada'da ve Pireneler'de en kötü koşullar altında ordugâh kurmaya alışkın olan bir adamı pek rahatsız etmiyordu ve geceyi yol kenarındaki bir handa geçirmek zorunda kalma ihtimali, Lord Melksham'ın keyifli akşamlarından birine kesinlikle tercih edilebilir görünüyordu. Böylece öğle vakti, tüm seferleri boyunca yanında olan özel hizmetkârı Cocking, Roma burunlu büyük doru atını eve getirdi ve eyerine ağır bir friz pelerin ile Kaptan'ın yolculuğu için gerekli olduğunu düşündüğü her şeyi içeren çantayı bağladı. Kaptan'ın bavulunun geri kalanı bir çift portmantodan oluşuyordu ve Cocking'e bunları Bay Babbacombe'un Leicestershire'daki av kulübesi Edenhope'a göndermesi talimatını verdi. Böylesine mütevazı iki parça görünce, Lord Melksham'ın çok üstün bir insan olan adamı, bir beyefendinin ülkeyi bu kadar yetersiz bir şekilde dolaşmak istemesine hayret etti. Kendi efendisinin birkaç sandık, bir elbise çantası ve kendisi olmadan evden çıkmadığını söyledi: son derece yetenekli bir uşak. Ne var ki, kibir baloncuğu hemen patladı ve Cocking hiç tereddüt etmeden, bunda burun kıvrımını gerektirecek bir şey olmadığını söyledi. 'Eğer Kaptan bir çift kedi sopasına binmiş, donyağı bir budala olsaydı, baldırlarını şişirmek ve onu güzelleştirmek için senin gibi bir züppeye ihtiyacı olurdu,' dedi. 'Sadece

O değil! Kaptan hakkında söylemek istediğiniz başka bir şey var mı?

Lord Melksham'ın adamı ihtiyatlı bir şekilde söylemek istediği başka bir şey olmadığına karar verdi ve daha sonra meslektaşlarına bu hoşgörüsüzlüğünün nedenini kaba bir yemle laf dalaşına girmek istememesi olarak açıkladı. Arazinin kontrolünü elinde tutan Cocking, Yüzbaşı'nın tabancalarını dikkatle doldurdu, eyer kılıflarına yerleştirdi ve koyunu eve kadar götürdü. Geyik derisinden pantolon, çizme ve hafif askeri kesim bir ceket giymiş olan Yüzbaşı ona son birkaç talimat verdi ve büyük ata bindi. Bir eli dizgininde olan Cocking ona baktı ve hanımını sağ salım eve götürdükten sonra Edenhope'ta kendisine katılıp katılmayacağını sordu.

'Hayır, beni orada bulamayabilirsin. Ayrıca, sana ihtiyacım olmayacak.'

"Peki, efendim, olabilir, ama bilmek istediğim şey, bu derileri kimin temizleyeceği?" diye sordu uşığı.

"Bilmiyorum. Bay Babbacombe'un adamı, .'

"Ho!" dedi Cocking. 'Bu Bay Babbacombe'un adamının başını belaya sokacak! Her neyse, tam istediğiniz gibi, efendim, elbette!'

Sonra başını yavaşça sallayarak efendisinin caddeden aşağıya doğru gidişini izledi. Birkaç metre ötesinde hoplayıp zıplayan bir serçe, onun bir sonraki şifreli güveninin alıcısıydı. "Huzurlu, çok huzurlu!" dedi kuşa dikkatle bakarak. "Bana soracak olursanız, bir iki çırpıda onu bir tür bobby'ye dönüştüreceğimizi söyleyebilirim!

Yüzbaşı, her ne kadar bu iKi yapmak gibi en ufak bir niyeti olmasa da, Easterby'den kaçtığı için çok mutluydu. Lord Melksham'ın hafif taşkınlıklarından başka can sıkıntısını giderecek bir şey yoktu ve bunları da eğlenceli bulmuyordu. Kuzeninin hayatı, sekiz yıl önce Kaptan'ı babasını kendisine bir çift renk almaya ikna etmeye iten tüm görgü kurallarıyla çevriliydi. Savaş zamanında ordunun kendisine uygun olacağına dair güçlü bir fikri vardı ve olaylar onun haklı olduğunu kanıtlamıştı. Yarımada'daki yaşam belirsiz, rahatsız ve çoğu zaman gelişigüzel, ama neredeyse her türlü macerayı sunuyordu ve John bunların hiçbirini reddetmemişti. Son derece eğlenmişti ve hiçbir zaman bu kadar yoğun eğlenmemişti.

tehlikeli bir girişimde bulundu. Ancak 1814'te savaş sona erdiğinde, Bonaparte'ın düşüşüne herkes kadar sevinmiş olsa da, sevdiği hayatın da sona erdiğini biliyordu. Barış zamanında askeri hayatın sıkıcılığı John Staple'a göre değildi! Sonunda annesinin isteklerine boyun eğdi ve satıldı. Annesi, babasının bir yıl önce ölmüş olması nedeniyle, mülkünün yönetiminde onu meşgul edecek çok şey bulacağını düşünüyordu. Yaşlı John Staple tembel bir adamdı ve birkaç ay boyunca oğlu yeterince meşgul olmuştu. Sonra Bonaparte'ın Elba'dan kaçtığı haberi geldi ve John için kısa bir heyecan dönemi başladı. Ama Bonaparte iki yıldır St Helena'da tutsaktı ve herkes John'un artık sivil bir saygınlık yaşamına yerleşmesinin zamanının geldiğini düşünüyordu. Kendisi de bunu hissediyor ve hoşnut olmaya çalışıyordu, ama ara sıra bir huzursuzluk nöbeti onu ele geçiriyordu. Bu olduğunda, sonraki hareketleri tahmin edilemezdi, ancak kayınbiraderinin kasvetle söylediği gibi, bunların tuhaf ve muhtemelen çirkin olacağını varsaymak güvenliydi. Lord Lichfield, John'un bir zamanlar bir grup çingeneyle birlikte birkaç hafta dolaştığına inanmak için her türlü nedene sahipti; ve John'un Lincolnshire'daki evine gece yarısı, açık bir pencereden, garip ve itibarsız giysiler içinde aniden gelişini kolay kolay unutmuyacaktı. "Yüce Tanrım, ne yapıyordun sen?" diye haykırmıştı.

John ona sırtarak, "Serbest ticaret!" diye cevap verdi. 'Seni evde bulduğuma sevindim: Banyo yapmak ve temiz giysiler giymek istiyorum.

Lord Lichfield bir dakika boyunca ona bakmaktan başka bir şey yapamayacak kadar şok olmuştu. Elbette John'un söylediği kadar kötü bir şey değildi: Bütün olay bir kaza sonucu meydana gelmişti. Daha sonra lord hazretleri, "Ama ben şunu söylüyorum, Fanny!" diye yakınmıştı. "Yelkenle açılsam, fırtınaya yakalansam ve yüzmek zorunda kalsam, bir kaçakçı gemisi beni alır mı? Tabii ki yakalanmam! John'dan başka kimse olmaz! Dahası, John'dan başka hiç kimse bir dizi cani serseriyle yolculuğu bitirmez ya da fiçilerini karaya çıkarmalarına yardım etmez! Ve eğer benim başıma *gelseydi*, bu hikayeyi anlatmak için hayatta olmazdım: kafama vururlar ve beni denize atarlardı.

"Nasıl olup da canının bağışlandığını aklım almıyor! demişti Fanny. "Ah, *keşke* böyle şeyler yapmasaydı!

"Evet," diye kabul etti lordu. "Yine de, kendi başının çaresine bakabilecek durumda.

"Ama bütün bir kaçakçı ekibinin gücüyle!

"Sanırım onu sevdiler.

"Onu *sevdin* mi?

"Ondan hoşlanmamak elde değil!" dedi Lord Hazretleri. 'Çok sevimli bir adam - ve Tanrı'dan dileğim sakinleşmesi ve bu tarla kuşlarını tekmelemeyi bırakması!

"Annem haklı!" diye ilan etti Fanny. "Ona uygun bir eş bulmalıyız!

Fanny ve annesi bu görev için aday üstüne aday buldular ve kurnazca John'un yoluna attılar. Görünüşe göre hepsini beğenmişti. Biri çok hoşsohbet bir kızdı, diğeri ona çok canlı bir kız gibi göründü, bir başkası da son derece güzel bir kızdı. Ama hiçbirine evlenme teklif etmemiş. Kız kardeşi bir keresinde ona hiç aşık olup olmadığını sorma cüretini gösterdiğinde, gayet ciddi bir şekilde, Evet, diye cevap vermişti: Kendisini konyak içkileriyle eğlendiren ve annesinin hiç sevmediği gelincikleri mutfak kapısının önündeki kulübede beslemesine izin veren pansiyon bekçisinin karısına umutsuzca aşık olduğunu düşünüyordu. Hepsi bu kadar mıydı? diye sordu öfkeli bir kız kardeş. Hayır, ilk katıldığında Lizbon'da bir kız vardı. Juanita mı, yoksa Conchita mıydı? , ama her halükarda o kız görüp görebileceği en güzel yaratıktı. Esmerdi elbette, kocaman gözleri vardı ve ayak bileği çok düzgündü! Ona aşık olmuş muydu? "Tanrım, evet!" diye yanıtladı John. "Hepimiz öyleydik!

Evlenmeyi düşünme zamanının geldiğini itiraf etti: elbette Fanny'yle değil, annesiyle. "Biliyorum anne," dedi özür dileyerek. 'Ama mesele şu ki, ne senin kıza, ne de kızın sana zerre kadar değer vermediği, şu *uygunsuz* evliliklerden hiç hoşlanmıyorum. Bana seviye atlatmayan hiçbir kıza evlenme teklif etmek niyetinde değilim. Bu yüzden bekar kalacağımı söyleyebilirim, çünkü onlar - hiçbiri! Ve eğer

"Biri *yaptı*," diye ekledi düşünceli bir şekilde, "Lombard Sokağı'ndan Çin portakalına kadar, ona götürmezsin!

Bayan Staple, "Sevgili oğlum, senin sevdiğin herhangi bir kızı almalıyım!" dedi.

Bu yalancılığı takdir eden bir ifadeyle sırtıttı ve kadının omuzlarına sarılarak şöyle dedi: "Bu bir bıyıktı!

Kulaklarını sıktı. 'İğrenç çocuk! İşin aslı şu ki, ne yazık ki arkaik zamanlarda yaşamıyoruz. Bir dişiye bir ejderhanın ya da bir devin elinden kurtarmak isterdin oğlum!

"Bir ejderhayla birlikte olmak çok güzel bir şey," diye kabul etti. 'Sonrasında kızın elinizde kaldığını görmediğiniz sürece, ki o adamların bunu yaptığına dair güçlü bir fikrim var.

"Böyle kızlar," diye hatırlattı annesi ona, "her zaman çok güzel olmuşlardır.

'Kesinlikle ! Ölü sıkıcılar da, buna emin olun! Aslında ejderhalar onlardan kurtulduklarına çok sevinirlerse hiç şaşırmam,' dedi John. Bu pek umut verici

değil. Ama Fanny, Elizabeth Kelfield'i keşfetmişti ve Bayan Staple, Bayan

Kelfield'i dikkatle ve eleştirel bir gözle inceledikten sonra, burada John'un gidebilecek bir bayan olduğunu kabul etmişti. Esmerdi; kesinlikle yakışıklıydı;

serveti saygındı; ve tam olarak yirmi yaşında olmamasına rağmen daha yaşlı görünüyordu, sakat bir annenin omuzlarından ev işlerinin yükünü almış olması

ona yaşının ötesinde bir güvence vermişti. Bayan Staple onun kaliteli biri

olduğunu düşündü ve hasta Bayan Staple'ı yetiştirmeye başladı.

Kelfield.

Ve şimdi, anne ve kız Mildenhurst'e ikna edildikten sonra, John Leicestershire'a gitti, böylece onun adına bu kadar özenle yapılan tüm entrikalar boşa gidecek gibi görünüyordu.

Yüzbaşı Staple, bundan habersiz bir şekilde Pennines'in yamaçlarına tırmanırken kendini vahşi, bozkır bir ülkede bulmuş ve bundan hoşlanmıştı. İyi bir yön duygusuna sahip olduğundan, ilk fırsatta kargı yolunu ve onunla birlikte çok kısa bir süre içinde tüm uygarlık işaretlerini terk etmişti. Bu onun ruh haline tam olarak uyuyordu ve bozkırların üzerinde kolay bir tempoda ve

güneydoğu yönünde. Aslında geceyi Derby'de geçirmeyi planlamıştı ama geç başlaması bunu imkânsız kıldı. Chesterfield onun hedefi oldu. Bu, körfez bir nal atmadan önceydi. Bu gerçekleştiğinde, Kaptan'ın pike yolundan ayrıldığına pişman olması için bolca zamanı vardı, çünkü uçsuz bucaksız bir çölün ortasındaymış gibi görünüyordu. Kilometreler boyunca görülebilecek tek yerleşim yeri, ara sıra rastlanan bir kulübe ve çobanların korunması için kırlara yerleştirilmiş birkaç kaba barakaydı. Beau'nun önderliğindeki Kaptan, sadece bir demirhaneye değil, aynı zamanda bir birahaneye de sahip olan küçük bir köye indiğinde alacakaranlıktı. Demirci evine gitmişti ve kulübesinden alınıp ateş yeniden yakıldığında, gün ışığının son demleri de kaybolmakla kalmamış, gün boyu dinmeyen yağmur da yağmaya başlamıştı. Geceyi birahanede geçirme imkânı yoktu, ama insan ve hayvanlar için yem hazırdı. Kaptan Staple jambon ve yumurtadan oluşan doyurucu bir yemek yedi, İspanyol purolarından birini yaktı ve havanın düzelmesi için ne gibi bir umut olabileceğini görmek için dışarı çıktı. Açıkçası hiç umut yoktu. Yağmur inatçı bir kararlılıkla yağıyordu ve tek bir yıldız bile görünmüyordu. Kaptan ıslak bir yolculuğa razı oldu ve ev sahibine danıştı. Bu onun felaketi oldu. Değerli adam sadece birkaç mil ötede rahat bir han olduğunu bilmekle kalmadı, aynı zamanda yardımcı olma kaygısıyla Kaptan'ı en kısa yol olduğunu söylediği bu hana yönlendirdi. Kaptan'ın burayı kaçıramayacağını söyledi ve eğer ev sahibi ona sağdaki ilk yoldan gitmesini söylediğinde, o bölgelerin her yerlisinin bildiği gibi, dolambaçlı bir şekilde yukarıya, bozkıra doğru giden ve küçük bir çiftlik evinde sona eren yolu kastetmediğini söylemeyi ihmal etmeseydi, Kaptan'ın burayı kaçırmayacağına şüphe yoktu. Bir saat sonra Yüzbaşı içgüdülerine güvenerek güneye doğru atını sürerken, engebeli de olsa bir köye ya da kargı yoluna çıkıyormuş gibi görünen bir patika buldu. Bunu takip etti, hafifçe yokuş aşağı indiğini memnuniyetle fark etti ve kısa bir süre içinde tahmininin doğru olduğunu anladı. Yol, onu dik açıyla kesen daha geniş bir yola bağlanıyordu. Yüzbaşı Staple'ın nerede olduğuna dair kesin bir fikri yoktu ama Sheffield'in doğuda, muhtemelen çok uzakta olmadığından emindi ve sola döndü.

büyük yola doğru ilerledi. Yağmur şapkasının kenarından damlıyor ve çamur cömertçe çizmelerine sıcıyordu, ama ağır friz pelerini şimdiye kadar onu oldukça kuru tutmuştu. Beau'nun akan boynunu okşamak için öne doğru eğildi ve cesaret verici bir şekilde şöyle dedi "Artık çok uzakta değil, eski dostum!

Yoldaki bir viraj cesaret verici bir manzarayı ortaya çıkardı. İleride küçük bir ışık parlıyordu; Kaptan, bulunduğu konumdan bunun bir gişeye asılmış fener olduğunu düşündü. "Gel bakalım Beau!" dedi yüreklendirici bir ses tonuyla. 'Her halükârda doğru yoldayız! Eğer bu bir kargı yoluysa, *bir* kasabaya çıkıyor olmalı!

Atını sürmeye devam etti ve kısa süre sonra gerçekten de bir geçide ulaştığını gördü. Işık çok loş olsa da yolun kapalı olduğunu ve kuzey tarafında bir kapı tarafından korunduğunu görmesini sağladı. Evde hiç ışık görünmüyordu ve kapı da kapalıydı. Yüzbaşı Beau'ya, "Taşra yolu, pek kullanılmıyor," diye bilgi verdi. Sesini yükselterek emir verircesine bağırdı: "Kapı!

Hiçbir şey olmadı. "Attan inip kendim için açayım mı?" diye sordu Kaptan. 'Hayır, açarsam lanetlenirim! *Kapı* diyorum! Kapı! Dışarı çık ve çabuk ol!

Giriş kapısının ortasındaki kapı biraz açıldı ve yola zayıf bir fener ışığı vurdu. Kaptan sabırsızlıkla, "Hadi bakalım!" dedi. "Aç kapıyı, dostum!

Bir anlık tereddütten sonra bu çağrıya uyuldu. Kapı bekçisi yola çıktı ve taşıdığı fenerin ışığında boyunun kısa olduğunu gösterdi. Kaptan, kapı biletleriyle uğraşırken şaşkınlıkla ona baktı ve onun on üç yaşından büyük olmayan, muhtemelen daha küçük, sıska bir çocuk olduğunu fark etti. Fenerin ışığı, çilli ve hafifçe gözyaşı lekeli, korkmuş genç bir yüzü ortaya çıkardı. Dedi ki: 'Merhaba, bu da ne? Kapı bekçisi siz misiniz?

'Hayır, efendim. Babam,' diye cevap verdi genç, yutkunarak. "Peki, baban nerede?

Bir yudum daha. "Bilmiyorum. Bir bilet uzatıldı. "Frippence, lütfen, sayın yargıç, bu bilet sonraki iki kapıyı açıyor.

Ama Kaptan'ın en büyük günahı olan alışılmadık şeyleri keşfetme eğilimi onu ele geçirmişti. Bileti dikkate almadı ve şöyle dedi: "Baban seni kapıya bakman için mi bıraktı?"

"Evet," diye onayladı genç adam, biraz sulu bir kokuyla. "*Lütfen*, efendim, bu üç kuruş ve -

"Sonraki iki kapıyı açar," diye ekledi Kaptan. "Adın ne?" "Ben," diye yanıtladı genç.

'Bu yol nereye ? Sheffield'a mı? Ben biraz düşündükten sonra öyle olduğunu söyledi.

"Ne kadar uzakta?" diye sordu Kaptan.

Bilmiyorum. On mil, sanırım. Lütfen, efendim

-! 'Bu kadar! Şeytan!'

"Belki on iki olabilir. Bilmiyorum. Ama bilet üç kuruş, lütfen, efendim.'

Yüzbaşı aşağıya, endişeyle kendisine doğru kaldırılan pek de hoş olmayan çehreye baktı. Çocuk korkmuş ve gözlerini kaçırmış görünüyordu. "Baban ne zaman gitti?" diye sordu. Bekledi ve bir süre sonra ekledi: "Korkma! Sana zarar vermeyeceğim. Uzun zamandır kapıya mı bakıyordun?"

"Evet - hayır! Babam dün gitti. Döneceğini söylemişti ama dönmedi ve lütfen efendim, kimseye söylemeyin, yoksa babam beni fena benzetir!" diye yalvardı genç adam.

Kaptan'ın merakı şimdi iyice uyanmıştı. Kapı bekçilerinin hataları olabilirdi, ama genellikle küçük çocuklar dışında görev yerlerini yirmi dört saat boyunca gözetimsiz bırakmazlardı. Üstelik Ben fena halde korkmuştu; etrafına attığı kaçamak bakışlara bakılırsa karanlıktan ve yalnızlığından başka bir şeyden de korkuyordu.

Yüzbaşı kendini yere attı ve dizgini Beau'nun başından çekti. Neşeyle, "Bana öyle geliyor ki kalıp gece boyunca size eşlik etsem iyi olacak," dedi. "Şimdi, atımı nerede ahır yapacağım?"

Ben o kadar şaşırmıştı ki, ağzı açık ve gözleri yuvalarından fırlamış bir halde Kaptan'a bakakaldı. Kaptan biliyordu ki

Kır evlerinin çoğunda küçük bahçeler vardı ve çoğu zaman çapa, takas kancası ve odun depolamak için kaba saba kulübeler inşa edilmişti. "Kulübeniz var mı?" diye sordu.

"Ay," dedi Ben, hâlâ büyülenmiş bir halde bu devasa ve fantastik yolcuya bakarak.

"İçinde ne var?"

"Cackling-cheats."

Yüzbaşı bu dili tanıdı. Birliğinde, Wellington Hazretleri'nin huysuz bir mizahla, cesur ordusunun büyük bir kısmının bu serserilerden oluştuğunu söylediği serserilerden birkaçı vardı. "Tavuklar mı?" dedi. 'Oh, pekala, önemli değil! Beni ona götürün! Atım için yeterince büyük mü?

"Evet," dedi Ben kuşkuyla.

"Yolu göster o zaman!

Görünüşe göre Ben itiraz etmenin akıllıca olmayacağını düşündü, ki bunu yapmaya çok meyilli görünüyordu, çünkü bir yudum daha içtikten sonra fenerini aldı ve Kaptan'a gişenin arkasındaki küçük kapıya kadar rehberlik etti.

Kulübenin şaşırtıcı derecede büyük olduğu ortaya çıktı; fener çıkıntılı bir çiviye asıldığında, ışığı sadece tünemiş kümes hayvanlarını değil, aynı zamanda biraz saman ve bir köşede bir saman kafesini de ortaya çıkardı. Beau'nun orada ahırlanan ilk at olmadığına dair açık işaretler vardı; John bu durumu ilginç bulsa da yorum yapmamanın daha akıllıca olacağını düşündü. Ben ona korku ve kuşku karışımı bir duyguyla bakıyordu, o da çocuğa gülümseyerek şöyle dedi: "Korkmana gerek yok: Sana zarar vermeyeceğim. Şimdi, pelerinin Beau'nun üzerine örtmek için çok ıslak: yedek bir battaniyen var mı?

"Evet. Ama Bay Chirk gelirse - Ama gelmeyeceğini tahmin ediyorum!" dedi Ben. "Coo, o büyük bir şakacı!

Sonra John'un çözdüğü heybeyi aldı ve onunla birlikte gitti. Döndüğünde yanında bir kova su ve bir at battaniyesi vardı. Yüzbaşının paltosunu çıkarmış, Beau'yu ovmakta olduğunu gördü ve hemen bir tutam saman toplayarak büyük atın bacaklarını ovmaya koyuldu.

Davetsiz misafirinin ürkütücü derecede iri olmasına rağmen kendisine zarar vermek istemediğine karar vermiş gibiydi, çünkü çok daha neşeli görünüyordu ve çaydanlığı kaynamaya bıraktığı bilgisini gönüllü olarak verdi. 'Biraz rom kaldı,' dedi.

John, çocuğun atını korkusuzca kullanışını izleyerek, "Şu anda olmayacak," diye cevap verdi. Bu hafif şaka iyi karşılanmış, ona dostça bir gülümseme fırlatılmıştı. "Ahırda mı çalışıyorsun?" diye sordu.

'Bazı günler öyle. Diğer günler her türlü,' diye yanıtladı Ben. "Beni çoğunlukla Bay Sopworthy işe alır.

"Kim o?

"Buffer, Crowford'da. Blue Boar,' dedi Ben, bir çuval parçasıyla üzengileri silmeye başlayarak.

"Hancı mı?" diye sordu John.

"Evet.

"Babanın atı var mı?

Ben'in yüzündeki temkinli ifade geri geldi. "Hayır." John'a yan gözle baktı. "O at bezi babamın değil. Bir arkadaşıma ait. Bazen buraya gelir. Belki onu kullanmanızdan hoşlanmaz, bu yüzden - bu konuda bir şey söylemek istemezsiniz, lütfen, efendim! Onun hakkında da, çünkü o yabancılarla tanışmaktan hoşlanmaz!"

"Utangaç, değil mi? Bir şey söylemeyeceğim,' diye söz verdi John, Ben'in korktuğu adamın bu olup olmadığını merak ederek. Bu arada, gişede bir gizem olduğuna, bekçisinin ortadan kaybolmasının da bu gizemle bağlantılı olduğuna inanmıştı; ama bu düşüncesini kendine saklayacak kadar akıllıydı, çünkü Ben'in bir tay gibi ondan kuşkulandığı, paniğe kapılıp kaçmaya hazır olduğu belliydi.

Beau battaniyeyle örtülüp bir kucak dolusu samanla baş başa bırakıldıktan sonra Ben, Kaptan'ı bahçeden geçirerek gişenin arka tarafına götürdü; burada orta kapı küçük bir mutfağa açılıyordu. John'un çabucak gördüğü gibi ev her zamanki gibiydi. Tahta bir bölmeyle ikiye ayrılmış, aralarında bir oda daha bulunan iki hoş odadan oluşuyordu. Arka taraf mutfak, ön taraf ise gişeydi. Mutfak

Mutfak küçük, aşırı sıcak ve son derece düzensizdi. Teneke tutuculardaki birkaç daldırma mumla aydınlatıldığından, hoş olmayan bir sıcak donyağı kokusu etrafa yayılıyordu. Ama Kaptan, Portekiz'in daha ilkel bölgelerindeki geçmiş deneyimlerinden, insan burnunun daha da kötü kokulara hızla alışabildiğini biliyordu ve odaya endişelenmeden girdi. Ben kapıyı kapatıp sürgüledi, feneri yere bıraktı ve dolaptan siyah bir şişe ile kalın bir bardak çıkardı. "Sana bir tampon hazırlayayım," diye teklif etti.

Ateşin yanındaki Windsor koltuğuna oturan Kaptan sırtarak şöyle dedi: 'Size çok minnettarım ama sanırım kendim karıştıracağım. Eğer bir işe yaramak istiyorsan, şu çizmelerimi çıkarabilecek misin bir bak! Zaman ve Ben'in tüm gücünü gerektiren bu işlem buzları kırmak için çok işe yaradı. Çamurlu çizmelerini göğsüne bastırarak neredeyse topuklarının üzerinde yuvarlanması Ben'e son derece komik gelmişti. Korkusunu unutarak kıkırdamaya başladı ve bir anda John'un ilk başta düşündüğünden çok daha genç göründü. Sorulduğunda on bir yaşına girdiğini söyledi.

Eyer çantasında bir çift ayakkabı bulan John, kendine bir bardak sıcak rom ve su hazırladı ve bacakları önünde uzanmış, çizmeleri kuruması için ocağın yanında dururken tekrar oturdu. "Böylesi daha iyi," dedi, güzel başını sandalyenin yüksek arkılığına yaslayarak ve ev sahibine uyumlu bir şekilde gülümseyerek. "Söylesene, şu kapıyı açmak için çok sık çağrılacak mıyız?

Ben başını salladı. 'Hava karardıktan sonra kimse bu tarafa pek gelmez,' dedi. "Ayrıca, bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor.

"Güzel!" dedi John. "Nerede uyuyacağım?

Ben kuşkuyla, "Babamın yatağını alabilirsin," diye önerdi.

"Teşekkür ederim, yapacağım. Babanın nereye olabileceğini düşünüyorsun?" Ben basitçe, "Bilmiyorum," dedi.

"Sık sık böyle gider mi?

'Hayır. Daha önce hiç yapmadı - bu şekilde değil. Ve paspasa da gitmedi, çünkü o bir aptal değil, babam değil. Ve eğer geri dönmezse, beni Parish'e koyacaklar.

"Geri geleceğini umuyorum," dedi John yatıştırıcı bir sesle. 'Başka akrabalar var mı? Kardeşlerin? Amcan?'

"Benim bir kardeşim var. En azından o boğulmadıysa, benim var. Baskı altındaydı. Onu bir daha göremeyecek olsam hiç şaşırırmazdım.

"Tanrım, evet, elbette yapacaksın!

"Şey, istemiyorum," dedi Ben açık yüreklilikle. 'O tam bir işkolik, işte öyle biri. Aksi takdirde onu asla hırpalamazlardı. Babam öyle diyor.

Ben'in başka akrabaları varsa bile, onları bilmiyordu. Annesi birkaç yıl önce ölmüş gibi görünüyordu; ve kısa süre sonra babasına sevgiden çok, Parish'e atılma korkusuyla sarıldığı anlaşıldı. Başına böyle bir şey gelirse Sheffield'daki dökümhanelerden birinde çalışmaya gönderileceğine inanıyordu. Yedi yaşından itibaren büyük imalat kentlerinde çalıştırılan bodur çocuk sürüsünün ne tür acılara katlandığını bilecek kadar Sheffield'a yakın bir yerde yaşıyordu ve bu kaderin ona bu kadar korkunç görünmesi şaşırtıcı değildi. Bildiği tek bir kötü kader vardı ve bunu da çok geçmeden John'a anlatacaktı.

O konuşurken ve John romunu yudumlarken, rüzgâr biraz yükselmiş, yağmurun sürekli damlamasından başka sesleri de beraberinde getirmişti. Yaya yolcuların kullandığı küçük kapı bir ya da iki kez hafifçe gıcırdayıp çarptı ve bu olduğunda Ben'in yüzü keskinleşir gibi oldu ve dikkatle dinlemek için söylediklerine ara verdi. John onun gözlerinin sürekli arka kapıya doğru kaydığını ve evin arkasından gelen seslerin onu kapının gıcırtısından daha çok endişelendirdiğini fark etti. Bir rüzgâr bir şeyi takırdayarak devirdi. John'a bir süpürge ya da tırmık düşmüş gibi geldi ama Ben'i bir anda ayağa kaldırdı ve içgüdüsel olarak John'un yanına sürükledi.

"Ne oldu? John sessizce söyledi.

"O!" diye nefes aldı Ben, bakışları kapıya dikilmişti.

John ayağa kalktı ve bir protesto iniltisini duymazdan gelerek kapıya doğru yürüdü. Sürgüleri geri çekti ve kapıyı açarak bahçeye çıktı. "Burada kimse yok," dedi omzunun üzerinden. 'Süpürgeyi kapıya dayalı bırakmışsın.

ve rüzgar onu uçurdu, hepsi bu. Gelin ve kendiniz görün! Bir an bekledi ve sonra otoriter bir ses tonuyla tekrarladi: "Gel!"

Ben isteksizce yaklaştı.

John omuzlarını kapının çerçevesine dayayıp gökyüzüne bakarak, "Hava düzeliyor," dedi. 'Gittikçe hafifliyor. Yarın güzel bir gün olacak. Eee? Kimseyi görebiliyor musun?

"Hayır," diye onayladı Ben, biraz ürpererek. John'a baktı ve umutla ekledi: 'Beni yakalayamaz, değil mi? Senin gibi büyük bir koy buradayken olmaz.

"Tabii ki hayır. Kimse seni yakalayamaz," diye cevap verdi John, kapıyı tekrar kapatıp ateşe geri dönerek. "İstersen sürgüleyebilirsin ama gerek yok.

"Evet, çünkü babam beni görmeye gelebilir ve ne ben onu ne de o beni görmemeli," diye açıkladı Ben.

'Tanrım, kadar utangaç mı? Onun nesi var? Çok mu çirkin?' 'Bilmiyorum. Onu hiç görmedim. Sadece kukusu - onct!'

"Ama onun için atını ovdun, değil mi?" "Hayır! Ben bakakaldı.

"Beau için bana getirdiğin battaniye onun değil miydi?

"*Hayır!* Bu Bay Chirk'ün!" dedi Ben. "O bir -" Durdu, soluk soluğa kaldı ve hızla ekledi: "O her zamanki kadar iyi bir twanged, o! Kimseye ondan bahsetmek istemezsin! *Lütfen*, efendim -"

'Oh, onun hakkında tek kelime etmeyeceğim! *Bütün* arkadaşların bu kadar utangaç mı?' 'O utangaç değil. Sadece yabancıları sevmez.'

"Anlıyorum. Peki bu diğer adam - korktuğun adam❖❖ yabancılardan da hoşlanmıyor mu?

Bilmiyorum. Erkeklerle tahammül edemez. Babam ona baktığımı görürse beni kömür ocaklarında çalışmaya göndereceğini söylüyor. Bu söz üzerine sesi kısıldı ve öyle sarsıcı bir titreme geçirdi ki, kömür ocaklarının onun için dökümhanelerden daha kötü bir korku olduğu kolayca anlaşıldı.

John güldü. 'Bu güzel bir Banbury hikayesi! Baban seni kandırıyormuş, oğlum!'

Ben inanamaz görünüyordu. "Beni ortadan kaldırabilirdi. Başıma bir çuval geçirir ve -"

"Öyle mi? Peki ya biri içeri girip kafana çuval geçirmeye kalkarsa ne yapmam gerektiğini düşünüyorsun?"

"Ne?" diye sordu Ben, yuvarlak gözlerle.

"Elbette başına bir çuval geçirin ve onu en yakın polis memuruna teslim edin.

"*Yapar mıydın?*" Ben sesli bir nefes aldı. "Kesinlikle

yapardım. Buraya sık sık gelir mi?"

Hayır. En azından, bilmiyorum. Hava karardıktan sonra gelir. Kaç kere bilmiyorum. Bir keresinde iki kişiydiler. Uyandım ve babamla konuştuklarını duydum.

"Ne hakkında konuşuyorlardı?"

Ben başını salladı. "Sadece seslerden başka bir şey duymadım. Hemen battaniyemin altına girdim, çünkü o olduğunu biliyordum.

Bu arada John'a, bekçinin ortadan kaybolmasının Ben'in gizemli böcek ayısıyla bir şekilde bağlantılı olduğu oldukça kesin görünüyordu; ve onun hain bir işle meşgul olduğu daha da kesin görünüyordu. Bunun ne olabileceği konusunda John'un en ufak bir fikri bile yoktu ve Ben'i daha fazla sorguya çekmenin yararsız olduğu ortadaydı. Ayağa kalktı ve şöyle dedi: 'Şey, tekrar battaniyenin altına girmenin tam zamanı. Eğer biri kapıya bağırırsa ben ilgilenirim, o yüzden bana babanın yatağının yerini göster ve sonra da kendi yatağına git.

"Kapıyı açamazsın!" dedi Ben, şok olmuş bir halde. "Sen flaş bir koysun!" "Ne olduğumu boş ver! Sana ne diyorsam onu yap!"

Bu şekilde ikna edilen Ben, ona gişeye kadar eşlik etti ve buradan diğer iki odaya geçildi. Ben'in bir kamyonet yatağında uyuduğu bu odalardan birinde depolar vardı, ama diğeri bir dereceye kadar konforlu bir şekilde döşenmişti, yatakta pamuklu çarşaf ve soluk bir yama işi yorgan bile vardı. Kapıcının çarşaflarından hiç hoşlanmayan Kaptan, onları soğukkanlılıkla yataktan sıyırdı, bir bohça haline getirdi ve odanın bir köşesine fırlattı. Sonra kendini yatağın üstüne uzattı.

battaniyeleri örttü, yorganı üzerine çekti ve mumu söndürdü. Uykuya dalmadan önce birkaç dakika boyunca, bekçi o gece dönmezse ne yapacağını düşündü. Adamın yokluğunu bildirmek gibi uygun bir yol, Ben'e ihanet etmek gibi tatsız görünecekti; yine de aklına başka bir yol gelmedi. Ama Kaptan hiçbir zaman sorunları yarı yolda bırakacak biri değildi ve çok geçmeden bu soruna kafa yormayı bıraktı. Ne de olsa, kapı bekçisinin sabah olmadan görevinin başına dönmesi muhtemeldi. John, Ben'in, babasının paspasla uğraşacak biri olmadığına dair verdiği güvenceyi pek önemsemediğini düşündü.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Üç

Kaptan mışıl mışıl uyudu ve gün ışııyla birlikte sesler duyarak uyandı. Kalkıp kafesli küçük pencereden dışarı baktığında, Ben'in bir inek sürüsünün geçmesi için kapıyı açık tuttuğunu ve onları süren çocukla selamlaştığını gördü. Geceki sağanak yağışın ardından güzel bir sonbahar günü gelmişti ve yolun ötesindeki tarlaların üzerinde hâlâ sis vardı. Yatağın yanındaki sandalyenin üzerine koyduğu saate bir göz atan John, saatin altı buçuk olduğunu öğrendi. Tam Ben kapıyı kapatırken gişeye doğru yürüdü ve içeri girdi.

Gün ışııyla birlikte Ben'in en büyük korkuları da ortadan kalkmıştı. Önceki akşamki cadı kılıklı çocuktan çok farklı görünüyordu; ıslık çalarak içeri girdi ve Kaptan'ı sırtarak selamladı.

"Baban dönmedi mi? John sordu.

Sırtışı soldu. "Hayır. Muhtemelen çivilendi. "Kaçmak mı? Neden kaçsın ki?

Ben, "Eğer çivilemediyse, tünemeye gitmiştir herhalde," diye geçiştirdi. "Çünkü giderken bana bir saatliğine kapıya göz kulak olmamı, sonra döneceğini söyledi. Ne yapacağım, patron?"

Bu soru bir endişe tonuyla değil, neşeli bir güvenle dile getirilmişti. Ben, John'un yüzüne merakla baktı ve John, küçük çırağının, onun için geleceği tatmin edici bir şekilde çözme isteğine ve yeteneğine tam bir güven duyduğunu üzümlere fark etti.

"Bu, çitin üzerinde biraz asılı kalmış gibi görünen bir sorun," dedi. "Bunu konuşmamız gerekecek. Ama önce yıkanmak ve kahvaltı etmek istiyorum.

"Biraz domuz pastırması kestim, yumurta ve biraz da sığır eti var," diye teklif etti Ben, Kaptan'ın ilk ihtiyacını ciddiye almayarak.

"Mükemmel! Pompa nerede?"

'Arka tarafta. Ama -'

"Peki, sen gel ve benim için çalış," dedi John. 'Bir havlu ve biraz da sabun istiyorum.

Oldukça şaşırın Ben (çünkü Kaptan'ın oldukça temiz göründüğünü düşünüyordu), bir kalıptan kesilmiş bir parça kaba sabun ve bir huckaback havlu aldı ve misafirini bahçeye kadar takip etti. Ancak Kaptan'ın başını ve boynunu yıkamakla yetinmeyip güçlü gövdesinin tamamını yıkamayı önerdiğini fark ettiğinde, şok edici bir itirazda bulundu. "Ölümüne yakalanacaksın!" diye soluk soluğa kaldı.

Yüzbaşı sabunu hızlı hızlı göğsüne ve kollarına sürerek güldü. "Ben değil!
'Ama kendini baştan yıkamana gerek yok!

'Ne, bütün gece kıyafetlerimle uyuduktan sonra mı? Öyle değil mi! John eleştirel bir bakışla Ben'e baktı ve ekledi: 'Pompanın altına girmenin de sana bir zararı olmaz.

Ben içgüdüsel olarak bir adım uzaklaştı ama pompa kolunu çalıştırmak için geri çağrıldı. O zaman aceleyle geri çekilecekti ama hüsrana uğradı. İri bir el onu yakalayıp tuttu; telaşla başını kaldırdı ve mavi gözlerin güldüğünü gördü. "Geçen pazar yıkandım!" dedi yalvarırcasına. "Dalavere çevirmiyorum! *Dürüst* ol, yaptım!

"Jüpiter adına, öyle mi? O zaman temizleneli bir hafta oldu, değil mi? Soyun, delikanlı!"

"Hayır!" dedi Ben ağlamaklı bir sesle, omzundaki tutuştan kurtulmak için kıvrınarak. "Yapmayacağım!

Yüzbaşı ona sert ve uyarıcı bir şaplak attı. "Yapsan iyi olur!" dedi.

Sesi son derece güler yüzlüydü ama Ben aptal değildi ve umutsuzca burnunu çekerek teslim oldu. Daha önce sıska vücudunu bu kadar iyi fırçalamak zorunda kalıp kalmadığı şüpheliydi; ve kesinlikle hiçbir iyi niyetli kişi onu acımasızca pompanın altına tutmamış ve bu kadar istekle çalıştırmamıştı. Çırpınarak ve titreyerek çıktı ve işkencecisine saygı ve kızgınlık karışımı bir duyguyla baktı. John havluyu ona fırlatarak şöyle dedi: 'Bu daha iyi! Başka bir gömleğin varsa onu giy!

"Ne, temiz mish de mi?" diye soluk soluğa kaldı Ben.

"Evet, - ve saçını tara!" dedi John. 'Şimdi koşuştur! Ben acıktım.'

Yarım saat sonra, mutfak masasının üzerinden Ben'i incelerken, tatmin olduğunu itiraf etti. Ben'in çok daha iyi görüldüğünü söyledi; bu gözlem genç beyefendinin göğsünün öfkeyle kabarmasına neden oldu. Sabunla temas ettiği için gözleri kızarmış ve sulanmıştı; cildi sanki ovulmuş gibiydi. Kaptan'ın hâlâ büyüleyici ve hayranlık uyandırıcı bir şahsiyet olduğunu düşünüyordu ama onu dişlerini fırçalarken dikkatle izledikten sonra şimdi tavan arasında bir tuhaflık olduğundan şüpheleniyordu. Doyurucu bir kahvaltı yapıldıktan sonra Kaptan sadece tabak çanağın yıkanmasında değil, yerlerin de çamurdan, kırıntılardan, pastırma kabuğu parçalarından ve çürümüş lahana saplarından temizlenmesinde ısrar edince, bundan emin oldu. Yolun aşağısındaki Bayan Skeffling'in her Çarşamba evi temizlemeye geldiğini anlattı ama Kaptan ona aldırış etmedi, sadece bir süpürge getirmesini ve elini çabuk tutmasını söyledi. Kendisi de dolapta biraz karalama bezi ve bir fırça bulduktan sonra botlarını bahçeye çıkardı ve alışkın olmadığı bir iş olan kurumuş çamurları onlardan temizlemeye koyuldu. Ayrıca, pek başarılı olmasa da, geyik derisi pantolonundaki seyahat lekelerinden kurtulmaya çalıştı. Üzerinde çalışırken Cocking'in sözlerini hatırladı ve derilerin bakımıyla ilgili tahmin ettiğinden daha fazla şey olduğunu fark etti. Aslında, bir beyefendinin gardırobunun bakımı beklenmedik bir sürü zahmet gerektiriyor gibiydi; Beau'nun ceketinin eteklerine yapışan ve fırçayla temizlemek için gösterilen tüm çabalara inatla direnen tüylerini temizlemek de bu zahmetlerin en azı değildi.

Bu iş tamamlandığında, Beau'nun sulanması, beslenmesi, tımar edilmesi, dizginlerinin temizlenmesi, eyer kolanlarının çamurdan arındırılması gerekiyordu ki bu sırada sabah epey ilerlemişti. John tüm bu işleri yaparken Ben'in sorununa bir çözüm bulmaya çalıştı. Birkaç tane düşündü ama hiçbirini onaylanacak gibi değildi. Sanki Ben'e bir çözüm bulmak yerine, ona mecbur kalacakmış gibi görünmeye başlamıştı.

Leicestershire'a doğru yolculuğuna devam ederek, gününü bekçinin olası nerede olduğuna dair gizli soruşturmalar yaparak geçirdi.

Kaşlarının arasında bir kırışıkla kapıya geri döndü. Bu Ben'in gözünden kaçmadı. Mutfak baştan aşağı süpürdüğünü belirtmek için acele etti; ve bu bir baş sallamadan başka bir şey üretmediğinden, Kaptan'ın kızgın olup olmadığını sormaya cesaret etti.

Eski moda şöminenin üzerindeki kancada asılı duran demir çaydanlığa dalgın dalgın su doldurmakta olan John, elinde kepçeyle duraksadı ve ona baktı. "Kızgın mısın? Hayır. Neden olayım ki?"

Ben, "Sanki biraz sarsılmış gibi görüldüğünü düşündüm - biraz bitkin gibiydin," diye açıkladı.

'Baban bugün dönmezse seninle ne yapacağımı merak ediyordum. İş yapmış olabileceği herhangi bir yer aklına geliyor mu? Örneğin Sheffield'da hiç birini ziyaret etti mi?

'Kimseyi ziyaret etmez, babam da etmez. Kasabaya gidecek olsa en iyi elbisesini giyer, başına da bir şapka geçirirdi, ama gitmedi,' diye cevap verdi Ben kurnazca. "Sanki Mavi Domuz'a gidiyormuş gibi koşa koşa gitti. Belki de Simmy gibi sıkıştırılmıştır!"

Bu çözüm Ben'i rahatsız edecek gibi görünmediğinden, Kaptan onu Basın Çetesi'nin ne uzak iç bölgelerde faaliyet gösterdiğine ne de bekçi gibi kişilere baskı yaptığına ikna etmeye çalışmaktan kaçındı. Çaydanlığa su doldurmaya devam etti; Ben de aniden, yerin bir ahırda kısıtlı bir yaşam süren domuzu beslemediğini hatırlayarak, bu ihmali düzeltmek için kendini dışarı attı.

Çaydanlık ötmeye başlar başlamaz Kaptan suyun bir kısmını teneke bir bardağa doldurdu ve bekçinin yatak odasına götürdü. Tıraş takımını henüz hazırlamıştı ve yüzünü köpürtmek üzereydi ki yoldan yaklaşan bir aracın sesini duydu. Kapı! diye bir çılgılık yükseldi ve John fırçasını bırakmak zorunda kaldı. Yolda biletleri toplayarak gişeden çıktı ve gişenin doğusunda bir arabanın gördü. Üstünkörü bir bakış dizginlerin bir kadın tarafından tutulduğunu ve yanında orta yaşlı bir seyisin oturduğunu gösterdi; ve bir

Evin yanındaki panoya asılmış geçiş ücretleri listesini hızlıca incelediğinde, tek atlı bir araç için bu geçidin ücretinin üç peni olduğunu öğrendi. Arabaya doğru yürüdü ve kendisine şaşkınlıkla bakan seyis şöyle dedi: 'Peki, salla bakalım, yapamaz mısın? *Kimsin* sen? Burada ne işin var?'

John gözlerini bilet defterinden kaldırdı. 'Kapı bekçiliği. Suçlama -'

Kelimeler dudaklarında canlandı. Kıpırdamadan durdu, gözlerini damada değil yanındaki kıza dikti.

Oldukça uzun boylu ve asil bir vücuda sahip olan bu kız, modadan ziyade kullanışlı olan yeşil bir pelerin giymişti. İlk gençliğini yaşamamış bir çift taba rengi eldiven, becerikli ve biçimli ellerini örtüyordu; güneş ışığında sarımtırak parıltılar gösteren gür kestane rengi saçlardan oluşan başına, kurdeleden başka süslemesi olmayan sade bir bone takılmıştı. Esprili gri gözler John'un gözlerine bakıyor, üstlerindeki kemerli kaşlar hafifçe kalkıyordu; güzellik için fazla cömert bir ağzın etrafında eğlenen bir gülümseme dolaşıyordu. Ama John ayağa kalkıp ona bakarken bu gülümseme kayboldu. Kadın ona baktı ve traş olmamış, lekeli deriler giymiş, gömleğinin düğmelerini boğazından açmış, kıvrıkcık sarı saçları esintiyle dalgalanan ve gözlerinin en mavisi tereddütsüz onun yüzüne sabitlenmiş genç bir dev gördü.

"Kilise!" dedi damat sabırsızlıkla. "Aç kapıyı, delikanlı!"

John onu duyduysa da aldırış etmedi. Sersemlemiş gibi duruyordu, çünkü sonunda dengeleyicisini almıştı.

Bayanın yanaklarında bir kızarıklık belirdi; belirsiz bir kahkahayla: 'Sanırım siz Brean'ın büyük oğlu olmalısınız. Kesinlikle iri bir adamsınız! Lütfen kapıyı açın! Bildiğiniz gibi kiliseye gidenler vergiden muaftır.

Kadının sesi John'un aklını başına getirdi. Yüzüne renk geldi; belli belirsiz bir özür diledi ve kapıyı açmak için acele etti. Tek kapıydı ve araba kapının arkasından geçerken John kapıyı yolun kenarında tutuyordu. Hanımefendi oldukça nazik bir tavırla, ama kendisinden kat kat üstün birinin tavrıyla başını salladı ve hızlı adımlarla uzaklaştı.

John olduğu yerde kaldı, kapıyı tutmaya devam etti ve yolun dönemecini geçip gözden kaybolana kadar arabaya baktı.

Gişeden çıkan ve kendisine hafif bir şaşkınlıkla bakan Ben'i fark etti. Kapıyı kapattı ve şöyle dedi: "Şu arabayı gördün mü, Ben?"

Ay. Senin şu koca zıpızıpa bir havuç veriyorum. Coo, o -'

'Arabayı kullanan bayan kimdi? Biliyor musunuz?'

"Elbette öyle! Bay Chirk'ün Mollie'sine havuç verdiğimde, o -' 'Peki, o kim?"

Sana söylüyorum! O Bay Chirk'ün kısırağı ve havuç için el sıkışıyor! Ona bunun için ne yapacağını soruyorsunuz ve o da sağ ön ayağını kaldırıyor -'

"Şeytan Bay Chirk'ün kısırağıyla uçup gitti! *O kadın kimdi?*" "Ah, o!" dedi

Ben, ilgisini kaybederek. O sadece Bayan Nell'di. O olacak

Kiliseye gidiyorum.'

'Nerede yaşıyor? Geri dönecek mi?'

'Tabii ki gidecek! Crowford'dan eve dönmesinin başka bir yolu yok, hele bu arabayla hiç yok.

"Evi nerede?"

Ben çenesini sallayarak belli belirsiz doğu yönünü işaret etti. "İşte orada. Bay Chirk Mollie'ye her türlü numarayı öğretti. O -'

"O zaman onu Astley'e satsa iyi olur. Bayan Nell yakınlarda mı oturuyor?" "Sana *söyledim!*" dedi Ben sabırsızlıkla. "Malikânedel

"Ne malikanesi? Nerede o?"

Ben'in, civardaki en büyük evin yerini bilmeyecek kadar cahil olan insanlar hakkında kötü düşündüğü açıktı. "Squire'ın evinin nerede olduğunu herkes bilir!" dedi küçümseyerek.

'Squire, ha? Bayan Nell'in babası mı?'

Ağa mı? Hayır! O onun büyükbabası. O yaşlı bir gager. Bilmem ne zamandan beri kimse onu görmedi. Birdenbire kötüleştiğinden beri Dick'in şapka bandı kadar tuhaf olduğunu söylüyorlar. Artık yürüyemiyor. İnsanlar bugünlerde Squire'ın Bayan Nell olduğunu söylüyor.

"Buradan Squire'ın evine ne kadar var?"

'Kellands? Bir mil, sanırım.'

"Kim o? Adı ne?"

Bu ilmi halden bıkan Ben içini çekti ve cevap verdi: "Sör Peter Stornaway, elbette!"

"Onu görüyor musun - Bayan Nell'i sık sık görüyor musun?" Ben kayıtsızca, "Evet, çoğu gün," diye cevap verdi.

Kaptan bir nefes aldı ve birkaç dakika boyunca yolun aşağısında, arabayı en son gördüğü yere doğru baktı. Bu trans halinden aniden çıkarak şöyle dedi: "Yüce Tanrım, tıraş olmalıyım!" dedi ve gişeye doğru yürüdü.

Bayan Stornaway eve dönerken, kapıyı açması için yeni bekçiyi çağırmak zorunda kalmadı. Kaptan Staple nöbetteydi ve arabanın tekerlek sesini duyar duymaz gişeden çıktı. Üzerinde hâlâ gömlek kolları vardı, ama şimdi düzgünce bağlanmış bir boyunbağı takmış ve çizmelerini giymişti. O da şaşkınlığını üzerinden atmıştı ki, Bayan Stornaway arabayı çekerken kendini aşağıya bakarken buldu; yakışıklı olduğu kadar dili tutulmuş devasa bir topal çocuğa değil, utangaçlıktan eser kalmadan ona gülümseyen kendinden son derece emin bir adama bakıyordu ve şöyle dedi: 'Sizden haksız yere geçiş ücreti talep ettiğim için beni bağışlayın! Ben yeni bir elim - şok edici derecede acemiyim!'

Bayan Stornaway'in gözleri büyüdü. İstemsizce haykırdı: "Aman Tanrım! Sen Brean'ın oğlu olamazsın!"

'Hayır, hayır, denizde olduğunu sanıyorum. Zavallı adam baskı altındaydı, biliyorsun. "Ama senin burada ne işin var?" diye sordu.

'Kapıyı tutuyorum,' diye cevap verdi hemen.

Şaşkındı ama eğleniyordu da. 'Saçmalık! Nasıl kapı bekçisi olabilirsin?'

'Eğer kötü biri olduğumu kastediyorsanız, acemi olduğumu unutmamalısınız. Öğreneceğim.'

"bir şey yok! Yani - Oh, beni kandırdığınıza inanıyorum!"

"Kesinlikle kandırmıyorum!"

"Brean nerede?" diye sordu.

'İşte ben buradayım,' diye itiraf etti. 'Ben gibi - Ben'i tanıyor musun? - Bilmiyorum! İşte bu yüzden buradayım.

Kadın kaşlarını kırıştırdı. 'Brean'ın mı söylüyorsun? Ama neden onun yerini alasın ki? Bunu bir bahis için mi yapıyorsun?'

'Hayır, ama şimdi siz söyleyince bunun hiç de kötü bir fikir olmadığını anladım,' dedi.

"Keşke ciddi olsanız!" diye yalvardı, kaşlarını çatmaya çalıştı ve sadece gülmeyi başardı.

'Ben çok ciddiym. Genel olarak, Brean'ın kuzeni olduğumu açıklamakla daha iyi yapacağıma inanıyorum.

"Kimse böyle bir hikayeye itibar etmez, sizi temin ederim!

'Sizce de öyle değil mi? En iyilerle bile konuşabilirim, biliyorsun.

Umutsuz bir hareket yaptı. "Bunların tek kelimesini bile anlamıyorum!

John'a dikkatle bakan damat: 'Bana öyle geliyor ki burada dumanlı bir şeyler dönüyor. Eğer bir Mayıs oyunu oynamıyorsanız, efendim, ya da bir sahtekarlık yapmıyorsanız -'

"Değilim, ama bir şeyler döndüğü konusunda seninle aynı fikirdeyim," diye araya girdi John. 'Bekçi iki gece önce gitti ve o zamandan beri görülmedi.

"Bu çok kötü," diye onayladı Bayan Stornaway. 'Ama neden onun yerini almanız gerektiğini anlamıyorum!

"Ama Ben'in burada yalnız kalmak için çok genç olduğunu görmelisiniz! John işaret etti.

'Sen çok tuhaf bir yaratıksın! Buraya nasıl geldin? Neden - Ah, keşke bunu bana açıklasan!

"Anlatacağım," diye söz verdi. 'Ancak bu oldukça uzun bir hikaye. Jipinden inmeyecek misin? Seni gişeye davet etmeyeceğim, çünkü Ben'i mutfağı süpürmesi için ikna etmeme rağmen hiç de düzenli değil, ama bankta oturabiliriz.

Gözleri dans etti; sanki bu öneriye yarı yarıya katılacakmış gibi görünüyordu, ama o anda damat ona alçak sesle bir şeyler söyledi ve dikkatini önündeki yola yöneltti.

Gösterişli görünümlü bir at arabasının üzerinde kapıya doğru gelen iri yarı bir adam, bulunduğu ortama göre oldukça şık giyinmişti. Beyaz avcı üstlüğü, üzerinde birkaç fob ve mühür bulunan süslü bir yelek, uzun kuyruklu ve çok büyük düğmeli mavi bir ceket ve abartılı bir şekilde kıvrılmış kenarlı bir kunduz şapkası giymişti.

Bayan Stornaway'in gözlerindeki kahkaha söndü; aceleyle, "Belki başka bir zaman," dedi. Lütfen kapıyı şimdi açın!

John hemen ona doğru gitti. Kapıdan on beş adımlık bir açıklık vardı ve gri atlı adam kapının ona doğru açılmasına az kala dizginleri eline aldı. Bir an için John'a dikkatle baktı ama kapı yeterince genişler genişlemez atını ileri sürdü ve arabanın yanına yanaştı. Kunduzunu bir çırpıda çıkarmış, zarifçe pomatlanmış ve kıvrılmış siyah saçlarını ortaya çıkarmıştı.

"Ah, Bayan Nell, bizi atlattınız, değil mi?" diye neşeyle meydan okudu beyefendi. "Ama ben sizi buldum, görüyorsunuz, ve sizinle buluşmaya geldim!"

Bayan Stornaway soğuk bir tavırla, "Kiliseye gittim, efendim, eğer kastettiğiniz buysa," diye cevap verdi.

"Tatlı dindar! Sana eve kadar eşlik etmeme izin vereceksin!"

'Bunu yapmanıza engel olamam, efendim, ama benimle buluşmak için kendinizi bu kadar zahmete soktuğunuz için üzgünüm. Buna hiç gerek yoktu,' dedi Bayan Stornaway atını kamçılıyarak.

John kapıyı kapattı ve gişeye geri döndü. Güçlü bir soğan kokusu onu sardı ve bundan Ben'in akşam yemeği pişirmeye başlama zamanının geldiğini düşündüğü sonucunu çıkardı. Mutfığa girdi ve aniden şöyle dedi: "Ben, bana burayı temizlemek için gelen bir kadın olduğunu söylemiş miydin?"

"Evet, Bayan Skeffling. Çarşamba günleri gelir. Elbiseleri de yıkar,' diye yanıtladı Ben. 'Çarşamba günleri rosto, puding ve her şeyimiz var. Çok iyi bir aşçıdır o!"

John kararlı bir ifadeyle, 'Onu her gün görmeliyiz,' dedi.

"Her gün mü?" diye soludu Ben, neredeyse ateşin üzerinde tuttuğu tavayı devirecekti. "Ne için, patron?"

'Evi temiz tutmak ve yemek pişirmek için tabii ki. Nerede yaşıyor?'

Yolun aşağısında. Ama her bir domuz yavrusu doğurmak zorunda!'

"Bu durumda pazara gidip bir domuz yavrusu almam gerekecek," dedi John. Ben'in hayretle baktığını fark etti ve güldü. "Boş ver! Bir domuz yavrusu ne kadar?"

'Bir yarım borde - altı peni! Tam anlamıyla sarhoş olurduk! "Bu konuda kafanı yorma!" diye tavsiye etti John.

Ben ona büyük bir saygıyla baktı. "Çok fazla nane sosunuz var mı, patron?"

John ciddiyetle, 'Ben oldukça körüm,' diye cevap verdi. 'Şimdi, dinle, Ben! Ben burada kalacağım -'

"Öyle mi?" diye sevinçle bağırdı Ben.

"Baban geri dönene kadar ya da en azından -"

"Coo, umarım hiç geri dönmez!"

"Sessiz ol, seni doğaya aykırı velet! Eğer geri dönmezse - Tanrım, seninle ne yapacağımı bilsem kahrolurum, ama her halükarda seni Parish'e atmayacağım! Mesele şu ki, eğer burada kalacaksam bazı alışverişler yapmalıyım. En yakın kasaba ne kadar uzakta ve neresi?"

Düşündükten sonra Ben, Tideswell'in sadece beş mil kadar uzakta olduğunu düşündüğünü söyledi. Babasının oradan bir domuz ve kış için yeni bir palto aldığını da ekledi. Bu kulağa umut verici geliyordu. "Yarın oraya gideceğim," dedi John. "Ben yokken kapıya bakmaktan korkmazsın, değil mi?"

'Korkmuyorum - en azından gündüzleri korkmuyorum,' dedi Ben. 'Ama Bay Sopworthy'nin kümesini temizlemek zorundayım! Bana biraz bahşış verecek ve muhtemelen başka işlere de yardım etmemi isteyecek. Ne zaman döneceğimi bilmiyorum.

"Ona burada size ihtiyaç olduğunu söylemelisiniz. Bu Bay Sopworthy nasıl bir adam?"

"Babamın dediğine göre o temkinli bir koymuş. Seni gıcırdatacak biri değil, ama onunla uğraşmak çok zor, yoksa dallara tırmanır - gerçekten öyle!"

'Eğer bu onun dürüst bir adam olduğu anlamına geliyorsa, onunla tanışsam iyi olur. Anladığım kadarıyla baban aleyhinde bilgi vereceğini düşünmüyorsun, bu yüzden ona babanın birkaç günlüğüne çağrıldığını ve yerine beni bıraktığını söyleyeceğiz. Ben senin kuzenlerinden biriyim,' dedi Yüzbaşı.

"Böyle bir rapçıyi asla yutmaz!" diye itiraz etti Ben. 'O kefal değil! Senin hızlı bir itlaf olduğunu anlar, bundan eminim!

"O değil!" diye sırttı John.

"Sen mumyanı açar açmaz, o da !" diye ısrar etti Ben. "Çünkü sen *konusuyorsun*

ve bütün kentsoylular gibi bir sürü kelimen var. "Onları kullanmamaya özen göstereceğim," diye söz verdi John.

"Evet, peki ya bindiğiniz o mish ve o damgacılar?" diye sordu Ben, hiç ikna olmamıştı.

'Gömleğimi kastediyorsan, Tideswell'den birkaç tane daha alacağım ve bir çift de sağlam ayakkabı. Bana kafanı sallama! Ordudan terhis edildim, anladın mı? Süvari, 3. Dragoon Muhafızları - ve bir subayın batman'ı (yani hizmetçisi). Bu yüzden biraz hızlı konuşabiliyorum. Bunu hatırlarsan, her şey yoluna girer!'

Ben kuşkulu görünüyordu ama tek söylediği şeydu: "Size ne diyeyim, patron?" "Jack. Beau için iyi bir ahıra ihtiyacım var. O burada kalamaz. Bir kümese kapatıldı ve bana öyle geliyor ki Mavi Domuz onun için en iyi yer.

"Neden onu Çiftçi Huggate'in ahırında ahırlayamadınız?" diye sordu Ben merakla.

John, "Nerede olduğunu bilseydim yapabilirdim," diye karşılık verdi.

'Buranın arkası bir adım bile değil,' dedi Ben. 'Çiftçi Huggate ve babam şerbetçiotu kadar kalındır. Eğer onu yumruklarsan, muhtemelen Beau'ya da yem vermene izin verir, çünkü onun da iki tane büyük yavrusu var.

Bu öneri Kaptan'ın o kadar hoşuna gitti ki, akşam yemeğini yer yemez Ben'i Çiftçi Huggate'i görmeye gönderdi. Kendisi de görevinin kaldı ama kapıyı açması için sadece iki kez çağrıldı. Hafta içinde ne olursa olsun, yol Pazar günleri çok az kullanılıyor gibiydi. John bir sandıkta temiz çarşaflar bulduktan sonra

yatağına uzandı. Süpürgeyle biraz enerjik bir çalışma yaptı, mutfağı büyük ölçüde topladı ve sonra oturup bir gişede yaşamı katlanılabilir kılmak için gerekli olan çeşitli malların bir listesini çıkardı. Bu işle uğraşırken zorunlu bir ses onu kapıya çağırdı. Sesi tanıdığı için oldukça hızlı bir şekilde ayağa kalktı ve dışarı çıktı.

Bayan Stornaway, güzel görünümlü bir ata binmiş ve yanında kimse olmadan, hafif bir gülümsemeyle şöyle dedi "Evet, efendim, bu uzun hikayeyi dinlemeye geldim, lütfen! Buralarda bana Squire dediklerini biliyor olmalısınız: *bu* merakım için bir mazeret olmalı!

'Hiç gerek yok,' dedi, kapıyı biraz açarak.

John'un yanından geçerken topuğuyla atına dokunarak şöyle dedi: 'Benden para mı istiyorsun? Seni uyarıyorum, bunu yaparsan seni ihbar ederim! Kapıdan yüz metreden fazla uzaklaşmam: o kadar da değil!

Atının başına giderek, "Kural bu mu?" diye sordu.

"Tabii ki! Dizgini sağ eline geçirdi, bir bacağını düzgünce kulpun üzerine getirdi ve yere kayd. Eski püskü binici elbisesinin kıvrımlarını silkeleyerek John'a baktı. "Tanrım, ne kadar da büyüksün!

Gülümsedi. 'Evet! Bu sabah bana öyle demiştiniz!

Güldü, hafifçe kızardı ve karşılık verdi: 'Şu ana kadar ne kadar büyük olduğunu bilmiyordum, kendimi seninle aynı seviyede bulduğumda. Genelde erkeklerin başlarının üzerinden baktığımı biliyor olmalısınız.

Bunun böyle olması gerektiğini görebiliyordu. Ona bir santim bile uzun görünmüyordu ama kız kardeşinden bile daha uzun olduğunu ve daha görkemli hatlara sahip olduğunu fark etti. Kızın atını kapı direğine bağlarken, sempatik bir şekilde şöyle dedi: 'Bu bir deneme, değil mi? Bunu ben de hissediyorum ve kız kardeşim de bana bunun kendi varoluşunun felaketi olduğunu söylüyor. Her zaman tek başınıza mı ata binersiniz, Bayan Stornaway?

Gişenin dışındaki banka, Edward Brean'ın adının siyah harflerle yazılı olduğu ön panonun altına oturmuştu. 'Evet, her zaman! Bu sizin edep anlayışınızı rahatsız mı ediyor? Ben tam olarak bir kız öğrenci değilim, biliyorsun!

"Ah, hayır!" diye yanıtladı ciddi bir tavırla, gelip yanına oturdu. "Senden bu yüzden hoşlanıyorum - eğer bunu sana söylememi küstahlık olarak görmezsen. Eve geldiğimden beri İngiltere'de çok fazla görgü kuralları olduğunu düşünüyorum.

Kaşlarını kaldırdı. "Eve mi geldin?"

"Evet. Ben bir askerim - yani *askerdim*.

"Sen Yarımada'da mıydın?" Başını salladı. "Kardeşim de oradaydı," dedi aniden. "O öldürüldü.

"Özür dilerim," dedi. "Nerede?"

"Albuera'da. Yedinci sınıftaydı.

'Gurur duymalısın,' dedi. 'Ben de Albuera'daydım. Fusiliers'ın savaşa girdiğini gördüm.

Çenesini kaldırdı. "Gurur duyuyorum. Ama o büyükbabamın varisiydi ve - Oh, pekala! "Alayınız neydi?"

"3. Dragoon Muhafızları. Toulouse'dan sonra satıldım.' "Peki senin adın?"

John Staple. Ben'e bir polis memuru olduğumu söyledim - bir subayın batman'ı. Hızlı konuştuğumu söylüyor.'

Güldü. "Mükemmel! Ama size nasıl hitap edeceğim?"

"Genelde arkadaşlarım bana Jack der.

"Ancak bunu yapmam beklenemez!"

'Eğer bana Kaptan Staple dersiniz beni mahvedersiniz,' diye belirtti. 'Ben sadece bir bekçiyim. Tecavüz edeceğimden korkmayın! Yapmayacağım - Bayan Nell!

"Sen kesinlikle delisin!" dedi. "Söylesene, nasıl oldu da kapı bekçisi oldun?"

"Oh, tamamen şans eseri! Kuzeyde kuzenlerimden biriyle kalıyordum - aslında ailemin reisi ve çok sıkıcı bir köpek, zavallı adam! Buna katlanamazdım, bu yüzden mazeretlerimi sıraladım ve bir arkadaşımı ziyaret etmek için Leicestershire'a doğru yola çıktım. Sonra atım kırlarda nalını attı, yönümü kaybettim, hava bozdu ve karanlıkta ve sırılsıklam yağmurda bu kapıya ulaştım. Ben gelip kapıyı açtı. Bu bana garip bir durum gibi göründü. Dahası, Ben'in yağmurun altında olduğunu görmek kolaydı.

Korkmuş. Bana babasının Cuma akşamı gittiğini ve geri dönmediğini söyledi; ben de yapabileceğim en iyi şeyin bu gece burada kalmak olduğunu düşündüm.

"Ah, çok nazıksınız!" dedi içtenlikle.

"Hayır! Hiç de bile!" dedi. 'Havadan bıkmıştım ve başımı sokacak bir yerim olduğu için mutluydum. Ben de merak ediyorum: Edward Brean'a ne olduğunu bilmek istiyorum.

"Tuhaf," diye kabul etti, kaşlarını çatarak. 'Kaba saba bir adamdır ama uzun zamandır burada ve daha önce görevini terk ettiğini hiç görmedim. Ama kesinlikle kapıyı tutmaya devam etmek niyetinde değilsiniz!

"Oh, sonsuza kadar değil!" diye onu temin etti. 'Hiç de eğlenceli değil, ama kısa sürede sıkıcı bir hal alacağını tahmin ediyorum. Yine de şimdilik burada kalacağım - tabii ki mütevelliler beni bulup kovmazlarsa.

'Ama ailen - arkadaşların! Sana ne olduğunu bilmeyecekler!

Bu onları endişelendirmez. Bunu daha önce de yaptım. "Kapı mı tuttun?" diye haykırdı.

"Hayır, öyle değil. Sadece bir ya da iki haftalığına ortadan kayboldum. Nasıl olduğunu bilmiyorum ama salgamların büyümesini izlemekten ve komşulara medeni davranmaktan çok sıkıldım,' dedi özür dileyerek.

İç çekti. 'Kaçabildiğin için ne kadar şanslısın! Keşke bir erkek olsaydım!

Ona çok nazık bir şekilde baktı. "Kaçmak mı istiyorsun?

'Evet - hayır! Büyükbabamı bırakamazdım. O neredeyse çaresiz ve çok yaşlı.'

"Hayatınız boyunca burada mı yaşadınız?

Neredeyse. Babam ben çocukken öldü ve o zaman büyükbabamla yaşamaya başladık. Ben on altı yaşındayken annem öldü. Sonra Jermyn savaşa gitti ve öldürüldü. Durakladı ve daha hafif bir tonda ekledi: 'Ama bunların hepsi çok uzun zaman önceydi. Zavallı büyükbabamın beni burada zorla tuttuğunu sanmayın! Hiç de değil! Onun için beni toplum içine atmaktan başka bir şey yapamazdı - gerçi bunun ne anlama gelebileceği konusunda onu uyarmıştım!

"Bundan ne sonuç çıktı? John sordu.

Ağzını kapattı ama gözleri gülüyordu. "Ben *almadım!*" dedi ciddiyetle. "Şimdi, yalvarırım, masum rolü oynamayın ve bana nasıl olabileceğini sormayın! nasıl olduğunu tam olarak görmelisiniz! Ben çok büyüğüm. Büyükbabam, Sophia Teyzemi beni bütün bir sezon boyunca evinde misafir etmeye ve hatta beni bir Drawing room'da sunmaya zorladı. Beni bir çemberin içinde gördüğünde, onu hartshorn ve yanmış tüylerle canlandırmak zorunda kaldık. Onu sevemem, ama gerçekten ona acıdım! Hiçbir mevsimden daha az keyif alamazdı. Bu onun için çok utanç vericiydi! Nasıl davranacağımı bilmiyordum ve beni Almack'a götürdüğünde tüm çabaları bana ortak bulamadı. Ziyaretim sona erdiğinde hangimiz daha çok şükrettik bilmiyorum.

"Sanırım İspanya'da olmalıydım," dedi düşünceli bir ifadeyle. "Satılana kadar Almack's'a hiç gitmedim ve kız kardeşim beni oraya sürükledi. Gerçeği söylemek gerekirse, orayı çok sıkıcı buldum ve orada kız kardeşimden başka başı omzuma değen bir kadın bile yoktu. Kendimi çok göze çarpan biri gibi hissettim. Eğer sen de orada olsaydın ve birlikte ayağa kalksaydık, her şey çok farklı olurdu.

"Ne yazık ki, eyer üzerinde balo salonundan daha çok evimdeyim!" "Öyle ? Ben de öyleyim! Ama kız kardeşim bütün gece ayakta kalabilir. "Kız kardeşin evli mi?

'Evet, George Lichfield ile evlendi, çok iyi bir adamdır,' diye cevap verdi.

'Sanırım onunla bir kez karşılaştım - ama yanılıyor olabilirim. Londra sezonumdan bu yana yedi yıl geçti. Leydi Lichfield'ın şimdiki mesleğinizi onaylayacağını düşünüyor musunuz?

"Hayır, hiç de bile!" dedi. 'O ve George yaptığım hiçbir şeyi onaylamıyorlar. Ona bu konuda hiçbir şey söylemeyeceğim.

'Sanırım onun için biraz üzülüyorum. Ve hala neden burada kalmak istediğinizi anlamıyorum!'

"Hayır," dedi, "bildiğini sanmıyorum. Dün gece bunu yapmak istememiştim ama bugün fikrimi değiştirmeme neden olan bir şey oldu.

'Aman Tanrım! Bu da neydi böyle?'

'Bunu sana şimdi söyleyemem. Bir gün söyleyeceğim.'

"Hayır, bu çok kışkırtıcı!" diye itiraz etti. 'Brean hakkında mı? Bir şey mi keşfettiniz?'

'Hayır, hiçbir şey. Öyle bir şey değildi,'

diye yanıtladı John. 'O zaman ne, dua et -'

Sanki kadın konuKmamıK gibi, "Adamın baKına ne geldiğini öğrenebilirsem memnun olacağımı itiraf etmeliyim," dedi. 'Eğer bir kaza geçirmiş olsaydı, şimdiye kadar haber olurdu diye düşünüyorum. Bölgede oldukça iyi tanınıyor olmalı, değil mi?

Başını salladı. 'Evet, kesinlikle. Ayrıca kızıl saçlı, bu da onu kolayca tanınabilir kılıyor. Belki de Sheffield'a gitmiş ve sarhoş olup kendinden geçmiş olabileceğini düşünmüyorsunuz, değil mi?

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye itiraf etti, "ama Ben bana babasının paspasın üzerine çıkmadığını garanti etti. Bu konuda oldukça emin ve sanırım biliyor olmalı. Anlattığına göre, Brean Cuma akşamı bir iki saat içinde döneceğini söyleyerek dışarı çıkmış. Şapkasını ya da en iyi paltosunu giymemişti, Ben'e göre bu da kasabaya gitme niyetinde olduğunu gösteriyordu.

Her halükarda hava karardıktan sonra Sheffield'a doğru yola çıkmazdı. On milden fazla uzakta! Ne kadar tuhaf! Ben'in babasının nereye gittiğini bilmediğini söylerken size doğruyu söylediğinden emin misiniz?

'Oh, evet, oldukça eminim! Ben aşırı derecede korkuyor - kısmen Parish'e atılabileceği düşüncesinden, daha çok da hava karardıktan sonra büyük bir gizlilikle gişeyi ziyaret etmeyi alışkanlık haline getirmiş gibi görünen gizemli bir yabancıdan.

Şaşırmış görünüyordu. "Kim?

'Bunu bilmiyorum. Ama Brean'in kayboluşuyla bir şekilde ilgili olduğuna dair güçlü bir şüphem var,' dedi John. 'Ve benim daha da güçlü bir şüphem var, burada şeytani bir şeyler dönüyor!

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Dört

Bunu sana söyleten nedir?" diye sordu hızla, gözleri büyük bir dikkatle onun yüzüne sabitlenmişti. Adam biraz eğlenmiş görünüyordu. "Şey, hanımefendi, bir adam ziyaretlerini geceleri yapıyorsa ve görünmemek için en özenli önlemleri alıyorsa, genellikle dürüst bir işle uğraşmıyor demektir!

Hayır. Hayır, olamaz tabii ki. Ama *burada* ne yapıyor olabilir? Bu çok saçma! - Saçma olmalı!'

Başını çevirdi. "Sanki söylediklerimi düşünüyor muşsunuz gibi geliyor," dedi kurnazca.

Ona baktı ve tekrar uzaklaştı. "Saçmalık! Size çok fazla hayalperest olduğunuzu söylememe izin vermelisiniz, Kaptan Staple!

Ona çok sıcak bir şekilde gülümsedi. "Ah, bana her şeyi anlatmana izin verirdim!" dedi. "Elbette yabancılara sır vermemekte çok haklısın.

Küçük bir nefes aldı ve karşılık verdi: "Çok doğru - eğer sır verecek bir şeyim olsaydı! Sizi temin ederim ki yok!

'Hayır, bunu yapma,' dedi. 'Yanıtlamak istemediğiniz sorularla sizi kızdırmak istemem. Ama herhangi bir zamanda size hizmet edebileceğimi düşünürseniz, neden bana söylemiyorsunuz!

"Sen - sen çok tuhaf bir yaratıksın!" dedi belirsiz bir kahkaha atarak. "Lütfen, ne gibi bir hizmete ihtiyacım olabilir?

"Bunu bilmiyorum, nasıl bilebilirim ki? Senin canını sıkan bir şeyler var, sanırım bunu biliyordum,' diye ekledi düşünceli bir ifadeyle, 'o moda lalesi olacak adam bu sabah senin yüzünü o kadar asınca.

Çenesi kalktı; dudaklarını bükerek: "O karşı-taraktan korktuğumu mu sanıyorsun?" dedi.

'Tanrım, hayır! Neden olası ki?'

Biraz şaşkın görünüyordu ve meydan okuyan bir ses tonuyla: "Ben değilim!" dedi.

"Kim o?" diye sordu.

"Adı Nathaniel Coate ve kuzenimin bir arkadaşı. "Kuzenin mi?

Henry Stornaway. Büyükbabamın varisi. Şu anda Kellands'ta kalıyor ve Bay Coate de onunla birlikte.

"Aman Tanrım!" dedi John yumuşak bir sesle. 'Bu, elbette, herkesi rahatsız etmeye yeter. Bu kadar gösterişli bir bıçağı buralara getiren nedir?

"Keşke bilseydim!" dedi istemsizce.

"Ah! Bildiğimi sanıyordum," dedi John.

Ona küçümseyen bir bakış fırlattı. "Eğer bunun benimle ilgilenmesini sağlamak için olduğunu düşünüyorsan, yanıyorsun! Kellands'a gelmeden önce benim varlığımdan bile haberi yoktu, beni hiç görmediği kesin!

'Belki de ülkeye tamirat kirasıyla gelmiştir,' diye önerdi John eşitlikçi bir tavırla. 'Eğer seninle alay ederse, törende durma! Ona yürüyüş emirlerini verin! Eminim yeleği çok ama Derbyshire'ın ortasında bunu giymemeli.

"Ne yazık ki ona emir vermek benim elimde değil.

"Öyle değil mi? O benim elimde, eğer ondan kurtulmak istersen bana haber ver yeter!" dedi John.

Bir kahkaha patlattı. "Bedlam'dan kurtulduğunuzu düşünmeye başladım, Yüzbaşı Staple! Haydi, yeter! Burada oturup sizinle bu uygunsuz şekilde konuşmamın nasıl olduğunu bilmediğimden eminim. Benim tuhaf bir kadın olduğumu düşünüyor olmalısınız!

Kadın konuşurken ayağa kalktı, adam da onunla birlikte. Cevap vermedi, çünkü Ben o anda sahneye çıktı ve Çiftçi Huggate'in Beau'yu büyük ahırda ahıra alabileceğini söylediğini duyurdu.

"Bu çok ünlü," dedi John. 'Bana birazdan nerede olduğunu göstereceksin, ama önce gidip Bayan Skeffling'i yarın gişeye gelmesi için ikna etmeye çalış. Ona gerekli olduğunu düşündüğün kadar domuz yavrusu sözü ver, ama hayır cevabını kabul etme!

"Ne diyeceğim?" diye sordu Ben. 'Bunun tuhaf bir düzen olduğunu düşünecek, patron, çünkü *her* yeri temizlemeye gelmesinden kim ne ister ki?

gün?"

'Ona kuzeninin ordudaki en kötü aşçı olmasının yanı sıra, yabancı bölgelerde bazı mali yöntemler öğrendiğini söyleyebilirsin. Çek git!'

"Durun!" diye araya girdi Bayan Stornaway, büyük bir keyifle dinliyordu. 'Belki size yardımcı olabilirim. Bayan Skeffling'in her gün gişeye gelmesini istediğinizi anlıyorum. Çok iyi olur! Sanırım bunu sizin için ayarlayabilirim. Git ve ona sor, Ben, eğer hayır derse, boş ver!

"Takdire şayan bir kadın! Ben yoldan aşağı inerken John, "Takdire şayan bir kadın!" dedi. 'Sana çok şey borçluyum! Ona ne söyleyeceksin?

'Çok iyi bir adama benziyorsun ama ne yazık ki çaresizsin! Korkmayın! Gelecektir. Sana bana Squire dediklerini söylemedim mi? Onu ziyaret etmek için hemen yola koyulacağım, sık sık yaptığım bir şeydir bu. Çağrınızı bana uzun uzun anlatacak ve kesinlikle benden tavsiye isteyecek. Gerisini bana bırakabilirsiniz!'

'Teşekkür ederim! Bana bir konuda daha yardımcı olur musunuz? Yarın bir şekilde Tideswell'e gidip gerekli bazı alışverişleri yapmam gerekiyor ve ne yazık ki tam olarak ne istemem gerektiği konusunda hiçbir fikrim yok. Örneğin biraz sabun almalıyım, ama sadece sabun istemekle , değil mi? Bire on, kendimi menekşe ya da daha kötü kokan bir şeyle bulabilirim. Bir de kahve var. Kahvaltımın yanında bira içmem ve içmeyeceğim de; biraz porter, bir şişe romun tortuları ve bir şişe kötü bant dışında burada bulabildiğim tek şey bu. Bana hangi kahveyi almam gerektiğini söyleyin, listeme not edeyim.

Gözleri parlıyordu. "Sanırım listenize bir göz atsam iyi olacak," diye karar verdi.

"Yapacak mısın? Sana çok minnettar olacağım! Getireyim,' dedi.

Kadın onu gişeye kadar takip etti ve adam döndüğünde onu mutfak kapısında durmuş, etrafına eleştirel bir gözle bakarken buldu. "Zavallı Bayan Brean'ın mezarında ters dönmesine yetecek kadar!" dedi. 'O çok temiz bir yaratıktı! Ama Bayan Skeffling her gün buraya gelecekse, her şeyi yoluna koyacaktır. Listeniz bu mu?'

Kadın elini uzattı ve adam da ona verdi. Bu onu güldürdü. 'Tanrım, çok şeye ihtiyacın var gibi görünüyor! Mum mu? Dolapta hiç yok mu?'

"Evet, donyağı dipsleri. Siz hiç donyağı damlalarıyla aydınlatılmış küçük bir odada oturdunuz mu hanımefendi?

"Hayır, asla!

"O zaman tavsiyemi dinleyin ve yapmayın!

Yapmayacağım. Ama mutfakta balmumu mumlar! Bayan Skeffling bütün köyde bundan bahsedecek. Sabun - karartma - fırça - çay -' Gözlerini listeden . "Lütfen, bütün bunları Tideswell'den nasıl getirmeyi düşünüyorsunuz, Kaptan Staple?

"Sanırım bir taşıyıcı olmalı?

'Ama bu hiç işe yaramaz! Bu kadar çok mal Crowford bekçisine teslim edilecek olsa herkesin şaşkınlığını bir düşünün! Emin olun, Brean'ın yerini son derece tuhaf bir adamın aldığı haberi çok geçmeden tüm eyalete yayılır. Mutemet kontrolörlerinin kulağına gider ve siz daha arkanızı dönmeye vakit bulamadan üzerinize çullanmalarına neden olursunuz.

John uysal bir sesle, "Korkarım ki çok aptalım," dedi. "Bunun yerine ne yapmalıyım?

Listeye tekrar baktı ve sonra ona baktı. "Sanırım bunları sizin için temin etsem iyi olacak," diye önerdi. "Gördüğünüz gibi, Tideswell'e sık sık alışverişe gittiğim için bu beni şaşırtmayacak.

"Teşekkür ederim," dedi gülümseyerek. "Ama birkaç gömlek, ayakkabı ve çorap almam gerekiyor ve bunu benim için yapamazsınız hanımefendi!

"Hayır," diye kabul etti. Onu bir kez daha düşündü ve samimiyetle ekledi: 'Ve eğer sana uyacak bir tane bulabilirsen harika olacak!

'Oh, bundan umudum yok! Bölgede *bir* sürü iri yarı adam var ve *birileri* onlar için kıyafet yapmalı!" dedi Kaptan neşeyle. 'Aslına bakarsanız, bir saat kadar önce iyi ve güçlü bir örnek gördüm. Sanırım sığır çobanı. Aklıma gelseydi ona terzisinin adını sorardım.

Bir kahkaha attı. "Oh, eğer bir pazen gömlekle - ya da belki bir önlükle - yetinebilirseniz!

Ona sırtıttı. "Neden olmasın? Beni Bond Sokağı'ndan bir mi sandın? Hayır, hayır! Ben hiçbir zaman senin o yüksek biri olmadım! "Seni deli sanıyorum," dedi sert bir sesle.

"İspanya'da bana Çılgın Jack derlerdi," diye itiraf etti. 'Ama ben tehlikeli değilim, biliyorsun - hem de hiç!

'Pekala, o zaman cesaretimi toplayayım ve sizi yarın arabayla Tideswell'e götüreyim - tabii eğer kapıyı Ben'in sorumluluğuna bırakabilirseniz!

"Yapamayacağıma şeytan karar verdi," dedi hayıflanarak. "Zavallı çocuk bana yarın Bay Sopworthy'nin kümeslerini temizlemesi gerektiğini söyledi!

"Ah!" Bir an kaşlarını çatı ve sonra şöyle dedi: "Bu bir anlam ifade etmiyor: Joseph - o benim damadım! - Sen yokken kapıyı tutacak. Tek şey -' Durakladı, binici kamçısıyla oynadı, kaşlarının arasındaki kırıksıklik yeniden ortaya çıktı. Samimi bakışları tekrar adamın yüzüne kaydı. "Mesele şu ki, ihtiyacım olmayan ve hiç de alışık olmadığım bir refakatçiden kaçmak benim için - şimdi- bazen zor oluyor! Ama kuzenimin ve Bay Coate'un yarın Sheffield'e gitmeye niyetlendiklerini sanıyorum -tam olarak emin değilim-. Eğer gelmezsem, gelemeyeceğimi anlayacaksınız! Adam başını salladı ve kadın elini uzattı. "Güle güle! Şimdi Bayan Skeffling'in kulübesine gideceğim. Geçiş ücreti ödemek zorunda mıyım? Cüzdanımı almadan çıktım!

Onun elini tuttu ve bir an için bırakmadı. "Asla!

Kızardı, ama toparlayıcı bir ses tonuyla şöyle dedi: "Sizin için bu yola muhbir yerleştirmeye değmez!

Eteklerini topladı ve yola çıktı. Onu takip eden Yüzbaşı Staple, atını kapı direğinden çözdü ve ona doğru götürdü. Dizgini tuttu, ayağını adamın avuçlarının içine yerleştirdi ve eyerin üzerine fırlatıldı. At , kadın eteğinin kıvrımlarını düzenlemek için eğildi,

'Büyükbabamın kiracılarından birini ziyaret etmek istiyorum, o yüzden bugün beni bir daha aramayın! Yolum beni tepenin ardına götürecektir.

Başını salladı, gülümsedi ve John'u viraj onu görüş alanından çıkarana kadar arkasından bakması için bırakarak yola koyuldu.

O günkü tek ziyaretçisi o değildi. Saat sekizden kısa bir süre önce küçük kapı çarptı ve gişenin kapısı sert bir şekilde çalındı. Bir tahta parçasını yontarak Kaptan'ın Beau'suna en ufak bir benzerliğini ancak yaratıcısının bulabileceği bir dört ayaklıya benzetmekle meşgul olan Ben yerinden sıçradı, ama önceki akşam kendisini ele geçiren dehşetten eser yoktu. Ya babasının gizemli ziyaretçisiyle ofisin kapısının açık olması arasında bir bağlantı kurmamıştı ya da Kaptan Staple'in kendisini koruyabileceğine tamamen güveniyordu.

John ofise girdi. Feneri masanın üzerine bırakmıştı ve onun ışığında açık kapı aralığında duran adamı tanıyabildi. Dedi ki: 'Merhaba! Sizin için ne yapabilirim?

Bayan Stornaway'in seyisi, 'Bir uğrayıp sizinle bir bulut üfleyeyim dedim,' diye cevap verdi. 'Bacaklarımı uzatıyorum. Adım Lydd - Joe Lydd.

"İçeri gel!" diye davet etti John. "Hoş geldiniz!

"Teşekkür ederim, efendim!

"Adım," dedi John, mutfağın kapısını sonuna kadar iterek, "Jack.

Hem kısa boylu hem de zayıf olan Bay Lydd, kırılmış kaşlarının altından ona baktı. "Öyle mi? İstedğin gibi şaka yap, Jack - alınmak yok!

"Ya da alındı! John derhal söyledi. 'Otur! Seni bu sabah gördüm, değil mi?

Bay Lydd, "Bunu hatırladığınıza inanamıyorum!" diye hayret etti. "Çünkü beni fark ettiğinizi sanmıyordum, hem de hiç.

John dolaba doğru gitmişti ama bu söz üzerine döndü ve mutfağın öbür ucundan konuğuna baktı. Bay Lydd bir iki dakika boyunca bu acımasız bakışı büyük bir kayıtsızlıkla karşıladı ve sonra dikkatini Ben'e yöneltti.

"Evet, delikanlı, baban bir yerlere , değil mi? Ne tür bir iş peşinde? Çılgınlık mı yapıyor?"

"Ağabeyimi görmek için Lunnon'a gitti," dedi Ben gülerek. "Çünkü Simmy'nin artık donanmada olmadığını duymuş.

"Hayret bir şey!" dedi Bay Lydd hayranlıkla. 'Servetini denizde kazanmış, hiç şaşırmam, babasını da gelip kendisiyle paylaşması için göndermiş. Rom atmak gibisi yok, Ben!

Dolabın yanındaki fiçiden iki fiçi bira çeken John, omzunun üzerinden konuşarak hayalperest çırağını yatağa . Ben hafif bir inatlaşma belirtisi gösterdi ama sert bir bakışla karşılaşınca burnunu çekti ve ağır adımlarla kapıya doğru ilerledi. "Doğru," dedi Bay Lydd cesaretle. 'Hiçbir şey almak istemiyorsun

riskler, patronunuz boğa eti gibi görünürken olmaz. Yapmazdım!'

John sırtıttı ve ona fiçilerden birini uzattı. 'Ben böyle mi görünüyorum? İşte sana ağır bir ıslak! Brean'in nerede olduğunu öğrenmeye mi geldin? Sana söyleyemem.'

Bay Lydd, doldurmakta olduğu kil pipoyu dikkatlice yere bırakarak, testiye aldı, köpüğünü üfledi ve törenle ev sahibine söz verdi. Uzun bir içkiden sonra içini çekti, elinin tersiyle ağzını sildi ve piposunu tekrar eline aldı. Bunu yakmadan, için için yanan kütüklerden birinde tutuşturulmuş bir kâğıt parçası ile John'un sorusuna cevap vermedi. Sırayla piposunu çekerken ve başparmağının ucuyla tütünü bastırırken, gözleri düşünceli ve tuhaf bir şekilde kurnaz bir incelemeyle John'un yüzüne sabitlenmişti. Piposu tatmin edici bir şekilde çekildiğinde, belli ki kesin sonuçlara varmıştı, çünkü bakışlarını geri çekti ve sohbet tonuyla şöyle dedi: 'Açıkçası, Ned Brean'ın nerede olduğu beni ilgilendirmiyor. Eğer genç Simmy'yi ziyarete gittiğini düşünüyorsanız, benim için fark etmez.

"Bilmiyorum," diye araya girdi John.

'Bu beni ilgilendirmez, ama diyeceğim şu ki, bir fedaiye söyleyeceksen iyi bir fedaiye söyle! Ancak buraya Ned Brean hakkında konuşmaya gelmedim.

"Ne hakkında konuşmaya geldiniz?" diye sordu John dostça.

'Nasıl oldu da özel bir şey hakkında konuşmaya başladım bilmiyorum. Sadece komşuluk için uğradım. Bugünlerde Malikane çok sessiz. Ben gençken olduğundan çok farklı. Sör Peter karaya oturmadan önceydi. Çok iyi yetiştirilmiş bir şişkoydu, her yere el atardı. Ah, o zamanlar ahırda ne güzel sığırlarımız vardı! Yankıya kadar tokat, Squire oldu ve en iyi, en hafif eller -! Bay Frank da öyleydi, ondan sonra da Efendi Jermyn. Şimdi öldüler tabii. Geriye sadece Bayan Nell kaldı. Durakladı ve birasından bir yudum aldı, John'u tankardın üstünden izliyordu. John onun bakışlarına karşılık verdi, gözlerinde bir gülümseme vardı ama hiçbir şey söylemedi. Bay Lydd bakışlarını ateşe çevirdi. "Kellands'a gittiğimden bu yana kırk yıl geçti," dedi anımsayarak. 'Seyis olarak gittim ve baş seyisliğe kadar yükseldim, altımda dört kişi vardı, oğlanları saymıyorum. Efendi Jermyn'e ata binmeyi öğrettim, Bayan Nell'e de. Jermyn Usta'ydı ve Squire'ın onun için satın aldığı en iyi atlardı! Halktan birine bakmazdı, Squire'a değil! "İyi yetiştirilmişler, Joe!" derdi bana. "Eğer Kene Nehri'nde boğulursam, çocuk için iyi cinsler!" Bay Lydd piposundaki külü hafifçe devirerek, "Neredeyse boğulacaktı," dedi. "Oyun oynaması ve yarışları yüzünden Squire için Dun Territory'ydi, ama her zaman nasıl geldiğini söylerdi. Eğer hastalanmasaydı, geleceğini tahmin ediyorum. Felç geçirdi, görüyorsunuz. Bay Winkfield -ki otuz yıldır onun adamıdır- Efendi Jermyn'in savaşta öldürülmesinin Squire'ın ayrılmasına neden olduğunu söyleyecektir. Bunun nasıl olabileceğini bilmiyorum, çünkü hemen yıkılmadı: birkaç yıl boyunca yıkılmadı. Ama haber geldikten sonra asla aynı adam olmadı. Artık odasından çıkmıyor. Onu ayakta görmeyeli üç yıl oluyor. Eskiden iyi, iri bir adamdı: senin kadar değil, ama ona yakın. Neşeliydi de. Şeytana bile küfredebilirdi, ama herkes onu severdi, çünkü yumuşak huyluydu ve kaşlarını çatmaktan çok gülerdi. Onu şimdi görseniz böyle düşünmezsiniz. Ondan geriye bir torba kemikten başka bir şey kalmadı. bir beni çağırır, eski yad etmek için. Bay

Winkfield bana elli yıl önce olanları dün olanlardan daha iyi hatırladığını söylüyor. Bana hep aynı şeyi söyler. "Henüz dolmadı Joe!" der, çünkü şakayı sever. Ve, "Bayan Nell'e iyi bak!" der. Ben de mümkün olduğunca hep öyle yaptım elbette.

John ayağa kalktı ve iki boş kadehi de fıçıya taşıdı. Kadehleri yeniden doldurduktan sonra birini Bay Lydd'e uzattı, kendi kadehini sessizce kaldırdı ve şöyle dedi: 'Sen çok iyi bir adamsın Joe, umarım Bayan Nell'le ilgilenmeye devam edersin. Sana engel olmayacağım.

Bay Lydd, 'Belki de yapmazsınız diye düşünmüştüm,' diye açıkladı. 'Zamanında bir adamla karıştırıldığım oldu, ama çok sık değil. *Belki* de sen, onların deyimiyle, bir anlık itlafsın ya da omzuna vurulacak bir tokattan korktuğun için bu geri kalmış bölgelere gelmiş olabilirsin, ama nedense ben öyle düşünmüyorum. Cüretkâr bir şekilde söyleyecek olursam, tipinizi beğendim. Ne tür bir Mayıs oyunu oynadığınızı bilmiyorum, çünkü - alınmak istemem! - Kaliteli olmadığınızı düşünmem için beni kandıramazsınız. Belki de şaka yapıyorsunuzdur. Yine de bana o genç delikanlılardan biri gibi görünmüyorsun, senin deyiminle kanının en parlak döneminde.

"Kanın en parlak döneminde," dedi John, "Dragoon Muhafızları'nda teğmendim. Bu bölgelere tesadüfen geldim ve burada kalmaya da kararlıyım. Peşimde ne bir tetikçi var, ne de bir avcıyım. Bundan fazlasını size söylemeyi düşünmüyorum - hanımınıza benim elimden zarar gelmeyeceği dışında.

Bay Lydd onu sabit bakıKlarından birine daha maruz bıraktıktan sonra tatmin olmuK görünüyordu, çünkü baKını salladı ve hakaret kastı olmadığını tekrarladı. "Sadece, sen Bayan Nell'le Tideswell'e gezmeye giderken - Rose'un bunu öğrenmesi ve sesini duymaktan bıkıncaya kadar işinin ne olduğunu öğrenmek için benimle konuşması bir yana - yarın turnaya göz kulak olmam için emir aldım.

"Rose kim?" diye araya girdi John.

"*Bayan* Durward," dedi Bay Lydd acı bir vurguyla. "Kendini ne kadar beğenirse beğensin, ona böyle hitap edeceğimi sanmıyorum. Neden, hatırlıyorum da

Bayan Nell'e bakıcılık yapmak için Kellands'a ilk geldiğinde! O da küçük bir kızdı! Onunla bir alıp veremediğim yok, sadece biraz şişmanladı ve sık sık yükseklerle çıkıyor, yabancılardan çekindiği için de onu suçlayamam - Bayan Nell'in Squire'dan başka bakacak kimsesi yok ve o da böyle yanmış durumda.

Bayan Stornaway'in öksüz de olsa koruyucusuz olmadığı John'un gözünden kaçmamıştı ve ertesi sabah saat sekizden kısa bir süre sonra Bayan Durward'ın ziyaretine uğraması onu hiç şaşırtmadı. Bayan Durward yolda hızlı adımlarla yürürken bir arabacıyla hararetli bir tartışmanın tadını çıkarıyordu; bu zeki beyefendi, onun yeni biri olduğunu fark ederek, birincisinin arkasında bağlı olan iki aracından ikincisi için uygun ücretin üç peni olduğuna onu ikna etmek için ateşli bir girişimde bulundu. Ancak Derbyshire Tollgates Mütevelli Heyeti tarafından selefinin incelemesi için sağlanan literatürü faydalı bir şekilde inceleyen Kaptan Staple, söz konusu araç dört tekerlekli olduğu için bir değil iki at üzerinden ücretlendirilmesi ona gösterebildi. "Dahası, yüklü," diye ekledi, kişisel görünüşü ve zihinsel bozukluğuyla ilgili aşağılayıcı bir tanımlamayı keserek, "bu yüzden iki kat geçiş ücreti ödüyor. Senden bir borde ve on peni alacağım, kabadayı!

"Ekmek sepetinde bir tane alacaksın!" dedi arabacı öfkeyle.

"Öyle mi?" diye karşılık verdi Kaptan. 'Eğer bir değirmen düşünüyorsanız, körükleri tamir etmeniz gerekecek, ama itirazım yok! Kaldırın onları!

"Senin gibi bir adamı panayırda görmüştüm," dedi arabacı, bu daveti görmezden gelerek. 'En azından, onun bir erkek olduğunu söylediler. "Ne kadar da insandı, zavallı yaratık!

"Şimdi aklıma geldi de," dedi Kaptan, "sizi kuyuya binerken görmedim mi? Bu yasa dışıdır ve bunu rapor etmek benim görevimdir.

Öfkeden kabaran arabacı, Kaptan'ın hayranlığını kazanacak bir akıcılık ve kelime dağarcığıyla fikrini söyledi. Sonra bir şilin on peni tutarında bir meblağ çıkardı ve meydan okurcasına

ve yenilgisinin onurlu bir davranış olduğunu düşünerek yoluna devam etti.

Kapıyı kapatan Kaptan, gişenin dışında kolunda bir sepetle duran dolgun bir kadın tarafından eleştirel bir gözle izlendiğini fark etti. Oldukça tombul olan kadının üzerinde, boğazına kadar uzanan, kurdele ya da volanlarla süslenmemiş, sade gri bir elbise vardı. Elbisenin üzerine bir pelerin giymişti; sade bir yonga şapkanın altındaki güzel kahverengi saçları kolalı muslin bir başlığın içine hapsedilmiş, çenesinin altından sert bir fiyonkla bağlanmıştı. Hiç de genç sayılmazdı, ama iyi açılmış gri gözleri, küstah burnu ve sağlam ağzıyla karakterli bir kadın olduğu kesindi. John'un arabacıyla yaptığı konuşmayı utanmadan dinledikten sonra, John onu görünce sertçe şöyle dedi: 'Vay, genç adam! Kadınların önünde kullanmak için çok hoş bir dil olduğunu söylemeliyim!

"Orada olduğunu bilmiyordum," diye özür diledi John.

Bu bir mazeret değil. Böyle aşağılık, kaba bir yaratıkla laf yarıştırmak fikri! Gömleğinize ne yaptınız?

John suçlulukla bir kolundaki sivri yırtığa baktı. "Bir çiviye takıldım," dedi.

Dilini şaklatarak sert bir şekilde şöyle dedi: 'Böyle güzel bir gömleği giymeye hakkın yok. Çıkardığında bana versen iyi olur, ben de senin için tamir ederim.

"Teşekkür ederim!" dedi John.

"Bu kadar yeter!" dedi ona, bir an için kendini gösteren önlenemez bir gamzeyle. "Sakın beni bir centilmen doğumlu olmadığın konusunda kandırmaya çalışma, çünkü bunu yapamazsın!

'Yapmayacağım,' diye söz verdi. 'Ve sakın beni Bayan Stornaway'in hemşiresi olmadığınız konusunda kandırmaya çalışmayın, çünkü size inanmam! Bana kendi hemşiremi hatırlatıyorsun.

'Zavallı ruh için nadir bulunan bir avuç olduğunuza eminim,' diye karşılık verdi. 'Eğer bu sabah kasabaya gidecekseniz, bir çift kalın gömlek alın! Böyle güzel bir gömlek giymek günah ve ayıptır ve büyük olasılıkla

Odun kesiyorsun ve yanında ne var bilmiyorum! Anneniz sizi görse ne derdi, efendim -!

Bu konuşmadan onaylandığı sonucunu çıkararak John gülümseyerek şöyle dedi "Edeceğim. Hanımınıza da iyi bakacağım. O konuda rahat olabilirsiniz!"

"Ben ve Joseph'ten başka birinin bunu yapmasının zamanı geldi - gerçi onun ne işe yarayacağını tahmin bile edemiyorum!" dedi. "Kim olduğunuzu ve burada ne yaptığınızı bilmiyorum, ama saygıdeğer biri olduğunuzu görebiliyorum ve eğer siyah saçlı, gördüğüm en kötü gözlere sahip, iğrenç, köşeli yüzlü bir beyefendiyle ters düşerseniz, en kötüsünün onun başına geleceğinden hiç kuşku yok. İzninizle, efendim, Bayan Skeffling'le konuşmak için içeri gireceğim, eğer mutfakta duyduğum oysa. Bayan Nell'in alacağına söz verdiği tereyağımızdan ona biraz getirdim. Ve size söyleyecektim Bay Jack - eğer size böyle hitap edilmesini istiyorsanız - o iki *beyefendi* Sheffield'e doğru yola çıkar çıkmaz Bayan Nell de arabasıyla birlikte gelecek!"

Bu sözlerle birlikte ofisten mutfığa doğru yürüdü ve orada uzun yıllardır dul olan Bayan Skeffling'i dolabın içindekileri çıkarmak ve raflarını temizlemekle meşgul buldu: Bayan Durward'a söylediğine göre, uzun zamandır yapmak istediği bir şeydi bu. Her iki hanım da Bay Brean'ın kirli ve düzensiz alışkanlıkları hakkındaki düşüncelerini büyük bir açık yüreklilikle dile getirdikten sonra, Bayan Skeffling yeni kapıcı hakkında sakın bir dedikodunun tadını çıkarmak için işine ara verdi.

"Bayan Durward, hanımefendi," dedi ciddiyetle, "onu gördüğümde o kadar şaşırdım ki, bu sabah ilk işim Pazartesi günü Bayan Sopworthy'ye çamaşırları yıkaması için yardım etmek oldu ve Bay Jack bir fıçı bira almak için Blue Boar'a gitti! Bay Jack, Bay Brean'ın asker kuzeni olduğunu, bir süreliğine onun için kapıya bakmaya geldiğini söylediğinde Bay Sopworthy bile oldukça sarsıldı. "Lor!" dedi, "Kilise kulesinin musluğuma girdiğini sandım!" Bu söz Bay Jack' çok güldürdü, ama Bayan Sopworthy önce çok sinirlendi.

Ev sahibinin bu kadar rahat konuşmaması gereken bir beyefendi içeri girdi. Sonra konuşmaya başladılar, Bay Jack ve Landlord ve eminim hiçbirimiz ne düşüneceğimizi bilemedik, çünkü hiç de kaliteli biri gibi konuşmuyordu! Ve yine de sıradan bir asker gibi görünmüyordu, elleri ve giydiği kıyafetler bir yana, tavırlarıyla bile! Bayan Durward, hanımefendi, şu anda lavaboda onun bir gömleği, bir boyunbağı ve birkaç mendili var ve size yemin ederim ki böylesini hiç görmedim! Sir Peter'in kendisi için yeterince iyiler ve zavallı bir adamın böyle şeylerle ne işi olabilir ki?

'Oh, o fakir bir adam değil! Bunu da nereden çıkardın?" dedi Rose neşeyle. 'Bay Brean size teyzelerinden birinin çok iyi iğ yapan bir adamla evlendiğini anlatmadı mı? Adının ne olduğunu unuttum ama anlatılanlara bakılırsa sıcak bir adammış ve bu genç de onun oğlu.

Bayan Skeffling merakla başını salladı. "Bana teyzeleri hakkında hiçbir şey söylemedi.

"Ah, sanırım yapmazdı, çünkü bir hanımefendi olmaya karar verdiğinde artık kendi ailesiyle işi kalmamıştı!" dedi yaratıcı Rose. "Bana ondan nasıl söz ettiğini unuttum. Ama bu Bay Jack - terhis olduğu ve akrabalarına tepeden bakan biri olmadığı için - Bay Brean'ı ziyaret etmekten hoşlandı. Bana da şimdi söyledi.

Bayan Skeffling şaşkınlıkla, "Ama Bay Brean'ı bu kadar şaşırtan ne?" diye sordu.

Rose doğaçlama yaparak, "Kuzeninin onu ziyarete gelmesi bir şanstı," dedi. "Görünüşe göre bir iş için istiyordu - ne olduğunu sormayın, çünkü ne olduğunu bilmiyorum! - Ama dul olduğu ve kapıya bakacak kimsesi olmadığı için bunu yapamamış. Gördüğünüz gibi Bay Jack iyi huylu bir genç adamdı ve herkese iyilik yapmaya hazırdı.

Bu üstünkörü açıklama Bayan Skeffling'i tatmin etmiş görünüyordu. Dedi ki: 'Oh, öyle mi oldu? Bay Sopworthy, Bay Jack'in bizimle oyun oynadığını düşündü.

"Sözlerime kulak verin," diyor, "bu bir balon! Benim inancıma göre," dedi, başını belaya sokan genç delikanlılardan biri." Şüphelendiği şey, belki de onun için bir raptiye vardı, borç için, büyük olasılıkla; ya da de cinayet düellolarından birinde birini öldürdü. "Öyle bir şey yok!" dedi Rose sertçe. "O çok saygıdeğer bir genç adam ve Bay Sopworthy hakkında böyle hikâyeler uyduracak olursa başını belaya soktu!"

"Oh, o bunu yapmaz! Bayan Skeffling ona güvence verdi. 'Ne olursa olsun kendisini ilgilendirmediğini ve başkalarının işlerine karışanların asla başarılı olamayacağını' söyledi. Bir kenara bırakırsak, Bay Jack'ten hoşlanıyordu. "Ne yaparsa yapsın, o çit kuşu değil," dedi çok emin bir şekilde. "Buna yemin ederim!" Ona bunun kesin olduğunu söyledim, çünkü Bayan Nell onu saygın bir kişi olarak tanıyor ve bunu bana kendi ağzıyla söyledi. Sonra,' diye devam etti Bayan Skeffling, sesini komplocu bir tavrıyla alçaltarak, 'Bay Sopworthy bana çok sert baktı ve bana yavaşça, eğer Bay Jack Bayan Nell'in arkadaşıysa, onun hakkında gevezelik etmenin kimseye yakışmayacağını söyledi, çünkü onun iyiliğini isteyen herkes, Bay Jack gibi iyi, şehvetli bir adamın ona kur yapmasından memnun olamazdı ve şüphesiz buraya gizlice gelmek için - Malikane'de işler böyledir- kendine göre nedenleri vardı. Tabii ki bu konuda hiçbir şey bilmiyorum, bunu Bay Sopworthy'ye de söyledim.

Yumuşak bakışları ziyaretçisinin yüzünde umutla sabitlenmiş bir halde, belirgin bir sorgulama notasıyla sözlerini bitirdi. Hızlı hızlı düşünen Bayan Durward büyük bir telaşla ayağa kalktı ve ona böyle bir şey söylediğini söylememesi için yalvardı. "Bay Sopworthy'nin ne düşünmüş olabileceğini bilmediğimden eminim ve umarım böyle bir saçmalığı yaymaz! Dikkat edin, Bayan Skeffling! Bu konuda tek kelime bile etmedim ve kimsenin de etmemesi için dua ediyorum!"

"Hayır, hayır!" Bayan Skeffling onu temin etti, gözleri heyecanla parlıyordu. "Tek *kelime* etmeyin, Bayan Durward, hanımefendi!"

Aradan saatler geçmeden, küçük bir topluluğun hiçbir üyesinin Bey'in torununa karşı sevgi beslemediğinden emindi.

Bayan Durward, yeni bekçinin arabasındaki varlığını dikkate değer bulacağını düşünerek ve olası sonuçları umursamayarak Crowford'un en önemli dedikoducusuyla vedalaştı ve oradan ayrıldı. John'u yerel taşıyıcıyla vakit geçirirken buldu ve kulak misafiri olma ayrıcalığına sahip olduğu diyalog parçalarından, kaba dil çalışmasında mükemmel bir ilerleme kaydettiği sonucuna vardı. Taşıyıcı kapıdan içeri girer girmez ona kendinden utanması gerektiğini söyledi, ama bu kınamanın göstermelik olduğunu düşünerek ona sadece sırtıttı, gözlerinde öyle sevimli bir pırıltı vardı ki endişeli göğsünde kalan tüm kuşkular yok oldu. Daha sonra, doğurgan hayal gücünün uydurduğu soyağacına ilişkin ayrıntıları hızla Ben'in önüne koydu ve bunları Ben'in kafasına iyice sokmasını tembihledi.

"Yapacağım," diye söz verdi, onu kocaman kucakladı ve tombul yanaklarından birine bir öpücük kondurdu. "Sen binde bir kadınsın Rose!

"Kendinize gelin, Bay Jack!" diye emretti, kızarıp bozararak. 'Kalite gibi davranıyorsun ve herkesi Brean'ın kuzeni olduğun konusunda kandırmaya çalışıyorsun! Öpücüklerini onlara sakla, belki isterler!

"Kimsenin bildiğini sanmıyorum," dedi hayıflanarak.

"Bunu söyleyemeyeceğime eminim!" diye alaycı bir şekilde karşılık verdi. "Şimdi, sana söylediklerimi unutma!

"Olmaz. Bu arada babamın adı ne?" "Tanrım, her şeyi düşünemiyorum!

Ona bir tane vermedin mi? O zaman sanırım kendiminkini saklayacağım. İngiltere'de duyduğumdan çok daha fazla Staples olduğunu söyleyebilirim. Bana şunu söyleyin! Hanımınıza ne şekilde hizmet edebilirim?"

Gamzesi kayboldu ve ağzı sertleşti. Bir dakika boyunca cevap vermedi, bakışlarını kapı direğine dikmiş, yüzü merakla sabitlenmiş bir şekilde durdu. Birden gözlerini onun yüzüne dikti, araştıran bir bakışla. "Ona hizmet etmek istiyor musun?" diye sordu.

"Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim.

Adam son derece sakın bir şekilde konuşuyordu ama kadın onun derin ve oldukça tembel sesindeki samimiyet notasını hemen fark etti. Dudağı titredi ve gözlerini hızla kırıştırdı. 'I

Efendi öldüğünde ona ne olacağını bilmiyorum!" dedi. 'O ve Bay Henry Stornaway'lerin sonuncusu ve Kellands'e sahip olacak olan o, altı yıldır ona bakan o değil! Efendi öldürülmeden çok önce Bayan Nell onun için bir icra memuru kadar iyiydi, hatta daha da iyiydi! Efendiyi görmekten utanç duyacağı şekilde kandırmak bir yana, onu evinden ve işinden eden tüm tembel, iş yaramaz hizmetçileri kovan oydu! Kazanıp biriktiriyor, pazar için domuz yetiştiriyor, şu ya da bu araziyi kiralyor ve sanki bir erkekmiş gibi en iyi fiyat için kendi başına pazarlık ediyordu! Efendisi hastalandığında, zavallı annesinin ona bıraktığı incileri ve Sör Peter'in hala en parlak günlerinde sahip olduğu her mücevher parçasını sattı ve hiçbirimiz onun ne kadar borçlu olduğunu bilmiyorduk. Sör Peter'in bittiğini öğrenir öğrenmez etrafta dolaşan akbabaları uzak tutmak için satabildiği her şeyi sattı! Sör Peter'in bütün güzel atlarını -ve size söyleyebilirim ki yüzlerce gine verdiği avcılarını ve bütün sportmen beylerin onu kışkırdığı bir takımı vardı- ve kendi avcılarını, faytonunu, Sör Peter'in curricule'ını ve ziyarete gittiğinde sürmesi için aldığı şık barouche'u - her şeyi! Ahırda artık bindiği fayton, koçboynuzu ve çoğunlukla çiftlik işleri için beslediği birkaç iri araba atından başka bir şey yok. Tideswell yolunda yaşayan ve efendinin arkadaşı olan yaşlı Bay Birkin dışında ona yardım edecek kimse yoktu ve o da on sekiz aydır ölü! Bay Henry oraya hiç yaklaşmadı. Tapudan ve bir yığın borçtan başka bir şey olmadığını biliyordu! Ama şimdi burada, Bay Jack, ve görünüşe göre kalmak istiyor! Eğer bir tavuktan daha yürekli olsaydı, ona leş kargası derdim - ama kuru kemik yığınının başka bir şey olmayan bir yerde bir karganın dolaştığını hiç görmedim! Onu buraya neyin getirdiğini bilmiyorum, yanında Bay Coate olmasa umurumda da olmazdı! Ama gördüğüm *en kötü adamlardan* biri o, efendim. Malikânenin sahibiyimİ gibi yaşıyor ve çirkin suratından tırnaklarını sökölene kadar Bayan Nell'e kötü kötü bakıyor! Bayan Nell hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmaz ama ben korkuyorum, Bay Jack! Korkuyorum!"

Bastırılmış kaygıların taşması olduğunu tahmin ettiği bu sözleri sessizce dinlemişti ama kadın duraklayıp farkında olmadan gömleğinin kolunu kavradığında, elini kolundan kaldırarak ve sıcak bir şekilde kavrayarak sessizce şöyle dedi: "Neden?"

'Çünkü efendisi gittiğinde yalnız kalacak! Annesinin ona bıraktığı azıcık para dışında dünyada bir kuruşu bile olmayacak ve o da giysilerini almaya yetmeyecek!

'Ama başka akrabaları da var, kesinlikle! Bana bir teyzeden bahsetti -'

'Eğer kastettiğiniz Leydi Rivington'sa, efendim, Bayan Nell için kendini çok az rahatsız eder, zavallı Bayan Stornaway'in ailesinden hiç kimse de etmez! O daha küçük bir kızken, efendisi onu dışarı çıkarmaya ikna ettiğinde, her şeyin parasını o ödedi ve hanımefendinin ve Bayan Rivington'ın onu nasıl küçümsediklerini biliyorum, çünkü çok uzun boyluydu ve bir kızdan çok bir erkeğe benziyordu!

"Anlıyorum. John onun elini okşadı ve bıraktı. "Şimdi eve git Rose ve sakın Bayan Nell için üzülme!

Elini mendil almak için cebine attı ve şiddetle burnunu sümkürdü. "Hiçbir şey söylememeliydim!" dedi biraz kalın bir sesle.

'Bunun bir önemi yok. Bunu keşfetmeliydim.

Son bir kez kokladı ve mendili cebine geri koydu. "Sizin bu kadar *büyük* olmanız dışında beni neyin ele geçirdiğini bilmediğime eminim, efendim!

Gülmekten kendini alamadı. "Yüce Tanrım, bunun ne var ki?"

"Kadın olmadığınız için anlayamazsınız," diye cevap verdi iç geçirerek. "Şimdi gidiyorum efendim - ve teşekkür ederim!"

Beş

Bir saat sonra, Bayan Stornaway' eski püskü arabası gişeye yanaştı ve uşağı aşağı atlayarak, göz kırparak John'a üç sikke uzattı ve Crowfold ile Tideswell arasındaki diğer tek kapıyı açmak için bir bilet istedi. Ama John bunu çoktan temin etmişti ve paraları elinin tersiyle itince Nell, mütevellileri kandırdığı için ona karşı haykırdı.

"Öyle bir şey yok!" diye cevap verdi, arabaya tırmanırken. 'Söylendiği gibi, bir manastır satın alabilecek durumda olanlardan değilim, ama mütevazı bir bağımsızlık doğdum ve mütevellileri aldatmaya tenezzül etmem!

"Ama benim arabamın biletini almak zorunda değilsiniz!" diye itiraz etti.

'Oh, bir zorunluluk yoktu! Böyle yakışıklı bir jest yaparak sizi etkilemeyi umuyordum,' dedi ciddiyetle.

"Sporting the blunt!" diye karşılık verdi ve bu şık ifadeyi nasıl karşıladığını görmek için ona meydan okuyan bir bakış fırlattı.

"Aynen öyle!" dedi.

Kadından bir kahkaha sesi yükseldi. 'Ne kadar saçmalıyorsun! Siz hiç ciddi olmaz mısınız, Kaptan Staple?

"Evet, bazen, Bayan Stornaway!

Gülümsedi ve birkaç dakika konuşmadan yoluna devam etti. Adam onun utangaç olmadığını düşündü, ama tavırlarında bir önceki gün olmayan küçük bir kısıtlama vardı. Bir süre durakladıktan sonra, sanki bir açıklama yapma zorunluluğu hissetmiş gibi şöyle dedi "Umarım bir kadın tarafından sürülmekten hoşlanmıyorsunuzdur, efendim?

"Kadın kurdeleleri sizin kadar iyi idare ederse olmaz hanımefendi," diye cevap verdi.

Teşekkür ! Sincap'ı sürmek özel bir beceri gerektirmez, ama ben her zaman iyi bir kırbaç sayılırdım. Bir tandem sürebilirim,' diye ekledi, bir dokunuşla

Gurur. "Bana büyükbabam öğretti.

"Büyükbaban bir keresinde Sir John Lade'e karşı bir curricule yarışı kazanmamış mıydı?" "Evet, ! Ama bu uzun zaman önceydi. Küçük bir iç çekiş eşlik etti

ve bunu örtbas etmek istercesine, toparlayıcı bir tonda şöyle dedi: 'Seni seyis olarak tanıtmak istemiştin, biliyorsun, ama bugün o kadar akıllısın ki, bunun işe yaramayacağını görüyorum!

Binici ceketini ve topuklu ayakkabılarını giymişti ve boyunbağı askeri bir özenle düzenlenmişti. Görünüşünde züppeliğe dair hiçbir şey yoktu ama paltosu iyi kesilmişti ve Henry Stornaway'ın at gibi arkadaşıyla çarpıcı bir tezat oluşturacak şekilde tam bir beyefendi gibi görünüyordu.

Bir bacağını uzattı ve yüzünü buruşturdu. "Elimden geleni yaptım," diye itiraf etti, "ama Tanrım, adamım bu deriler konusunda ne kadar haklıydı! Onları kendisinden başka kimsenin temizleyemeyeceğini anlamamı sağladı. Bu nasıl olabilir bilmiyorum ama ben kesinlikle yapamam! Botlarım da benim için bir utanç kaynağı, ama bu Brean'ın karalamasının suçu olabilir.

Güldü. 'Saçmalama! Sadece Rose'un seni görmesini isterdim! Rose'la tanıştınız, o yüzden bir beyefendinin gömleğiyle otoyolda görülmesini onaylamayacağını öğrenince şaşırmayacaksınız.

"O da yırtıldı ama benim için tamir edeceğine söz verdi. Ona çok minnettarım, sadece bu nedenle değil. Sizinle birlikte Tideswell'e gitmeye uygun olup olmadığımı görmek için geldi ve uygun olduğuma karar verdi.

"Evet, öyle. Özür dilerim, ama eskiden bana dadılık ederdi, biliyorsunuz. Yirmi altı yaşımda olduğumu ve kendi başımın çaresine bakabilecek durumda olduğumu hiçbir Gey ona inandıramaz. O çok sevgili bir yaratık, ama bana her zaman edepli olmayı öğütlüyor.

"Sanırım oldukça güçlü edep kavramları var," diye kabul etti.

"Yazık, zavallı Rose, gerçekten de öyle, ve hepsi aşırıya kaçtı!

Onun profilini izliyor, ne kadar hoş bir şekilde gülümsediğini ve etkileyici yüz ifadesinin değişen ruh hallerini nasıl yansıttığını düşünüyordu. "Öyle mi? Bu nasıl oldu?" diye sordu.

Yaramaz görünüyordu, boğazının derinliklerinde kıkırdıyordu. "Bir hayduta aşık!

"Ne? Oh, hayır, imkansız!"

Sizi temin ederim! Bunu kabul etmez - asla bundan bahsetmez! - Ama bu tamamen doğru. Elbette hiçbir şey bilmiyorum! Ona soru sormaya cüret edersem müthiş bir azar işitmekten başka bir şey yapamıyorum ve ona gizlice Kellands'a onu görmeye gelip gelmediğini soracak kadar küstahlaştığımda, eğer ulaşabilseydi kulaklarımı patlatırdı! Ama geldiğinden çok eminim. İşin gülünç yanı, o yaşayan en saygıdeğer yaratık ve neredeyse kırk yaşında! Sanırım hiç kimse onun kadar GaÇırmamıÇtır, ama onu bir daha görmemeye karar verse bile bunu yapamaz! Ona bundan tek kelime bile etmeyin!"

'Yüce Tanrım, buna cesaret edemem! Ama bu nasıl oldu?"

'Oh, bir yıldan daha uzun bir süre önce bizi soydu! Hayal edilebilecek en saçma maceraydı. Benimle birlikte Sheffield'in ötesindeki Tinsley'e gitmişti, biliyorsunuz. Satın almak istediğim bir düveyle ilgiliydi ve Joseph lumbago hastalığına yakalandığı için Rose onun yerine bana eşlik etti. Tam da bu ! Ancak bazı koşullar nedeniyle düşündüğümde daha uzun süre alıkonulduk, böylece hava karardıktan sonra eve dönmek zorunda kaldım. Bu ne benim ne de Rose'un umurundaydı, çünkü ay ışığıydı ve alıkonulabileceğimiz hiç aklımıza gelmemişti. Ama yakalandık, hem de maskeli bir adam tarafından, elinde bir çift at tabancasıyla, tam bir melodram havasında! Bana ayağa kalkmamı ve teslim olmamı emretti. Bu emirlerden *ilkine* itaat ettiğime emin olabilirsiniz, ama retikülümde bulunan birkaç şilinin ötesinde ne teslim edeceğimi, ona söylemeye cesaret ettiğim aydaki adamdan daha fazla bilmiyordum. Melodramdan maskaralığa döndüğümüz yer burasıydı! Oldukça şaşırmış görünüyordu ve bana bakmak için oldukça yaklaştı. Vay be! Rose'un bir huyu vardır ve küstahlığa tahammül *edemez!* "Bu ne *cüret?*" dedi, hiç korkmadan! Sonra ona silahlarını *hemen* kaldırmasını söyledi ve itaat etmeyince, onu duyup duymadığını öğrenmek istedi. Eğer bu kadar saçma olmasaydı korkudan titrerdim!

Ama buna hiç gerek yoktu: Silahlarını ve beni bir erkekle karıştırdığını söyleyerek ondan özür dilemeye başladı! Ancak kadın hiç de sakinleşmemişti. Sanki yaramaz bir çocukmuş gibi onu azarlardı ve bizim retikülleri ele geçirmek ya da atına atlayıp gitmek yerine, orada kalıp onu dinledi ve onunla barışmaya çalıştı. Sonunda bunu da başardı! Rose asla uzun süre öfke içinde kalamazdı ve adam o kadar özür diledi Rose yumuşamak zorunda kaldı. Sonra, eğer bir daha yakalanırsak bize bir parola hediye edecek kadar cömert ki, bence bu çok yakışıklı bir davranıştı! *Müzik ödendi!* Soyulacak olursanız bunu söylemelisiniz. Bunu hiç test etme fırsatım olmadı ama güçlü bir cazibesi olduğuna inanıyorum. Ondan sonra eve döndük ve haftalar boyunca, sırf Rose'un nerede yaşadığını öğrenmek için bizi takip ettiğini hiç bilmiyordum! İlk görüşte aşk gibi bir şeydi. Bir romantizm için *buna* ne dersiniz?"

"Takdire şayan!" diye cevap verdi, oldukça eğlenerek. 'Benim bulabileceğim tek bir hata var: Mutlu sonu göremiyorum. Bu Yol Şövalyesi'nin adı nedir?

Başını iki yana salladı. "Bunu

bilmiyorum. "Sanırım ben biliyorum.

Hızla ona baktı, yüzünde şaşkınlık vardı. "Öyle mi? Bu nasıl oluyor?"

'Sanırım Chirk olabilir. Ayrıca Mollie adında bir kısrağa bindiğine de inanıyorum,' dedi soğukkanlılıkla.

"Peki bunu nasıl keşfettiniz?"

"Ah!

"Hayır, bu kadar kışkırtıcı olma, dua et!

Güldü. "İki gece önce gişeye vardığımda atımı kümese bıraktım. Orada daha önce de bir atın durduğu belliydi, hem de çok uzak olmayan bir tarihte. Selefimin atı yok ama at battaniyesi ve yemi var. Ben bana bunların aslında Bay Chirk'e ait olduğunu söyledi. Elbette Bay Chirk çok saygıdeğer bir karakter olabilir, ama anladığım kadarıyla

Yabancılardan pek hoşlanmaz ve gişeyi ziyaret etme alışkanlığı olduğunun bilinmesini hiç istemez, bundan kuşku duyuyorum.

"Aman Tanrım! Gözleri önündeki yolda, birkaç dakika daha yoluna devam etti. "Brean'ın ayak takımıyla işbirliği yapmış olabileceğini mi söylüyorsun?"

'Bu şüphe aklıma gelmişti,' diye itiraf etti. 'Ancak ne ölçüde, hiçbir fikrim yok. Bu Chirk'e barınak sağlamaktan başka bir şey yapmadığını sanıyorum, çünkü işlek bir yolda dürüst olmayan bir bekçinin, onlara verebileceği bilgiler nedeniyle kardeşliğe paha biçilmez bir yardımda bulunabileceğini kolayca anlayabilsem de, bizimki gibi az sıklıkta kullanılan yolun haydutların uğrak yeri olduğuna inanamıyorum.

'Hayır, kesinlikle değil: Bu yüzden kimsenin tutuklandığını hiç duymadım. Gözleri parladı. 'Ne *kadar* şok edici ve ne *kadar* heyecan verici! Elbette, eğer bu Bay Chirk gerçekten de zavallı Rose'un hayranıysa, bölgedeki varlığı kolayca açıklanabilir. Ama *değilse*, onu buraya getiren ne olabilir? Brean'ın kayboluşunun onunla bir şekilde bağlantılı olması mümkün mü?

'Bu düşünce benim de aklıma gelmişti,' diye onayladı. 'Ayrıca Ben'in öylesine korktuğu o bilinmeyen yabancıyla arasında bir bağ olabileceği de. Ancak böyle bir şey varsa bile Ben'in bundan haberi yok. Chirk'e büyük saygı duyuyor; hatta onun hiç olmadığı kadar iyi olduğunu söylüyor ki, ben bunu hiç de azımsanmayacak bir övgü olarak kabul ediyorum! Umuyorum ki Chirk'le tanışma ayrıcalığına sahip olabilirim. Sanırım sık sık ziyaret ediyor. Ama Brean onunla birlikte çalışıyorsa, nerede olduğunu çok iyi biliyor olmalı ve ben oradayken gişeye gelmeyecektir.

"Peki ya diğeri? Gizemli adam?"

"Ondan hiç iz görmedim.

Bir duraklama oldu. Önüne bakıyor, biraz kaşlarını çatıyordu. Aniden keskin bir nefes aldı ve aniden şöyle dedi: "Yüzbaşı Staple!

Bekledi ve sonra, kadın ne yapacağını şaşırmış gibi görünürken, cesaretlendirici bir sesle "Evet?"

"Bunun bir önemi yok! Ne söyleyeceğimi unuttum!" diye cevap verdi, oldukça kaba bir tonda. O sırada ortadan kaybolan kısıtlama

Rose'un romantizmini anlattıktan sonra geri döndü ve rahatsız edici bir sessizlikten sonra, kibar bir konuşma yapmakla yükümlü biri olarak ona Derbyshire manzarasını beğenip beğenmediğini sordu. Adamın dudakları kıpırdadı ama büyük bir ciddiyetle çevredeki kırların vahşi güzelliğinden çok etkilendiğini söyledi. Sonra Crowford'a kuzeybatıdan yaklaşırken yolunun onu engebeli bir bozkırdan geçirdiğini ve buradan muhteşem manzaralar elde ettiğini söyledi. Bu, Bayan Stornaway'e tartışmak için güvenli bir konu sağladı. Adamın Peak'e yakın bir yerden geçmiş gerektiğini düşündü ve oradaki mağarayı ziyaret etmemiş olabileceğini düşünerek üzüldü. "Tepelerde çok sayıda mağara var," diye bilgi verdi ona. 'Genel olarak bilinenden çok daha fazla olduğunu söyleyebilirim, ama özellikle bu mağara oldukça ilginç. Derbyshire'dan ayrılmadan önce orayı ziyaret etmelisiniz. Sadece hayal edin! - Kocaman olan ağzında aslında bir köy inşa edilmiş! Bildiğiniz gibi kaya kireçtaşıdır ve mağaranın içine girdiğinizde onu en fantastik şekillere bürünmüş olarak bulursunuz. İçinden bir akarsu geçiyor ve rehber küçük bir tekneyle akarsu boyunca gezdiriyor. Sizi temin ederim ki çok romantik ama çok edici derecede soğuk!

O da büyük bir nezaketle karşılık verdi ve Bayan Stornaway zihninde topoğrafik açıdan ilgi çekici başka konular ararken, Tideswell'de bulunan ve ne zaman akacağı belli olmayan pınarın da Peak'in harikaları arasında sayıldığını hatırladı.

Bu konu otoyola varıncaya kadar sürdü. Tideswell buradan çok uzakta değildi ve yolun geri kalanı kasabada satın alınacak malların tam niteliğini tartışmakla geçti. Bayan Stornaway, Kaptan'a, işlerini hallederken Squirrel'i Old George'a bırakmanın âdeti olduğunu söyleyerek hemen oraya gidecekti; ama kasabanın dış binaları görünür görünmez John onu durdurdu ve orada bırakılmasının daha iyi olacağını söyledi. "Her birimiz bu alışverişi yaptıktan sonra yolda beni geçebilirsin," dedi. 'Bir bekçinin arabasını sürerken görülmek senin için iyi olmaz, biliyorsun.

"Aman , umurumda değil!" dedi küçümseyerek.

'O zaman seninle ilgilenmeliyim,' diye cevap verdi.

'Saçmalık! Bir bekçiye hiç benzemiyorsun! Ayrıca, seni kimse tanımıyor!'

Yakında olacaklar. Ortalamadan büyük olmanın dezavantajlarından biri de kolayca tanınabilir olmaktır hanımefendi. Hayır, devam etmeyin!'

İnatçı çenesini kaldırması dışında onu duyduğuna dair hiçbir işaret vermedi. Bir süre sonra öne doğru eğildi ve dizginleri onun elinin üstünden alarak Sincap'ı yukarı çekti. Sincap hızla öfkelenerek haykırdı: "Bu ne cüret? Beni anlayın bayım, dikte edilmeye alışık değilim!

"Öyle olmadığını biliyorum," dedi ona gülümseyerek. "Boş ver! Birazdan beni tekrar kaldırmayı reddederek beni kolayca cezalandırabilirsin. Sence bir saat bize yeter mi?

Adam arabadan aşağı atladı ve kadın bir an için ona tereddütle baktı. Adamın yüzünde o kadar eğlendirici bir anlayış vardı ki, küçük öfke patlaması sona erdi ve şöyle dedi: 'Ah, eğer bu kadar saçmalamayı tercih ediyorsan! Evet, bir saat - ve seni Crowford'a kadar süründürürsem iyi hizmet etmiş olursun!

Kadın arabayı sürdü, adam da onu kasabaya kadar yaya olarak takip etti.

Şans eseri, çiftlik işçilerinin ihtiyaçlarını karşılayan bir depoda işe yarar bir çift brog buldu, ancak tüm çabaları güçlü omuzlarını içine sıkıştırabileceği bir ceket bulamadı. Aramaktan vazgeçmek ve bunun yerine deri bir yelek satın almak zorunda kaldı. Kaba yün çoraplar, bir miktar pazen gömlek ve birkaç renkli boyunluk edindiğinde, Melton Mowbray yakınlarındaki Edenhope'ta yaşayan Saygıdeğer Wilfred Babbacombe'a bir mektup yazıp göndermek için sadece birkaç dakikası kalmıştı. Bu mektup zorunlu olarak kısaydı ve Bay Babbacombe'dan, tek bir kaba kâğıt üzerine akıcı bir mürekkeple, himayesine verilen iki valizi karıştırmasını, içlerinden gömlek, boyun örtüsü, gecelik ve iç çamaşırı çıkarmasını ve bunları sade bir paket içinde, Derbyshire Vilayeti'nde, Tideswell yakınlarındaki Crowford Gişesi'nde bulunan Bay (altı kalın harflerle çizilmiş) Staple'a göndermesini istiyordu.

Bu yazışmayı bir gofretle mühürleyip kabul ofisine bırakan Kaptan Staple, çeşitli paketlerini bir araya getirdi ve eve dönüş yolculuğuna çıktı.

Kasabadan çıkan yol boyunca fazla ilerlememişti ki Bayan Stornaway onu solladı. Bayan Stornaway arabayı kenara çekti ve adam kısa bir süre sonra tekrar onun yanına oturmuş, Crowford yönünde ilerliyordu.

"Size hemen söylemeliyim ki, talimatlarınızı aştım ve sizin için balmumu mumların yanı sıra, masanın üzerine koyabileceğiniz ve sizin için çok daha uygun olacak bir lamba aldım," dedi ona. "Bana bir bağımsızlığınız olduğunu söylemiştiniz, ben de paranızdan altı şilin daha ayırmaktan çekinmedim. Şu anda giydiğinizden daha uygun bir kıyafet bulabildin mi?

'Evet, ama friz bir paltoya çok meraklıydım ve bana uyacak bir tane bulamadım!

"Kendini içine sıkıştırabileceğin bir şey mi demek istiyorsun!" diye karşılık verdi. "Peki! Nasıl olacağı konusunda seni uyarmıştım! Ne de olsa Tideswell büyük bir kasaba değil.

"Hayır," diye kabul etti. 'Ve ne yazık ki tarihi ilgi açısından eksik. Baharı dışında hakkında söylenecek hiçbir şey yok gibi görünüyor, bu da beni oldukça şaşkın bırakıyor.

"Öyle mi?" dedi şaşkın ve biraz da şüpheyile.

"Hava durumu hakkında konuşabiliriz elbette," dedi düşünceli bir şekilde. "Ya da sana yurtdışında ziyaret ettiğim bazı yerleri anlatabilirim.

Dudağını ısırdı, ama adam en kibar şekilde Pireneler'in ihtişamını anlatmaya başlayınca sözünü kesti ve aceleyle haykırdı: "Keşke bu kadar aptal olmasanız! Pireneler zerre kadar umurumda değil!

'Orada kışlamak zorunda kalsaydınız, onları daha da az umursardınız,' diye gözlemledi. 'Ne hakkında konuşacağımıza *siz* karar verin! Ama sakın *Yüzbaşı Staple* deyip sonra da benim güvenilir bir sırdaş olmadığımı karar vermeyin.

Böyle doğrudan bir ilişkiye pek alışık olmayan kadın kekeleydi: 'Ben- ben yapmadım! Size güvenebileceğimi nereden bilebilirim? Düne kadar seni hiç görmedim!

"İşte, korkarım size yardımcı olamayacağım," dedi. 'Size tamamen güvenilir olduğumu söylememin pek bir faydası olmaz, bu yüzden belki de Pireneler hakkında konuşmaya devam etsek daha iyi olur.

Korkunç bir sessizlik oldu. "Özür dilerim!" dedi Nell sert bir sesle.

"Ama neden?" diye sordu John.

"Sizi kırmak istememiştim.

'Tabii ki hayır. Gücenmedim,' dedi hoş bir şekilde. 'Tam tersine, benim için pazarlama yaptığınız için size çok minnettarım. Bu arada, benim adıma ne kadar harcama yaptınız hanımefendi?

Yanaklarına bir kızarıklık geldi; "Beni tokatlamaya devam etmenize gerek yok, Yüzbaşı Staple!" dedi.

Bu onu güldürdü. Ancak gözlerindeki ifadenin sıcak bir nezaket olduğunu, ona kızgın bir ifadeyle bakınca anladı. Daha önce hiç kimse ona böyle bakmamıştı ve bu, belki de hayatında ilk kez, kaygılarının yükünü başka omuzlara yüklemek için güçlü bir istek duymasına neden oldu. Kaptan Staple'ın omuzları kesinlikle onları taşıyacak kadar genişti.

"Bu, en azından, size asla yapmamam bir şey, Bayan Stornaway," dedi. 'Sanırım hayat size çok fazla tokat atmış.

"Hayır - ah, hayır!" dedi sarsılmış bir sesle. "Gerçekten de çok şımartıldım!

'Evet, muhtemelen, büyükbaban sağlıklı bir adamken. Şimdi sana çok şey bağlı ve sana destek olacak ya da tavsiyelerde bulunacak kimse olduğunu keşfedemiyorum.

Alaycı bir gülümsemeyle şöyle dedi: "Yüzbaşı Staple, eğer bu şekilde devam ederseniz, beni büyük olasılıkla hüznü gözyaşlarına boğacak bir kendine acıma ruh haline sokacaksınız! Ve eminim siz de bundan hiç hoşlanmayacaksınız!

"Anayolda gözyaşlarına boğulmamanızı tercih ederdim," diye itiraf etti. 'Tam o anda başka bir aracın ortaya çıkması kaçınılmaz!

Kadından bir kahkaha sesi yükseldi. 'Çok doğru! Bunu yapmayacağım.

"Gözyaşı dökmeye eğilimli olmadığınızı düşünüyorum," dedi gülümseyerek.

"Küfür etmeye daha yatkınım!" diye itiraf etti. Özür dileyerek ekledi: "Hep büyükbabamla yaşadığım ve ahırlarda çok bulunduğum için böyle oluyor.

"Benim dilini tutma!" diye yalvardı, gözleri dans ediyordu. "Ah, beni küfretmeye kışkırtamazsın!

"Kim? Şık yelekli beyefendi mi?" Kadın tereddüt etti.

"*Kaptan Staple* için şimdi tam zamanı!" diye mırıldandı. "Dizginleri bana ver!

Kadın itiraz etmeden ellerini John'un eline verdi ve koç, hafif bir işarete itaat ederek yürüyüşe geçti. "Böylesi daha iyi," dedi John. 'Senin peşinden sallanmaya gelmediyse, bu adamın burada ne işi var?

Bilmiyorum. İkisini de buraya ne getirdi bilmiyorum! Büyükbabam hastalandığından beri Kellands çok sessiz. Eğlenmiyoruz ve - ve artık ahırlarda avcı yok. Kuzenimin umurunda değil bu: o bir av adamı değil; ama Coate en iyi sürülerle yaptığı koşulardan çok bahseder. Bunun nasıl olabileceğini bilmiyorum.

Kaptan neşeyle, 'Ben de öyle, bir tahminde bulunmak haksızlık olur sanırım,' dedi.

"Melton erkeğine benzemiyor, değil mi?" "Hayır.

Kuzenin nasıl oldu da onunla arkadaş oldu?

Dudağı kıvrıldı. 'Sanırım daha iyisini bulamazdı. Henry çok sefil bir yaratık! Büyükbabam ona park gönüllüsü derdi. Jermyn bir keresinde bana onun oldukça gevşek bir balık olduğunu söylemişti. Kaptan'ın yanağında bir kasın seğirdiğini gördü. "Bana gülmeyin! Kullandığım dilin bir hanımefendiye yakışmayacağı konusunda sizi uyarmıştım!

'Aynen öyle! Henry ne açıdan başboş bir balık? Eğer zavallı bir yaratıksa, kasabada dolaşıp durmuyordur herhalde?

'Oh, hayır! Ama tanıdığı insanlar hiç de öyle değil ve Jermyn onun kuzeni olduğunun bilinmesinin çok kötü olduğunu söyledi, çünkü onun oyun ve para konularında fazla titiz olmadığından şüpheleniyordu.

"Bu çok kötü," dedi John. 'Kazanç getiren bir mesleği var mı, yoksa varlıklı bir beyefendi mi?

"Cebinin pek dolu olduğunu sanmıyorum, ama bir yetkinliği olmalı, sanırım, çünkü amcam orta halli bir hanımla evlendi ve o onların tek çocuğuydu. Ne olursa olsun, hiçbir zaman bir meslek sahibi olmadı.

'Şehirde takılıyor, ha? Oyunbaz?'

"Evet, Jermyn'in sevmediği şey de buydu! Günlerini Tattersall's'da kulak kabartarak geçirecek kadar değersiz bir adam olduğunu düşünüyordu, oysa atlar hakkında o kadar az şey biliyordu ki, ne zaman bir at satın alsa, rüzgâra kapılacağından ya da bir atel atacağından emin olabilirsiniz! Ayrıca, kulüplerde değil, Pall Mall'daki evlerde oynuyor ve orada gerçek Goes'u *asla* göremezsiniz! Aslında," dedi Bayan Stornaway, meseleyi tek kelimeyle özetleyerek, "adam bir etekçi!

"Anlıyorum," dedi John, sesinde sadece çok hafif bir titreme vardı.

Nell, "Jermyn öldürülene kadar onu pek tanı mıyordum, çünkü büyükbabam evlendiği zaman amcamla kavga etmişti," diye devam etti. 'Bir Cit'in kızıydı ve sanırım oldukça kaba bir insandı. Huby'nin bana anlattığına göre, büyükbabam onu yarıdan fazla sevmezmiş,' diye ekledi düşünceli bir ses tonuyla. Huby bizim uşağımız ve o kadar uzun zamandır Kellands'ta Büyükbaba hakkında benden çok daha fazla şey biliyor. Ama Jermyn öldüğünde Henry varis oldu ve Büyükbaba onu kabul etmek zorunda olduğunu düşündü. Arada sırada buraya gelirdi, çünkü o günlerde Büyükbaba'dan korkardı, ama bunu sıkıcı bulduğu belliydi. Büyükbabam o korkunç felci geçirdiğinde Henry gelmeyi bıraktı, buna çok sevinmişim. On gün önce aniden Kellands'a gelene kadar ondan bir daha haber almadım. Gözleri alev alev yanıyordu.

'Bana bunun görevi olduğunu düşündüğünü söyleme küstahlığını gösterdi! *Bundan* ne kadar hoşlandığımı tahmin edebilirsiniz!

"Sanırım ona bavullarını ne kadar çabuk toplayabileceğini söylemişsinizdir?"

"Yaptım," dedi acı acı. 'O zaman - o zaman ondan kurtulmanın benim elimde olmadığını gördüm! Bana teklif edebileceğiniz herhangi bir bedel karşılığında büyükbabamı kışkırtmasına izin vermeyeceğimi bilecek kadar sinsi. Onun kalmasına razı olmak zorundaydım, özellikle de bir süreliğine emekliye ayrılmaktan söz ettiğinde, çünkü kavrulmuştu. Büyükbabamın yerine -her an olabileceği gibi- borç yüzünden hapse atılmış bir adamın geçmesi çok fazla olurdu! Ayrıca, Henry ile başa çıkabilecek durumdayım. Ama sonra Coate, Kellands' geldi ve beni hayrete düşüren Henry, bunun kendi daveti üzerine olduğunu söyledi! O günden beri Henry'yle hiçbir şey yapamıyorum: Henry'yi tamamen o yaratık yönetiyor ve sanırım -eminim- ondan korkuyor. Coate her şeyi istediği gibi emrediyor - ya da ben onu kontrol etmek için orada olmasaydım öyle yapacaktı!

"Bunu yapabilecek misin?"

"Evet, genel olarak, çünkü onun ilgisini çekme şansına sahibim," dedi küçümseyerek. 'Geçen hafta boyunca onun centilmenliğinin nesnesi oldum. Hatta bana, bir dışının canlanmasından hoşlandığını söyleme onurunu bile gösterdi: daha iyi bir spor oluyor, görüyorsunuz.

Bu noktada sözünü kesen Yüzbaşı Staple, Bay Coate'le tanışmak için güçlü bir istek duyduğunu ifade etti. Güldü ama başını salladı. 'Hayır, hayır, yalvarırım yapmayın! Kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım, eğer bakamazsam Joseph ve Winkfield yanımda. Eğer her şeyi büyükbabama anlatmak isteseydim, Coate'u da Henry'yi de kapı ederdi: O hâlâ Kellands'ın efendisi! Bunu tercih etmiyorum. Dr. Bacup herhangi bir ajitasyonun ölümcül olabileceğini düşünüyor ve benim asıl endişem de onu olup bitenlerden haberdar etmemek.

', ama bu bilgiyi benden saklamanıza gerek yok. Ne? neler oluyor?' diye sordu John.

"Bilmiyorum. Ellerini kavuşturdu ve çözdü. "Beni endişelendiren de *bu* - söz veriyorum, Coate'un yaklaşan hayalleri değil! O ve Henry bir amaç için buradalar ve ben bunun ne olabileceğini keşfedemiyorum. İyi bir şey değil! Henry bir şeylerden korkuyor ve Coate de Henry'nin kadehindeyken açıklayabileceği şeylerden korkuyor. Onu bir kedi gibi izliyor ve bir keresinde çenesini kapalı tutmazsa boynunu kırmakla tehdit ettiğini duydum.

'Öyle mi, vallahi! Kuzeninden hiçbir şey öğrenemedin mi?'

"Hayır. Ayık olduğu zaman onu sorgulamak faydasız olur ve kafası iyiye Coate onu gözünün önünden ayırmamaya özen gösterir. Neredeyse her gece biraz kafası karışıyor ama bu konuda bir şey söylemiyor.

John, "Bundan, bu eğlencelere katıldığınızı mı anlamalıyım?" diye sordu.

'Tabii ki değilim! Huby'nin bana söylediği bu. Çok yaklı ve sağır gibi davranıyor, çünkü Coate'u görür görmez iyi bir şey yapmayacağından emin olmuK. Ama onu Peak bölgesine getiren şeyin ne olabileceğini ya da Henry gibi zavallı bir yaratıkla neden işbirliği yapması gerektiğini o da benim kadar anlayamıyor.

'Henry'yle tanışmadım ama Coate'i kötü bir amaç için tutmuş olabileceğini düşünmüyorsunuz sanırım? Adam bana ücretli bir bravo gibi geliyor.

Bunu bir an düşündü, ama kesin bir şekilde olumsuz cevap verdi. 'Çünkü Coate efendi, Henry değil. Ayrıca *burada* bir bravo ne işine yarayabilir ki?

'Eğer kuzeniniz Henry gerçekten de düşündüğünüz gibi bir züppeyse, henüz bizden gizlenen bir nedenden ötürü Coate için yararlı olduğunu varsayabilirim. Belki de Coate'in planlarının başarısı için gerekli olan hayati bir sırra sahiptir.

Ona şüpheyile baktı. "Buna inanmıyorsun!

"Bilmiyorum. Bu kadar kötü bir ittifakın bir nedeni olmalı!"

'Sanırım beni sınıyorsunuz! Böyle bir düşünce fantastik!'

'Büyük olasılıkla, ama ben de sizin endişeleriniz için aynı şeyi söyleyebilirim. Oh, hayır! Beni yemeyin! Bunu söylemedim ve yemin ederim böyle düşünmüyorum!'

Kadın ona öfkeli bir bakış fırlattı. "Belki de, efendim, sinirlerin en ufak bir tahrişinden muzdarip olduğuma inanıyorsunuz?"

'Hiçbiri değil! Sizin hayran olunacak kadar sağduyulu bir kadın olduğunuza inanıyorum ve bana anlattıklarınıza son derece güveniyorum. Hayal edilebilecek en uçarı kadın olsanız bile, yine de hikayenize dikkatle kulak vermeliyim: neredeyse kapınızın önünde duran bir bekçinin, ancak gizemli denebilecek koşullar altında ortadan kaybolduğunu unutmamıza izin vermeyin! Bu bana anlattıklarınız kadar fantastik bir şey, biliyorsunuz!'

Biraz yumuşamış bir halde, "Saçma gibi görünebilir ama Brean'ın ortadan kaybolmasının bu ikisinin planladığı şeyle bir şekilde bağlantılı olabileceğini düşünüyor musunuz?" diye sordu.

'Kesinlikle biliyorum - ama *ne* şekilde olduğunu itiraf etmeliyim ki en ufak bir tahminim yok! Ancak, olağan dışı olduğunu açıkça gördüğümüz bir duruma sağduyu ilkelerini uygulamak doğru olmayacaktır, bu nedenle bana kuzeniniz ve arkadaşının bir kapı bekçisiyle herhangi bir ilgisi olabileceğini düşünmenin fantastik olduğunu söylemeyin hanımefendi!'

Gülümsedi, ama dalgın bir ifadeyle, bir süre sonra: 'Sadece hayallerimi gerçekleştirdiğimi sanıyordum, ama asıl mesele, YüzbaKı Staple, kuzenimin sizden kuKkulandığına eminim! Crowford'da yeni bir bekçi olduğunu ona kim söyledi bilmiyorum, ama bunu biliyor ve bana kim olduğunuzu ve Brean'a ne olduğunu soruyor.

John, 'Bu bizi Brean'ın onunla birlikte çalıştığını düşünmeye teşvik etmiyor,' diye itiraf etti. 'Öte yandan, Brean hakkında hiçbir şey bilmiyormuş gibi görünmek için bir numara yapıyor da olabilir. Ya da Brean'ın yaptıklarından korkuyor olabilir.

"Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdi kaşlarını çatarak. "Coate bunu umursamıyor gibi görünüyor. Henry onu sorgularken odaya geldi.

Bana söylediği tek şey, sizin daha önce ona kapılarını açan adam olmadığınızı düşündüğü, ama kendi adına size pek aldırış etmediği oldu.

'Eh, daha fazla büyümeden bana çok dikkat edecek,' diye gözlemledi John. 'Yine de ona bunu söylememekle çok doğru yaptın! Kendi bildiğini okuyor ve bir sürpriz onun için iyi olacaktır. Bildiğimiz bir şey varsa, o da Brean'la birlikte Kuzen Henry'ye iki kat bahşış vermeye karar vermiş olabilirler. Ya da - Ama olasılıklar sonsuza kadar uzanıyor!'

"Yine dalga mı geçiyorsun?" diye sordu. 'Tüm bunların inanılmaz olduğunu düşündüğünü anlıyorum!'

Hiç de değil! Bununla birlikte, bu yavan çağda insanın kendini birdenbire mükemmel bir macera vaat eden bir şeyin ortasında bulmasının kesinlikle alışılmadık bir durum kabul edersiniz! Hayatımın büyük bir bölümünü macera arayarak geçirdim, bu yüzden ne kadar mutlu olduğuma siz karar verin. Tek sorun şu ki, acaba kendimi bir bekçiye dönüştürmekle akıllılık mı ettim? Ama bunun hareketlerimi kısıtlayacağını görebiliyorum.

"Söylemeliyim ki, sizi böyle tuhaf bir şey yapmaya iten şeyin ne olduğunu anlayamıyorum!" dedi içtenlikle.

"Oh, hiç de tuhaf değildi!" diye cevap verdi. 'Seni gördükten sonra Crowford'da kalmak için kendime bir bahane bulmam gerekiyordu ve işte oradaydı, elime hazır!'

Bir nefes verdi. "Kaptan Staple!

"Öte yandan," diye devam etti, görünüşe göre bu kesintiye sağırdı, "gerçek kişiliğime dönersem, dikkat çekmemeyi pek umamazdım ve bu da iyi beyefendilerimizi tetikte tutabilirdi. Hayır: tavşana kaç, taziya tut; şimdilik her şey olduğu gibi kalsın.

"Evet," diye kararsızca kabul etti, adama yan gözle baktı.

Koçu tekrar tırısı kaldırdı. 'Önce Coate'in buradaki işinin tam olarak ne olduğunu öğrenmeliyim. Doğruyu söylemek gerekirse, ne olabileceğini düşünemiyorum! Eğer burası Lincolnshire ya da Sussex olsaydı, bu ikilinin büyük bir kaçakçılık yaptığından ve evinizi karargâh olarak kullandıklarından şüphelenirdim; ama burası

Derbyshire ve sahilden altmış ya da yetmiş mil uzakta, bu yüzden cevap vermeyeceğini söyleyebilirim.

"Ve kilerlerde konyak fiçileri saklamak?" diye sordu gülerek. "Ya da belki onları kireçtaşı mağaralarımızdan birinde saklamak?"

"Çok iyi bir fikir," diye onayladı. 'Ama midillilerden oluşan bir katarın soğukkanlılıkla bir o yana bir bu yana götürüldüğünü ve yolcu arabalarından daha fazla ilgi uyandırmadığını düşündükçe hayallerim altüst oluyor! Crowford köyünün yakınlarına geldiklerinde dizginleri ve kırbacı kızın ellerine bırakarak, "Sen sürersen, ben de seyis gibi kollarımı kavuşturup oturursam belki daha az ilgi çekeriz," dedi.

Sonuçta bu önlem gereksizdi, çünkü köyün sokağında görülebilen iki kiKi, miyop yaKlı bir kadın ve Blue Boar'ın dıKında duran, ama dikkatini gerektiren bir Key hatırlamıK gibi görünen ve araba evin önüne geldiğinde evin içinde kaybolmuK olan Bay Sopworthy'ydi. Bayan Stornaway, gişelerin önünde durduğunda, Bay Sopworthy'nin neden kendisiyle selamlaşmak için beklemediğini hâlâ merak ediyordu.

Kaptan indi; mallar boşaltıldı ve borçları sadakatle ödendi. Joseph Lydd yokluğunda kapıdan sadece yabancıların geçtiğini söyledi ve hanımının yanına gitti. Kaptan kapıyı açmaya gitti ve Bayan Stornaway yavaşça ilerledi. Kapıyı açtıktan sonra tekrar geri çekildi, çünkü adam kapıyı açmıştı ve elini ona doğru uzatarak yola çıktı. Tereddüt ederek kırbacı sol eline geçirdi ve sağ elini onun eline koydu. Adamın parmakları kırbacın üzerine sıkıca kapandı ve kızın gözleri yarı sorgulayıcı, yarı utangaç bir şüpheyile adamın yüzünü ararken bir an öylece kaldı. Adamın yüzünde küçük bir gülümseme vardı. "Sana söylediklerimde ciddiydim," dedi ona. Sonra elini öptü ve bıraktı; kızın rengi iyice açılmıştı.

Altı

Bu gelişmeleri göz ucuyla izleyen Bay Lydd, belki iki dakika boyunca sessizliğini ve soğukkanlılığını korudu. Sonra, araba bir dönemeci dönüp, kırlara doğru uzanan engebeli bir yolun girişini geçerken, ihtiyatlı bir öksürükle şöyle dedi: 'Yeni bekçimiz iyi bir delikanlı, hanımefendi. Ondan daha iyi omuzları olan birini ne zaman gördüğümü hatırlamıyorum. Ned Brean'ın kuzeni *olsa* bile tam bir beyefendi.

"Öyle olmadığını çok iyi biliyorsun Joseph," dedi Bayan Stornaway sakince. "O bir Dragoon Muhafız Yüzbaşısı - ya da satılana kadar öyleydi.

"Bir yüzbaşı, mi?" dedi Joseph, ilgiyle. "Şey, bu beni şaşırtmadı. Kendisi bana asker olduğunu söyledi, bayan, ve bu da beni şaşırtmadı, öyle bir görünüşü vardı. Aslında, onun bir subay olabileceğinden kuşkulandım, tavırlarından dolayı, emir vermeye ve emirlerine uyulmasını sağlamaya alışkın olduğunu düşündüm - ve hiç tartışmadan, dahası!

"Asker olduğunu sana ne zaman söyledi?" diye sordu Nell.

Bay Lydd, kendisine yöneltilen suçlayıcı bakışlar karşısında biraz tedirgin oldu. Genç hanımına gözlerini yoldan ayırmaması için yalvardı.

"Joseph, Kaptan Staple ne zaman sana kendisi hakkında bir şey söyleme fırsatı buldu ve *neden* söyledi?

Bay Lydd hayretle, "Bunu size söylemeyi unutmu\$ olduğumu düşünün, küçük hanım! Yaşlanıyorum, bu yüzden bazı şeyler hafızamdan silinip gidiyor.

'Eğer gişede Kaptan Staple'in işlerine burnunuzu soktuysanız -'

"Hayır, hayır!" dedi Joseph güçsüzce. "Blue Boar'a giderken bir bulut üflemek için uğradım! Dün ve çok güzeldi.

Yüzbaşı çok cana yakındı. Konuşmaya başladık ve laf lafı açtı ve kendisinin de bir asker olduğunu söyledi.

"Oraya bilerek gittin!" dedi Nell öfkeyle. "Çünkü o - çünkü sen öyle sandın - keşke sen ve Rose benim çocuk olmadığımı hatırlasanız!"

"Hayır, Bayan Nell, ama siz genç bir bayansınız ve Sör Peter size artık gerektiği gibi bakamayacağına göre - ve Rose da endişeli bir kadın olduğuna göre," diye ekledi alçakça, "sizin de söyleyebileceğiniz gibi, her şeye göz kulak olmak benim görevim gibi görünüyor!"

"Bunu sadece nezaketen yaptığınızı biliyorum," dedi Nell, "ama sizi temin ederim buna gerek yok! Benim için endişelenmenize hiç gerek yok!"

Rose'a söylediklerimin aynısı, küçük hanım! Bunlar benim sözlerim! "Bayan Nell için endişelenmemize gerek yok," dedim ona. "Şimdi değil, yok." Bu, tabii ki, gişeden eve döndükten sonraydı.'

Bayan Stornaway, kendisini ilk midillisinin sırtına bindiren, bir elma ağacındaki zorluklardan kurtaran ve birden fazla kez gençliğinde yaptığı yanlışların sonuçlarından kurtaran bir hizmetkârı küstahlığının farkına vardırmaya çalışmanın akılsızlığının tamamen ve öfkeyle farkında olarak, kısa yolculuğun geri kalanını vakur bir sessizlik içinde tamamladı.

Kellands Malikânesi, aslında Bey'in arazisinden geçen karayoluna çok da uzak olmayan, eski ve başıboş bir evdi. Bahçeleri iyi düzenlenmiş olsa da bakımsızdı; çalılıklar aşırı büyümüş, çiçek tarhlarının başıboş kalmasına izin verilmiş ve bir zamanlar tıraşlanmış ve otlardan arındırılmış çimenliklere her geçen yıl yabani otlar girmişti. Bayan Stornaway, kalan tek bahçıvanın aksine, bu çürümeye kayıtsızlıkla bakıyordu. Yıkık dökük bir taş duvarın ardındaki geniş sebze tarlası gayet düzenliydi; meyve bahçesine yeni ağaçlar dikilmişti ve ev çiftliği geliyordu.

Ahırdan oldukça erkeksi adımlarla çıkan Bayan Stornaway, yıpranmış binicilik elbisesinin kuyruğu koluna dolanmış bir halde, yan kapıdan eve girdi ve bayraklı koridordan geçerek

ana salon. Buradan meşe bir merdiven iki zarif kol halinde yukarıdaki galerili kata yükseliyordu. Tam merdivene tırmanmak üzereydi ki salonun bir tarafındaki kapı açıldı ve kuzeni kütüphaneden çıktı. "Ah, işte buradasın kuzen!" dedi, her zamanki huysuz ses tonuyla. "Son yirmi dakikadır buradayım ve seninle konuşmak istiyordum.

Durakladı, bir eli tırabzanın üzerindeydi ve çizme bir ayağı merdivenin ilk basamağındaydı. "Gerçekten de!" dedi, üstün boyundan ona bakarak, kaşlarını hafifçe kaldırarak.

Etkileyici bir yoktu ve bunun hiçbir zaman muhteşem kuzeninin huzurunda durduğu zamanki kadar farkında olmamıştı. Ne boyu ne de duruşu vardı ve züppeliğe olan güçlü eğilimi sadece kişiliğinin eksikliklerini vurgulamaya yarıyordu. Zarif bir sarı tonundaki dar pantolon, bir çift ince bacağın avantajını ortaya koymuyordu ve terzisinin tüm çabaları, dar omuzlarının sarktığı ve hafif bir göbek geliştirdiği gerçeğini gizleyemezdi. Yüzü oldukça iyi görünüyordu, ama hastalıklı bir ten rengi ve kendini beğenmişliğin belirgin izleriyle bozulmuştu; kan çanağına dönmüş gözleri ise her zaman sabit bir bakışı sürdürmekten aciz görünüyordu. Çok sayıda rozet ve mühür takıyor, yakasına abartılı derecede yüksek puanlar takıyor ve sürekli olarak enfiye kutusu, bilgi yarışması kadehi ve mendille uğraşıyordu.

'Nerede olabileceğinizi bilmediğimden eminim,' diye yakındı. 'Ve Huby ile senin şu kadın da bana söyleyemiyorlar! Söylemeliyim ki, bunu hiç de önemli bulmuyorum.

'Belki de nerede olduğumun seni ilgilendirmedini düşünmüşlerdir,' diye önerdi Nell. 'Tideswell'de bazı işlerle uğraşıyordum. Bana söylemek istediğiniz şey nedir?

Cevap vermek yerine, onun bağımsız tavırlarını eleştirmeye başladı. 'Sana şunu söyleyebilirim kuzen, ülkenin dört bir yanında gezinerek çok tuhaf bir görüntü sergiliyorsun. Büyükbabamın buna katlanmasına şaşıyorum, gerçi yaşlı beyefendinin böyle

Kendini nasıl bir figür haline getirdiğinin farkında değil. Nat daha bu sabah bana şöyle diyordu -'

"Lütfen Bay Coate'un sözlerini tekrarlamayın!" diye araya girdi. 'Eğer tuhaf davranışlarım onun benden hoşlanmamasına yol açıyorsa, buna yürekten sevindiğimi söyleyebilirim!

"İşte böyle!" diye acı acı haykırdı. "Bir misafire karşı nazik davranmaya özen göstereceğinizi sanırdım, ama hayır! Siz -

"Henry, Bay Coate'un bu evde ne benim isteğimle ne de benim davetimle misafir olduğunu hatırlatmama izin ver!

"O burada, benim yanımda ve eğer bu kadar hesapsız bir kız olmasaydın bundan memnun olurdun! Yakışıklı adam, değil mi? Senin de dediğin gibi, tam bir tokat gibi!

"Bay Coate'i asla böyle terimlerle tanımlamam.

'Oh, bana o bayan havalarını takınma, Nell! Tanrı biliyor ya, her türlü spor dilini kullandığını duydum!

"Elbette! Ancak genel olarak doğru söylediğime inanıyorum!" diye karşılık verdi. 'O güzel teyzenizin bir koca bulamamasına şaşırmadım. Sen!" dedi, sinirlenerek. 'Kafanda lanet olası kötü bir dil var! Sana şunu söyleyebilirim ki, senin gibi bir Uzun Meg'in, insanların sırtını senin gibi yere getirmeye gücü yetmez!

'Bu bana anlatma nezaketinde bulunduğunuz ikinci şey ve benim için ilkenden daha ilginç değil. Söyleyecek başka bir şeyiniz var mı?

Evet, öyle! Nat'e biraz nezaket göstermenizi dilerim! Kuzenimin bir şirret gibi davranması benim için hiç hoş bir şey değil! Size verdiği bu gurur verici ayrıcalıktan memnun olacağınızı düşünebilirdim! Yaşlı adamın nefesi kesildiğinde sana ne olacağını düşünüyorsun bilmiyorum! Sana bakmam için bana gerek yok, çünkü eğer bırakacağı unvan ve ipotekli bir mülkten daha fazlası varsa -'

'Benim -ben, Nell Stornaway'in! - Coate'un ilerlemesini teşvik etmemi mi öneriyorsunuz?" diye sordu. "Belki de onun benim için uygun bir eş olacağını düşünüyorsunuz?

"Oh, !" diye mırıldandı, gözleri onunkilerden kayarak. 'Daha kötüsünü de yapabilirsin, daha iyisini yapman da mümkün değil. Ne de olsa evlilikten hiç söz etmedim! Tek umursadığım onun ziyaretini hoş bir hale getirmen. Konumumun garipliği umurunda bile değil! Eğer yemek masasında ağzını açarsan, bire on Nat'e kesici bir şey söylemek içindir -'

'Evet, gerçekten! Şimdiye kadar Kellands'taki varlığının benim için sadece son derece uygunsuz üslubundan daha az tatsız olduğunu anlamış olması gerektiğini düşünürdünüz, değil mi? Ama, hayır!'

"Hitap yeteneği olan bir kadın, sinirlenmeden nasıl kapatacağını bilir!

'Evet ve şüphesiz bazı kadınlar, kendilerini bu tür istenmeyen ilgilerden korumakla görevli olduğu düşünülebilecek erkek akrabaları konusunda benden daha şanslılar!

Adamın rengi attı ve ona kızgın bir bakış fırlattı. 'Önemsiz bir şey için ne kadar uğraşıyorsun! Sanırım Nat'in seni kurbağa gibi yemesini bekliyorsun, gerçi nasıl olur da içinde iplikler olan bir elbise giyersin - en pejmürde şey! yüzüm kızarıyor, sana söyleyebilirim! - ve bu kadar sade akşam yemekleri servis et - sadece bir yemek ve o da kötü giyinmiş! Ve sonra, her şeyi taçlandırmak için, daha sonra gidin ve olması gerektiği gibi misafir odasına asla gelmeyin! Çay tepsisi getirme: hiçbir şey olması gerektiği gibi değil! - "Tanrı aşkına, neden olağanüstü bir nezaketle muamele görmek istediğinizi anlamıyorum!

"Aman Tanrım, Bay Coate akşama *çay mı* istiyor?" diye haykırdı. 'İsteddiği şeyin *konyak* olduğunu sanmıştım! Huby' bu konuda aramızda bir yanlışlık olduğunu söylemeyi ihmal etmeyeceğim; size bir tepsi getirilecek. Ancak benim varlığımdan vazgeçmelisiniz: Her akşam büyükbabamla oturuyorum.

'Evet! Eğer Nat seni memnun etme şansına sahip olsaydı, zamanını ayrılmak istediğini bildiren yaşlı bir züppeyle geçirmeyi tercih etmezdin!

Ona doğru hızlı bir adım attı. Adam içgüdüsel olarak geri çekildi, ama kulağına inen bir kutu darbesinden kurtulacak kadar hızlı değildi.

Sendeleyerek. 'Bu evde büyükbabamdan saygıyla bahsedeceksin, Henry! Bunu anla!'

Ön kapıdan gelen içten bir kahkaha patlamasıyla irkilerek ve utanarak arkasını döndü. Nathaniel Coate eşikte durmuş, gülüyor ve şapkasını bir avcının av köpeklerini kokuya çağırması gibi sallıyordu. 'Bravo, bravo! Tanrım, bu çok akıllıcaydı! Körükler seninle düzelecek, Henry: Sana biber verecek, vallahi verecek! Şapkasını ve kırbacını bir sandalyeye fırlattı ve öne çıkarak şöyle dedi: 'Ne yapıyordun, seni aptal adam? Bayan Nell bir tokat daha atmadan o Cuma suratını neden kaldırmıyorsun?

Henry bu açık ipucunu değerlendirerek tekrar kütüphaneye çekildi, kapıyı sert bir çarpmayla arkasından kapattı, bu da arkadaşının yüksek sesli kahkahalarından birini daha atmasına neden oldu ve şöyle dedi: 'Aptal ninny hammer! Şimdi onu sullens'te yakalayacağız! Ah, kaçmak için acele etmeyin, Bayan Nell! Lanet olsun, bugün sizi ilk kez görmüyorum!

Adam onunla merdivenin arasına girmeyi başardığı için kaçmayı başaramadı. Adam onu öyle bir süzüyordu ki, giysilerinin çıkarıldığı hissine kapıldı ve ondan hiç korkmamasına rağmen kaçabilse çok memnun olacaktı. Soğukkanlılıkla şöyle dedi: 'Beni kahvaltı masasında görmüş olabilirsin, ama erken kalkan biri değilsin. Şimdi, lütfen, büyükbabamın yanına gitmeliyim!

Merdivenlerden kımıldamadı. 'Ah, bu benim için bir tokat, değil mi? Yolumu düzeltmek zorundayım, değil mi? Neden bana el atmıyorsun? Senin tarafından eğitilmek hoşuma gitmezse beni kızart! Ne zaman bir kızıdan senden hoşlandığımı kadar hoşlandığımı bilmiyorum ve bu gerçek! O kibirli burnunla bana taştan bir heykelmişsin gibi görünmeye çalışabilirsin ama ben daha iyi biliyorum! Ruh dolusun ve ben kadınların böyle olmasını severim - kadınlar ve atlar, ve ikisi de şeytani! Sen güzel bir stepçisin, üstelik kızılısın ve bu da benim param için metal!

"Eğer ahırların dilini kullanacaksak, Bay Coate," diye cevap verdi, öfkeden kaskatı kesilmişti, "hayatım boyunca bir nonpareil ile yaşadığım için, sadece kırbaççıları hor görmekten başka bir şey yapmadığımı size bildireceğim! Şimdi, eğer geçmeme izin verecek kadar nazik olursanız -!"

Adamın yüzü kızardığı için bir an için ona dokunduğunu düşünerek tatmin oldu ama bir an sonra pişman oldu. Yüzünde çirkin bir ifadeyle ona doğru yürüdü ve kalınlaşmış bir sesle şöyle dedi: "Küçümseme, ha? Bunu göreceğiz!" Kadın ondan kaçamadan kollarını ona doladı ve göğsünün derinliklerinde kıkırdadı.

Güçlü bir kadındı ve en az onun kadar uzun boyluydu ama kendini çaresiz hissediyordu. Adam son derece güçlüydü ve kadının çırpınışlarını özel bir çaba harcamadan kontrol ediyor gibiydi. "Öpüşün ve arkadaş olun, şimdi!" dedi, nefesi yüzünde sıcaktı.

Merdivenden kuru bir öksürük sesi duyuldu; her türlü ifadeden yoksun bir ses: "Affedersiniz hanımefendi, uygunsa sizinle biraz konuşabilir miyim?" dedi.

Coate küfretti ve Nell'i serbest bıraktı. Bir an için hâlâ korkmadan, ama öfkeden bembeyaz kesilmiş, gözleri alev alev yanarak onunla yüzleşti. Sonra onun yanından geçerek merdivenlerden yukarı çıktı ve büyükbabasının uşağının kendisini beklediği yere geldi. Uşak kibarca eğilerek kenara çekildi ve onu takip ederek kendisinin ve büyükbabasının dairelerinin bulunduğu galeriye çıktı.

"Teşekkür !" dedi kısık bir sesle. "Çok minnettarım!"

Winkfield, sanki bu tür müdahaleler görevlerinin alışılmış bir parçasıymış gibi, 'Hiç de değil, hanımefendi,' dedi. 'Tasadüfen burada bulunmam büyük bir şanstı. Söylemem gerekirse, Bay Coate'in farklı bir kurumda kendini daha rahat hissedeceğini düşünüyorum. Belki de Bay Henry'ye bir ipucu -?"

'Oldukça işe yaramaz! Kendini rahatsız etme, Winkfield! Onunla bir daha asla yalnız kalmamaya özen göstereceğim!

"Hayır, hanımefendi, sanırım bu daha akıllıca olur. Ama Sör Peter bilseydi -!"

"Winkfield, ona tek bir kelime bile söylemeni kesinlikle yasaklıyorum!"

"Hayır hanımefendi, de! Ama düşündüğümüzden fazlasını biliyor, ve bu endişelendiğini düşünüyorum. Bana bir şeyler sorup duruyor.

Nerede olduğunuzu bilmek istiyordu ve Bay Henry'yi odasına çağırdığı gün eski haline fazlasıyla benziyordu - eğer beni anlıyorsanız!

'Buna izin vermemeliydik. onu çileden çıkardı, değil mi?'

'Şey, hanımefendi, Bay Henry'ye asla tahammül edemezdi, ama siz de benim kadar iyi biliyorsunuz ki Sör Peter'ı kızdırmak olmaz. Hoşuma gitmeyen şey, Bay Henry'yi görmenin Sör Peter'a kendi çaresizliğini uzun zamandır hissettiğinden daha fazla hissettirmesiydi. Birkaç kez bana Kellands'ın efendisinin kim olduğunu rezervasyon yaptırmadan önce hepimize göstereceğini söyledi. Sonra huzursuzlanıyor, sinirleniyor ve ben onu kaldırmadan sandalyesinden kalkmaya bile gücü yetmediği için kara kara düşündüğünü ve öfkelenildiğini biliyorum.

Kırgın bir sesle şöyle dedi: 'Ah, keşke o felci geçirdiğinde ölseydi!'

'Evet, hanımefendi, ben de sık sık aynı şeyi düşünmüşümdür. Sör Peter gibi bir beyefendinin böyle olması çok zor.

"Winkfield, kuzenimin burada kalan bir arkadaşı olduğunu ona söylemedin mi?

"Bunu ona kimse söylemedi hanımefendi, tabii Bay Henry söylemediyse, ama o bunu yeterince iyi biliyor.

'Yaratığa gözlerini dikmesine asla izin verilmemeli! İkisinden de kurtulmalıyız!

'Evet, hanımefendi, ben de öyle düşünüyordum. Ama Sör Peter'a her şeyi anlatmadan yapabileceğimiz pek bir şey yok. Sadece Bay Henry olsaydı, Sör Peter'ın ona gitmesini söylemesi yeterli olurdu: gerisini biz halledebilirdik - eğer söyleme cesaretini gösterebilirim, Bayan Nell! Ama şu diğeri! Sör Peter'ın bu işi yapması için bir kanun adamı göndermesi gerekse bile onu dışarı çıkaracağından kuşku yok, ama Dr. Bacup'un söylediğine bakılırsa, telaşlanırsa bir felç daha geçirebilir.

"Hayır, hayır!" dedi Nell, elini gözlerine götürerek.

'Hayır, hanımefendi, bu benim kendi hissim. Bunu yapamam - bunca yıldan sonra olmaz. Sör Peter'ı işe karıştırmadan Bay Coate'u gönderebileceğimizi ummalıyız. Düşünceli bir şekilde ekledi: "Betty onun odasına sıcak bir tuğla koymayı unutmuş.

Dün gece yattı ama hiç şikâyet etmedi. Rose'a söylediğim gibi, çarşafı ıslatmak olmaz, çünkü onu ellerimizle yatırmak istemeyiz; ama iyi yaşamaya düşkün biri olduğunu söyleyebilirim ve dün akşam yemeğinde yediğiniz koyun eti, Bayan Nell - *vay canına!* Bırakın Bayan Parbold'un onu şişte kavurmasını, ki öyle yaptı ve Rose'un söylediğine göre gözyaşları yüzünden aktı, çünkü hepimizin bir gururu var ve kimse ondan daha iyi giyinmiş bir akşam yemeği gönderemez!

"*Winkfield!* Nell gözyaşları ve kahkahalar arasında boğuldu. '*Şok ediciydi!* Hiç bu kadar utanmamıştım!

'Hayır, hanımefendi, eminim! Ama Sir Peter tam sevdiği gibi haşlanmış bir tavuk kanadı ve şarap soslu lorlu puding yedi,' dedi Winkfield teselli edercesine. "Huby de sabahtan beri kilerde çalıKıyor, yemekte bordoya dokunmamanız için sizi uyaracağına kuKku yok, hanımefendi. Eğer şimdi özgürseniz, Sör Peter bir saattir sizi soruyor.

'Hemen yanına geleceğim. Bu eski binici kıyafetini çıkarmalıyım: beni pejmürde kıyafetlerle görmekten ne kadar hoşlanmadığını biliyorsun!

Aceleyle kendi yatak odasına gitti, günlerinin büyük bölümünü geçirdiği yıpranmış elbisesini çıkardı ve yerine yeşil kadifeden bir sabahlık giydi, belki son moda değildi ama henüz büyükbabasının fark edebileceği kadar yıpranma belirtisi göstermiyordu. On dakika sonra Sör Peter'ın büyük yatak odasının girişini oluşturan giyinme odasına girdi ve ikisi arasındaki kapıya vurdu. Kapıyı Winkfield açtı, ona anlamlı anlamlı baktı ama bir şey söylemedi ve hemen uzaklaşarak onu büyükbabasıyla yalnız bıraktı.

"Nell?

Yerden geçerek geniş şöminenin yanında duran kanatlı koltuğa gitti. "Evet, efendim. *Sakın* beni azarlamayın, çünkü çok eğlenceli bir sabah geçirdim!" dedi ve eğilerek Sör Peter'ın alnından öptü.

Göğsünün üzerinde öne eğilmiş olan başını kaldırmadı ama kaşlarının altından ona baktı ve sağ elini kaldırdı. Diğer neredeyse güçsüzdü ve dizinin üzerinde hafifçe sıkılmış duruyordu. "Eee?" dedi.

İfadesi biraz bulanıktı ve hafif bir çabayla konuşuyor gibiydi. Bir zamanlar iri bir adamın enkazı gibiydi, etleri iri kemiklerinden ayrılmıştı. Sol tarafı yarı felçliydi ve ancak uşağının yardımıyla yatağından bir sandalyeye geçebiliyordu. Her zaman brokar bir sabahlık giyerdi, ama her gün Winkfield'in görevi, yıllar önce benimsediği tarzda boynuna yeni yıkanmış bir boyun örtüsü takmaktı.

Nell kendisine uzatılan eli tuttu ve onun yanına oturdu. "Pekala! Joseph turna kuşuyla ilgilenirken ben de yeni bekçimizi Tideswell'e , biliyorsun.

'H'm! Umarım uslu durmuştur!'

'Dünyadaki tüm edeple, efendim! Bu kadar şüpheli bakmanıza gerek yok: O tam bir beyefendi.

"Çok şey biliyorsun!" diye homurdandı. "Zarif biriymiş gibi davranıyorsun, sanırım.

'Hayır! Öyle bir şey yok! O bir asker, serseri değil, canım! Paltosunun çok iyi kesilmiş olduğunu düşünmüştüm, ama oldukça sadeydi ve bana Jermyn'in giydiği paltoları anımsattı.

"Scott," dedi Sir Peter. 'Eğer bir yüzbaşıysa ve seni kandırmıyorsa! Askerlerin çoğu ona gider - ya da benim zamanımda giderlerdi.

"Büyük olasılıkla. Her halükarda, havasında ya da hitabında bir kusur yoktu ve sanırım iyi yetiştirilmiş bir rahatlığı olduğunu söylersiniz. Onu mükemmel bir arkadaşı olarak buldum ve eminim ki prensipleri çok hassas olmalı, çünkü benimle kasabaya gelmeyi reddetmekte çok kararlıydı! Bunun *mümkün* olmayacağını söyledi ve şehre varmadan önce onu indirmemi istedi.

Sir Peter yine homurdandı. "Ne hakkında konuştunuz?" diye sordu.

"Ah, her türlü şey!" diye cevap verdi kolayca. "Bana Pireneler hakkında pek çok ilginç şey anlattı mesela!

'Öyle mi yaptı? Adam bana lanet olası bir ahmak gibi geliyor!" dedi Sir Peter sinirli bir şekilde.

Güldü ama yüzü de kızardı. 'Oh, hayır! Aslında korkarım bu tuhaf çıkışlarıyla ailesini çok endişelendiriyor olmalı! Sanırım siz onu seversiniz, efendim. Elbette onu bir takımla görmedim, ama iyi ve düzgün elleri olduğunu sanıyorum.

"Olabilir. Ama gişede ne işi var?" 'Oh, kendini oyalıyor! Sanırım hayatı çok düz buluyor.

Adam başka bir şey söylemedi ve kadın bir gazete alıp göz gezdirdi, adamın kısa süre sonra konuşmaktan sıkılacağını bilse de onun odada olduğunu hissetmekten hoşlandığını biliyordu. Adamın hafif bir uykuya daldığını düşündü ama adam ani bir ses tonuyla: "Evde kalan adam kim?" diyerek onu birden irkiltti.

"Henry, Büyükbaba?

'Aptal olma kızım - ya da beni aptal sanma! Beni kandırmanı istemiyorum! Kim o?"

"Oh, Coate!" dedi kayıtsızca. "Kuzenimin bir arkadaşı. "Neden beni görmeye gelmedi?"

"Çünkü zavallı adama o meşhur düşüşlerinizden birini yaşatacağınızdan eminim, efendim," diye cevap verdi büyük bir soğukkanlılıkla. 'Biliyorsunuz, o bu işi pek beceremiyor.

'O zaman Henry onu evime getirmekle ne demek istiyor? Henry'nin yarı parlak yarı aptal bir arkadaşı var ve onun her arkadaşı serseri bir balıktır!

Kadın telaşlandı, çünkü adamın rengi iyice açılmıştı ve sesinde öfkesinin arttığını belli eden bir ton vardı. "Lütfen onu göndermeyin, efendim!" dedi. Kuzenimi ağırlamak zorunda kalmak bana hiç uygun olmaz! Ona eşlik ettiği için Coate'a minnettarım ve akşam yemeği dışında ikisini de hiç görmüyorum.

Henry'yi buraya ne getirdi? Evimde neler oluyor, Nell? Tanrı aşkına, beni kandıramazsınız! Beni çocuk mu sanıyorsun, yoksa deli mi?

'Hayır, efendim, ama gerçekten de neler olup bittiğini bilmiyorum! Henry'nin alacaklılarından kaçması konusunda aramızda anlaşığımızı biliyorsun! Bu

"Hatırlıyor musun? Haklı olduğuna eminim.

Gözlerini dikmiş ona bakıyordu, kaşlarının altındaki gözleri öfkeliydi. 'Bana yalan söyleme, Nell! Bana yalan söyleme! Kıpır kıpırsın - mavi gözlü! İkisi arasındaki barışı bozdular, ha? Kahretsin, sana eşlik edecek saygın bir kadın bulmalıydım!

"İşte bu gerçekten de huzurumu kaçırdı!" dedi gülerek. 'Sevgili bayım, hangimizin merhameti daha çok hak edeceğine karar veremiyorum - benim mi, yoksa sizin saygıdeğer kadınınızın mı! Tabii ki dul ve yağlı, en katı edep anlayışına sahip bir kadın! Ben onun ölümü olurum!"

Elini sandalyesinin koluna vurarak, üzgün bir acizlik hareketi yaptı. 'Sana bakacak kimse yok. Tabuta da konabilirim!

Adamın elini kendine çekmeyi başardı ve iki elinin arasında tuttu. 'Sevgilim, bu sınırların en hafif rahatsızlığı! Koruyucular tarafından kuşatılmış durumdayım!

Başını sabırsızca hareket ettirdi. 'Hizmetçiler, hizmetçiler! Bu böyle gitmez!'

İkna edici bir şekilde konuştu: 'Bu kadar kızmamalısınız, efendim: gerçekten de kızmanız için bir neden yok! Eğer bir koruyucuya olsaydı - ki sizi temin ederim yok! - Gişeye bir mesaj gönderir ve askeri devimin yardımına gelmesini isterdim! Belirttiğiniz herkesi evinizden kovmaktan büyük mutluluk duyacağını söyleyebilirim.

Adamın dikkati dağılmış gibiydi. Ona dikkatle baktı ve yüzündeki kızgın renk lekelerinin solduğunu gördüğüne şükretti. "Yapar, değil mi?

"Elbette! Çok yardımsever bir insan ve bana her zaman hizmet etmeye hazır olduğunu belirtti!" dedi şuh bir bakışla. 'Ve eğer evimizi istilacılardan temizleyebilecek bir adama ihtiyaç duyarsak -ki bunu hiç beklemiyorum- bu görev için biçilmiş kaftan olacaktır! Eminim ki sevgili bayım, dünyadaki tüm neşesiyle teneke kutuları öğütür, gün ışığını karartır ve mantarları çeker! Hotspur gibi, bilirsiniz, sizi her zaman güldüren o pasajdaki gibi! *Bu sakın hayata lanet olsun! İş istiyorum!*' derdi!

Oldukça acımasızca gülümsedi. "Bagaj!" dedi. "Sana bu dili *ben* mi öğrettim?"

"Evet, eminim öyledir, hem de çok daha fazlası!" dedi neşeyle. Bu söz üzerine adam bir kahkaha attı ve kurnazca soruyla aklına bir zamanlar tanık olduğu bir yarışmayı getirerek, kısa süre sonra onu yeniden sükûnete kavuşmuş olarak görmenin mutluluğunu yaşadı. Bir süre sonra uyuyakaldı ve hafızasının düzensiz olduğunu bilmesi, uyandığında bu olayı unutmuş olacağını umması için onu cesaretlendirdi.

Sanki gerçekten de aklından uçup gitmiş gibiydi. Bir daha bu konudan söz etmedi ve akşam elbisesini değiştirmek için uzaklaştığında, onun sakin ve iyi bir ruh hali içinde akşam yemeğine oturduğunu görmenin rahatlığını yaşadı.

Bu rahatlama kısa sürdü. Akşam yemeğini kuzeni ve Bay Coate ile birlikte yedi. Büyük masanın başında oturuyor, durumun tamamen hakimi olarak, istenmeyen hayranının onun cazibesi hakkındaki fikrini gözden geçirmesine yol açacağını umduğu anlamsız bir edep sohbeti bastırıcı bir soğukkanlılıkla sürdürüyordu. Görünüşe bakılırsa onunla tekrar karşılaşmış olmanın verdiği garipliğin farkındaydı ve onun gözüne yeniden girmek için can atıyordu; ama çok geçmeden onu süzmeye ve ancak tiksindirici olabilecek terimlerle ifade edilen geniş iltifatlarda bulunmaya başladı. Huby'ye öfkeli bir bakışla sulandığını söylediği bordoya karşı kuzeninden gelen bir haykırıyla bunlar kesildiğinde neredeyse sevinecekti; ama nezaket gereği Huby'den yeni bir şişe getirmesini istemek zorunda kaldı, ki yapmak istediği şey hiç de bu değildi. Sonra uşağın yüzünü gördü ve kızgınlığı yerini neredeyse kahkahalarla gülme isteğine bıraktı. Bütün duyguları rencide olmuştu: sanki suçu işlememiş gibi öfkeli görünüyordu.

Rahatsız edici yemek uzadı; sonunda masadan kalktı ve Sir Peter'in odasının sığınağına çekilmek üzereydi ki, beslediği umutlar Winkfield'in içeri girmesiyle paramparça oldu.

efendisinden bir mesaj getirmişti. Sir Peter, Bay Coate'un kendisiyle birlikte bir kadeh konyak içme onurunu bahşetmesini rica .

Nell dehşetle uşağa baktı ama uşak hafifçe başını salladı. Büyükbabasını iyi tanıyan Nell, Winkfield'in onun isteğine karşı gelmenin Coate'un onu görmesine izin vermekten daha tehlikeli olduğunu düşündüğünü tahmin edebiliyordu. Gözlerini Coate'e çevirdi ve olabildiğince sakın bir şekilde şöyle dedi "Büyükbabamın odasında oyalanmamanız için size yalvarmak zorundayım, efendim. Size onun hasta bir adam olduğunu hatırlatmama gerek yok sanırım.

"Oh, benden korkmayın!" dedi yüksek sesle gülerek. 'Sir Peter'ı ziyaret etmekten çok mutlu olacağım - ünlü bir sporcu, değil mi? Çok iyi anlaşacağız!

Acı içinde, Winkfield'in odadan çıkışını izledi. Kuzeninin sesi onun telaşlı düşüncelerini böldü. "Yaşlı beyefendinin Nat'i çağırmasına çok sevindiğimi söylemeliyim!" dedi Henry bardağını yeniden doldururken. 'Bunu daha önce yapmamış olmasına şaşıyorum, ne de olsa bu sadece medeni bir davranış. Dahası, bu ona iyi gelecek. Nat'i sevecek: sevmezse ne olacak! Nat şeytani bir arkadaşdır - tam da yaşlı beyefendiyi neşelendirecek adam!

"Tam da onu öldürecek adam!" dedi titreyen bir sesle. 'Ona bir kez bakmak bile onu çılgına çevirmeye yetecektir! Böyle bir yaratığı bu eve nasıl getirebildiniz? Nasıl yapabildiniz?

'Oh, pooh, sen bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun! Büyükbabam iyi bir sporcuyu sever ve Nat'in de en iyi atı o! Kasabadaki her teçhizata ve sıraya da. Göz kırpar gibi gidecekler!'

Ona cevap vermek için kendine güvenemedi, ama Rose'u her an başına gelebilecekler konusunda uyarmaya kararlı bir şekilde odadan aceleyle çıktı. Yolu onu büyükbabasının dairesinin önünden geçirdi ve bir an tereddüt ettikten sonra usulca giyinme odasının kapısını açıp içeri baktı. Winkfield oradaydı ve onu güven veren bir gülümsemeyle karşıladı. Kısık bir sesle, "Korkmanıza gerek yok, hanımefendi," dedi. Sanırım Sör Peter o kişiye karşı öfkelenmek niyetinde değil. Fevkalade sakın biri.

"Zarar veriyor olmalı!" diye fısıldadı. 'Coate'un damgasını taşıyan adamlardan ne kadar hoşlanmadığını biliyorsun! Sonuçlarının ne korkuyorum! Acaba

engelleyemez miydi?"

'Bana öyle geldi ki, hanımefendi, efendimiz Bay Coate'u görmeye karar verdikten sonra onun dediğini yapmak daha akıllıca olacak. Karşı çıkmayacaktır. Onu bahanelerle oyalamak, Dr. Bacup'un bizi özellikle uyardığı gibi sinirlerini bozmak olur.

İçini çekti ve öteki odadan gelen sesleri endişeyle dinledi. "Kulak misafiri olmayacak mısın, Winkfield?"

"Bu odadan ayrılmayacağım hanımefendi. Tedirgin olmamak elde değil, ama Bay Coate'un bildiği kadar iyi davrandığını sanıyorum, üstelik efendiye biraz da hayranlık duyuyor.

Doğruydı. Coate, Sör Peter'ın odasına resmi bir şekilde girdiğinde gerçekten de biraz fazla ürkmüştü. Kendisine bir dinleyici verildiğine dair rahatsız edici bir hisse kapılmıştı ve kanatlı sandalyedeki cılız figürün hareketsizliği bunu ortadan kaldırmak için hiçbir şey yapmadı. Eşikte bir an durup kendisinden emin olamayınca, derinlere dalmış ama bir kartalinki kadar sert ve vahşi bir çift göz tarafından tepeden tırnağa tarandığının farkına vardı. Farkında olmadan boyun örtüsünün özenli kıvrımlarıyla oynamaya başladı. Parşömen renginde bir el, bir gözünde bir sınav bardağı buldu ve kaldırdı. Bardak ona doğrultuldu; o anda odanın aşırı ısındığını düşündü. Bardağın düşmesine izin verildi. "Nasılsınız? Sir Peter kibarca sordu. "Bu sandalyeden kalkamadığım için kusuruma bakmayın Bay Coate.

"Oh, hiç de değil! Bunu aklından bile geçirme! Asla törene bağlı biri olmadım! Sizi tuhaf üzengiler içinde bulduğum için üzgünüm, efendim!"

"Teşekkür ederim," dedi Sir Peter ince bir sesle. 'Lütfen oturun! Koşulların sizi daha önce tanımamı engellemiş olmasından üzüntü duyuyorum Bay Coate. Sanırım birkaç gündür sizi ağırlama şerefine nail oldum. Umarım adamlarım sizi rahat ettirmişlerdir?"

Bay Coate, kısa bir süre için tüyleri yolunmamış çarşafları, koyun etini ve sulandırılmış şarabı düşündü ve şikâyet edecek bir şeyi olmadığını söyledi. O sırada ev sahibinin kaşlarını hafifçe kaldırması, bu güvenceyi daha farklı bir şekilde ifade etmiş olmayı dilemesine neden oldu.

Sir Peter uşğına bir işaret yaparak, "Derbyshire'da uzun süre kalmayı mı düşünöyorsunuz, efendim?" diye sordu.

Coate, Winkfield'in iki bardağı konyak doldurmasını izleyerek, "Ah, buna gelince!" dedi. 'Nasıl olduğunu biliyorsunuzdur herhalde! İnsan arada bir tamirat için taKraya gitmesi gerekir ve dostum Stornaway ona eKlik etmem için bana yalvardı - , uzun lafın kıyası, Mawdesley'e söyledim - lord hazretlerini tanıyor sunuzdur herhalde: Melton'un adamlarından biri! - Beni hemen aramaması gerektiğini söyledim. "Bu nasıl olur?" diye bağırdı. "Çiftliği kaçırmak istemezsin herhalde! Hepimize bir ipucu vermen için sana güveniyorum!" Ama ben kararlıyım. "Dostum Stornaway'in benim üzerimde hakkı var," dedim. "Ona söz verdim ve söylenecek başka bir şey yok."

"Ah, Shires'da mı avlanıyorsunuz?" dedi Sir Peter.

'Tanrım, bir adam başka nerede avlanabilir ki? Nat Coate'in ülkesinde *avlanmak* yok! Ya hep ya hiç Nat: Bana böyle derler! Bir düşünşle aşamayacağın çit yok diyorum!'

Bunun Bay Assheson Smith'in sözlerinden biri olduğunu düşünen Sir Peter gülümsedi ve konyağını yudumladı. Konuğunu konuşmaya teşvik etti ve konuğunun bardağının boş olduğunu görünce yeniden doldurması için ona yalvardı. Bu güler yüzlü etki altında Bay Coate sıcak bir yaz gününde açan bir şakayık gibi genişledi ve ev sahibiyle o kadar iyi anlaştığını düşündü ki, torununun görünüşü ve yüksek ruhu hakkında ona iltifat etme cesaretini kendinde buldu. Coate, arkadaşının kuzenini bu kadar neşeli bulmayı beklemediğini itiraf etmekte bir sakınca görmediğini söyledi ve bu övgüyü, Sir Peter'a evlilikten uzak durmasına ve eş arayan biri olarak görülmemesine rağmen, fikrini değiştirmeye başlamazsa lanetleneceğini söyleyerek tamamladı.

Tam bu sırada Winkfield odaya girdi. Bay Henry'nin kütüphanede Bay Coate'i beklediğini sandığını söyledi; efendisinin konuğunu hemen odadan çıkarma beklentisiyle kapıyı tuttuğu için Coate'in Sör Peter'a iyi geceler dileyip gitmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Bu başarısız oldu.

Sör Peter'ın elini sıkmadan ve göz kırparak onunla tanıştığı için mutlu olduğunu söylemeden edemedi, çünkü çok hoş bir anlaşmaya vardıklarını düşünüyordu.

Giyinme odasının kapısını misafirin arkasından kapatan Winkfield yatak odasına döndü ve sessizce bardakları kaldırmaya başladı.

"Winkfield!"

"Efendim?"

"Beni yatağa götürebilirsiniz! Sör Peter sert bir şekilde konuştu.

Çarşafın arasına uzanmaya ve uşak yatağının perdelerini çekinceye kadar bir daha konuşmadı. Sonra oldukça güçlü bir sesle, "Sabah Yusuf'u bana gönder!" dedi.

Winkfield odaya taşıdığı lambanın fitilini dikkatle indirerek, "Çok iyi, efendim," dedi.

Sör Peter onu izledi, ağzında acımasız bir gülümseme vardı. "İstifa etmek için haber aldım Winkfield, ama Tanrı şahidim olsun ki hala liderlerime sadık kalabilirim!"

Yedi

Bayan Stornaway tarafından gişede indirilen Kaptan Staple, kıyafetlerini yeni görevine daha uygun giysilerle değiştirmek için hiç vakit kaybetmedi. Satın aldığı gömlekler tenine biraz sert geliyordu, ama satın aldığı krika yardımıyla çizmelerini çıkarıp (ki bunun onları hızla mahvedeceğini çok iyi biliyordu) kaba gri çoraplar ve bir çift brogues ile değiştirdiğinde ve renkli boyun bezlerinden birini Belcher kravatına benzer bir şekilde boğazına düğümlediğinde, görünüşünden çok memnundu. Kendisine yakıştığını düşünmeye meyilliydi ama bu görüşü, Blue Boar'daki işinden dönen Ben tarafından paylaşılmıyordu. Gösterişli koyların renkli gömlekler ya da deri yelekler giymediğini söyledi.

"Ben gösterişli bir koy değilim," diye yanıtladı John.

"Evet, ! Ben ısrar etti. "Bunu herkes biliyor!" "Herkes kim?" diye sordu John.

"Evet, *herkes*! Bay Sopworthy, Bayan Skeffling ve Çiftçi Huggate!"

"Onlara böyle mi söyledin?"

"Hayır! Kuzenim olduğunu söyledim, ama Çiftçi Huggate, Beau'nun yetiştirilmiş biri olduğunu, kuzenimin dürüstçe gelemeyeceğini söyledi.

"Şeytan!" diye boşaldı John.

"Hepsi halı! Ben teselli edici bir şekilde konuştu. "Bay Sopworthy, Çiftçi Huggate'e annemin söylediği gibi söylemiş, çünkü onu duydum.

"Oh, mi?" dedi John, biraz şaşırılmış bir halde. "Evet, Bayan Nell yüzünden.

"Çünkü - Bununla ne demek istedi?"

"Bilmiyorum," dedi Ben, ilgisiz bir şekilde.

John konuyu uzatmadı ve birkaç dakika sonra kulağına gelen takla sesleri üzerine görevlerini yerine getirmek dışarı çıktı. Ağır yüklü bir

Kocaman bir at tarafından çekilen tumbriL, köy yönünden yavaşça yaklaşıyordu, sürücü atının yanında yürüyordu. John'u görünce seslendi: 'Aç kapıyı dostum, olur mu? Ödeyecek bir şey yok: Bir yük gübrem var.'

John ricayı duyduğunu belirtmek için elini kaldırdı, ama gişenin dışındaki bankta oturmuş, kısa toprak piposunu tüttüren tıknaz, orta yaşlı bir adama doğru yöneldi. "Merhaba!" dedi. "Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Teşekkür ederim, sadece şu bankınızda biraz oturuyorum - eğer bir itirazınız yoksa?"

" ederim," dedi John, kapıyı açmaya giderken.

"Güzel bir gün!" dedi tumbriL sürücüsü büyük bir sevecenlikle. 'Yeni geldin, değil mi? Geçen hafta geldiğimde bana kapıyı açan siz değildiniz - en azından ben öyle olduğunu hatırlamıyorum.

"Doğru," diye cevap verdi John, gözleri tumbriL üzerindeydi. "Yükün ne?"

"Sana söyledim ya! Gübre!"

"Yaptığını biliyorum ama bana kireç gibi görünüyor.

"Tanrı bizi korusun, nerede yetiştin sen?" diye haykırdı şoför, büyük bir şaşkınlık gösterisiyle. "Kireç gübresi, cully, her şey yolunda ve sıkı!"

"Evet, ayrıca geçiş ücretinden de muaf değil!" diye karşılık verdi John ona sırtıtarak. 'Beni ne tür bir beşik kertmesi olarak görüyorsun, kuru çizmeli? Bir kemanın yarısını teslim ediyorsun!

"Senin tüylü olduğunu nereden bilebilirdim?" diye sordu şoför, felsefi bir şekilde yenilgiyi kabul ederek. "Senin bir gıklayıcı olduğunu sanmıştım.

"Sen git ve bir güvercin sağ!" diye tavsiye etti John, ona bir bilet uzattı ve karşılığında üç yağlı para aldı.

Kapıyı arabanın arkasından tekrar kapattı ve eve doğru yürüdü. Banktaki adam piposunu dişlerinin arasından çıkararak şöyle dedi: Seni geçiş ücretinden kurtarmaya çalışan birkaç koy olduğunu ediyorum.

John güldü. "Evet, benim bir yeşil kafa olduğumu

düşündüklerinde. "Uzun zamandır kapıda mısın?"

'Ben sadece gerçek adam uzaktayken onun sorumluluğunu alıyorum. Kapı bekçiliği benim işim değil.

'Öyle olmadığından şüphelenmişim. Eğer sormakta cüretkar davranmıyorsam, mesleğiniz ne olabilir?

"Asker," diye kısaca cevap verdi John. Banktan birkaç adım ötede durmuş, kim ve ne olabileceğini merak ederek tıknaz adama bakıyordu. Bir Londralının aksanına sahipti ama taktığı geniş kenarlı şapka, kısa, dolgun friz ceketi ve yürüyüşlü bacakları onun bir icra memuru ya da çiftçi olabileceğini düşündürüyordu. "Buraların yerlisi misiniz?" diye sordu. Adam başını salladı.

"Daha önce bu kasabaya hiç gelmedim. Benim zevkime göre fazla tepelerle dolu. Buraya bir iş için geldim. Adına hareket ettiğim bir kişi, kendisine uygun bir yer bulabilirse buralarda bir mülk satın almak . Buxton yolunda bir iki tane gördüm ama hiçbirisi tam istediğim gibi değil ve fiyatlar da kesinlikle öyle değil. Çok fazla olmayan, biraz arazisi olan, düzgün bir yer satmak isteyen birini tanıyor musunuz?

canım?'

"Hayır, ama ben de yerli değilim.

"Ah, yazık! Eğer bu koyda değilseniz, hükümdarınız kim?" diye sordu adam, başparmağını ön panele doğru sallayarak.

Jack Staple. Seninki ne?'

"Stogumber - Gabriel Stogumber. Ben gişeden çıkarken etrafına bakındı ve şöyle dedi: 'Merhaba! Seni bu sabah Blue Boar'da görmemiş miydim? Burada ne yapıyorsun?

"Ben burada yaşıyorum!" dedi Ben öfkeyle.

'Oh, burada *yaşıyorsun!* , eminim, Efendi Booberkin!' "O Brean'ın oğlu," diye araya girdi John. Ben onun kuzeniyim.

"Demek öyle, öyle mi?" dedi Bay Stogumber, birinden diğerine bakarak. 'Doğrusu, onun babası olmak için çok genç, kardeşi olmak için de yine çok yaşlı olduğunu düşünmüştüm. Buraları nasıl buluyorsun? Biraz hizmet gördün mü?'

"Evet, birkaç yıl.

Bay Stogumber, "Burası sıkıcı bir yer gibi görünüyor olmalı," diye gözlemledi. 'Ben de Lunnon'luyum ve bana öyle geliyor ki burada hiçbir şey olmuyor, olmayacak da. Yarım saate yakın bir süredir burada oturuyorum ve bir gübre arabasının geçtiğini gördüm. Ben biraz koşturmayı severim - posta arabaları, sahneler ve benzerleri. Her şey zevke göre tabii. Köyde herkes bana öyle bir bakıyor ki, burada on yılda bir yabancı görmediğinizi tahmin etmek zor değil.

Doğduğu yere atılan bu iftira Ben'in hırsını kabarttı ve hemen son on iki ay içinde bu yoldan geçen bütün beklenmedik araçları saymaya başladı; yoğun kar yağışı yüzünden Crowford'da mahsur kalan bir çantacıdan, Squire'in misafiri Bay Coate'a kadar bölgeye yeni gelen herkesi parmaklarıyla saydı. Bay Stogumber, hatası için abartılı bir alçakgönüllülükle özür dileyerek, Ben'in büyük kuzenini listeye eklemeyi unuttuğunu ekledi. 'Ve eminim iki kişi için yeterince büyüktür,' dedi. "Ülkenin hangi bölgesinden geliyorsunuz, Bay Staple?

"Hertfordshire," diye cevap verdi John.

Bay Stogumber, "İşte bu kısmını biliyorum," dedi.

Sonra da bu konu üzerinde dostça konuşmaya başladı. Doğal olarak geveze bir adamdı, herhangi bir yabancıyla sohbet etmeye istekliydi, ama John'a, zaman zaman dudaklarından dökülen sıradan soruların hepsinin tek bir amaca yönelik olduğu anlaşılıyordu: John'un evinin tam yerini ve ordudan sözde terhis edildiğinden beri ne yaptığını bilmek istiyordu. Resmi bekçinin nerede olduğuyla da ilgileniyor gibiydi, ama onun boş konuşmalarından sıkılan Ben uzaklaştı ve John onun sorularından kaçmayı başardı. Bay Stogumber'ın bir muhbir olduğundan şüpheleniyordu ve mütevellilerin kendisini ziyaret etmesinin uzun sürmeyeceğini düşünüyordu. Ama Bay Stogumber birazdan ayrılırken hâlâ çok cana yakındı ve biraz şaşırtıcı bir şekilde, bir iki gün daha bölgede kalmayı umduğunu ve John'u tekrar göreceğinden kuşkusu olmadığını söyledi.

Günün geri kalanı olaysız geçti. Akşam karanlığı Ben'in babasının bilinmeyen ziyaretçisinden duyduğu korkunun hafifçe nüksetmesine neden oldu, ancak

Kaptan, Tideswell'e yaptığı gezi sırasında kendisine bir paket iskambil kâğıdı vermeyi ihmal etmemişti ve çok geçmeden cassino'nun gizemlerini öğrenmeye başlamıştı. Çok yetenekli olmasa da hevesli bir öğrenciye iyi huylu bir şekilde ders veren Kaptan, evin dışından gelen çeşitli seslerin fark edilmediğini görmekten memnundu. Ama Ben, bir zafer çılgılığı atarak onu kamburlaştırmayı başardığı anda, bir yerden bir baykuş iki kez öttü. Bu, çocuğun başını bir anda kaldırmasına neden oldu. Dikkatle dinliyordu ve tekrar öttüğünde sandalyesinden fırlayıp kapıya koştu, sürgüleri geri çekip kapıyı açtı. John bahçeye açılan küçük kapının gıcırtısını ve bir dakika sonra da yumuşak, hızlı ayak seslerini duydu.

"İyi akşamlar, bantling!" dedi keskin bir ses. "Herkes bowman mı?"

'Ay! Babam burada değil, ama hepsi halı! Ben hevesle söyledim. 'Mollie'yi alabilir miyim? Alabilir miyim, Bay Chirk?"

Uzun paltolu, omuzlarında birkaç pelerin bulunan zayıf bir adamın mutfağa girmesine izin vermek için geri çekildi. Bay Chirk eşikten adımını attı ve kontrol etti, keskin, parlak gözleri sandalyesinden kalkmamış olan Kaptan Staple'a bakıyordu, ama boş boş oturup kâğıtları karıştırıyor ve büyük bir ilgiyle yeni gelene bakıyordu. Orta boylu, sıırım gibi bir adam olan Bay Chirk, paltosunun yanı sıra geniş kenarlı ve yağlı bir şapka, boğazına düğümlenmiş bir atkı ve bir çift mahmuzlu çizme giyiyordu. Paltosu lekeli ve yıpranmıştı, çizmelerinde de hafif çatlaklar vardı ama bu kusurlarına rağmen düzgün bir vücuda sahip olduğu izlenimini vermeyi başarıyordu.

"İçeri gel! John onu davet etti.

"Bu da ne? Sesinde bir tehdit notası vardı; Bay Chirk Ben'e hızlı ve şüpheli bir bakış attı.

'Sadece Jack: O bir Truvalı! Çok da şakacıdır. Büyük, şakacı biri ama Mollie gibi bir havuç için el sıkışmayı bilmiyor. Oh, Bay Chirk, Jack'e Mollie'nin yolunu gösterebilir miyim -'

Chirk kısaca, " kes!" dedi.

'Evet, ama -'

"Mummer'ını dubla, olur mu? Chirk homurdandı. "Ned uzaktaysa, ben fırçalarım!

John elindeki kâğıt destesini masanın üzerine bırakıp ayağa kalkarak, "Benim yüzümden çekip gitme!" dedi. "Git ve kısrığı ahıra koy, Ben!

Sağ eli paltosunun kıvrımlarında kaybolmuş bir cep arayan Chirk bir adım geri çekildi. Eli bir yukarı kalktı, kavradığı kullanışlı bir tabancaydı. "Sıkı dur, itlafçı!" dedi usulca. "Bana öyle geliyor ki, genç şişe kafa biraz fazla serbest konuşuyor!

Ben, en değerli arkadaşının kendisinden hoşnut olmadığını anlayınca üzülerek, "Değilim, değilim!" dedi. "Mollie'nin bir havuç için el sıkışmasından başka bir şey yapmadım! Fırçalamak istemezsiniz, Bay Chirk! Dürüst olmak gerekirse, o çok iyi bir koy, aksi takdirde jigger'ı çağırmazdım! Biraz da rom ve içkimiz var, Bay Chirk! Bir yuvarlak sığır eti, bir bütün peynir ve -'

"Ben, git ve kısrığı ahıra götür!" diye araya girdi Kaptan. 'Tabancanı kaldırabilirsin, dostum: Ben polis memuru değilim! Tanrı aşkına, polis gibi mi görünüyorum?

Bay Chirk'ün sol eli Ben'i omzundan kavramak için dışarı fırlamıştı ama elini gevşetti. "Öyle olmadığını söylemek zorundayım," diye cevap verdi, gözlerini Yüzbaşı'nın yüzünden ayırmadan ve tabancasını doğrultarak. 'Belki de çok iyi bir tuzaksın, bilemiyorum. Eğer bir tuzak değilsen, burada ne arıyor olabilirsin?

"Bu uzun bir hikâye. Bırakın çocuğu gitsin!" dedi Kaptan, gişeye kiler olarak hizmet eden dolaba doğru yürüdü ve Bayan Skeffling'in o sabah şişte kızarttığı sığır etini ve büyük bir peyniri derinliklerinden topladı. Bunları masanın üzerine koyarak, zayıf yüzünde bir gülümseme dolaşan Chirk'e baktı ve şöyle dedi: 'Şuradaki çöp kutusunda bir somun ekmek bulacaksın.

Chirk tabancayı tekrar cebine soktu. "Çok soğukkanlısın, değil mi?" dedi merakla.

Kaptan elinde bir kavanoz turşu ve bir tulum tereyağıyla dolaptan çıktı ve şöyle dedi: 'Benden ter dökmemi mi bekliyorsunuz?

Bana silah mı doğrultuyorsun? Er ya da geç buraya geleceğini umuyordum.

"Oh, öyle mi?" dedi Chirk. "Peki neden - eğer sormak için fazla cüretkar davranmıyorsam?"

John, büyük bir sürahiyi yeni bira fisının musluğunun altına tutup biranın köpürmesini izleyerek, "Keşfedebildiğim kadarıyla Ned Brean'ın nereye gitmiş olabileceğini bana söyleyebilecek tek kişi sensin," dedi.

"O burada değil mi?" diye sordu Chirk.

"Hayır, Cuma akşamından beri de gelmedi.

"Vay canına!" diye haykırdı Chirk, hayli şaşırmış bir halde. "Onu bu kadar hızlı gitmeye iten neydi?"

"Bilmiyor musun?"

Chirk başını salladı. "Genç Ben bilmiyor mu?"

"Hayır. Ben'e bir saat içinde döneceğini söyleyerek dışarı çıktı ve o zamandan beri ne görüldü ne de haber alındı.

"Şansım yaver gitti!" dedi Chirk boş boş. 'Acaba ne yapıyor? Kafasında yel değirmenleri olan biri de değil. Ben'i yanına almadan fasulyenin üzerine de çıkmaz - en azından benim düşünceme göre.

Kaptan onun önüne bir tabak, bir çatal ve bıçak koydu. "Ben'den hoşlanıyor mu?"

"Ben olsam öyle demezdim," diye geçiştirdi Chirk. "Beni anlıyorsanız, sert bir koyludur, ama elinden geldiğince çocuğa karşı görevini yaptı. Oyma bıçağını aldı, ama tekrar indirdi ve şaşkın bir şekilde ev sahibine baktı. "Ned'in nerede olduğunu bilmiyorum, ne iş yaptığını da bilmiyorum ve bilmediğim bir başka şey de *senin işinin* ne olduğu! Ve senin gibilerin burada ne aradığını da bilmiyorum, çünkü konuşma tarzından anladığım kadarıyla sen bir nib-cove'sun!"

John birayı iki bardağa doldurarak, "Ah, buraya tesadüfen geldim!" diye cevap verdi. "Cuma gecesi pike'a geldim ve Ben'i yalnız ve korkudan aklını kaçırmış buldum.

Tek başıma, babasının büyük olasılıkla sabah olmadan döneceğini düşünerek geceyi geçirdim. Ama dönmedi, ben de hala buradayım.

"Demek hâlâ buradasın!" diye kabul etti Chirk, ona çok sert bakarak. 'Sanırım kapıya göz kulak oluyorsun, dahası!

"İşte bu kadar.

Chirk açık yüreklilikle, "Eğer , seni fena olmalılar!" dedi.

John ona sırtıttı. 'Hayır, benim aklım başımda. Burada kalmak için birkaç nedenim var. Ayrıca, çocuk konusunda ne yapacağımı da bilmiyorum. Babası dönmezse Sheffield'a çalışmaya gönderilmekten korkuyor ve ben de onu Parish'e atmayacağıma söz verdim.

"Bundan korkuyor, değil mi? Chirk kısa bir kahkaha attı. 'Evet, korkabilir! Ben de öyle başlamıştım, babam haber verdiğinde. Annem onu düzgün bir şekilde gömdüğünde biz de tam anlamıyla dağılmıştık. Birkaç bord - siz şilin diyorsunuz Bay Nib-Cove! - Bir groat ve üç grig çorabında kalan tek şeydi. Ben de bir fabrikada çalışmaya başladım. Burada değil, kuzeyde. Ben'in herhalde. Üç yıl kaldım ve kırk yaşına gelmeme rağmen unutmadım, unutmayacağım da, dört yaşına gelsem bile! "Annem tünemeye gittiğinde kaçtım.

"O zaman mı dizginleri eline aldın? John sordu.

"Huysuz bir koy, değil mi? dedi Chirk. 'Ne yapmak istiyorsun? Bana ip mi atacaksın? Dizginlerin üzerinde olduğumu sana kim söyledi?

"Benim acemi olduğumu sana kim söyledi?" diye karşılık verdi John.

Chirk isteksizce gülümsedi ve kendini ete verdi. "Senin *ne olduğunu* biliyorsam *ne olayım!*" dedi. 'Ama yıllar önce rütbeli bir binici değildim. Tanrım, o hale gelince ağaçların tepesine çıkıyorsun! Ben dub- lay'de başladım ve yükseldim.

"Buna değer mi? John merakla sordu.

Bay Chirk biraz alaycı bir şekilde gülümsedi. "Her şey bakış açınıza göre değişir," diye cevap verdi. 'Şansınız yaver gidebilir ve sonunda bir şeyler elde edebilirsiniz, ama ben böyle bir şeyle pek karşılaşmadım. Bu özgür bir hayat ve eğer heyecandan hoşlanıyorsanız, bol bol heyecan yaşayacaksınız. Büyük ihtimalle yatmak için merdivenden yukarı çıkarsınız - York Hapishanesi'nde, siyah ceketli biri dualar ederken ve çuvaldız hazırlarken

seni aşmak için. Gençken yeterince iyi, ama benim yaşına geldiğinde ve belki de yerleşmek için bir fantezin olduğunda - işte o zaman sorun başlıyor ve çare yok! Elime biraz balsam geçse - altı yedi cin olan bir kafes ve Bristol taşı olduğu ortaya çıkan bir çift elmas yüzükten bahsetmiyorum! - Hayır, biraz gerçek nane sosu: eski bir gager'ın kasasında bir maymun, hatta bir çift erik: neden, bilmiyorum ama neyi pound ticaretine çevirmeyeceğimi bilmiyorum! Belki küçük, düzenli bir çiftlik. Ama ben şanslı bir koy değilim: hiç olmadım!

John bira sürahisini yeniden doldurmak için ayağa kalktı.

"Brean'ın yattığı yer neresi?" diye sordu. "Bilmiyorum.

John güldü. 'Aptalca bir soru, Bay Chirk! Bilseydiniz bana söylemezsiniz. Ama o adamı bulmak istiyorum.'

"Dinle!" dedi Chirk. 'Kısrağı ara sıra buraya getirip Ned'le yemek yiyorum diye onun bir çitçi ya da hamal olduğunu düşünüyorsan, yanlış yoldasın! Öyle biri değil, bildiğim kadarıyla değil! Bu benim işim değil ve buraya iş için gelmedim. Beni buraya getiren şey başka bir mesele: özel diyebilirsiniz! Eğer kısrağı bir saatliğine bırakmamı istiyorsanız, tamam! Eğer istemiyorsanız - yine iyi! Fırçalayacağım!'

"Oh, oldukça istekli! dedi John. 'Brean'ın başına ne gelmiş olabileceğini ya da ondan nereden haber alınabileceğini bilmediğine inanmaya bile hazırım - eğer bana erkek erkeğe söylersen!

Chirk ona kısılmış, araştıran gözlerle baktı. "Aklında ne var?" diye sordu aniden.

'Brean'ı hava karardıktan sonra gizlice ziyaret eden adam kim? Ben'in korktuğu adam?'

Chirk sandalyesini masadan geriye itti. "Bu da ne böyle? Beni kandırmaya mı çalışıyorsun, patron? Üşüteceksin!"

Hayır, gerçek bu. Buraya geldiğim gece Ben'i korkudan ter içinde bırakan da buydu. Hiç görmediği ya da görmesine izin verilmeyen bir yabancı. Brean, önlemek için ona bir Canterbury masalı uydurdu: bu gizemli ziyaretçi onu görürse

çukurlarda çalışırdı. Orada bir ağaç bile hışırdaşa -' başını arka kapıya doğru salladı- 'çocuk korkudan yeşile dönerdi.

"Bana bir torba kaçak içki gibi geldi!" dedi Chirk kuşkuyla. 'Neden, Mollie'ye numaralarını göstermek için bir grig kadar mutlu gitti! Korkmuş falan değil!

'Oh, şimdi olmaz! Ben buradayken kimsenin ona zarar veremeyeceğini söyledim ve o da bana inandı.

Ev sahibinin üzerinde gezinen Chirk'ün gözlerinde bir mizah parıltısı belirdi. "Sanırım öyle," diye kabul etti. Düşünceli düşünceli çenesini sıvazladı. 'Bantling neden bana bu konuda tek kelime etmedi acaba? O ve ben iyi arkadaşız ve bana çoğu şeyi anlatır. Dediğim gibi Ned sert bir adamdır ve kendi çocuklarından olsalar bile veletlere pek aldırış etmez. Ben'e verdiği harçlık bir maymun harçlığıdır: peni'den daha fazla tekme!'

"Buraya en son ne zaman gelmişsiniz? John sordu. "Üç hafta kadar oldu.

"O zamandan beri böyle bir şey olduğuna dair şüphelerim var. Ne yazık! Bir şeyler bilebileceğinizi umuyordum. Burada şeytani bir tuhaflık olduğunu düşünüyorum ama ne olduğunu ya da Brean'ın bu işe nasıl bulaştığını -eğer bulaştıysa- tahmin edemiyorum. Yine de bunun sizin pound ticareti dediğiniz şey olabileceğini sanmıyorum: bu ziyaretçisi görülmemek ya da tanınmamak için alışılmadık derecede endişeli görünüyor.

Chirk elini cebine daldırdı ve bir enfiye kutusu çıkardı. Şimdiki sahibinin de kabul ettiği gibi güzel bir parçaydı, John'a açık olarak sundu. "Birkaç yıl şişman, yaşlı bir gager'dan aldım," diye açıkladı, ilgi çekici bir dürüstlikle. 'Tatler'ına da zarar vermişti ama onu sattım. Bir tutam eğlenceyi çok severim, bu küçük kutu da çok hoşuma gitti ve onu sakladım. Bunun için iki kat para alacağımı da söyleyebilirim," diye ekledi, kendi savurganlığına iç geçirerek. 'Daha fazla eder, ama iş paranın üzerine yatmaya gelince, domuz-grubber olmayan bir kilit yoktur. Şimdi, buraya bakın, Bay Nib-Cove -'

"Umarım bana böyle hitap etmeyi bırakırsın!" diye araya girdi John. 'Eğer bu, şüphelendiğim gibi, beni bir kasaba lalesi olarak gördüğünüz anlamına geliyorsa, ! Ben bir

Asker!"

"Oh!" dedi Bay Chirk, enfiyesinden cömertçe bir tutam alarak. 'Alınmak yok, Asker! Belki Ned Brean'dan haber alabileceğim, bildiğim bir iki yere uğrayabilirim; ama onu gizlice görmeye gelen bu sürü hakkında bana tek kelime etmedi. Bana bir Banbury hikayesi gibi geldiğini söylemek zorundayım, ama sen bir buçukluk değilsin, ya da bir lark'ı tekmeleyen genç kanlardan birine benzemiyorsun ve senden şüphe etmiyorum. Böyle geri kalmış bir yerde bir boman prig'in ne yapması gerektiğini bilmiyorum, ama sana bir kapı bekçisinin böyle bir şey için yararlı olabileceğini söyleyeceğim - eğer onu yumrukta iyi yağlarsan! Örneğin, bir katar dolusu yük atını sorgusuz sualsiz ve geçiş ücreti ödmeden geçirtmek isterseniz!

"Evet, bunu ben de düşünmüştüm," diye kabul etti John. 'Yapıldığını görmüştüm ama burada değil.

Hadi be adam, burası Derbyshire!"

"Ben de tam bunu düşünüyordum," diye başını salladı Chirk. "Serbest ticaret işinde misin, Asker?"

John güldü. 'Hayır, sadece bir ya da iki haftalığına! Bir keresinde serbest ticaret yapan bir gemi tarafından denizde yakalandım ve yolculuğu onunla yaptım. Onlar da ünlü serserilerdi ama bana yeterince iyi davrandılar.

"Sanırım," dedi Chirk kuru bir sesle, "Bedlam'daki o koylar her yerde seni arıyor olmalı! Bir ya da iki haftalığına rum-pad'e gitmek gibi bir hevesin yok, değil mi?"

"Ben değil! John sırtıttı. 'Bu benim için pound ticareti! Kendin dene! - Sana yardım edebilirim.

'Teşekkür ederim ama kendi ayaklarımın üzerinde durmayı tercih ederim! Bana neden yardım etmek istediğinizi de anlamıyorum.

"Nasıl isterseniz! Rose Durward'ı gördüğünde ona benden bir mesaj ilet!"

Bunun üzerine Chirk sandalyesini yere vurarak ayağa kalktı ve gözlerinde tehlikeli bir bakış belirdi. "Demek öyle, öyle mi?" dedi usulca. "Kasabanın , değil mi asker? Bu yüzden mi böyle davranıyorsun?"

Ned için kapıyı tutacak kadar nazik mi? Tam da kombinezon çizgisinde, diyebilirim! Eğer onun zevkine uygunsan, hoş geldin!"

"Söyle ona," dedi Kaptan, ttmeye başlayan lambayı dikkatle düzelterek, "lanet olası, yeşil gözlü, kuşkucu, kavga çıkaran bir çit kuşunda ne bulduğunu bilsem asılırdım, ama sırf onu memnun etmek için kısrakını onun için ahır yapacağım!"

Oldukça şaşırmış olan Chirk ona bakakaldı, esprili ağzı incelmış ve gözlerinde meydan okuyan bir kaş çatılmıştı. "Buraya neden geldiğimi ondan başka kimse bilmiyor," dedi. "Tek bir kişi bile, duydun mu beni? Eğer biliyorsan, sana söylediği gibi nadir görünüyor, Asker! Bunun nasıl olduğunu bana anlatma nezaketini gösterir misin?" Masaya oturduğunda paltosunu çıkarmıştı, ama tabancası tabağının yanında duruyordu ve onu aldı. "Ben açık konuşmayı seven bir adamım, Asker - ve hızlı bir cevap!" dedi anlamlı bir şekilde.

"Öyle mi?" dedi Yüzbaşı, hoş sesinde çelik gibi bir ifade vardı. "Ama ben sorulara tabancanın ağzında cevap vermeyi seven bir adam değilim, Bay Chirk! o silahı!" Ayağa kalktı. "Onu elinden almak için beni zahmete canın yanar, biliyorsun," diye uyardı onu.

İstemsiz bir gülmsemi Chirk'n yüzündeki ciddiyeti hafifletti. Tabancayı indirdi ve haykırdı: "Lanet olsun, eğer tüm boşluğu yenmezsen, Asker! Bu tetiği çekersem yaralanacak olan ben değilim!"

"Eğer bu kadar ahmakça bir Çey yapacak olsaydın, seni sandığımdan daha büyük bir ahmak olurdun - ki bu mümkün değil!" dedi John. 'Rose'dan çok hoşlanıyorum, ama ne kadar güzel olurlarsa olsunlar, benden on yaş büyük kadınların peşinden koşmam!"

Chirk, "Sen kalitelisin ve onlar da lanet yemlerini nereye attıkları konusunda pek titiz değiller - sadece biraz spor yapıp vakit geçirmek için!" diye mırıldandı.

"Eğer beni sinirlendirirsen *seni* nereye atacağıma hiç dikkat etmem!" dedi Kaptan sert bir sesle. "Namuslu bir kadından hafif bir firkateynmiş gibi ne demek istiyorsun?"

Bay Chirk kızardı ve tabancasını cebine koydu. "Hiç böyle düşünmemiştim!" diye itiraz etti. "Sadece biraz düşündüm - Ama görüyorum ki yanılmışım! Alınma, Asker! Mesele şu ki, ben biraz hüzünlüyüm! Keşke Rose'u hiç görmeseydim dediğim zamanlar oluyor, çünkü o benim dokunabileceğimden çok daha üstün biri. O saygıdeğer biri, bense çit kuşuyum ve bunun bir faydası yok! Ama onu gördüm ve bir daha buraya gelmemeye karar verdikçe daha fazla uzak duramıyorum. Sonra bütün bunları sana anlattığımı anladım -'

'Öyle bir şey yok! Senden hiç bahsetmedi,' diye araya girdi John. "Bana hikayeyi anlatan metresiydi!

Çok utanmış olan Chirk ondan özür diledi. Sonra ona yan gözle baktı ve şöyle dedi: '*Tam* bir Long Meg, ama bir cesaret abidesi olduğunu söyleyebilirim! Tıpkı senin gibi, Asker! Babamdan korkmuyorsun! Rose'la nasıl tanıştığımı sana anlattı mı?

'Öyle yaptı ve bana öyle geldi ki çit kuşu olmana rağmen iyi bir arkadaşsın, çünkü çantalarını ellerinden almadın. Yoksa Rose'dan mı korktun?'

Bay Chirk anımsayarak kıkırdadı. "Gözlerimi yuvalarından çıkaracak kadar güzeldi! Ve kendi ışıltısı hiç görmediğin kadar güzeldi! Ama, Tanrım, Asker, arabada sadece bir çift morts olduğunu hiç bilmiyordum, yoksa onları tutmazdım!

"Sanırım öyle bir şey yapmazsınız. Rose bu eve geldiğinizi biliyor mu?"

"Hayır. Bunu sadece sen, Ned ve genç Ben biliyorsunuz - ve benim işimin ne olduğunu da sadece siz biliyorsunuz!

Boş ver onu! Rose'a benimle tanıştığını söyle! Sen buraya son geldiğinden beri Malikane'de bazı değişiklikler oldu!

"Beyefendi kürekle mi yatırılmış?" diye sordu Chirk. "Rose'un bana söylediğine göre bir at kadar hastaymış.

O değil. Ama torunu Kellands'de, bir arkadaşıyla birlikte. Adı Coate. Onu Derbyshire'a getiren nedir, kimse bilmiyor: iyi bir şey değil, sanırım!"

"Flash cove?" dedi Chirk, zeki bir kaşını kaldırarak.

"Düpedüz kaptan olacağım!" dedi John, yerel dilde.

Kaşlar havada kaldı; Chirk imalı bir şekilde cebini yokladı. "Hayır, hayır!

John gülererek şöyle dedi. 'Sadece, onu buraya neyin getirdiğini bulmaya çalış. ve Ned Brean'ın bu işte parmağı olup olmadığını merak ediyorum! Chirk'ün yüzünde şaşkın bir ifade gördü ve ekledi: 'Bunu yapamayacağını söyleme bana! Eğer ortada dönen bir dolap varsa, sen bunu başkalarından daha kolay öğrenirsin!

O anda kapı açıldı ve Ben biraz temkinli bir şekilde mutfığa girdi. Arkadaşının hoşnutsuzluğuna yol açığının farkında olduğu için onunla konuşmaya cesaret edemedi; ama Chirk cesaret verici bir sesle "Buraya gel, Benny!" dedi ve elini uzattı.

Çok rahatlamış bir halde odanın öbür ucuna koştu. "Her şey yolunda ve sıkı, değil mi?" diye sordu endişeyle. "Ve Mollie'ye veriyorum -

Mollie'yi boş ver! Bana şunu söyle, evlat! Baban nereye gitti?

Bilmiyorum. Beni tanıyor, Mollie tanıyor! O -'

"Sakin bana yalan söyleme!" dedi Chirk sertçe. "Baban sana ne zaman döneceğini söylemeden asla çekip gitmez!

"Evet, öyle!" dedi Ben, omzundaki tutuştan kurtulmak için kıvranarak. "En azından bir saat içinde döneceğini söyledi, ama başka bir şey söylemedi. Önemli değil, Bay Chirk! Onun yerine Jack'i aldım ve *her* gün harika bir akşam yemeği yiyoruz ve bana kağıt oynamayı öğretti. Onu babamdan çok daha fazla seviyorum! O harika bir koy!"

"İşte sana genç bir serseri!" dedi Chirk biraz sert bir sesle. 'Şimdi kıpırdama Benny, yoksa yaşadığın sürece Mollie'ye bir havuç daha veremezsin! Babanın daha önce hiç böyle bir şey yaptığını gördün mü?

Ben başını sertçe salladı ve bir kez daha babasının baskı altında olduğunu öne sürdü.

"Öyle olsaydı da senin için fark etmezdi herhalde!" dedi Chirk. 'Şimdi düşün! Daha önce seni hiç kapıya bakman için bırakmadı mı?

"Ay. Pazara ya da Blue Boar'a gittiğinde öyle yapardı.

"Seni bütün gece bıraktı mı?

Ben başını öne eğerek, "Hayır," diye mırıldandı.

"Benny!" dedi Chirk uyararak. "Bana başka fedailerden bahsedersen başına neler geleceğini biliyorsun, değil mi?"

"Babam kimseye söylemememi, yoksa vücudumdaki bütün kemikleri kıracağını söyledi!" dedi Ben umutsuzca.

'Pekala, seni gıcırdatmayacağım, böylece senin hurdayı ısıkladığını bilmeyecek. Ve eğer *yapmazsan*, vücudundaki her kemiği kırarım, böylece daha iyi durumda olmazsın,' dedi Chirk sakince. "Bu babanın ilk kaçıışı değil, değil mi?"

"Evet, öyle! Ben doğruladı. "Sadece bir gece önce gitti ve bana gece kapıya göz kulak olmamı söyledi ve eğer biri nerede olduğunu sorarsa, kolik yüzünden yatağa düştüğünü söylememi istedi! Ve sabah olmadan geri döndü, dürüstçe!"

"Nereye gitti?"

"Bilmiyorum! Karanlıktı ve beni uyandırdı - en azından uyandırmadı, çünkü bir yük arabası ya da *onun* gibi bir şey kapıdan geçti ve beni uyandırdı. Babam da o dönene kadar burada ateşin yanında oturmamı ve dışarı çıkacağı için samanımı yanımdan ayırmamamı söyledi.

"Ne zamandır yok, Benny?"

'Epeyce bir süre. Bütün gece, sanırım,' diye yanıtladı Ben belli belirsiz. "Kapıdan kimse girmedi, ben de uyumaya gittim, babam geldiğinde ateş sönmüştü.

Chirk onu bıraktı. Hafifçe kaşlarını çatarak John'a baktı. "Tuhaf bir başlangıç!" dedi.

"O araba ne tarafa gitti, Ben?" diye sordu John.

Bir süre düşündükten sonra Ben, Sheffield yönüne gittiğini düşündüğünü söyledi. Hava karardıktan sonra yol boyunca onları pek sık bulamadıklarını da ekledi; sonra da konunun tükendiğini hissederek kısırağa vermek için bir parça şeker rica etti. John başıyla izin verdi ve iki adamı birbirlerine bakmaya bırakarak bir kez daha hızlandı.

Chirk çenesini ovuşturarak, "Tuhaf bir başlangıç," dedi. "Bundan ne anlam çıkaracağımı bilemiyorum!"

'Arabanın bununla ne ilgisi vardı? Üzerinde ne vardı?'

"Üzerinde bir kafil  dolusu vah  hayvan olsa da fark etmez, Ned'in buna ne gerek vardı anlamıyorum!" dedi Chirk. 'Eğer bir grup değirmenci Chatsworth'e gelip malları o arabaya yükleselerdi, Ned'i ağzını kapalı tutması için yumruklayabilirlerdi, ama kendileriyle birlikte gitmesini istemezlerdi! Büyük gümüş bir saat çıkardı ve ona baktı. "Fırçalama zamanım geldi, Asker! Kısrağı Kellands'a götürmüyorum, bu yüzden ben dönene kadar ahırda beklemesine izin verirsen sana minnettar olurum.

Kaptan başıyla onayladı. 'Yeterince güvende olacak. Bunu bir düşün, Chirk! - ve Rose'a mesajımı ilet!'

OceanofPDF.com

Sekiz

Chirk gişeye döndüğünde iki saat kadar geçmişti ve Kaptan'ı yalnız buldu, Ben bir saat önce itiraz ederek yatmaya gönderilmişti. John'u eşkıyanın dönüşü konusunda uyaran tek şey, mahmuzlu topukların çıkardığı hafif şangırtı oldu; sesi duydu ve çizmelerine siyah boya sürme işinden başını kaldırdı, tam o sırada kapı açıldı ve Chirk bir kez daha karşısında durdu. Sorgulayan bir kaş kaldırışına cevap olarak başını salladı ve botu yere bırakarak dolaba doğru uzandı ve oradan birkaç şişe çıkardı. Ayrılırken Chirk'ün kafasında hâlâ pusuda bekleyen kuşklar dinmiş gibi görünüyordu. Tabancasını cebinden çıkarmaya gerek görmeden paltosunu çıkardı ve kapının yanındaki sandalyenin arkasına bırakarak ateşe doğru yürüdü ve bir ayağıyla için için yanan odunları karıştırdı. "Bantling nerede?" diye sordu.

"Uyuyor," diye yanıtladı John, iki kadeh portoyu cinle doldururken. "Senin dönmeni beklemek istedi, ama Mollie'ni bana gösterir göstermez onu paketledim. Bardaklardan birini konuğuna uzattı. "Düzgün, küçük bir kısırak: işinde güçlü, sanırım.

Chirk başını salladı. "Ay. Çitlerini hem uçuruyor hem de ayakta tutuyor. Zeki de. Benim gibi bir adam için doğru damga. Senin boyunda bir adam için uygun değil. Ne sürüyorsun, Asker?"

John yüzünü buruşturarak, "On yedi taş," dedi.

"Ah! Hiç kuşkusuz yok ki, ete kemiğe büründüğünüzde dansçılarınızı yüksek tutmanız gerekecek. Kadehini kaldırdı. 'İşte sağlığınıza! Bana et ve kan pek sık verilmiyor: umarım telaşlanmam. İçti, dudaklarını şapırdattı ve onaylayarak şöyle dedi: "Bir rom! Rose sabah gömleğini almak için geleceğini söyledi. Ona seninle tanıştığımı söylediğimde ne kadar da hazırcevaptı: saçlarımı bir tabureyle çok tarardı! Bir koluyla ateşe doğru bakarak anımsayarak gülümsedi.

şöminenin rafında duruyordu. Sonra içini çekti ve başını çevirdi. 'Görünüşe göre Coate'a bir kurşun sıkmam gerekecek, Asker. Rose ondan kurtulmaya ölümüne kararlı.

"Bu konuda benden daha kararlı değil, ama havlayan demirinle işe devam edersen boynunu kırarım!" diye söz verdi John nazikçe. "Bir ayıyı dışından yakalamak kadar iyi!

Chirk, "Yaşlı bey - Squire - bu gece onu gördü," dedi. 'Odasına gitmesi için haber göndermiş, bu da herkesi telaşlandırmış, çünkü onu bir sarsıntıya sürüklemesinden korkuyorlarmış. Olmadı - en azından ben oradayken olmadı. Kadehini boşalttı ve yere koydu. 'Şimdi gidiyorum Asker, ama beni tekrar göreceksin. Belki Ned'den haber alabileceğim bir iki kens vardır. Alaycı bir gülümseme ağzını büktü. 'Kellands'ta bir rüzgâr estirmek istemiyorsam, emirlerimi senden alacağım. Bu yüzden bana yardım et Bob, o sönük mort'um beni sıradan bir burna dönüştürmeden önce neden rüzgârımı çekmediğimi bilmiyorum!

John gülümsedi ve elini uzattı. "Yapacağız!" dedi.

"Yapabilirsin! *Ben* daha çok emziriliyorum!" diye karşılık verdi Chirk; ama John'un elini tutarak ekledi: 'Bunun için yardım yok! Geriye çekil, kenara çekil, Rose'a söz verdim, tampon olacağım. *Kadınlar!*'

Bu acı söyledikten sonra, geldiği gibi sessizce gitti.

Ertesi sabah Kaptan'ın ilk ziyaretçisi Rose oldu; saat dokuzdan hemen sonra hızlı adımlarla gişeye girdi, Bayan Skeffling'in el işlerine eleştirel bir gözle baktı, yırtık gömleği avuçlarının arasından aldı ve Kaptan Staple'ı aramak için bahçeye çıktı. Onu odun keserken buldu. Kaptan Staple onu sevimli gülümsemesiyle ve neşeli bir günaydınla karşıladı. Daha sonra, görünüşte mesleğinin ve kıyafetinin uygunsuzluğuna yönelik olsa da, çok iyi anladığı gibi, kızlık duygularının eğilimini keşfetmeye cesaret ettiği için bir ceza olan kapsamlı bir azarlamayı uygun bir uysallıkla dinledi.

"Ama odun kesmek büyük bir egzersiz!" dedi.

'Gerçekten de büyük bir egzersiz! Dünyanın nereye gittiğini bilmediğime eminim! Ve Bay Jack, beni memnun etmek için Bay Chirk'ün kısrakını ahıra koyacağınıza dair mesajlar göndermediğiniz için size teşekkür ederim! Hiç yapmadım! Hiç bu kadar mahcup olmamıştım! Bay Chirk çekip gitse ve beni bir daha rahatsız etmese çok daha memnun olurum, çünkü ben saygıdeğer bir kadını ve bir haydutla arkadaşlık etmeyeceğim!

"Hayır, bence bu hayat tarzını terk etmeli," diye kabul etti John.

"Onun ne yaptığı beni ilgilendirmez!" dedi Rose.

"Zavallı Chirk!

Yüzü buruştu. Mendilini çıkardı ve hiddetle burnunu sümkürdü. "Bunun bir yararı yok Bay Jack!" dedi boğuk bir sesle. "Onu cesaretlendirmemeniz gerektiğini daha iyi bilmelisiniz! Her an hapse atılabilecek bir adamla evlenmem ve evlenmeyeceğim de!

'Kesinlikle hayır: bir gün bile huzur bulamazsın! Ayrıca, hiç de öyle bir şey değil. Ama bu koşullar altında onunla evlenmeni beklemiyor, değil mi?'

Doğrama tahtasının üzerine oturdu ve gözlerini sildi. 'Hayır, yerleşik hayata geçeceğini ve dürüstçe çiftçilik yapacağını söylüyor. Ama konuşurken geçiş ücreti ödemiyor, efendim ve bırakın bir çiftliği, bir kulübe satın alacak parayı nereden bulacak?

Kaptan, Bay Chirk'ün dürüst bir çiftçi olarak kariyerini bir yolcunun güçlü kutusunu çalmak üzerine kurmayı önerdiğini söylemekten kaçındı ve sadece şöyle dedi: "Eğer bir haydut olmasaydı onunla evlenir miydin?

Başını salladı ve tekrar mendilin içinde kayboldu. "Bunca yıldan ve aldığım tekliflerden sonra, sıradan bir serseriye aşık olacağımı düşünmek!" dedi mendilin kıvrımlarına doğru. 'Zavallı annemi mezarında ters döndürmeye yeter! Çünkü ben saygın bir şekilde yetiştirildim, Bay Jack!

'Ben de öyleydim, ve çok sıkıcı buldum! Ama Chirk iyi bir adam: Ondan hoşlanıyorum. O da sana sırılsıklam aşık.'

Bunu sarsıcı bir koklama karşıladi. "Beni memnun etmek istiyorsa insanları oyalamayı bıraksın, ben de ona öyle söyledim. İstedğin gibi Brean'ı bulsun ve bakalım Coate'u evimizden atabilecek mi? Ama ben

Bayan Nell'in bana ihtiyacı olduğu sürece asla bir erkekle evlenmem - ve efendisi gittiğinde bana ihtiyacı olacak, zavallı kuzu! Ve o gün çok uzakta değil.'

"Umarım sana ihtiyacı olmaz.

Bu onun başını kaldırmasına neden oldu. Bir dakika boyunca ona dikkatle baktı; sonra hızla ayağa kalktı ve eteklerini silkeledi. "Umarım yapmaz, Bay Jack - ve bu gerçek! Onun uzattığı eli gördü ve sıcak bir şekilde sıktı. "O yırtık gömlek sepetimde, Bayan Skeffling de diğerini ütölüyor," dedi her zamanki tavrına dönerek. 'Uçlarını olması gerektiği gibi kolalamadığını göreceksiniz, ama elinden geleni yaptı ve umarım, efendim, bu size sadece iki gömlekle ülke çapında gezintiye çıkmamanız için bir ders olur!

Bu veda sözleriyle birlikte ayrıldı ve John odun kesme işine geri döndü. "Kapı!" diye bağıarak onu çağırdı ve cevap vermek için evin içinden geçti, yolda bilet defterini aldı. Kapının Sheffield tarafında bir fayton duruyordu ve dizginleri elinde tutan Henry Stornaway, omuzlarındaki sayısız pelerinle bir santim bile sürme yeteneğini yanlış bir şekilde ilan eden sıkıcı bir ceket giyyordu. Kaptan'ın zihninde kemik kıran olarak not ettiği bir çift gösterişli, yarı cins kestane, araca koşulmuştu ve Bay Stornaway, altı penilik geçiş ücretini ödemek için beş şilinden daha az değerli bir bozuk para çıkaramadı. John cebinden bir avuç bozuk para çıkarırken şöyle dedi: "Merhaba! Seni tanımıyorum, değil mi? Diğer adam nerede?

"Dışarı, efendim," diye yanıtladı John, ona para üstünü uzatarak. 'Uzakta mı? Evet! Ama nereye gitti?

"Bilemem efendim," dedi John, bileti kaldırarak.

'Saçmalık! Eğer onun yerini alıyorsanız, elbette nerede olduğunu biliyorsunuzdur!

Haydi, şimdi: saçmalık yok!'

Birkaç gezgin John'a Brean'a ne olduğunu sormuştu ama hiçbirisi onun nerede olduğuyla üstünkörü bir ilgiden fazlasını göstermemişti. Henry Stornaway'le daha önce karşılaşmamıştı, ama kimliğinden şüphelenmeye başladı ve yüz hatlarını katı bir aptallık ifadesine büründürmek için elinden geleni yaptı. Kendisine yöneltilen her soruya kaçamak cevaplar veriyordu,

ve Bay Stornaway'in bunlardan duyduğu açık memnuniyetsizliği ilgiyle not etti. Açıklanamayan bir nedenden ötürü, Brean'in ortadan kaybolması Fancy'nin bu müstakbel kanını rahatsız etmişti. Yüksek ses tonunu terk ederek, kandırmacaya başvurdu; göz kırparak, Brean ile eski tanıdıkları olduğunu söyledi; ve John'u, bir eliyle cebindeki paraları belirgin bir şekilde şingirdatarak, Brean'ın nerede bulunabileceğini söylemeye davet etti.

'Bilmiyorum, efendim. Aniden çekip gitti,' diye yanıtladı John. "Kargıya bakmam için beni bıraktı," diye ekledi. "O zamandan beri onu ne gördüm ne de haber aldım.

Solgun gözler onunkilere baktı; doğal olarak solgun olan yanaklarında her zamankinden daha az renk olduğu dikkatini çekti. "Görevinden ne zaman ayrıldı? *Bunu* biliyorsun, herhalde!

"Peki, ne zaman olmuş olabilir?" diye düşündü John, pastoral bir aptallığın resmiydi. "Cuma gecesi miydi, yoksa Cumartesi gecesi mi?

"Gel, gel, gece gitmedi!

Oh, evet, efendim! 'Gerçekten de öyle! Hava karardıktan sonra,' dedi John dürüstçe. Kestanelere baktı, dizginlerdeki huzursuz bir ele tepki verdi. "Atlar hazır efendim!" diye önerdi.

'Lanet olsun atlara! Kimsin sen? Buraya nasıl geldin?" "Staple'ın adı, efendim: Ned Brean'ın kuzeni!

"Beni ilgilendirmez! Henry omzunun üzerinden seslenerek yoluna devam etti: 'Ben sadece köye gidiyorum ve birkaç dakika içinde döneceğim! Beni bekletmeyin!

John kapıyı kapattı ve düşünceli bir şekilde arkasından baktı. Ben'in dirseğinin dibinde olduğunu gördü ve ona baktı. "Kimdi o, Ben?

Ben küçümseyici bir tavırla, "O rüzgâr mı?" dedi. 'O Bay Stornaway'di. Yavaş bir adamdır. Bir çift puffer sürer.

John şüphesini doğrulamış gibi başını salladı ve Ben'i kapıya göz kulak olması için bırakarak gişenin arkasındaki tarladan geçip Beau'nun ahırına gitti.

Büyük doru atı tımar etmekle meşguldü ki, bir gölge kapının aralığını kararttı ve omzunun üzerinden bakınca Nell Stornaway'in eşikte durduğunu gördü. Fırçayı hızla yere bıraktı ve

Onunla karşılaşınca istemsizce şöyle dedi: 'Sen! Bugün seni göreçeğimi ummuyordum!

Kadının rengi biraz açıldı, ama toparlayıcı bir ses tonuyla cevap verdi: 'Hayır, kesinlikle! Buna şaşırmadım ve sadece *böyle bir* ihanetten sonra yüzüme bakabilmenize şaşırdım!

Hemen önünde durmuş, ona gülümsüyordu, genç, güzel bir devdi, üzerinde lekeli bir deri ve kaba bir gömlek vardı, boynu açıktı ve kolları güçlü kollarını gösterecek şekilde kıvrılmıştı. "Ne ihaneti?" diye sordu.

"Dissembler! Rose'a onun hikayesini ifşa ettiğimi söylemedin mi?" 'Hayır, sadece Chirk'e!

'Bu konuda kendinizi mazur görmenize izin vermeyeceğim! Öyle bir azar işittim ki! Geçiş ücretlerinin mütevellilerine senin aleyhinde bilgi vermeme hak ediyorsun!

'Oh, hayır! Çünkü ben de azar , biliyorsun! Sadece Rose beni affetti!'

'Onunla oldukça skandal bir şekilde barıştınız, diyebilirim! Ah, bu senin Beau'n mu?' Konuşurken ata doğru ilerledi ve onu değerlendirci bir gözle inceledi. "Oh, sen çok iyi bir adamsın: tam bir gölge!" dedi, kemerli boynunu okşayarak. 'Evet, cebimde biraz şeker var, ama bunu size kim söyledi, efendim? İşte, o zaman! Dönüp John'a baktı. "Ona iyi yönleri için mi yoksa Romalı burnu için mi Beau dediniz? Kardeşim bana Beau'nun Yarımada'da Wellington Dükü'ne verilen isim olduğunu söyledi.

'Burnu için tabii ki. Ondan hoşlanıyor musun?'

"Hem de çok. Rüzgârda iyi gidebileceğini sanıyorum?"

"Evet ve otuz dakika boyunca en iyi hızda - ben yukarıdayken!

'Bu gerçekten de bir şey! Onunla tanıştığıma memnun oldum. Artık gitmeliyim. Bu yoldan geldim, biliyorsun, çünkü Bayan Huggate'e bir işim vardı; ve bu tarladan geçerek, spinney'den geçerek, gişeden kaçtım!

"Yapmak istediğin bu muydu?

Hafifçe şöyle dedi: 'Elbette! Herkes gişelerden kaçmak ister! *Bunun* farkında olmalısınız!'

"Elbette. Beni görmek için bu tarafa geldiğinizi düşünmeden edemedim. Şimdi bana ne kadar ahmak olduğumu söyleyin - ama ben bunu zaten biliyorum!

Gülümsemesi dudaklarında dalgalandı; gözlerini kaçırdı. 'Hayır, gerçekten! Ben -yani Ben söyledi- ve Bayan Huggate'le konuşmak istediğim bir şey *var*!

'Nell! Aşkım!'

Başını kaldırdı ve merakla onun yüzüne baktı. Bir sonraki an onun kollarındaydı, büyük göğsüne yaslanmıştı. Büyülü sözler söyledi: 'Küçük aşkım! Canım benim!

Daha önce hiç kimse Bayan Stornaway'e küçük dememişti ve o da kendini hiç bu kadar küçük ya da zayıf hissetmemişti. Kaptan Staple onu sadece sol koluyla tutuyordu, sağ eli çenesini yukarı itmek için kullanılıyordu, ama bu, herhangi bir kaçış olasılığına izin vermeyecek kadar güçlü bir tutuştu. Hiçbir girişimde bulunmadı ama öpülmek isteyen bir çocuk gibi yüzünü en doğal şekilde kaldırdı. Kaptan Staple, bu hayati, teslimiyetçi kucakta tutuşunu rahatsız edici olduğu kadar tatmin edici bir şekilde sıkılaştırarak, dilsiz davete derhal ve tamamen cevap verdi ve Beau, muhtemelen bu davranıştan rahatsız olan ya da belki de daha fazla cömertlik umuduyla, onu çevresini hissetmeye geri çağırmak için yeterli güçle dürtünceye kadar dünyayı unuttu.

"Lanet olası hayvan!" dedi Kaptan Staple, aşkıyla birlikte duvara dayalı bir bankın üzerine çıkarak. "Sevgilim, sevgilim!

Büyük bir omzun avantajlarını aniden keşfeden usta Bayan Stornaway yanağını omzuna yasladı ve derin bir iç çekti. O da kaba gömleğin bir kıvrımını tuttu, ama Kaptan Staple onun elini ayırdı ve dudaklarına götürdü. Kadın konuşmak için harekete geçti. "Bu sadece beşinci karşılaşmamız!

"Seni gördüğüm anda anlamıştım," dedi basitçe.

"Oh, senin için de öyle miydi? Adamın elini açıkta kalan yanağına götürdü ve orada emzirdi. "Orada durmuş bana bakıyordun - ne büyük bir *aptallık*! - ve kilisedeki ayin boyunca başka hiçbir şey düşünemedim! Ve

Senin yanında durduğumda, aşağıya değil yukarıya baktım ve kendimi hiç de büyük değil, oldukça küçük hissettim!

Kaptan Staple, "Kalbim kadar yüksek," diye alıntı yaptı. Kadının parmakları onunkileri sıkıca kavradı.

"John, John!"

Ahırın diğer ucundan Beau homurdandı ve başını yukarı kaldırdı. Bu, Bayan Stornaway'den bir homurtu kopardı. "Beau'nun hayatında hiç bu kadar şaşırdığını sanmıyorum!"

'Tam tersine! Keşke ona nasıl yapılacağını öğretecek kadar ileri görüşlü olsaydım, sana diz çökecekti, hazinem!

Tekrar iç çekti. 'O çok bilge. Sanırım senin deliliğin bana da bulaşmış olmalı. İşe yaramayacak! Eminim olmayacak! Hiç servetim yok - bir kuruşum bile!'

Sesi eğlenmiş gibiydi. "Zengin bir eş için takıldığımı sana düşündüren neydi aşkım?"

"Oh, hayır! Ama annen - kız kardeşin -"

'Sana tapacağım! Ben daha çok büyükbabanın iddialarına ne diyeceğinden korkuyorum. Servetimi bağımsızlık olarak adlandırmayı tercih ederim; ve buna degecek bir beklentim yok. Sör Peter'i ziyaret etmem için en uygun zamanı söyle bana!

Ama o anda kendini onun kolundan çekti, yüzünde bir sıkıntı vardı. 'Hayır, yapmamalısın! Lütfen John, onu görmeye çalışma!

"Ama, sevgilim -!"

'Evet, evet, ne diyeceğini biliyorum ve gerçekten de seninle onun tanışmasını her şeyden çok istiyorum! Ama sizi henüz ona etmeye cesaret edemiyorum! Görüyorsunuz, dün gece Coate'u çağırmak için ısrar etti ve biz de büyük bir endişe içindeyiz! Rahatsız görünmüyordu ama uşağı Winkfield onun için rahat edemedi. Onu çok iyi tanıyor, anlıyorsunuz ya: sanırım herkesten daha iyi! Onun çok sessiz olduğunu düşünüyordu. O zamandan beri bana, Büyükbaba eski öfkelerinden birine kapılmış olsaydı bu kadar endişelenmeyeceğini söyledi - gerçi Dr. Bacup onu asla kıskırtmamamız konusunda bizi uyarmıştı! Yatağa gitmedi ve büyükbabasının bütün gece gözlerini neredeyse hiç kapatmadığını düşünüyor. Joseph'ten Dr. Bacup'a gitmesini istedi.

Ama doktor Kellands'a ulaşmadan büyükbabam kuzenimi ona gitmesi için göndermişti. Winkfield ona karşı çıkmaya cesaret edemedi: karşı çıkmaya asla tahammül edemez! Henry'ye ne söyledi bilmiyoruz - ya da Henry ona ne söylemiş olabilir, ama daha sonra Winkfield'la ya da benimle neredeyse hiç konuşmadı ve o kadar yaşlı ve beyaz görünüyordu ki telaşa kapıldık. Şimdi yatağına uzandı, çünkü Dr. Bacup ona birkaç damla afyon tentürü verdi ve bu da onu uyuttu. Doktor bizden onu üzmememizi ve telaşlandırmamamızı, olabildiğince sessiz tutmamızı ve her şeyden önce endişelenerek kendini kızdırmasına izin vermememizi istedi. Eğer sorarsa ona Coate'un gittiğini söyleyeceğiz, ama Winkfield bize inanmayacağından kuşku duyuyor. Dr. Bacup onun toparlanabileceğini düşünüyor - o çok güçlü, biliyorsunuz! - Eğer toparlanırsa, *o zaman* ona benim saçma bekçimin benimle evlenmek isteyecek kadar aptal olduğunu söyleyeceğim ve onu ziyarete gelip gelemeyeceğinizi soracağım. Onu henüz görmeye çalışmamalısın! John'un ciddi ciddi baktığını gördü ve elini utangaç bir tavırla onun dizine koydu. "Lütfen, John - !

Hemen onun elini tuttu ve rahatlatıcı bir şekilde sıktı. 'Büyükbabanı incitecek hiçbir şey yapmayacağımı bilmelisin, Nell. Sadece merak ediyordum - Ama yargıç sensin! Zavallı kızım! Keşke sana yardım edebilseydim!

Ona gülümsedi. 'Ah, yakınlarda olduğunu ve seni çağırdığımda bana geleceğini bilmenin mutluluğunu bir bilsen! Şimdi gitmeliyim: Winkfield dinlenirken Rose'u büyükbabama göz kulak olması için bıraktım.

Onu alıkoymak için hiçbir çaba göstermedi, ama ayağa kalkarak: "Atın yanında mı?" dedi.

'Dışarıda bağıyım - bu benim düşüncesizliğim değil miydi? Ne kadar köhne bir eş seçmişsiniz, Kaptan Staple! Aman Tanrım, şapkam nasıl da yerde yatar?'

Onu aldı ve tozunu aldı. "Sanırım düştü," dedi. "Yolun ortasında duruyordu, biliyorsun!

"Sefil! Sanki adıma düzinelerce şapka varmış gibi onu ittin!" dedi neşeyle, elini uzatarak.

Ona verdi, ama tekrar giyemedi onu kollarının arasına aldı. "Eğer gitmek zorundaysan, bana veda öpücüğü ver!"

Başını aşağı çekti. 'Eğil o zaman, devam! Ulaşamayacağım bir yerdesin! Bir duraksama oldu; kararsızca şöyle dedi: 'Bırak beni gideyim! John, gitmeliyim!

"Evet," dedi, onu serbest bırakarak. 'Elbette yapmalısın. 'Gel! Seni eyere oturtacağım!

Sonbahar güneşinin altında dışarı çıktılar. Adam, dizginlerini bağladığı atını çitten almaya gitti ve atı yanına getirerek eyere oturtmadan önce kollarını kontrol etti. Kadın eteğinin kıvrımlarını düzeltirken, "Seni bir daha ne zaman göreceğim?" diye sordu.

"Büyükbabam hasta değilse ya da başka bir engel çıkmazsa yarın. Bu arada Henry bana seninle ilgili çok ilginç sorular soruyor. Neredeyse bir kapı bekçisine *ilgi* duyduğumdan şüphelenecek diye korkuyorum, ama sanırım onu savuşturdum.

'Öyle olduğunu sanmıyorum. Bu sabah kapıdan geçti ve Brean'a ne olduğunu öğrenmek için elinden geleni yaptı.

"Ona ne söyledin?"

'Hiçbir şey: Büyükbaş hayvan aptallığının tam bir resmiydim! Bir şeyden korkuyor - ve keşke bunun ne olabileceğini bilseydim!

"Henry'nin Brean'la ne ilgisi olabilir?" diye merak etti.

"Bunu öğrendiğimizde belki de her şeyi öğrenmiş olacağız. Şimdi git, aşkım! Ve sana yakın *olduğumu* unutma!"

"Bunu unutamam," dedi basitçe ve topuğuyla atına dokunarak uzaklaştı.

Kaptan Staple onun tarladan geçişini izledi ve Beau'nun tımarını bitirmek için yavaşça geri döndü.

Yarım saat sonra gişeye tekrar girdiğinde Joseph Lydd'i mutfakta buldu. Bay Lydd'in paltosu bir sandalyenin arkasına asılmıştı ve Beau'nun bitini parlatmakla meşguldü. Kaptan içeri girdiğinde başını kaldırdı ve ona sırtıttı. "Günaydın, patron! Size bakmaya geliyordum ama bu dizgin gözüme ilişti,

temizlemek için getirdiğiniz - buna ihtiyacı olmadan önce değil, eğer cüret edebilirsem! - Sizin için ovalayabilirim diye düşündüm. Üzengi demirlerini şurada bulacaksın.'

'Teşekkür ederim! Size çok minnettarım! John dedi ki. 'Kendine bir bardak bira al, bir tane de bana! Ben kapıda mı?'

"Bir bakıma öyle. On dakika önce genç Biggin'e biber veriyordu: düzenli değirmen yapıyorlardı ve bordo çok özgürce akıyordu, ki bir çift çocuk kavga etmeye başladığında genellikle yapar, 'dedi Lydd, dolaptan iki bardak ve bir sürahi topladı. "Her neyse, sanırım bu saate kadar yapacak başka bir şey düşünmüşlerdir, çünkü onları gördüğümde ikisi de üflüyordu.

"Yaramazlık peşindesin sanırım," dedi John, lavaboda ellerini ovuşturarak. "Seni bu sabah buraya getiren nedir?

"Malikaneden isteniyorsunuz, patron, bu.

John omzunun üzerinden hızla ona baktı. "Beni kim istiyor?

"Beyim," dedi Lydd, sürahiyi doldururken. 'İlk iş olarak beni çağırdı. Saygılarını sunuyor ve eğer ona eşlik etme nezaketini gösterirseniz bu akşam sizi görmekten mutluluk duyacağını söylüyor. Affınıza sığınarak bunu yapsanız iyi olur efendim, çünkü hayır cevabını kabul etmiyor.

John ellerindeki sabunu duruladı ve havluyu almak için döndü. "Daha çok istediğim bir şey yok ama - bu sabah hanımınızı gördüm ve bana ziyaretçilerin onu endişelendirmemesi gerektiğini söyledi.

"Endişelenmeyecek," diye cevap verdi Lydd sakince. 'Onu endişelendirecek tek şey emirlere uymamamız olurdu. Dahası, Bayan Nell onun sizi görmek istediğini bilmiyor, patron, çünkü ona söylemedi, kimsenin de söylemesine gerek yok.

"Uşağı ne diyor? John aniden sordu.

"Beyefendinin aklında bir şey varmış ve onu ortadan kaldırmak istiyormuş. Squire'a bugün ziyaretçi kabul etmemesini önerme gösterdi, ama bu zahmeti yüzünden burnu kırıldı.

henüz soket. Gözlerimizin içine sıçtı,' dedi Lydd gururla.

'Eğer bu akşam beni görebilecek kadar iyiye gelirim,' dedi John. 'Ama hava karardıktan sonra çocuğu burada yalnız bırakamam, korkar. Benim için kapıya göz kulak olur musun?

"Her şey yolunda ve sıkı, patron. Bay Winkfield'la planladığımız gibi, seyisi eve gönderdim ve sabaha kadar dönmesine gerek olmadığını söyledim, böylece ahırda kimse olmayacak, Bay Henry'nin ve Bay Coate'un kendilerine seyis diyen o iki güzelleri her akşam düzenli olarak yolun yukarısındaki içki içilen yere gidiyorlar. Gece yarısından önce dönerlerse ilk kez dönmüş olurlar, dönseler de fark etmez, çünkü yabancı bir atı fark edemeyecek kadar sersemlemiş olurlar - ahıra girseler bile, ki gecenin o saatinde bunu yaptıklarını hiç görmedim. İçeri girmeden önce her şeyin yolunda olduğundan emin olduklarını göremezsin!" dedi Lydd acı bir küçümsemeyle. "Squire hâlâ aynı fikirdeyse, yemeğini yedikten sonra buraya geleceğim ve size yolu tarif edeceğim. Zor değil ve ay da doğmuş olacak. Tek yapman gereken, patron, yolun bir mil kadar yukarısında, sağa dönen ilk kapıdan içeri girmek. Sizi ahırlara götürecektir. Evin önünden geçmez. Yan kapıya çıkan bir patika var, yanlışlıkla giremezsiniz. Bay Winkfield sizi Squire'a götürmek için orada olacak.

Böylece, akşam yemeğinden sonra kapıdaki görevinden serbest bırakılan Ben, Efendi Biggin'le geçirdiği yasadışı maceranın ardından akşam karanlığında geri döndüğünde, Kaptan'ın atını bir kez daha kulübede ahırda bulunca şaşırdı. Biraz da suçluluk duygusuyla mutfığa girdiğinde, koruyucusunun o sabah Bayan Skeffling tarafından ütülenmiş gömleğini, iyi bağlanmış kravatını ve topuklu ayakkabılarını giydiğini görünce irkildi. Ceketini ya da yeleğini giymemişti ve ateşin üzerindeki tavada yumurta kızartmak gibi sade bir işle uğraşıyordu ama pırıl pırıl parlayan topuklu ayakkabıları Ben'in içini endişeyle doldurdu. Dehşet içinde Kaptan'a , al yanakları bembeyaz kesilmişti.

John başını çevirdi ve gözlerinde bir gülümseme ifadesiyle onu inceledi. "Sanırım sana karşı görevimi yerine getirmiş olsaydım, seni akşam yemeği yemeden yatağa göndermem gerekirdi, değil mi?" dedi. "Nasıl bir şeytanlık peşindesin, seni genç serseri?"

"Şef - gitmiyor musun? Ben dudakları titreyerek ağzından kaçırdı. 'Hayır, gitmiyorum ama bu akşam dışarı çıkmam gerekiyor. Senin gitmene gerek yok.

Çok korkmuş görünüyorsun, seni küçük aptal! Bay Lydd kapıya bakmaya geliyor, böylece yalnız olmayacaksın.

"Çifte bahşiş vereceksin! Ben, yüzü şüpheyile keskinleşerek, "İki katı bahşiş vereceksin!" dedi. 'Gitme, patron, gitme! Babam dönene kadar beni bırakmayacağını söylemiştin!

Dinle, Ben! Ne olursa olsun, sana söylemeden gitmeyeceğim! Sabah uyandığında beni burada bulacaksın: söz veriyorum! Bay Lydd ben dönene kadar burada kalacak. Şimdi yüzündeki ve ellerindeki bütün kiri yıka ve tabakları yerleştir!

Deneyimleri ona büyüklerinin sözlerine güvenmeyi öğretmemiş olan Ben, gözyaşlarına boğuldu ve kaderine terk edilmesi gerektiğine dair inancını yineledi.

"Yüce Tanrım!" diye haykırdı John, kızartma tavasını ocağa bırakarak. "Gel buraya, seni zavallı küçük kaz kafalı!" Bir mum aldı, Ben'i kulağından tuttu ve Brean'ın yatak odasına götürdü. "Kaçmaya niyetliymişim gibi mi görünüyor?"

Ben gözlerini yummayı bıraktı. Kaptan'ın fildişi fırçalarının, tıraş takımı ve tırnaklarını kesmek için kullandığı bıçakla birlikte hâlâ çekmeceyi süslediği gerçeğini özümselediğinde, çok daha neşeli hale geldi; ve Joseph Lydd saat sekizden biraz sonra gişeye vardığında, onu mükemmel bir soğukkanlılıkla karşılayabildi.

Aygıra binen Lydd eyerden kaydı ve Yüzbaşı'ya kırptı. 'Sizi arıyorlar efendim,' dedi. "Oldukça sersem biri - düşününce!

"O zaman koçanı arka tarafa, kulübeye getir," dedi John. "Beau orada. Atımı eyerlemeliyim.'

"Affedersiniz, patron, bu *benim* işim! , booberkin!
Bana hakkında çok şey duyduğum şu büyük göster!"

Yarım saat sonra Yüzbaşı Staple, Kellands'taki ahırlardan evin doğu kanadına giden patikadan yukarı doğru yürüdü. Yaklaştığında bir kapı açıldı ve lamba ışığı ona bir adamın silüetini gösterdi, kenara çekildi ve eğilerek sessiz, kesin bir sesle şöyle dedi: 'İyi akşamlar efendim. Bu tarafa gelebilir misiniz?

Yüzbaşı Staple eve girdiğinde kendini bayraklı bir geçitte buldu. Bir duvarın dibinde eski bir sandık duruyordu, şapkasını ve kırıbacını üzerine koydu. Kravatını düzeltirken Winkfield'e baktı ve kırılmış saçları, vurdumduymaz bir çehreye yerleşmiş bir çift sabit gri gözü ve beyefendinin beyefendisinin belirgin damgasını taşıyan yaşlı bir adam gördü. "Siz Sör Peter'ın adamı mısınız? Efendiniz nasıl?

Winkfield'in yüzünde bir duygu titreşimi belirdi. Cevap verdi: 'O - beklenebileceği kadar iyi, efendim. Beni takip ederseniz - ? Sizi bu merdivenden yukarı çıkarmamı mazur görün: Sizi ana salona götürmem arzu edilen bir şey değil.

"Hayır, biliyorum. Ben tamamen hazırım'.

Beyefendinin odalarının bulunduğu galeriye götürüldü ve soyunma odasına alındı. Winkfield, "Hangi ismi söylemeliyim, efendim?" diye sordu.

"Kaptan Staple.

'Winkfield tekrar eğildi ve büyük yatak odasının kapısını açtı. Sör Peter kanatlı koltuğuna oturmuş, hareketsiz duruyordu; yanında da haftalık dergilerden birindeki bir spor makalesini okuyan torunu vardı. Kapı açıldığında başını kaldırdı.

"Yüzbaşı Staple!" dedi Winkfield.

Dokuz

Günlük bir kenara atıldı; Nell hızla ayağa kalktı, yüzü çelişkili duygularla doluydu. Şaşkınlık, kuşku, öfke hepsi bir aradaydı. Muhteşem görünüyordu, gözleri alev alev yanıyor, rengi aniden yükseliyor ve eski kadife elbisesinin yeşiline karşı bembeyaz olan göğsü hızlanan nefesiyle kabarıyordu. Eşikte duraklayan Kaptan Staple, kadının gözlerindeki meydan okumayı ve sitemi alaycı bir gülümsemenin hayaleti ve başını hafifçe sallayarak karşıladı.

"Lütfen içeri gelin, Kaptan Staple!

Büyükbabası tarafından söylenen bu sözler Nell'in hızla ona bakmasına neden oldu ve gözleri daha da büyük bir şaşkınlıkla açıldı. Başını kaldırmış, elindeki sınav bardağını havaya kaldırmıştı. Telaşsız bir şekilde Kaptan'ı tepeden tırnağa süzüyordu. Sonra bardağı bıraktı ve elini uzattı. "Nasılsınız? Beni ziyaret edebildiğinize sevindim efendim. Sizi selamlamak için ayağa kalkamadığım için beni bağışlayın: üzülerek söylüyorum ki, yardım almadan ayağa kalkacak gücüm yok.

Yüzbaşı karşısına geldi ve elini tuttu. "efendim? Size bu kadar uygunsuz giysilerle geldiğim için asıl ben özür dilemeliyim. Gerçekten de bavulumdan ayrıldığıma hiç bu kadar pişman olmamıştım!

Sir Peter tekrar sınav bardağını aradı ve doğrulttu. "Tam düşündüğüm gibi: Scott!" diye belirtti.

Kaptan gülümsedi. "Evet, efendim!

'Paltolarımı Schultz dikerdi, ama siz askerler hep Scott'a gidersiniz. Sanırım Yüzbaşı Staple, torunumu tanıştırmaya ihtiyacınız yoktur?

"Hayır, efendim. John Nell'le el sıkışmak için döndü. Parmakları onunkileri güven verici bir şekilde kavradı. "Bayan Stornaway'le üç gün önce tanıştım.

"Aynen öyle!" dedi Sir Peter, sarkık göz kapaklarının altından onları süzerek. 'Bilmelisin ki Nell, Kaptan Staple benim davetim üzerine burada bulunuyor. Onunla tanışmak için büyük bir merak duyuyordum.

'Bayan Stornaway sizi ziyaret etmeyi ne kadar çok istediğimi biliyor efendim. Rahatsızlığınız olmasaydı, bunun için izin istemem gerekirdi.

"Ah! Ne yazık ki, ahmaklık ve iyi niyetle beni en ufak bir heyecandan uzak tutmaya çalışan ve sadece beni dayanamayacağım kadar sinirlendirmeyi başaran insanlar tarafından kuşatıldım!" dedi Sir Peter asidik bir şekilde.

John güldü. 'Bu çok kötü, efendim! Ama anladığım kadarıyla onlar ne yaparsa yapsın, siz kendi bildiğinizi okuyorsunuz!

Konuşurken Nell'i nazikçe tekrar oturmaya zorladı ve kendisi de şöminenin karşı tarafındaki sandalyeye geçerek ev sahibinin yanına oturdu. Winkfield elinde çay tepsisiyle odaya geri döndü. Efendisine bir bakış attı ve tatmin olmuşa benziyordu, çünkü ona bir daha bakmadı, bunun yerine tepsiyi önündeki küçük masaya koyarken Nell'e kibarca gülümsemesine izin verdi.

Kadın dökülmeye başladı. Sir Peter dedi ki: 'Telaşlanmayın! Torunum emekli olduğunda, konyacağımın tadına bakarsınız.

"Doğrusunu söylemek gerekirse, efendim," dedi John, ayağa kalkıp Nell'in elinden bir fincan ve tabak almak için çay masasına gitti, "bir çay tepsisinin görüntüsü çok hoş! Odaya göz gezdirdi, küçük bir masa gördü ve onu Sir Peter'ın sandalyesine getirerek fincan ve tabağı sağ elinin ulaşabileceği bir yere koydu. 'Benim şimdiki işimde böyle incelikler bilinmez. Benim gibi konuklar içkilerini bir fıçıdan ya da şişeden almayı tercih ederler. Kendi fincanını Nell'den aldı ve tekrar sandalyesine döndü.

Sör Peter kuru bir kahkaha attı. 'Hiç şüphesiz! Şu anki işinizi uygun buluyor musunuz?

"Tam olarak değil," diye karşılık verdi Kaptan. 'Bence kısa sürede aşırı derecede can sıkıcı olmaya başlardı. İnsanın hareketleri o kadar kısıtlanıyor ki! Ancak itiraf etmeliyim ki, kapı bekçiliğinde daha önce daha fazlası var. I

Örneğin, dünyada geçiş ücretlerinde hile yapmak isteyen ne kadar çok insan olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu!

Nell büyükbabasının eğlenmiş görüldüğünü gördü. İçindeki tedirginlik azaldı; Kaptan'ı bu çizgide devam etmesi için cesaretlendirecek bir şeyler söyleyebildiğini fark etti. karşılaşmalarının hepsi gayri resmi olmuştu; şimdi daha geleneksel durumlarda tavırlarının, Sir Peter'ı memnun etmesi gerektiğini bildiği o iyi yetiştirilmiş rahatlığa sahip olduğunu fark etti. Sör Peter mantıklı bir adam gibi ve esprili bir üslupla konuKuyordu; kısa bir süre sonra Sör Peter'ın büyükbabasını rahatsız edecek bir söz söylemesinden endiKelenmesine gerek olmadığını anladı. Sör Peter ona Brean'a ne olduğunu sandığını sorduğunda yüreği ağzına geldi; ama o hiç tereddüt etmeden ve gözleri parlayarak cevap verdi: 'Hapishanede çürüyor olmasından çok korkuyorum efendim ve onun iyiliği için, işverenlerinin kulağına gitmeyeceğine inanıyorum. Görünen o ki, bir çılgınlık yaptı, fazla derine daldı ve geceyi nöbetçilere yakalanarak bitirdi. Sanırım çok hareketli bir değirmen vardı: Askerlerimin beşte dördü, ağırlaşır ağırlaşmaz tuvalleriyle oynamaya her zaman ölümcül bir şekilde hazırды!

"Süvari birliğinde miydiniz, Yüzbaşı Staple?"

"3. Dragoon Muhafızları, efendim. 14'te satıldım. "Bir avcı olmalısın. Shires?"

Kaptan başını salladı. 'Benim dokunuşumun ötesinde. Quorn'la bir ya da iki gün geçirdim ama avlanmamın çoğu taşrada geçiyor. Evim Hertfordshire'da. Orada mütevazı bir ahırla çok iyi spor yaptığımı görüyorum. Quorn'la düzenli olarak avlanan bir arkadaşım, onun için en az on atın gerekli olduğunu söylüyor - ve ülkesinde ata bindiğim için buna kolayca inanabilirim.

"On iki! Daha iyi, on dört!" dedi Sir Peter, canlanarak. "Hatırlıyorum..."

Torunu, sevgilisinin başına sessiz dualar yağdırarak sandalyesinde arkasına yaslandı ve Sör Peter'ın eğlenmesini dinlemekle yetindi. Birçok kez dinlemiş olduğu hikâyelerini pek önemsemiyordu.

Onun mutlu olduğunu bilmek yeterliydi, geçmiş ve güzel günlerin anılarıyla şimdiki sıkıntıları unutuyordu. Sör Peter'la ilişkilerinde beceriksiz davransaydı, Kaptan Staple'ı yine de sevecekti; ama nezaketinden kaynaklanan inceliği, onun gözündeki değerini artırmaktan başka bir işe yaramıyordu. Hoş bir düşünceye dalmıştı ki, Sör Peter'in şu sözlerini duyarak uyandı: "Staple... Benim zamanımda Oxford'da bir Staple vardı. Saltash ile bir akrabalığınız var mı?

"Ben onun kuzeniyim, efendim.

"Öylesiniz, değil mi? Sir Peter enfiye kutusunu aldı ve güçten düşmüş sol eline yerleştirerek fiskeyle açtı. "Tanıdığım adam onun büyükbabası olmalı. Büyük Tur'a hemen hemen aynı zamanlarda çıkmıştık. Onunla '63 ya da '64'te Roma'da tanıştığımı hatırlıyorum - unuttum. Yanında bir tür öğretmeni vardı ama eğitimini küçük, sevimli bir kırılgnalık teknesinden alıyordu. Kendisine Kontes diyordu. Öyle bir şey yoktu elbette ama bu kimsenin umurunda değildi. İlk ve son olarak, ona oldukça pahalıya mal oldu, ama eskiden çok iyi körelmişti. Büyük partiler de verirdi: bütün paralılar ve Kıbrıslılar giderdi. Buzlu şampanya kokteyli: Frankfurt'taki bir adamdan öğrendiği bir karıştırma yöntemi vardı: eğer alışık değilseniz sizi şeytani bir kazazede yapardı. Staple tabii ki şarabını çok iyi taşırdı. Boynundan vurulduğunu hiç görmedim, gerçi o günlerde pek ayık sayılmazdı. Sanırım unvanı aldığında sakinleşti.'

Bu ilgi çekici anıları büyük bir keyifle dinleyen Kaptan Staple, "Onun hakkında duyduğum her şey büyükbabama çok benziyor, efendim," dedi. Ona Paspas ve Süpürge demezler miydi?

"Paspas ve Süpürge!" diye yankılandı Sir Peter. '*İşte buydu!* Demek sen onun torunusun!

Bu dengesiz akrasıyla olan ilişkisinin Kaptan Staple'a ev sahibinin gözünde hiçbir kötülük yapmadığı açıktı. Sir Peter üzüntüyle, günümüzde onun gibi çok az adamın yaşadığını söyleyerek, anılarla dolu bir sessizliğe gömüldü ve Winkfield çay tepsisini kaldırmak için odaya girene kadar gözlerini ateşe dikerek oturdu. Onu izlemekte olan John bir bakış attı

Nell'in gözlerindeki mesaja karşılık olarak başını salladı ve ayağa kalktı.

Bu hareket Sör Peter'ı bir sarsıntıyla şimdiki zamana geri döndürmüş gibiydi. Başını göğsünden kaldırdı ve otoriter bir tavırla şöyle dedi: "Yatağına gitme zamanın geldi, Nell! Yüzbaşı Staple sana izin verecek.

John, "Sanırım benim de gitme vaktim geldi, efendim," dedi.

'Saçmalık! Otur yerine! Bu saatte yatıyorsun diye beni kandırmaya kalkma!" "Yarın seni tekrar görmeye gelemiz miyim? John önerdi.

"Beni bulamayabilirsin, genç adam," dedi Sir Peter, acımasız bir gülümsemeyle. 'Bana ne kadar zaman kaldığını bilmiyorum ve bunu boşa harcamayı göze alamam. Konyağı hazırla Winkfield, sonra da çek git! Seni istediğim zaman arayacağım.

Winkfield, "Ben soyunma odasında olacağım, efendim," dedi.

Efendisine hitap ediyor gibi görünüyordu ama gözleri John'un yüzündeydi. John başını salladı ve o da çok hafifçe eğildi.

'Bana iyi geceler öpücüğü verebilirsin Nell, sonra da Rose'un yanına gidebilirsin. Aşağıya inmeyeceksin: beni duyuyor musun kızım?

Onun üzerine eğildi ve alnından öptü. 'Çok açık, sevgilim! Gerçekten de aşağıya inmek istemiyorum. Lütfen Kaptan Staple'ı kapısından fazla uzak tutmayın!

John sabırsızca el sallayarak onu uzaklaştırdı. Odayı geçerek John'un açık tuttuğu kapıya gitti ve duraklayarak elini uzattı. "İyi geceler - Kaptan Staple!

Onun elini dudaklarına götürdü. "İyi geceler - Bayan Stornaway!" diye karşılık verdi, ona gülümseyerek.

Kadın dışarı çıktı, adam da kapıyı arkasından kapattı ve döndüğünde Sör Peter'ın soru sorma bardağının yeniden havaya kalktığını gördü.

"H'm! Kendinize biraz konyak doldurun!"

'Belki daha sonra, efendim, müsaade ederseniz.

"İyi astarlanmış, ha? *Sen* içersen *ben* de içerim, doktorun da canı cehennemel!' 'Hayır, astarlanmadım. Sizin için biraz doldurayım mı, efendim?

'Hayır. Lanet olası bir içki ya da başka bir şey var: Winkfield getirecek, eğer ararsam - ya da aramasam bile. Otur! Şimdi, genç adam! Eldivenleri çıkaralım, lütfen! Hiçbir zaman törene bağlı biri olmadım ve çok az zaman kaldı - belki de yapmam gereken şey için bile yeterli değil. Ama Tanrı şahidim olsun ki, bu işi bitirmek için elimden geleni yapacağım! Köyde Squire hakkında ne diyorlar? Dick'in şapka bandı kadar tuhaf, ha?'

"Sizden sevgiyle bahsediyorlar, efendim.

Beni kandırma! Onları tanıyorum! Piştım ama henüz sırtımı dönmedim ve seni temin ederim tavan aramda da tuhaf değilim! Seni boş bir meraktan dolayı mı çağırdığımı sandın? Hayır, düşünmedim.

"Sanırım beni torununuza aşık olan adamın nasıl biri olabileceğini görmek için çağırdınız," dedi John.

'İşte yüksek bir uçuş! Üç gün içinde mi?" dedi Sir Peter alaycı bir sesle.

"Hayır, üç saniye içinde.

"Aşktan da aşık olduğun kadar kolay mı vazgeçiyorsun?" diye sordu Sir Peter. "Bunu söyleyemem efendim, çünkü daha önce hiç yapmadım," diye yanıtladı John, kahkahalar atarak

Gözler.

'Aman Tanrım, evlat, bana daha önce hiç aşık olmadığını mı söylüyorsun?

"Oh, hayır! Kendimi aşık sanmıştım, ama daha önce hiç, herkesten çok karım diyebileceğim kadınla karşılaşmamıştım.

"Kaç ?" "Yirmi

dokuz, efendim.

"Kendi aklından geçenleri bilmen gerekirdi - ve vicdanen biliyormuş gibi görünüyorsun!

"İstiyorum.

Sir Peter sert bir sesle, "O zaman onun beş kuruş parası olmadığını bilseniz iyi olur!" dedi.

'Ben varlıklı bir adam değilim efendim, ama babam bana küçük bir mülk bıraktı. Sanırım sizi bir eşe bakabilecek kadar dünyadan haberdar olduğuma ikna edebilirim.

'Öldüğümde, Kaptan Staple, arkamda adımlı, unvanımı ve mülklerimi bırakacağım. Mülklerim ipotekli; unvanım ise

Snirp benim torunum. Kendinden önceki babası gibi bir kaypak ve lanet olası bir gevşek vida! O benim adımları hangi bataklığa sürüklerse sürüklesin ben ölmüş olacağım ama o bunu yapacak, bundan adım gibi eminim! Bunun aynı zamanda Nell'in de adı olduğunu hatırlatmak isterim!"

"Umarım durum korktuğunuz kadar vahim değildir," dedi John. "Torununuzu tanımıyorum, ama onu gördüm ve onun bir caniden ziyade zayıf biri olduğuna karar vermeliyim. Bir gevşek vidanın onurlu bir ismi lekeleyemeyeceğini söyleyebilir miyim? Gülümsedi ve ekledi: 'Her şeye rağmen büyükbabam da öyleydi, ama biz ona rağmen adımızın iyi olduğunu düşünüyoruz!'

'Büyükbaban! Evet, içkici ve kumarbazdı, ama ya oynar ya da öderdi ve çitlerine doğru at sürerdi! Onun içinde kötü kan yoktu, ama Henry'nin içinde iyiden çok kötü var! Elini kaldırdı ve güçsüz bir hareketle tekrar indirdi. "Bunu yıllar önce, onu o ilk lanet olası kazadan kurtardığımda anlamıştım - Ama Jermyn o zaman hayattaydı. Jermyn'in öldürüleceği ya da benim çaresiz bir enkaz haline geleceğim hiç aklıma gelmemişti - o kadar çaresizdim ki, ne torunumu varisimin evime soktuğu kaba saba serserinin yiğitliğinden koruyabilir, ne de ikisini evimden kovabilirdim!"

"Kendinizi üzmemeyin, efendim! dedi John. 'İzniniz olsa da olmasa da Nell'le ilgileneceğim; torununuz ve onun domuz pastırmasıyla beslenen ahabasına gelince, tek bir söz söylemeniz yeterli, onları sizin için evden atmaktan mutluluk duyarım! Şimdi, eğer istersen!"

Sör Peter başını salladı. Kaşlarının altından John'a baktı, dudaklarını büken bir gülümseme vardı. 'Hayır. Hayır. Olmasa daha iyi. Bir şeyler dönüyor. O haydut Henry'yi parmağında oynatıyor ve Henry korkuyor. Ben yaşarken burada hakkı yok, ama ben öldüğümde burası onun olacak - ve ben yarın ölebilirim.

'Umarım öyle değildir, efendim, ama bu soyluları ne yaptıklarını izleyebileceğimiz bir yerde tutmanın daha iyi olacağını düşünme konusunda sizinle aynı fikirdeyim. Nell için korkmuyorum. En azından o zayıf biri değil ve Rose ile Joseph gibi çok sadık koruyucuları var.

"Ben yaşadığım sürece o güvende," dedi Sir Peter. Elleri sandalyesinin kolunda hareket etti. "Elimden geleni yaptım!" dedi aniden, sanki bir meydan okumaya cevap verir gibi.

"Onu bir süreliğine teyzesinin yanına gönderdim! Lanet, yavan bir kadın - gurur ve sonuçtan başka bir şey değil, ama tüm *ton* partilerine gidiyor! Bir ayı kadar somurtkandı - ama hizmetleri için iyi bir ücreti cebe indirmeyecek kadar da katı boyunlu değildi! Bana kızımın bir hoyden olduğunu söyleyecek kadar küstahtı! Ha! Nell, leydimin zevkine göre fazla güçlü bir zihne sahip! O zaman onu kandırabilirdim, ama *kabul etmedi*! Hayır! Hayır! Ve kasabadaki hiçbir *kız onun* hoşuna gitmedi! Geriye bir çapkın ve hödük kaldı - bir Kaptan Sharp, eğer gördüysem! - onunla evlenmekten memnun olacağını söylemesi için! Tanrım, bir dakikalığına gücümü geri kazanabilseydim!

John araya girdi, gözleri Sör Peter'ın yüzündeydi, ama derin sesi çok sakindi. 'Gerçekten de size bir çapkın ve serseriymişim gibi mi görünüyorum, efendim? Ama yemin ederim ki ben bir Yüzbaşı Sharp değilim!

Yaşlı ve öfkeli gözler ona dik dik baktı. 'Sen değil, aptal! Coate!'

'Ne, evlilik mi teklif ediyor? Adamın içinde tahmin ettiğimden daha iyi şeyler olmalı. Ama neden kendinizi kızdırıyorsunuz, efendim? Kuşkusuz bu bir terbiyesizlik, ama görgüsüz insanların böyle tecavüzkâr tavırları olduğunu bilirsiniz! Keşke beni Coate ile baş başa bıraksanız ve Nell ile evlenmeme izin verdiğinizizi söyleseniz!

Sir Peter'ın gözlerinde bir gülümseme parıltısı vardı. "İznim senin için çok mu önemli?" dedi.

"Hayır," diye yanıtladı John açık yüreklilikle. 'Ama onunla olabilir! Ona sizin rızanızla yaklaşmayı tercih ederim, ama sizi aldatmayacağım, efendim! - Rızanız olsun ya da olmasın torununuzla evlenmek istiyorum!

Gülümsemesi giderek artıyordu. "Joe bana senin benim kalbime göre bir adam olduğunu söyledi ve hayatında bir kez olsun haklı çıktı! Sana iyilikler dilerim: deli olabilirsin, ama lanet bir maceracı değilsin! Elleri sandalyenin kolunda gevşedi, başı tekrar göğsüne gömüldü, ama John ayağa kalkıp sertçe: "Gitme! Sana söylemem gereken başka bir şey var!

"Gitmiyorum, efendim. John, baş tekrar düşene kadar bekledi ve sonra sessizce giyinme odasına açılan kapıya doğru yürüdü.

Winkfield masanın yanındaki yüksek arkalıklı sandalyede uyukluyordu ama yüzünde endişeli bir soruyla hemen ayağa kalktı.

John, 'Sanırım efendiniz bu içtenlikle daha iyi olacak,' dedi. 'Yorgun ama aklına takılan bir şeyi bana söyleyene kadar yanından ayrılmama izin vermeyecek. Sanırım onu kendi haline bırakmak en iyisi olacak. Bana içkiyi ver! İçmesini sağlayacağım.

Uşak başıyla onayladı ve bir şarap bardağına ölçmek için döndü. "Eğer onun zihnini rahatlatırsanız, efendim -!

En azından bunu yapmaya çalışabilirim. Bana şunu söyleyin! Şu alt kattaki darağaçlı adam Bayan Nell'in dikkatini çekmeye çalışıyor mu?

"Bir kez, efendim - ama o sırada ben de oradaydım. O zamandan beri, hayır. Henüz değil.'

John başıyla onayladı ve bardağı ondan aldı. "Eğer sorun çıkarırsa bana haber ver!" dedi ve yatak odasına geri döndü.

Sir Peter'in gözleri kapalıydı, ama John odanın öbür ucuna geldiğinde gözlerini açtı ve sinirli bir şekilde şöyle dedi "Uyumuyordum! Bu da ne böyle?

"Saygılarımla, efendim.

"Malı istemiyorum!

'Pekala, efendim. O zaman ben gidiyorum.'

"Lanet olası, yönetici adam!" diye tersledi Sir Peter. "Otur!

John bardağı el yordamıyla onun eline tutuşturdu ve ağzına götürdü. Sir Peter biraz içti ve birkaç dakika sessiz kaldı. Sonra daha güçlü bir sesle şöyle dedi: 'Sana yap! Kaşıkla beslenecek kadar güçsüz değilim! John ona itaat etti, son zamanlarda Nell tarafından işgal edilen sandalyeyi çekti, ama hiçbir şey söylemedi. Sör Peter yavaşça içti. Boş bardak yavaşça alındığında hiç itiraz etmedi; düşünceli görünüyordu, gözleri dümdüz önüne bakıyordu. Bir süre sonra gözlerini John'a çevirdi ve şöyle dedi: "Beni kandırabileceklerini sanıyorlar, ama kandıramazlar. ! - Bana sanki bir çocukmuşum ya da embesilmişim gibi davranıyorlar! Hiçbirinden gerçeği - otuz yıldır bana hizmet etmesine rağmen Winkfielddan bile! Bacup da bir o kadar kötü! Evimde neler olup bittiğini bilseydim beni tüneğe göndereceğini düşünüyor, hiç şüphem yok! Şişe kafalı yaşlı kadın! Hepsi gitti, tanıdığım ve güvenilebileceğim adamlar. Birkin sonuncusuydu.

ve iki yıl önce rüzgârını kaybetti. Kendi neslinden daha uzun yaşamak kötü bir şey evlat.

"Aklınızdan geçenleri bana söyleyecek misiniz, efendim? Eğer size söylenmesini istediğiniz her neyse cevabını biliyorsam, size vereceğim.

'İnanıyorum ki öyle olacak: yüzünüzde hiç de naz yok. Siz de bir beyefendisiniz. Aylardır bir tane bile görmedim - yaşlı Thorne dışında, o da bir papaz ve *benim gibi* bir adam değil. Ama kandırıldığımı anladığıma inanabilirsin, o yüzden kandırmaya çalışma! Torunumu ve o Yunanlı adamı Kellands'a getiren nedir?'

John araştıran gözlerle doğrudan karşılaştı. "Size cevap veremem efendim, çünkü bilmiyorum.

"Henry buraya ne beni sevdiği için geldi, ne de Coate köylülük yapmak için!" "Sanırım bu pek olası değil.

"İyi bir şey yapmıyorlar. Borç değil. Hayır, o değil. Hepsi bu olsaydı bana söylerdi. Hakkında tutuklama emri olsaydı, ilk aranacağı yer burası olurdu. Bu ikili evimi pis bir üçkağıtçılığı örtbas etmek için kalkan olarak mı kullanıyor?

'Nazikçe, efendim! Bu varsayımdan başka bir şey değil. Gerçek, korktuğunuzdan daha az ciddi olabilir. Her ne olsun, kendinizi bu şekilde üzmenizden sadece zarar gelebilir.

"Çiftin buraya dürüst bir amaç için geldiğini düşündüğünüzü mü söylüyorsunuz?" diye sordu Sir Peter.

'Hayır, değilim. Bence ortada şeytani bir duman var ve gerçek bu! John açıkça söyledi. 'Niyetim bunun ne olduğunu keşfetmek. Bu yüzden o lanet gişede kalıyorum! Dezavantajları var ama o kadar da kötü bir pusu değil, biliyorsun.

Sir Peter ona dikkatle baktı. "Kapı bekçisi bu işe karıştı mı?

'Bunu yine bilmiyorum, ama öyle olabileceğinden şüpheleniyorum. En azından nerede olduğunu öğrenebileceğime dair bazı umutlarım var ve eğer onu bulabilirsem gerisini de öğreneceğime güvenin! Biraz daha bilgi edinene kadar, bana öyle geliyor ki bu adamları kapı dışarı etmek amacımıza hizmet etmeyebilir. Eğer bir idam meselesi olduğu ortaya çıkarsa, bunun açığa çıkmasını değil, örtbas edilmesini istersiniz.

"Adımın temiz kalmasını istiyorum! Sir Peter dedi ki.

"Size söz veriyorum, bunu yapmak için elimden geleni yapacağım, efendim," dedi John kararlılıkla.

"Bunu gücünüzün ötesinde bulabilirsiniz.

"Eğer bunu yaparsam, size ya da Nell'e hiçbir iftira atılmamasını sağlamak benim gücümün ötesinde olmayacaktır.

"Benim düşündüğüm Nell. Eğer bir skandalın içine düşersek -' Elini bir sıkıp bir çözerek sözünü kesti.

"Yüce Tanrım, efendim, bunun en ufak bir fark yaratacağını düşünemezsiniz!" diye haykırdı John. "*Ağlayabileceğimi* mi hayal ediyorsunuz?

"Hayır, öyle yapardı!" diye karşılık verdi Sir Peter.

"Öyle mi?" dedi John, gözlerinde bir ışıkla. "Bunu göreceğiz!

Sir Peter ona tuhaf tuhaf baktı ama sustu. Bir dakika sonra John ayağa kalktı. "Sanırım artık sizi yalnız bırakmalıyım, efendim. Bana güvenmeniz için hiçbir neden yok: Sahtekârların en sahtekârı olabilirim! Ama umarım bu gizemi çözmeyi bana bırakmaktan memnun olursunuz!

Bu, Sör Peter'ın hafifçe gülümsemesine neden oldu. 'Garip bir sahtekâr! Size güvenmeseydim bunları anlatmazdım. Elini uzattı. 'Seni görmek bana iyi geldi. Kızıma iyi bakacaksın.

"Bundan emin olabilirsiniz, efendim," dedi John, zayıf eli sıcak bir şekilde sıkarak.

"Jermyn sizi severdi," dedi Sir Peter aniden. 'Bana biraz onu hatırlattınız. O da iri yarı bir adamdı. Buraya geldiğiniz için size minnettarım. Sizi tekrar göreğim. Adamımı bana gönder, olur mu?'

John giyinme odasında Nell'i uşakla alçak sesle konuşurken buldu. Kadın başını kaldırıp gülümsedi ama fısıldadı: "Onunla çok uzun zamandır birliktesin!

"Ona zarar verdiğini sanmıyorum. Umarım etmemiştir. Winkfield, seni ona göndermemi istedi: Kendimi evden dışarı atacağım. İyi geceler!"

"İyi geceler efendim ve teşekkür ederim!

Yatak odasının kapısı uşağın arkasından kapandığında, Nell elbisesinin yarısı yere düşerek John'a doğru ilerledi. John kapıyı açtı.

Kollarını ona doğru uzattı ve o da sanki orada olmayı doğal buluyormuş gibi kollarının arasına girdi. "Ah, çok kızmıştım, çok kızmıştım!" diye mırıldandı.

Elini kızın başına koyarak kalın saç tellerini düzeltti. "Öyle olduğunu biliyorum! Bana öyle bir baktın ki! Kendimi bir horozla nişanlı sanmıştım!

"Oh, hayır!" diye itiraz etti. 'Bunu söylemen ne kadar da yüzünüzce! İrkildim - bir anda, çağrılmamış olsaydınız gelmeyeceğinizi anladım. Winkfield bana nasıl olduğunu anlattı. Büyükbaba ne kadar da sinsi! Bana tek kelime etmedi. Hayatımda hiç bu kadar utanmamıştım, çünkü bizi o kadar yakından izliyordu ki. Oh, ve sen çok iyiydin! Onunla tam olması gerektiği gibi konuştun. Senden hoşlandığını biliyorum! Başını kaldırıp onun yüzüne baktı. "Ben gittiğimde sana ne söyledi?

"Size hitap etmem için bana izin verdi, kalbim, bu yüzden şimdi size en resmi şekilde soracağım, evlilik teklifimi kabul etme onurunu bana bahşeder misiniz, hanımefendi?

'Ne kadar saçmalıyorsun! Ne diyebilirim ki? Bu konularda hiç tecrübem olmadığını bilmelisiniz ve en ufak bir uygunsuzlukla cevap vermek istemem!

"Evet, efendim, yapacağım!" demelisiniz.

'Eminim biraz şaşkınlık göstermeli, şaşırmış gibi bir hava takınmalı, belki de sizinle bir süre dalga geçmeliyim!

'Tanrı'ya şükür sizin böyle hanım hanımcık yok! Ve size hatırlatmalıyım ki hanımefendi, günün erken saatlerinde birbirimizle tanışmıştık!

Onun çenesini sıktı. "*Bunu* bana hatırlattığın için ne kadar da yakışsız birisin! Oldukça şok ediciydi!

'Aynen öyle! Seni çirkin bir flört olarak görmemi , benimle evleneceğine söz vermelisin!

"John, yüzünü bu kadar ciddi tutarken gözlerinle gülmeyi nasıl beceriyorsun?

"Bilmiyorum ve bana cevap vermediniz!

'Ah, yapacağımı biliyorsun! Ama henüz değil! Büyükbabamın bana ihtiyacı varken olmaz!

Bunu benden istememelisin, sevgilim! Onu terk edemem!'

'Hayır, görüyorum ki . Benden korkmayın! Seni kızdırmak istememiştim. Beni bir kez daha öp, sonra gitmeliyim!'

Kadın ona yan girişe kadar eşlik edecekti ama adam buna izin vermedi. Merdivenlerin başında ayrıldılar; adam sessizce evden çıkacak, kadın da kendi odasına çekilip mutluluğuyla baş başa kalacaktı.

Yatak odasına girerken gizlice efendisine bakan Winkfield, Kaptan'ın ziyaretinin ona bir zarar vermediğinden emindi. Onu çok yorgun bulmayı ummuştı ama uyanık olduğunu, sabit bir şekilde ateşe baktığını ve parmaklarını sandalyesinin koluna hafifçe vurduğunu gördü. Uşak yatağın üzerindeki yorganı kaldırmaya, efendisinin geceliğini ve şapkasını sermeye başladı. Sir Peter'ın birdenbire, "Daha değil!" demesiyle irkildi. Bana bir kalem, mürekkep ve biraz da kâğıt getir!

"Efendim? Winkfield gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

'Sağırmış gibi davranma! Bir mektup yazmalıyım.'

Winkfield oldukça dehşete düşmüş bir halde şöyle dedi: 'Çok geç oldu efendim. Şimdi, yapmayacak mısınız -'

'Geç olduğunu biliyorum. Mektubun postaya yetişmesi için bir an önce yazılması gerekiyor. Sheffield'den Londra'ya ne zaman gidiyor?'

"Sanırım sabah altıda, efendim, ama -"

"Joseph onu yakalamak için ata binmeli.

Söyle ona!'

Uşak neredeyse ellerini ovuşturacaktı. "*Yalvarırım* efendim, bu saatte benden size kalem ve mürekkep getirmemi istemeyin! Doktor özellikle oturmamanızı istedi ve saat onu geçti!

'Lanet olsun doktora! Ve sen de! Dediğimi yap!'

'Efendim -'

Sir Peter elini kaldırdı ve uşağın kolunu kavrayarak güçsüzce salladı. 'Winkfield, eski dostum, hiç zamanım yok - hiç zamanım yok! Bu gece huzur içinde uyumamı mı istiyorsun?

"Tanrı biliyor ya, efendim!

'O zaman beni engelleme! Ne yapacağımı biliyorum. Ben de iyiyim - çok iyiyim!'

Uşak umutsuz bir iç geçirdi ve avludaki dolabın yanına gidip onu açtı. "Kendinizi öldüreceksiniz, efendim," dedi acı acı.

Büyük ihtimalle. Bunun umurumda olduğunu mu sanıyorsun? Sadece bir düğümü sıkıca bağlamama izin verin ve bu sefil varoluş ne kadar çabuk sona ererse o kadar memnun olacağım! Sonunu göreceğim: Ben her zaman istediğimi yaparım, değil mi?

"Evet, efendim - ne yazık ki!

Sör Peter kuru bir kahkaha attı. Sandalyesinin kollarına bir tepsi konana ve standish üzerine yerleştirilene kadar bekledi. Sonra aniden şöyle dedi: "Bu dün gece gelen ziyaretçiden çok farklı bir ziyaretçiydi.

"Evet, kesinlikle, efendim!

'Kesici düzenek! hiçbir şey queer veya yalpalama benzeri hakkında O! biliyordu büyükbabası.'

"Öyle mi efendim? Kapıyı onun tutması garip bir şey gibi görünüyor, ama o çok centilmen, tabii ki'.

Sör Peter kalemi standish'e daldırdı. 'Küstah köpek! Bayan Nell'e kur yapıyor!'

"Anladığım kadarıyla öyle, efendim.

Sir Peter ona doğru bir bakış fırlattı. "İşe değil mi?

"Sanırım öyle, efendim. Söylemem gerekirse, Bayan Nell'i hiç bu kadar neşeli görmemiştim. Kaptan'a bakışı beni çok şaşırttı. Rose, onun Tanrı tarafından gönderildiğini söyleyecektir.

Belki de. Her tam zamanında geldi. Avukatımın adı ne? Raythorne değil - yıllar önce öldü. Onun yerine geçen adam kim?"

Winkfield merakla, "Bay Marshside, efendim," dedi.

Marshside! bu! Şu lanet kağıdı benim için sabit tut!"

Yavaşça ve biraz da zorlanarak yazmaya başladı. "Posta Londra'ya ne zaman ulaşır?"

"Bana yolculuğu on altı buçuk saatte tamamladıkları söylendi, efendim. Akşam on gibi Genel Postane'ye ulaşması gerekiyor ama bu pek mümkün görünmüyor.

"İyi ki onunla seyahat etmiyorum!"

"Hayır efendim, bu kadar hızlı koşmak çok rahatsız edici .

Sir Peter homurdandı ve kalemını tekrar mürekkebe batırdı. Tek sayfanın altına imzasını attığı zaman epeyce yorulmuştu ve elleri titriyordu. Winkfield kalemi onun parmaklarının arasından aldı. 'İşte efendim, başka bir şey yapmanıza gerek yok. Ben mühürler ve sizin için yönetirim.

"Marshside - Lincoln's Inn Fields'da bir yer," diye mırıldandı Sir Peter.

"Evet, efendim, biliyorum.

"Postayı yakalamalı!"

"Yakalayacağıma söz veriyorum, efendim.

Sir Peter tatmin olmuş görünüyordu ve başka bir şey söylemedi. Winkfield'in ona istediğini yapmasına izin verdi. Ancak başını yastığa koyduğunda biraz canlandı ve gözlerini açtı. Şaşırtıcı derecede parlak, hatta oldukça muziptiler. "Atlarımı hâlâ bir arada tutabiliyorum!" dedi. "Sana göstereceğim!"

On

Kaptan Staple evden çıktığında ahırlarda kimsenin kıpırdamadığını gördü ve çok geçmeden gişelere doğru koşar adımlarla yola koyuldu. Işık loştı, bulutlar ayın görünmesini engelliyordu ve hafif serin bir rüzgâr ağaçlardan birkaç yaprağın uçuşmasına neden oluyordu. Yolda kimseyle karşılaşmadı ve birkaç dakika içinde kapıda asılı duran fırtına fenerinin sarı ışıltısını gördü. Kapıya ulaştığında atından indi ve kapıyı açmadan önce çok fazla yanan lambayı düzeltti. Bunu tatmin edici bir şekilde yaptıktan sonra döndü ve Beau'nun geçebilmesi için kapıyı biraz geri çekmeye gitti. Elini kapının üzerine koyduğunda, sert rüzgâr ona doğru yanık tütün kokusunu üfledi. Belli belirsiz de olsa burun delikleri bu kokuyu yakaladı ve kapının kilidini açmaya çalışıyormuş gibi yapıp başını eğerken, gözleri yolu çevreleyen, kaba bir ot yığınının ve bir hendeğin ötesindeki büyümüş çitlerin oluşturduğu gölgeleri aradı. Neredeyse anında, durduğu yerden altı metre ötedeki uzun otların arasında fark edilebilen en zayıf kırmızı parıltıdan yukarı doğru süzülen küçük duman ipliğini gördü. Birisi son birkaç dakika içinde bir pipo çalmıştı ve duman hâlâ tütüyordu.

Kaptan, kapıyı yan direğe bağlayan zimbaya bir fiske vurdu ve birkaç adım geri çekilerek bir eliyle kapıyı çekti, diğer eliyle de Beau'nun dizginini tutarak, bu akıllı hayvanın başı yerine sağrısını açıklığa uzatması için belli belirsiz bir manevra yaptı. Ahırının kapının ardında olduğunu çok iyi bilen Beau homurdanarak başını kaldırdı, sanki şaka yapıyormuş gibi (ki gerçekten de öyleydi) Kaptan onu biraz geri çekti ve yatıştırıcı bir sesle şöyle dedi "Sakin ol, seni yaşlı budala! Neyin var senin? Gel bakalım! Bir kapı gördüğünde anlarsın!

Beau bir kapıyı gördüğünde kesinlikle tanıyordu ve efendisi izin verseydi en ufak bir tereddüt göstermeden dar açıklıktan geçebilirdi. Ama dizginindeki el, sesin tam tersine hareket ediyor ve onu geri çekilmeye zorluyordu. Sinirlenmiş bir halde başını başka yöne çevirmeye çalıştı ve bir engele yaklaşmak istemeyen bir at görüntüsü sergiledi. Bu arada Yüzbaşı hâlâ onunla nazıkçe konuşuyor, hızla çitleri tarıyordu. Çitin düzensiz hatlarından fazlasını görmek zordu ama bulutlardaki bir yarık birkaç saniyeliğine ayı ortaya çıkardı ve sahnenin soluk aydınlığında gölgelerde bir hareket algılayabildiğini düşündü, sanki hendekte çömelmiş bir adam pozisyonunu hafifçe değiştirmişti.

Beau, dizginindeki son derece rahatsız edici elin baskısını gevşettiğini fark etti ve hemen öne çıktı.

"böyle!" dedi Kaptan cesaretle ve onu açıklıktan geçirdi. Kapıyı tekrar bağladı ve gişeleri geçip yolun aşağısına, elli metre ötede, Beau'nun ahırının bulunduğu büyük çayıra açılan beyaz bir çiftlik kapısına doğru yürüdü. Kapıyı açarak Beau'yu çayıra doğru çevirdi ve kapıyı arkasından bir alkışla kapattı. Sonra çitin gölgesinde kalarak ve yumuşak zeminde gürültüsüzce yürüyerek çimenlik boyunca gişeye doğru yürüdü. Orada, evin yola bakan köşesinde bir pozisyon aldı ve beklemeye başladı.

Beklemesi uzun sürmedi. Bir iki dakika içinde küçük kapı gıcırdadı ve telaşsız bir ayak sesi duyuldu. Ağır bulutlar yine ayı gizlemişti ama ayak sesleri John'a yaklaştığında geçen kişinin orta boylu, tıknaz bir adam olduğunu görece kadar ışık vardı.

"Beni mi bekliyorsun?"

Bu hoş sözler tıknaz adamın durmasına ve taşıdığı kalın sopayı kavrayarak dönmesine neden oldu. Onu kaldırmaya vakit bulamadan (eğer niyeti buysa), kendisini kaçmanın imkânsız olduğu sevgisiz bir kucağın içinde buldu. Bunun farkındaymış gibi görünüyordu, çünkü hiç kıpırdamadan durdu ve sadece hafif bir ses tonuyla şöyle dedi

"Tanrı seni korusun, koca adam, içimdeki pufu sıkmak zorunda değilsin!

"Sensin, değil mi?" dedi John, elindeki sopayı çıkarıp bir kenara atarak. 'Öyle olabileceğini düşünmüştüm! Size şunu söyleyeyim, Bay Stogumber, pusuya yatmışken pipo içmek akıllıca değildir!

"Demek beni böyle becerdiniz!" dedi Bay Stogumber, bu noktanın açıklanmasından memnun olmuş görünüyordu. "Çok temkinli bir koy, değil mi?

"Hayır, ama gözetlenmek umurumda değil!" dedi John.

"Casusluk! Ne, *ben* mi?" dedi Stogumber şaşkın bir ses tonuyla. 'Bana öyle geliyor ki, beni bekleyen sizsiniz, Bay Staple! Kötü bir niyetim yoktu! Kimseye spazm geçirtecek kadar aniden üzerinize atlamadım! Tek yaptığım bacaklarımı esnetmek için dışarı çıkmaktı. Sizi bu hale getiren nedir?'

"Hendekte bacaklarınızı mı açıyordunuz?" diye sordu Kaptan alaycı bir tavırla.

"Seni kandırmaya çalışmayacağım, koca adam," diye cevap verdi Stogumber. 'Değildim. Ama burası çok ıssız bir yol ve ben de sakın bir adam olduğum için başımı belaya sokmak istemedim. Senin dizginsiz bir at olmadığını nereden bilebilirdim ki?

'Atımla konuştuğumu duyduğunda kim olduğumu yeterince iyi biliyordun! O zaman neden kendini göstermedin?

"Ne yani, korkak yürekli olduğum için bana mı gülüyorsun, ki korkak yürekli olduğumu inkar edemem - hem de çok!

"Çok sert geliyor!" dedi John. 'Beni ne tür daire sanıyorsun ki, böyle bir somon tarafından alevlendirileyim?

"Madem sordunuz, Bay Staple, sizi nasıl bir daire olarak kabul ettiğimi bilmiyorum, hiçbir şekilde!

'O zaman beni heyecanlandırmaya çalışmayı bırak ve beni gözetlemekle ne demek istediğini söyle!

'Tahtadaki her hamleye dikkat ediyorsun, değil mi? Bana öyle geliyor ki, senin kadar bilgili bir koy, turna balığına bakmamalıydı,' dedi Stogumber. 'Dahası, senin turna bekçisi olabileceğine inanamadım, hele o güzel adımlı memeyi gözlerimle gördüğümde.

Seninki! Huysuz bir koyun olsaydım, onu iğfal ettiğinden kuşkulanırdım, ama değilim. Onunla dürüst bir Çekilde buluğtuğunuzu söyleyebilirim, ama bir parça kan ve kemikten ne istediğınızı - siz ne olduğunuzu - bilmiyorum! Her neyse, bu beni ilgilendirmez -'

"Hem de hiç! John araya girdi. 'Dün de söyledim, ben bir bekçi değıl, askerim!

Demek öyle! Ve çok yakışıklı bir askeriniz var! Aslında, onu yanlış tanımışım: Onu birinci sınıf biri sanmıştım!

"Bay Stogumber," dedi John, kalın sesinde acımasız bir ton vardı, "sizin de çok iyi bildiğiniz gibi atım bir süvari değıl; ve ben sadece Brean'ı memnun etmek için mızrağı bakıyorum! Şimdi belki bana söylersiniz -'

"Kuzenin," diye başını salladı Stogumber.

"Şimdi belki bana söylersiniz," diye devam etti John, "hareketlerimle neden bu kadar ilgilendiğınızı?

"İşte yine başladın!" diye yakındı Stogumber. 'Ben çoğı şeyle ilgilenen bir koyluyum - seninle değıl!

Gerçekten öyle misiniz? Ben, Bay Stogumber, *sizinle* ilgilenen bir koyluyum son derece özel!

"Beni sıkıştırıyorsun!" dedi Stogumber.

"Hayır," dedi John. 'Ben de seni pohpohlamıyorum!

'Öyle olmasanız bile, bu kadar blöf yapmanıza ya da kolumu parmaklarımı hissetmeyeceğim şekilde kavramanıza gerek yok! Siz koca adamların en kötü yanı da bu: Gücünüzün farkında değılsiniz.

'Ben benimkini son gramına kadar biliyorum ve çok yakında siz de bileceksiniz! Seninle ilgileniyorum çünkü bana öyle geliyor ki gizlemek istediğin bir iş seni bu uzak bölgelere getirdi. Satın almakla görevlendirildiğiniz bu mülk hakkında bana daha fazla saçma sapan şeyler anlatmayın, çünkü benim bir daire olmadığım konusunda anlaşmıştık, değıl mi? Dün kim olduğumu ve buraya nasıl geldiğimi keşfetmeye çalıştın; ve bu gece seni gişeyi izlerken buluyorum. Nereye gittiğimi ya da ne yapıyor olabileceğimi bilmek sizin için neden bu kadar önemli Bay Stogumber? Ne tür bir gizli oyun oynuyorsunuz?'

Bir duraklama oldu. John sorusunun Stogumber'ı şaşırttığı izlenimine kapılmıştı ama karanlıkta yüzünü okumak imkânsızdı. Bir süre sonra şöyle dedi: "Ağzına bir yumruk yemiş olmalısın, koca adam, yine de bundan hiç şüphelenmediğimi söylemek zorundayım! Belki de çok şaşırmışsındır! Wansbeck geçidinden söz edildiğini hiç duydun mu?

'Hayır ve bunu duymak istemiyorum! Eğer beni sinirlerimi bozmaya kışkırtırsan, Stogumber -'

"Bunu yapmaya kalkma!" diye yalvardı Stogumber. 'Senin boyunda bir adamla boy ölçüşemem ben! Ayrıca, beni öğütmenin sana bir yararı olmaz. Elbette bana da pek yararı olmaz, ama uzun vadede üşütecek olan sensin! Wansbeck geçidini hiç duymadıysanız, insanları yanıltmak için bir tabelanın değiştirildiğini de hiç duymamışsınızdır.

Ben yapmadım. Ve eğer bu gece kazara burada olduğuna inanmam için beni kandırmaya çalışıyorsan, nefesini boşa harcama! Bu kapı ile köy arasında hiçbir tabela yok! Bir daha dene!'

"Bunu da hiç duymadım!" dedi Stogumber. "Bu çok tuhaf!

Oldukça şaşırmış olan John sordu: "Neden?

"Çünkü ben öyle sandım," diye cevap verdi Stogumber gizemli bir şekilde. 'Ya ben yanıldım -ki bu pek olası değil- ya da sen utangaç birinin omzuna dokunabilecek kadar kurnaz bir koysun! Ki bu da pek olası değil, boyunuza bakılırsa ve iri yarılar genelde doğadaki en sinsî şeyler değildir! Yanılmadığım tek bir şey var, o da bir at arabası ya da belki de bir at arabası, yoldan aşağı doğru geliyor. Beni bırakmak zorundasınız, Bay Staple. Ve eğer kapıyı açacaksanız, yerinizde olsaydım o flaşlı şapkayı çıkarırdım!

Gerçekten de Sheffield yönünden yaklaşan bir araç vardı. Yüzbaşı Stogumber'ı serbest bıraktı ve tavsiyesini kabul ederek şapkasını çıkardı. Ama biraz sert bir sesle, "Bana göre çok fazla hırsız ağzı kullanıyorsun!" dedi.

"Ah!" dedi Stogumber, sopasını almak için eğilerek. 'Ve benim için çok fazla şey anlıyorsun, koca adam!

John buna isteksiz bir kahkaha attı; Stogumber'ın yoluna devam etmesine izin verdi ve kendisi de kapıyı açmaya gitti.

Bir araba olduğu anlaşılan araç, Çiftçi Huggate ve karısını taşıyordu. Bu değerli çift, kapı bekçisini pahalı kumaştan ve modaya uygun kesimli bir binici ceketi giymiş ve boynunda karmaşık kıvrımlar halinde düzenlenmiş şık bir kravatla bulmanın tuhaf olduğunu düşündüyse de, şaşkınlıklarını takdire şayan bir şekilde gizlediler. Çiftçinin Sheffield'dan çıkan ilk gişeden satın aldığı biletini teslim etmesi yetmişti, ama yine de kaburgasıyla (yanındaki şişman bayana böyle hitap ediyordu) evliliklerinin yıldönümünü kutlamak için gezintiye çıktıklarını kibarca açıklamak için oyalandı. John uygun bir şekilde cevap verdi ve Bayan Huggate, John'un kendi düğün gününü kutlamasının uzun sürmeyeceğini umduğunu söylemeye cesaret etti. John, çiftçinin ona bu kadar rahat konuşmamasını, neşeli bir iyi geceler dilemesini ve arabasına binerek yola devam etmesini söylemesiyle bu sözlere cevap verme zorunluluğundan kurtuldu.

Atının ahırın dışında sabırla kendisini beklediği yere doğru yürüyen Yüzbaşı, evlilik umutlarının sırrının köy sakinlerinin çoğu ve kesinlikle Malikâne'de çalışan tüm hizmetliler tarafından paylaşıldığı sonucuna varmak zorunda kaldı.

Az sonra gişeye girdiğinde Lydd'i mutfaktaki sönmekte olan ateşin yanında hafifçe horlarken buldu. Onu sarsarak uyandırdı ve şöyle dedi: 'Sen iyi bir bekçisin! Acaba kaç kişi bu kapıyı kendisi için açtı ve bizi geçiş ücretleri konusunda kandırdı?

"Tanrı sizi korusun, efendim, en ufak bir şeyde ayağa kalkarım! Lydd ona güvence verdi. 'En ufak ne diyorsunuz? Tam teçhizatlı bir askeri bando alayı mı?

Söyle bana, Joseph! Malikânedeki o çifti onların haberi olmadan izleyebilir misin? Genç Stornaway ve Coate?'

Lydd çenesini okşayarak ona baktı. 'Yapabilirim - ve yapamam, patron. Her şey değişir. Bayan Nell' birlikte bir yerlere gitmem gerekebilir. Ve eğer bana soracak olursanız, izlenmesi gereken üç kişi olduğunu söyleyebilirim. Holt - Bay Henry'nin adamı - bir clunch'tan daha iyi değil - ve suratlı! - Ama Roger Gunn, kendisine Coate'un seyisi diyor,

ya da ben hiç görmedim! O iki serseri her ne yapıyorsa, çenesine kadar işin içinde!

" geleni yap! John dedi ki. 'Gözünüz Bay Henry'nin üzerinde olsun ve dumanlı olduğunu düşündüğünüz bir şey yaparsa bana haber vermeyi ihmal etmeyin! Özellikle de nereye gittiğine dikkat edin ve bana söyleyin!

Ama sonuçta Henry Stornaway'in nereye gittiğini gören Joseph değil, Kaptan'ın kendisiydi ve bu da tesadüfen olmuştu. Aklında atını çalıştırmaktan başka bir düşünce yoktu ve bunu sadece herhangi bir aracın kapıdan geçmek istemeyeceği değil, aynı zamanda kapı bekçisinin onun kalitesinde bir ata bindiğini görecektik çok az insanın dışarıda olacağı bir saatte yapmak için ertesi sabah şafaktan kısa bir süre sonra kalktı ve nemli sisin içinden Çiftçi Huggate'in ahırına doğru yürüdü. Ne Crowford'dan geçmek, ne de cumartesi gecesi onu kırlardan aşağıya indiren çok engebeli patikadan köye doğru sapmak istemediğinden, Nell'in bir önceki sabah izlediği yolu takip ederek doğruya doğru yola koyuldu. Çitin üzerinden kolay bir onu spinney'e getirdi ve kısa bir mesafeden sonra çürümüş bir kapıya açılan bir yola gelene kadar bu yoldan ihtiyatlı bir şekilde ilerlemek zorunda kaldı. Bunu Kellands'a giderken gördüğünü hatırladı ve kargı yoluna ulaştığını anladı. Tam olarak istediği bu değildi, ama daha iyisi yoksa en azından Beau'nun dörtmala koşarken bacaklarını uzatabileceği geniş bir çimenlik vardı. Sis bir an için dağılıyordu ve kapı oldukça net görülebiliyordu, bu yüzden Beau'yu kapıya koymakta hiç tereddüt etmedi. Büyük at biraz çekiştirse de, neredeyse adımlarını hızlandıracak gibi görünüyordu ve düzgün bir şekilde eşiğe inerek, Kaptan'a bunca boş saatten sonra başını eğmesine izin verilmesini istediğini hissettirdi. Ama Kaptan'ın, sis elli metreden fazla ileride ne olduğunu görmesini imkânsız kılarken, bilmediği bir yolda dörtmala gitmeye hiç niyeti yoktu ve atını rahat bir şekilde dörtmala koşturdu. Bir gece önce yoldan kuzeye doğru dar bir patikanın uzandığını fark ettiğini hatırladı; bu patikanın kırlara doğru uzanıyor olması muhtemel görünüyordu ve bu yoldan gitmeye karar verdi,

Beau'nun dörtnala koşarak kendini toparlama şansı bulabileceği açık araziye birkaç mil yaklaşma umuduyla.

Yol, gişe ile Kellands Malikânesi arasındaki yolun yarısındaydı ve kısa sürede ulaşıldı. John, Beau'yu bu yola soktu ve bu yolun, her iki tarafı bir hendek ve bir bankla ekili tarlalardan ayrılmış, derin tekerlek izleri olan bir araba yolundan başka bir şey olmadığını gördü. Çukurların arasındaki zemin otlarla kaplıydı ve John'un Beau'yu tekrar dörtnala koşturmasını mümkün kılacak kadar düzdü. İri atın müthiş bir yürüyüşü vardı ve sabırsızlanıyor, adımlarını uzattıkça uzatmaya çalışıyordu. John bu hızın, bilmediği bir yolda pek de güvenli olmadığını farkındaydı; bildiği her şey kötü çukurlar içerebilirdi; soğuk beyaz sisin içinde ilerideki olası tehlikeleri fark edebilmesi için çok hızlıydı; ve pike yoluna doğru ilerleyen yalnız bir yayanın, Beau'nun önünde belirdiğini gördüğünde neredeyse hendeğe atlamaktan fazlasını yapamayacağı kadar hızlıydı. Ancak bunu yapmak için bolca zamanı vardı ve onu otuz metre kadar ötede fark eden John, bir çit olsaydı korunmak oraya dalacağı izlenimine kapıldı. Bakışlarında ürkmüştükten çok paniğe kapılmışlık vardı; sanki sığınacak bir yer arıyormuş gibi etrafına bakındı ve hiçbir şey bulamayınca neredeyse hendeğin kenarına sinecek gibi oldu. John adamın yanına varmadan önce, beklenmedik bir şekilde karşılaşılan bir at ve binicinin görünüşünde kimseyi telaşlandıracak ne olduğunu merak edecek zaman bulamadı. Beau'nun hızını biraz kesmesini sağlamıştı ve bir çiftlik işçisi olduğunu tahmin ettiği bu erken yayayı rahatsız ettiği için özür dilemek niyetiyle başını çevirdi. Sonra adamın bol omuzlu bir palto giydiğini fark etti; beyaz bir yüzün içinden kendisine bakan solgun, kanlı gözleri bir an için gördü ve tek kelime etmeden yoluna devam etti. Başını hemen eğmişti ama Henry Stornaway'i tanımıştı.

Onu sadece bir an için açıkça görebilmişti ama Kaptan yavaş zekâlı değildi ve gözlem gücü çok kuvvetliydi. Bay Stornaway'de iki şey fark etti: Birincisi, yüzünde yeni başlayan bir dehşet ifadesi vardı; ikincisi, elinde yanmayan bir fener taşıyordu. Çünkü bakış

Dehşetin hiçbir açıklaması yoktu: Görülmüş olmanın verdiği dehşetten daha korkunç bir şey onu harekete geçirmişti; fener, onun Malikâne'den karanlıkta yola çıktığını gösteriyor gibiydi. Yine de gece bulutlu olsa bile, John'a göre, yaya bir yolcu için bir feneri gerekli kılacak kadar karanlık değildi.

Stornaway'in hedefi olabilecek herhangi bir ev için gözlerini dört açarak yoluna devam etti. İki küçük kulübe ve bir çiftlik binası kümesinden başka bir şey görmedi; onların ötesinde, arazi daha ağaçlık hale geldi ve yol, sisin arasından belli belirsiz karışık tepelere doğru keskin bir şekilde yükselmeye başladı. Bu tepeler bölgenin tipik özelliklerindendi: kireçtaşından yapılmış kayalıklar ve uçurum kenarlarında açılmış derin geçitlerle karışık vahşi şekiller. Patika bir geçitten yukarı doğru istikrarlı bir şekilde ilerliyordu; patikada başıboş dolaşan bir ya da iki koyun, bir atlının yaklaştığını görünce kaçışmaya başladı; ama insan yerleşimine dair hiçbir iz yoktu. Bozkırın keskin, tatlı kokusu John'un burnuna geldi; yol tekrar düzleşti, hafifçe alçaldı, tekrar yükseldi, böylece zirveye ulaşmış olması gerektiğini biliyordu ve şimdi bozkırın dalgalanmaları boyunca yolun hizmet ettiği kasaba veya köy her neyse ona doğru ilerliyordu.

Bir ya da iki mil sonra tekrar alçalmaya başladı ve tepenin kuzey yamacında toplanmış küçük bir köyün içinden geçti. John orada durdu, çünkü burası uyanıktı ve ev kadınları çoktan kapıların dışında hasır sallıyorlardı ve tek caddede işe giden bir iki adam görülüyordu. Soruşturmalar sonucunda, yolun John'un daha önce hiç duymadığı bir kasabaya gittiği, yedi mil kuzeybatıda olduğu, yol üzerinde büyüklükte tek bir evin bulunduğu ve bu evin de, verilen anlaşılmasız tariften kasabanın sadece birkaç mil uzağında olduğu anlaşıldı. Henry Stornaway'in o kadar uzağa yürüyerek gitmiş olması son derece olanaksız görünüyordu; John devam etmenin yararsız olduğunu düşünerek Beau'yu çevirdi ve geldiği yoldan geri döndü.

Geçidin eteğine ulaştığında sis önemli ölçüde dağılmıştı ve çiftlik ile iki kulübeden başka ev olmadığını görebiliyordu. Çiftlik yaklaşık iki yüz metre uzaktaydı.

John tam bir bahaneyle oraya doğru at sürmenin yararlı bir işe yarayıp yaramayacağını düşünürken, çiftçi kılığına girmiş, iri yarı bir adamın bir dişbudak bitkisine yaslanmış, geniş getiren gözlerle küçük, karışık bir inek sürüsünü incelediğini gördü. Toynak seslerini duyunca başını çevirdi. John arabayı çekti ve bir dakika sonra çiftçi ağır adımlarla kapıya doğru yürümeye başladı. Yaklaştıkça iri, kırmızı ve neşeli bir çehreye sahip olduğu görülüyordu; yaklaştığında derin, hırıltılı bir sesle seslendi: "Günaydın efendim! Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

Hiç de haince bir girişimde bulunacak bir adama benzemiyordu ve John birkaç dakika içinde çiftliğinin Henry Stornaway'in hedefi olmadığına ikna oldu. Konuşkan ve geniş bir mizacı vardı, çok azını gördüğü yabancılarla sohbete girmekten çok memnundu. Squire'ın kiracılarından biriydi ve Sir Peter'in hastalığına üzülen başını salladı ve öldüğünde her şeyin çok farklı olacağını söyledi. Onu bu konuyu açmaya ikna etmek kolay oldu ve çok geçmeden, Bayan Nell'e büyük bir saygı duymasına rağmen, (kendi deyimiyle) pek az tanıdığı ve (anlatılanların yarısı doğruysa) malikâneyle hiç ilgilenmeyen Bay Henry'yi pek hesaba katmadığı ortaya çıktı. Evet, Bay Henry'nin Kellands'ta kaldığı ve yanında Londralı iyi bir arkadaşının olduğu söylenmişti, ama Bay Henry'nin büyükbabasının kiracılarıyla vakit geçirmeye geldiğini göremezdiniz, o değil! Hayır, Londralı arkadaşını hiç görmemişti ve görmeyi de pek istemiyordu, çünkü o hafta başka bir Londralı görmüştü ve tam bir deri kafalıydı! Bölgede bir mülk satın almak istiyordu, ama sorduğu aptalca sorulardan çivilenecek bir adam olduğu kolayca anlaşılıyordu! Nasıl biriydi? Muffin suratlı, biraz bodur ve dalları çok geniş bir adamdı.

Bu keskin tanımlamadan Bay Gabriel Stogumber'ı tanıyan Kaptan, kaşlarını çatarak yoluna devam etti. Stogumber'ın çiftçiye sorgulamadaki amacının ne olabileceğini anlayamadı ve gişeye vardığında hâlâ bu sorun üzerinde kafa yoruyordu.

Planladığından daha uzun bir süre ondan uzak kalmıştı ve Ben'i, onu tekrar gördüğüne sevinmiş bir halde, oldukça tedirgin bir ruh hali içinde buldu.

O gün Malikâne'den kimse onu ziyaret etmedi. Sabahı Nell'i görme umuduyla geçirdi; ama Nell gelmedi ve onu engelleyen bir şey anlaşıldığında Bayan Skeffling eve gitmişti ve John'un kapıdan çıkabileceği kimse yoktu; Ben, Çiftçi Huggate tarafından hayvanların pazara götürülmesine yardımcı olmak üzere bütün gün için görevlendirilmişti. Kapı bekçiliği hiç bu kadar can sıkıcı olmamıştı, çünkü John'un ya Nell'e ya da bölgeyi daha iyi bildiğini düşündüğü Joseph'e sormak istediği bazı sorular vardı. Henry Stornaway'le olan tuhaf karşılaşmasını düşünürken ve sabahın bu kadar zamansız bir saatinde ıssız bir yolda bulunmasını açıklayacak bir çözüm bulmak için beynini zorlarken, hafızasında Nell'in Tideswell'e giderken bahsettiği bir şeyin yankısı parladı. Eğer onun boş sözleri gerçekten de gizemin anahtarını taşıyorsa, bunu anlamaktan hâlâ çok uzaktı ama bunu keşfetmek onun elinde olabilirdi. Sonra Stornaway'in yüzündeki hastalıklı dehşet ifadesini hatırladı ve sorularını Nell yerine Joseph'e yöneltmenin daha akıllıca olabileceğini düşündü. Ama Joseph gelmedi ve Kaptan'ın sabırsızlığına bir de endişe eklendi. Ben, Tideswell'den yorgun argın ve kasabada görüp geçirdiği onca şeyle dolu olarak döndüğünde, John onu, hava karardıktan sonra bir saatliğine kargıya bakmaya bırakılmasında artık korkacak bir şey olmadığına ikna etmeye çalıştı. Ancak, büyük koruyucusunun elinin altında olduğunu bildiği halde, neredeyse alarmlarını unutmuş gibi görünen Ben, yalnız bırakılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu fark eder etmez hafifçe ağlamaya başladı ve son derece ısrarla John'a onu bırakmaması için yalvardı. Babasının ziyaretçisinin artık Brean'i gişede bulamayacağını bilmesi gerektiğini ona söylemenin bir yararı yoktu; John büyük bir telaş içinde, dışarı çıkarsa kendisinin de kaçacağını ve geceyi Beau'yla birlikte Çiftçi Huggate'in büyük ahırında geçireceğini söylemekle yetindi. Onunla tartışmanın yararsız olduğu ortadaydı ve Kaptan kendini tutarak

Bıkkınlıkla, gişeden ayrılmayacağına söz verdi ve sızlanmayı kesmesini emretti. Ne var ki, Ben bu kadar istekli olmasaydı, bunu yapmasının pek de mümkün olmadığını fark etmek zorunda kaldı. Günün alışılmadık heyecanından sonra çocuk o kadar uykuluydu ki, akşam yemeğini bitirmeden uyuyakaldı ve bir daha da uyandırılmadı. Kucağa alınıp kamyon yatağına götürüldüğünde, kıpırdanmaktan ve anlaşılmaz bir şeyler mırıldanmaktan başka bir şey yapmadı: kulağına çalınan bir araba borusundan başka bir şeyin onu uyandırması pek olası görünmüyordu.

Bir saat kadar sonra, John'un Kellands'a gitmediğine sevinmesi için bir nedeni vardı, çünkü daha önce Jeremy Chirk'ün gişeye gelişini müjdeleyen baykuşun iki kez ötüşünü duydu. Arka kapıya doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Chirk'ün alçak ama yeterince nüfuz edici sesi ona ulaştı. "Buraya bir el at, asker!

John dağınık bahçeye çıktı ve küçük kapıya doğru baktı. Chirk'ün ayağa kalkmış, Mollie'nin geçmesi için kapıyı açık tuttuğunu gördü; kısırağın üzerinde de tehlikeli bir şekilde sallanan ve sadece Chirk'ün onu kavrayan eli tarafından eyerde tutuluyormuş gibi görünen iri bir adam oturuyordu. "*Şimdi* ne olacak?" diye sordu ileriye doğru adım atarak.

"Ayağını denk al, Asker! Chirk ona emretti. 'Burada bir at kadar hasta bir koy var. Onu kaldırır mısın? Onu bırakırsam düşer, zaten teneke kutuya bir kere çarptı.

"Yüce Tanrım, Brean mi o? John iri yarı adamı eyerden kaldırarak haykırdı.

"Tanrım seni seviyorum, hayır! Kim olduğunu bilmiyorum. Onu birkaç mil geride, bir sıranın içinden çıkmaya çalışırken buldum - ve iyi toplanmış biri gibi görünüyor! Yoksa karışmazdım. Pişman olacağımı sanmıyorum: başkalarının işine karışmak benim gibi bir adama yakışmaz. Ama bir dövüşçünün arkadan vurulduğunu görmek hoşuma gitmiyor, gerçek bu!

John kısaca, "Kısırağı ahıra koyun!" dedi.

Birkaç dakika sonra Chirk mutfağa girdiğinde, son saldırının kurbanını bir sandalyeye yığılmış, Yüzbaşı'yı da yüzünde biraz asık bir ifadeyle boğazından konyak içmeye zorlarken buldu.

"Daldan , değil mi? Chirk kapıyı kapatarak sordu. "Oh, hayır!

"Öyle olduğunu düşünmemiştim. Hesaplarını yolun gerisinde yaptı ama ben onu kapıya götürmeden bir iki dakika öncesine kadar baygınlık geçirmedi. Biri onu sırtından bıçaklamış.

"Bunu biliyorum. Paltosunu çıkarmama yardım et! John kolunu hareketsiz yatan adamın arkasından çekerek gömleğinin kanla lekelenmiş kolunu gösterdi. "Görünüşe bakılırsa epey kan kaybetmiş ama ciddi bir şey olmadığını söyleyebilirim.

Ceket ve yelek hızla çıkarıldı ve bir kenara atıldı. Yüzbaşı daha sonra gömleği yırttı ve bir omzunda hala yavaşça kanayan uzun bir yarık ortaya çıktı.

"Kesikten başka bir şey değil. Daha kötülerini de gördüm,' dedi John, lavaboya gidip altında duran kovadan teneke bir kâseye biraz su dökerek.

"Ah!" dedi Chirk memnuniyetle. 'İtlafçının hedefini bozduğumdan şüphelenmiştim! Elindeki frenk soğanının ay ışığında parladığını gördüm, ben de havlayan demirlerimden birini kafasına indirdim, çünkü frenk soğanıyla olmaz! Hemen şekillerini gösterdiler! - O ve diğer koy.'

'Kimdi onlar? Yüzlerini gördünüz mü?'

"Bunu yapmak beni çok zorlardı, Asker: gözlerine kadar . Ben de maske takıyordum, ama atkılar bedenime dolamam! John'un yarayı daha kolay yıkayabilmesi için desteklediği ağır bedeni kaydırıldı. "Eğer ayak dolandırıcısıysalar, bu yolda ne yaptıklarını, neyi amaçladıklarını ya da ceplerinde almaya degecek bir şey olmayan böyle bir adama neden saldırdıklarını bilmiyorum. Bir ya da iki araba tekerleği ve belki de gümüş bir tatler uğruna bir koyağa bir frenk soğanı sokmak kötü bir iştir, Soldier ve ben buna katılmıyorum. Hem de kalın kafalı," diye ekledi düşünceli düşünceli. 'Bu şekilde hırpalanacağın kesin! Bu koy kim acaba?

"Ben de merak ediyorum!" diye cevap verdi John, yarayı ustalıkla temizlerken. 'Yine de size adını söyleyebilirim: Stogumber - ve buraya geldiğini söylemeliyim.

onun çölleri tarafından!'

Bay Stogumber sanki kendi adının sesi bilincine nüfuz etmiş gibi kıkırdandı ve gözlerini açtı.

"Kıkırdama! John yüzünü buruştururken, "Kıkırdama!" dedi.

Bay Stogumber onu belli belirsiz süzdü. Donuk bakışları daha sonra Chirk'ün yüzüne kaydı. Sanki görüşünü netleştirmek istercesine birkaç kez gözlerini kırptırdı; sonra yüzüne yeniden renk gelmeye başlayınca dik oturmaya çabaladı. "Teşekkür ederim!" dedi.

John, Chirk'e, "Bir mum al ve gidip odamdan fesleğen tozunu getir," dedi. "Tıraş takımlarımın arasında göreceksin: yaranın üzerine koymak için başka her şey kadar iyi gelecektir.

"Beni arkaya sıkıştırdılar, değil mi?" dedi Stogumber, kendi omzunun üzerinden gözlerini kısmaya çalışarak.

", olur mu?" dedi John. 'Bu bir sıyrıktan başka bir şey değil. Haydutların birbirine düşmesi gibi bir şey, değil mi Bay Stogumber?

Stogumber'ın yüzünde belli belirsiz, solgun bir gülümseme belirdi. Dirseklerini dizlerine dayamış, başını ellerinin arasına almış oturuyordu. "Tam olarak öyle olduğunu söyleyemem. Mahcup oldum: işte ben buyum - gerçekten mahcup! Yine de size minnettarım Bay Staple, ölümüne minnettarım!

"Seni buraya getiren adama minnettarlığını saklasan iyi edersin," diye cevap verdi John, bir sandıktan birkaç bez çıkarıp yırtmaya başlayarak. 'Eğer o olmasaydı, ölmüş olacaktın.

'Ona çok şey borçluyum,' diye kabul etti Stogumber, hissedilir bir çabayla konuşarak. 'Ve bu nadir bir çıkış! Poposundan kurtuldu, değil mi? Onu atının üzerinde lanet bir heykel gibi otururken gördüğümü hatırlıyorum. Ben kedinin krema kabının içinde olduğunu sanıyordum, ama görüyorum ki yanılmışım. Dünya ne hale geliyor bilmiyorum! Bir dizgin itlafına borçlu olmak!'

John, Chirk'ün sözlüğünden ödünç alarak, "Sakalını kes!" dedi.

Bay Stogumber kıkırdadı ve bu kıkırdama bir iniltiye dönüştü. 'Ah, başım! Ne zamandan beri kafama böyle bir darbe aldım bilmiyorum! Ben dikkatsiz değilim, Bay Staple. Beni öldürmek çok zordur ama sarsıldığımı da inkar edemem.

O anda Chirk elinde fesleğen tozuyla mutfağa geri döndü. John'la birlikte yaraya uyguladılar, üzerine bir ped yerleştirdiler ve düğümlemiş bez şeritleriyle bağladılar.

"İşte züppe bu!" dedi Chirk cesaretle. 'Bir iki çırpıda en iyi dal olacaksın, kovan!

"Al ve başımı pompanın altına koy!" diye yalvardı Stogumber. 'Fırıldak gibi dönüyor! Dahası, kediye tekrar vuracağım!

Büyük bir çaba harcadı ve kendini ayağa kaldırdı. Chirk övgüye değer bir çabuklukla sallanan adımlarını lavaboya doğru yönlendirdi ve bu kehanet gerçekleşirken başını lavabonun üzerinde tuttu. Yüzbaşı onun çektiği acıya sadece üstünkörü ve hiç de anlayışlı olmayan bir ilgi göstererek, kasedeki kanlı suyu bahçeye attı ve hastasının ceketini ve yeleğini yerden almak için döndü. Paltoyu almak için eğildiğinde, ceplerinden birinden küçük bir defterin düştüğünü ve açık bir şekilde, yüzü aşağıya bakacak şekilde yerde durduğunu gördü. Lavaboya doğru hızlı bir bakış attı, Bay Stogumber'ın dikkatinin tamamen midesinin isyanıyla meşgul olduğundan emin oldu ve defteri aldı. Sırtını lavaboya dayayarak defteri inceledi. Sayfalarının yarısından fazlası okuma yazma bilmeyen bir el tarafından yazılmıştı ve pek çok giriş bir tür ilkel şifreyle yapılmıştı. Ama ön yaprakta sahibinin adı yazılıydı; altında da şu açıklayıcı sözler: *Olay Defteri*.

Kaptan Staple, kitabı bulduğu gibi yere bırakırken, artık Bay Stogumber'ın gerçek mesleğinin ne olduğunu biliyordu. Ayrıca Bay Stogumber'ın tahmin ettiğinden çok daha tehlikeli bir adam olduğunu ve onu alt etmenin zor olabileceğini de biliyordu. Düşünceli bir tavırla ağırlaşan omuzlarına baktı, Chirk'ün profiline göz gezdirdi ve dudakları seğirerek arkasını döndü. Umutsuz bir sorunla karşı karşıya olan Yüzbaşı Staple, durumun en azından bir yönünü karşı konulmaz bir şekilde eğlenceli buluyordu.

On bir

Bay Stogumber'ın solgun bedenini ateşin yanındaki sandalyeye kadar destekleyen Chirk, onu yola getirmek için gereken şeyin bir yudum daha konyak olduğunu düşündüğünü söyledi.

John şişeyi dolaba geri koyarak, "Yanılıyorsun," diye cevap verdi. 'Eğer onu tekrar dökmezse, büyük olasılıkla ateşi çıkacak. Başına ıslak bir bez koy ve onu rahat bırak! Birazdan ona sert bir kahve yapacağım.

Yatak odasına gitti ve bir dakika içinde yatağındaki yastıklardan biriyle geri geldi. Bu yastık ve alnına şefkatle bağlanmış, sırlıklam bir havluyla Bay Stogumber kısmen rahatlamıştı. Gözlerini açtı ve orantısız bir gülümseme elde etti. "Kahretsin, ne zaman bu kadar ekin hastası olduğumu hatırlasam!" diye mırıldandı. "Çok sarsılmış olmalıyım! *Ben!*

Chirk yüreklendirici bir ses tonuyla, "Sakın kendini kaybetme, kovboy!" dedi. 'Seni üzecek bir şey yok. Şarabına vurdular ve sen de çok kaybettin, gördün mü? Bu benim suçum. Sen Yüzbaşı Hackum'lardan biriyle tek kale oynarken benim karışmamı gerektirecek bir durum yoktu; öteki çitin arkasından fırlayınca ben de senin gibi gafil avlandım.

"Sana borçluyum," dedi Stogumber, gözlerini tekrar kapatarak. 'Bundan önce neredeyse ayak parmaklarımı havaya kaldıracaktım, ama bunun şimdiye kadar adım attığım en yakın koşu olduğundan şüpheliyim. Bunu çok nazik bir davranış olarak kabul ediyorum. Dahası, bunu unutmayacağım.

Ofise açılan kapının yanında duran Yüzbaşı başıyla zorunlu bir işaret yaptı ve Chirk'ün yanına gitmesi üzerine onu odadan dışarı çıkardı ve kapıyı usulca kapattı. 'Onu yalnız bırakırsak uyuyacaktır,' dedi. 'Şimdi Jerry! Ne haberler var?'

Chirk başını salladı. 'Sana söyleyecek bir şeyim yok, Asker. yerlerde Ned'i ne gördüler ne de ondan bir haber aldılar.

Başparmağını omzunun üzerinden salladı. 'Bu işe ne diyorsun? Tuhaf bir şey, değil mi? Neyin peşinde?

"Görünüşe göre düşman ediniyor," diye yanıtladı John. 'Şimdilik onu boş ver! Malikâneye gitmeni istiyorum. Rose'u görmeye çalış ve ondan Kellands'ın hemen kuzeyindeki tepelerde herhangi bir mağara olup olmadığını öğren! Eğer biliyorsa, nerede olduklarını söylemesini sağla; ama özellikle Bayan Nell'e hiçbir şey söylememesi konusunda onu uyar! Ya da hiç kimseye! Ama söylemeyecek! Eğer isterseniz ona Henry Stornaway ve Coate'i ilgilendiren bir konuya rastlamış olabileceğimi, ama Bayan Nell'in kaygılarını artırmak istemediğimi ve bu konuda hiçbir şey bilmemesini tercih ettiğimi de söyleyebilirsiniz.

Chirk'ün parlak, keskin gözleri onun yüzüne sabitlenmişti. "Peki ya sen, Asker?" diye sordu.

'Bilmiyorum ama mümkün olduğuna inanıyorum. Kapının yarım mil doğusundaki kırlara çıkan yolu biliyor musun? Chirk başıyla onayladı. 'Çok iyi! Bugün şafak söktükten hemen sonra atıma egzersiz yaptırmak için oradan geçtim. Orada Henry Stornaway'le karşılaştım. Benden saklanabilseydi, bunu yapardı, ama saklanacak bir yer yoktu: Onu da seni gördüğüm gibi açıkça gördüm! Onu tanıdığımı bilip bilmediğini söyleyemem. Kellands'a yaya olarak dönüyordu: Beau'nun uzun adımları vardır ve neredeyse yan yana gelene kadar ikimiz de diğerini göremeyecek kadar sis vardı. Bir an için yüzünü gördüm ve sana şunu söyleyebilirim, Jerry Chirk! - Hayalet görmüş bir adam gibi bakıyordu! Ayrıca - ve şuna dikkat edin! - Bir fener taşıyordu! Yanmıyordu ve bir an için onu sadece saatler önce yolu göstermek için kullanmış olabileceğini düşündüm. Elbette dün gece gökyüzü kapalıydı ama insanın önünü görmesine yetecek kadar ışık vardı! Birden Bayan Nell'in bana bir keresinde bu kireçtaşı tepeleri arasında bulunan mağaralar hakkında söylediği bir şeyi hatırlayınca kadar bir fenerle ne isteyebileceğini bilmek beni şaşırttı. Eğer bunlardan birine girmek istiyorsanız, elbette bir fenere ihtiyacınız olacaktır.

"Öyle olduğunu söyleyebilirim," diye kabul etti Chirk. 'Ama - Tanrı seni korusun, Asker, Stornaway ve onun gibi bir çift parlak koyun ne tür bir teçhizat olduğunu düşünüyorsun?

Coate'in elinde var mı?"

'Bunu söyleyemem, ama her ne ise, çok ciddi bir iş olduğundan şüphelenmek için nedenlerim var! Şimdi iyi bir adam ol ve Kellands'a git! Ve eğer yapabilirsen, orada her şeyin yolunda olup olmadığını öğren!

"Peki ya şu koy? Chirk başparmağını mutfağa doğru bir kez daha sallayarak sordu.

Blue Boar'da kalıyor. Ondan bir şekilde kurtulacağım. Kafasının yarılmasından başka bir sorunu yok, ama gerekirse onu kısırağa bindirir ve köye götürürüm. Rose yatmadan önce Kellands'a git!"

"Beni York Hapishanesi'nde görene kadar tatmin olmayacaksın, değil mi Asker?" dedi Chirk alaycı bir gülümsemeyle. 'Bir o olay, bir bu olay derken, boyumdan büyük işlere kalkışıyorum gibi geliyor bana - ve ben hiçbir zaman iyi bir yüzücü olmadım. Umarım oradaki koy benim ne mal olduğumu anlamamıştır.

'Bunu yeterince iyi biliyor, ama senin adını bilmiyor ve her halükarda senin için ağlamayacağına inanıyorum. Eğer sen olmasaydın, şimdi soğuk et olurdu ve bunu o da biliyor! Sen Kellands'a git!"

Bay Chirk, bu emre itaat etmekte isteksizmiş gibi davranarak, gişeden dışarı itilmesine izin verdi; ve Kaptan, Ben'in hâlâ yorgun gençliğin ağır uykusuna dalmış olduğundan emin olduktan sonra, usulca mutfağın kapısını açtı. Bay Stogumber, başı biraz yana düşmüş, nefes nefese kalmış, bacakları önünde uzanmış, bir kolu sandalyenin dışında sarkmış, eli neredeyse yere değiyordu. Yüzbaşı kapıyı tekrar kapattı ve evin dışındaki banka oturmaya gitti. Az sonra ağır horultular kulaklarına hücum etti. Ayağa kalktı, yatak odasından bir puro almaya gitti ve ofisteki masanın üzerinde yanan lambayı yaktıktan sonra tekrar banka çekildi ve uzun bir süre sigara içerek oturdu ve kaşlarını hafifçe çatarak yıldızlarla dolu gökyüzünü seyretti.

Horlamalar kesildiğinde bir saatin dörtte üçü geçmiş olmalıydı; Kaptan saatini okuyabilmek için iki kez çıra kutusundan bir ışık çıkarmıştı. Bir dakika bekledi, çünkü bir ya da iki kez horlamalar kesilmişti.

Boğucu bir homurtuyla durdu, ama hemen sonra yeniden başladı, ama bu kez ritmik sesler tekrarlanmadı. Mutfağa geri döndü ve Stogumber'ı esnerken ve şefkatle başını okşarken buldu.

"Bir derece daha iyi görünüyorsun," diyerek ateşin yanına gitti ve kütükleri karıştırarak alevlendirdi. "Başın nasıl?"

"Yumruğunuz büyüklüğünde bir yumru olduğunu bir kenara bırakırsak, o kadar da kötü değil," diye cevap verdi Stogumber. 'Oldukça sert bir kafa, görüyor musun? Uyuyakalmışım. Diğer koy nerede?'

"Gitti," dedi John, Bayan Skeffling'in kahvaltı masasından özenle sakladığı soğuk kahveyi bir tencereye doldurup ateşe götürerek.

"Bunun için özür dilerim," dedi Stogumber, sandalyeden oldukça sert bir şekilde kalkarak. "Yaptığı şey için ona teşekkür ettiğimi hatırlamıyorum.

'Ettiniz, ama önemli değil: teşekkür etmek istemedi. O çok iyi bir adam. Bu kahveyi içene kadar sessiz ol: bu seni daha iyi hissettirecektir.

'Eğer senin için de aynıysa, koca adam, ceketimi tekrar giymek isterim: Biraz üşüdüm.'

"Nasıl isterseniz," dedi John kayıtsızca. 'Korkarım ki artık bitti: Domuz gibi kanadın, biliyorsun! Onu bir yere attım -' omzunun üzerinden baktı - 'işte orada! Eğilme! Onu senin için getireceğim! Konuşurken tavayı ocağa bıraktı ve ceket ile yeleğin bulunduğu yere doğru yürüdü. Defteri ceketin eteğinin altına sokmuştu ve ceketini kaldırdığında defter ortaya çıktı. Dedi ki: 'Merhaba! Bu sizin mi?'

"Doğru," dedi Bay Stogumber, elini uzatarak ama gözlerini John'un yüzünden ayırmadan.

Ama defteri ona gelişigüzel veren Yüzbaşı, paltosunun durumuyla daha çok ilgileniyor gibiydi. Yüzünü buruşturarak paltodaki yırtığı ve kurumakta olan geniş kan lekesini sahibine gösterdi. "Bunu bir daha giyemeyeceksin," dedi.

"Mavi Domuz'a dönene kadar soğuğu uzak tutmaya yarar," dedi Stogumber, kollarını acıyla yeleğinin içine sokarak ve

düğmelerini iliklemeye başladı. 'Bir tane daha var. İyi bir paltonun bu şekilde bozulması beni üzmekten başka bir şey değil.

"Sana saldıranlar kimdi?" diye sordu John, onu yıkık giysinin içine sokarken.

"Ah, işte soru bu!" dedi Stogumber, ateşin yanındaki yerine oturarak. 'Bir çift ding-boy, bu kesin! Birini gördüm, o da annesinin onu tanımaması için her kapatmıştı. "Ben uyurken sen neredeydin, koca adam?

"Dışarıda, bir bulut esiyor," diye yanıtladı John, sert küçük gözlerin yüzüne sabitlendiğini biliyor ve kendi gözlerini alevlerin üzerinde tuttuğu tavadan kaldırmıyordu. Kahvenin kenarları cızırdıyordu ve bir süre sonra ateşten alıp toprak bir fincana doldurdu, hâlâ o sabit bakışların farkındaydı. "Bunu dantel yapmamı ister misin?" diye sordu gülümseyerek. "Ateşin var gibi görünmüyor, bu yüzden içine bir tutam konyak eklersem sana zarar vermeyeceğini söyleyebilirim.

"Kokmaz," dedi Stogumber, inançla. 'Kahvenin benim içme alışkanlığım olmadığını söylemek zorundayım, ama güzel koktuğunu inkar edemem - ve içine bir top ateş atarsanız daha iyi kokacağını tahmin ediyorum.

John güldü ve dolaptan konyak şişesini getirmeye gitti. Kahvenin içine bir ölçü doldurduktan sonra fincanı konuğuna uzattı ve yalan söylemeden ama en doğal şekilde şöyle dedi: 'Senin mesleğinin ne olduğunu biliyorsam lanet olsun, Stogumber, ama seni buraya getirenin pound ticareti olmadığına kefilim! Seni gücendirmek istemem ama bana çok kötü bir rom dokunuşu gibi geliyor! Bu gece sana kimin saldırdığını ve bunu neden yaptıklarını bildiğine inanıyorum.

"Belki kim olduklarına dair bir fikrim vardır," diye itiraf etti Stogumber, kahvesini dikkatle yudumlarken. 'Ama bir adamın kafasında benimki kadar bir şişlik varsa, fikirlerine fazla güvenmez, çünkü beyni şimdilik uyuşmuştur. Dahası, daha önce de yanıldım ve yine yanılabiliyorum, kolay! Gözlerimi ilk kez sana diktiğimde, koca adam, senin kaliteli olduğunu düşünmüştüm. Durakladı,

Ve kaşlarının altından John'a doğru bir bakış fırlattı. "Sonra duydum ki bekçinin kuzeniymişsin, demek ki yanlış anlamışım. İçini çekti ve başını salladı. "Şaşkınım, işte ben buyum! Hayatımı bir dizgin itlafına borçluyken ve sen -ki seni son gördüğümde pek de dost canlısı değildin- beni yanına alıp yaptığın gibi iyileştirirken ne düşüneceğimi bilemiyorum! Ve ne düşüneceğimi bilemediğimde, serseriye kendime yakın tutmanın yolu budur, Bay Staple, anlıyor musunuz?

'Ben Brean'ın kuzeni değilim ve isterseniz bana Quality diyebilirsiniz. Blue Boar'da kaldığınıza göre, ne iş *yaptığım* hakkında bir fikriniz olduğunu sanıyorum!

"Belki," diye kabul etti Stogumber, biraz daha kahve içerek. "Belki! Bir baĞka düĞüncem de, koca adam, senin tehlikeli bir koy olduğun yönünde, ki bunu yapabilseydin gözümün yaĞına bakmazdım! Belki yanıliyorum, belki yanılmıyorum. Fincanı boşalttı ve yere koydu. 'Sana borçluyum ve bunu inkar etmiyorum. Sana bir kötölük yapmak istemem. Ama eğer bana iki kat bahşış vermeye kalkarsanız, Bay Staple, ya da üzerime atlarsanız, unutmayın ki ben bir gecekonduyum ve geçilecek güvenli bir koy değilim! Ayağa kalktı. "Yaptıklarınız için nazikçe teşekkür ederek, şimdi fırçalayacağım. Sana ne dediğimi unutma!

"Bunu unutmayacağım," diye söz verdi John. "Köye kadar yürüyebilir misin, yoksa sana binip seninle geleyim mi?

"Hayır, hayır, onu toynakla döveceğim! Stogumber cevap verdi. 'Şu anda kendimi oldukça güçlü hissediyorum ve kapıdan ayrılmanızı gerektirecek bir durum yok.

"Tabanca ister misiniz?

'Size minnettarım, hayır! Gabriel Stogumber bir gecede iki kez uyuklarken yakalanmaz.

Sonra ayrıldı ve kül tablasına yaslanarak uzaklaştı. John onu yolun dönemecinde gözden kaybolana kadar izledi ve sonra Chirk'ün dönüşünü beklemek üzere gişeye geri döndü.

Bu çok gecikmedi. Birkaç dakika içinde eşkıya şapkasını ve paltosunu bir sandalyeye fırlattı ve şöyle dedi: 'Sana söyleyeyim, Asker, Bey bugün pek güçlü değil, bu yüzden Bayan Nell evden çıkmadı.

Görünüşe göre bu sabah biraz sarsılmış, bu da Squire'ı bir tür kasılmaya itmiş. Her neyse, bütün gün gayet iyi uyudu ve şimdi orta derecede iyi olduğunu söylüyorlar.

"Ne oldu? John talep etti.

Chirk bir fıçıyı eline alıp köpüğünü ustalıkla üfleyerek, "Kâhya Coate'in adamıyla ters konuşmuş," diye cevap verdi. "Anlatılanlara bakılırsa, adam kadınlardan birini hafif etekli sandı ve ona göre davrandı, kadın da güdük suratlı bir itten hoşlanmadığı için -üstelik Rose'un söylediğine göre, gözleri de fıldır fıldırmış! - Herkesin kulaklarını patlatacak bir çığlık attı. Yaşlı Gunn'a, içki içmeyi alışkanlık haline getirdiğini ve eve biradan başka bir şey getirmediğini, onu bir daha eve almayacağını, eğer bir daha eşikten içeri adımını atarsa, Bey'in seyisini ve iyi, şehvetli bir delikanlı olan seyisi onu alıp dışarı atacaklarını söyledi. Sonra Bay Henry Stornaway içeri girer ve bir çırpıda yüksek iplerine uçar ve uşak-ocağa Kellands'ın efendisi kadar iyi olduğunu ve her şeyin onun istediği gibi olacağını söyler. Kâhya da Squire yer üstündeyken öyle olmayacağını söyler. Böylece Henry bir hışımla gider ve Squire'ın kendi adamı yoldan çekilir çekilmez büyükbabasını görmeye gider. Ona ne söylediğini kimse bilmiyor, ama Squire'ın adamı geri döndüğünde Squire'ın ağzından köpükler saçtığını ve Henry'ye haddini bildirmek için sandalyesinden kalkmaya çalıştığını gördü. Squire'ın adamı bunu onun için yapma nezaketini göstermiş, herkesin anlayabildiği kadarıyla Squire'ın konuşamaması yaşlı gager'ın çok hoşuna gitmiş. Sonra Bayan Nell gidip Coate'u hiç duymadığınız bir biçimde giydirdi ve ona, eğer o ya da Henry Squire'ın yanına ya da yakınına giderlerse ya da Gunn eve adımını atarsa, Tideswell'den bir polis memuru getirtip hepsini dışarı attıracağını söyledi. Rose'un kulağı kapıdaydı, bir tür dönük olabileceğinden kuKkulanmıKtı, ama bana anlattığına göre Coate, Henry'nin bir akbaba, Gunn'ın da daha beter olduğunu söyleyerek Bayan Nell'i kandırmak için elinden geleni yaptı. Sonra ona, ne kadar çabuk pike yaparsa o kadar memnun olacağını söyledi ve o da şöyle dedi

Çünkü ona bulaşırsa hem kendisi, hem Squire, hem de Henry için çok daha kötü olur. Rose onun sanki Kara Casus'un ta kendisiymiş gibi kötü kalpli olduğunu söyledi ve damarlarındaki kanı kaynatan bir kahkaha attı. Ama ben bunu pek önemsemiyorum,' diye ekledi hoşgörülle, 'kadınların kanı pıhtılaşmaya çok yatkındır. Henry'nin üşütüp yatağa düştüğünü saymazsak, ki Rose'un dediğine göre bu doğru, Henry çatıyı çökertecek kadar hapsiriyormuş.

John bir süre sessiz kaldı, bu istihbarat üzerine kaşlarını çatı. Sonunda başını kaldırdı ve sertçe sordu: "Rose'a Malikâne yakınlarında bir mağara bilip bilmediğini sordun mu?"

"Söyledim ve bir bakıma o da biliyor, ama bize nerede olduğunu söylemesi tuhaf olur, çünkü orayı hiç görmemiş. Squire'ın yerinin kuzeyindeki tepelerde birkaç küçük mağara varmış, bir de büyük bir mağara, Peak'tekine çok benziyormuş, ama Squire, Rose Malikâne'ye gitmeden önce oranın girişini kapatmış, Henry'nin babası orada bacağını kırmış. Gördüğünüz gibi orası onun arazisinde, ama oraya giden bir yol yok ve Squire hiçbir zaman Peak'tekini gösterdikleri gibi orayı insanlara göstermeye heves etmedi. Bayan Nell'in babası, yani Squire'ın en büyük oğlu Bay Frank, bacağını kırdığında Henrynin babasının yanındaydı, ikisi de bücürden başka bir şey değildi ve yardım getirmek için kaçtı, bu da iyi oldu, çünkü mağarada su var ve yükseldiğinde su basması beş ya da altı saatten fazla sürmez. Bu yüzden Squire artık kimsenin oraya girmesine izin vermiyordu ve Rose bugünlerde gençlerin mağaranın nerede olduğunu bile bilmediğinden şüphe ettiğini söylüyor. Bayan Nell ve kardeşinin büyük bir mağara olduğunu hiç bilmediklerine yemin edebileceğini, çünkü Squire'ın onlara söylenmemesini herkese tembihlediğini, onların bir mağarada boğulmayı nadir bir spor olarak görecektürden gençler olduğunu söylüyor.

"Ama Henry biliyor olabilirdi! dedi John. 'Hiç kuşkusuz babası ona bu macerasını anlatmıştır! Sana çok minnettarım, Chirk!

Chirk ona kurnazca baktı. "Bir şey değil. Ne yapmak istiyor olabilirsin?"

'Mağarayı bulun ve sırrının ne olduğunu keşfedin. Eğer bir amaca hizmet etmek için kullanılıyorsa - neden, bu Coate'i buraya neyin getirdiğini açıkla.

Kellands ve Henry Stornaway gibi bir yaratıkla ittifak kurmasına neden olan şey!

"Eğer ," diye kuşkuyla kabul etti Chirk.

"Düşündükçe, bundan daha olası bir şey olamayacağına daha çok ikna oluyorum," dedi John. 'Jerry Chirk, içimde eğleneceğime dair güçlü bir his var!

Bay Chirk onun gözlerinde bir parıltı ve ağzının köşelerinde garip bir yukarıya doğru eğim olduğunu fark etti, ama Yüzbaşı'yla tanışıklığı çok az olduğu için, John'un ahbablarından herhangi birini en derin önsezilere boğacak işaretlere özel bir önem vermedi. Sadece aşağılayıcı bir tonda şöyle dedi: 'Neden böyle bir şey yapasın ki Asker? Kim bir mağaradan ne ister ki, belki saklanmak dışında, onu da yapmıyorlar ki?

İşıltı daha da belirginleşti; gözler artık gülümsüyordu. "Bilemiyorum. Eğer Bayan Nell ve Squire olmasaydı, buna büyük bir başarı diyebilirdim! O mağarada bir şeyler saklı olmalı: tek yapmam gereken ne olduğunu keşfetmek!

"Ben bunu da anlamıyorum," diye itiraz etti Chirk. 'Eğer bir ken'i soyup soğana çevirmişlerse -elmaslar, inciler, gümüş yemlikler ve bunun gibi şeyler- onu bir mağaraya koymazlar, tabii akılları başlarında değilse, koymazlar! Bir çite koyarlardı, hem de çok çabuk! Bir mağaraya tıkmak onlara çok iyi gelirdi! Dahası, Asker, bu Henry'nin köhne bir koy gibi göründüğünü kabul ediyorum, ama gecekondur ya da başka bir yere gitmesi olası değil! Bu çok saçma!"

"Merak ediyorum! dedi John. 'Hayır, öyle olmadığını söylemeliyim. Tanrım, keşke dün gece onu oraya neyin götürdüğünü ve onu korkutacak ne olduğunu bilseydim! Sabahın ilk ışıklarıyla oraya gidip ne bulabileceğime bakacağım. Tepelerde en az iki derin geçit var, çünkü onları bu sabah gördüm.

Chirk içini çekerek, "Evet, öyle olacağından şüphelenmiştim," dedi. 'Rose da öyle yaptı ve düşüp bacağını kırarsan seninle geleceğime yemin ettirmekten başka ne yapabilirdi ki! Ki ben de bunu nazıkçe kabul ederdim.

"Eğer yapmasaydın, Soldier, çünkü senin cüssendeki bir adamı herhangi bir vebalı mağaradan çıkarmak için hiç hevesim yok!

'Hayır, bunu yapmayacağım,' diye söz verdi John. 'Ama gel, ne olursa olsun! Belki biraz spor görürüz!

"Bir iki mağara görebiliriz," dedi Chirk. 'söyleyemem; ama başka bir şey göreceğimize gelince, görmeyeceğimize dair bir araba tekerleğine bile bahse girerim!

"Tamamdır!" dedi John hemen. 'Bu gece burada uyusan iyi olur. Ben'in kaldığı odada yedek yatak var. Getireyim.'

"Sakın onu uyandırmaya kalkma! O iyi bir çocuk, ama onun için iyi olandan fazlasını bilmesine izin vermenin bir anlamı yok - ya da benim için!

Uyandır onu! Onu tanımıyorsun! Kafasını duvara vurursam bunu yapabilirim'.

Yüzbaşının taşıdığı mumun ışığı Ben'in kıpırdanmasına ve uykulu gözlerini açmasına neden oldu, ama duyulamayan bir şeyler mırıldandıktan sonra tekrar uykuya daldı. Yüzbaşı bir yastık ve bir kucak dolusu battaniyeyi mutfağa taşıdı ve ateşi yaktı. Çatlamış çizmelerini çıkaran Chirk, çok daha kötü yataklarda yattığını söyledi

John masanın üzerindeki lambayı söndürürken aklına bir şey geldi ve şöyle dedi: 'Chirk, Wansbeck geçidi nerede? Biliyor musun?

Chirk botlarını dikkatle yan yana koydu. 'Hayır, bildiğimi söyleyemem. *Hangi ford?*

"Wansbeck. Hiç duydunuz mu?"

"Wansbeck," diye tekrarladı Chirk, kaşları hafifçe çatılmıştı. "Bana bu ismi biliyormuşum gibi geliyor, ama nereden duyduğumu hatırlayamıyorum. Düşünceli düşünceli çenesini kaşıdı. "Yerini bulabilirsem ne mutlu bana!" dedi. "Oraya hiç gitmediğimi söyleyebilirim, ama içimde bir his var -" Önlenebilir bir esneme bu sözünü kesti. Başını iki yana salladı. "Aklıma getiremiyorum, ama bana geri döneceğini söyleyebilirim.

"söyle bana! John dedi ki.

Daha sonra kendi yatağına çekildi ve kimsenin kapıda bulunmasını talep etmemesi üzerine sorunsuz bir gece geçirdi.

Bir askerin istediği saatte uyanma yeteneğine sahipti ve şafak vakti kalkıp Chirk'ün de aynı yeteneğe sahip olduğunu gördü. Ateş pırıl pırıl yanıyordu ve çaydanlık çoktan ötmeye başlamıştı. John hemen çay yaptı ve Chirk dolapta biraz soğuk domuz pastırması bularak bir dilim ekmeğin üzerine bir parça koydu ve kahvaltısını ne zaman yapacağının belli olmadığını söyleyerek yedi. Sonra kısrakđı eyerlemeye gitti, John ise Ben'i uyandırdı ve Beau'yu çalıştırmaya gittiğini söyledi. Babasının kurallarına göre, erken gelen yolcularla ilgilenmek her zaman Ben'in göreviydi ve şafak ışığı küçük pencereden içeri süzöldüğünden, hiçbir itirazda bulunmadı, sadece esnedi ve gözlerini yumdu.

Birkaç dakika sonra Yüzbaşı, Çiftçi Huggate'in tarlasını çevreleyen çitin yanında Chirk'e katıldı, Beau şakacı bir şekilde atı kapıyor ve sabırsız toynaklarının üzerinde dans ediyordu. Büyük pelerinini eyere bağlamıştı, ama çizmelerini giymiş olmasına rağmen, tek paltosunu her türlü zorluğa maruz bırakmayı tercih etmemişti ve pazen gömleğinin üzerine sadece deri yeleğini giymişti.

"Yoldan gitmenin bir anlamı yok," dedi Chirk. 'Eğer senin o soylu adam bir iki çiti aşabilirse, tarlalardan dolanırsınız.

"Ne kadar istersen!" diye yanıtladı John. 'Ya da iki metrelik bir duvar, kesilmiş ve kesik, bu konuda!

"Ne, seninle mi, Asker? Hadi Mollie! şu büyük papatya kesiciye bir ipucu versek iyi olur!"

Kısrak çitin üzerinden düzgünce geçti ve Chirk, John'un patikadan gördüğü tarlalara giden yolu açtı. Sis hâlâ üzerlerindeydi ama binicilerin ilerlemesini engelleyecek kadar yoğun değildi. Patıkaya doğru çaprazlama ilerlediler ve çiftliğin yarım mil kadar kuzeyinde, daha ileride bulunan patıkaya geldiler. Kısrak kedi gibi bankın üzerinden geçti, ama Beau bankı ve çitleri uçarak aldı, bu da Chirk'e, 'Bu boyun ya da hiçbir şey koylarından biri! Ve eğer kısrak tendonlarından birini incitmediyse şanslı!

Ama Beau akıllı, Kaptan da eyerde zekiydi ve indiğinde sola doğru dönmesi böyle bir şey olmadan gerçekteşti.

talihsizlik. Tepelerin yuvarlanmış kütlesi artık oldukça net bir şekilde görülebiliyordu ve bir çeyrek mil daha gittikten sonra yol keskin bir dönüş yaparak geçidin üzerindeki dik tırmanışa başladı. Kaptan geri döndü.

'Doğuyu deneyeceğiz,' dedi. 'Yarıkları ve kireçtaşı çıkıntılarını orada fark ettim. Batıya doğru eğim daha yumuşak, pek olası değil sanırım.

"Aynen dediğin gibi, Asker," diye cevap verdi Chirk dostça.

Çiftlik arazilerinin etrafına inşa edilmiş olan set, birkaç yüz metre güneyde sona ermişti ve sadece üzerinden geçilmesi gereken dar bir hendek vardı. Onun ötesinde arazi ekilmemişti. Karmakarışık çalılıkların arasından huş ağaçları yükseliyor, hatta kayalığın sarp yamaçlarında kendilerine bir dayanak buluyorlardı; arada sırada yerden yükselen bir kaya parçası toprağın kayanın üzerinde ne kadar ince olduğunu gösteriyordu. John yürüme hızıyla çalılıkların etekleri boyunca ilerledi ve tepenin yüzünü dikkatle inceledi. Bu, birçok yerde çok dikti ve kayanın, üzerindeki toprak kazınmış gibi çıplak görüldüğü birkaç derin girinti vardı. John omzunun üzerinden şöyle dedi: 'Bu yarıkların herhangi birinde mağaralar olabilir.

"Büyük olasılıkla vardır," diye yanıtladı Chirk, "ama yıllardır kimse yanlarına yaklaşmamış gibi görünüyor. Elbette, tüm bu çalılıklar arasında ilerlemek istiyorsanız, ben varım.

John, 'Hayır, devam edeceğiz,' dedi.

Çok uzaklaşmamışlardı ki, bir mahmuzu dönerken John bir şey gördü ve Beau'yu öyle sert bir şekilde yukarı çekti ki, onu yakından takip eden kısırak neredeyse onu itecekti. "Bakın!" dedi John, kırbacıyla işaret ederek. "Biri bizden önce *buraya* gelmiş!

Chirk, Mollie'yi yanına çekti ve çalılıkların arasından tepeye doğru kıvrılan belirgin patikaya dikkatle baktı. John'un geçitten gördüğü büyük geçide ulaşmışlardı; geçit tepenin içine doğru uzanıyor, tepeyi derin bir şekilde kesiyordu; geçidin içine doğru uzanan yükseltinin üzerindeki kuru otlar ve solmaya yüz tutmuş söğüt otu kümeleri ezilmişti.

John topuğuyla Beau'ya dokunarak hızlıca şöyle dedi: 'Atları bir sonraki mahmuzun etrafına bağlayacağız. Haydi!

Birkaç dakika sonra, büyük vadinin görüş alanının dışında attan indiklerinde, Chirk tabancalarını kılıflarından çıkardı, birini paltosunun geniş cebine soktu ve diğerini pantolonunun üst kısmına soktu. John, eyerindeki feneri çözerken bunu fark etti ve hemen şöyle dedi: 'Eğer o lanet havlayan toplarla bir top ateşi başlatırsan, seni öldürürüm! Silah çekmeye çok düşkünsün! Üstelik mağarada bir şey bulamayacağımızdan emin olduğumu sanıyordum.

Chirk ikinci feneri yere bırakıp paltosunu kısırağın üzerine atarak, 'Sanırım yapamayacağız,' diye cevap verdi. 'Ama eğer senin için fark etmezse, Asker, o yolu gördüğüme göre, babam yanımda olursa kafam daha rahat olacak. Eğer biz oradayken malikânedeki o çift mağarayı ziyaret ederse, belki bizim için kabuklu yemişlerimizi saklarlar! John, Beau'nun kolanlarını gevşetip peleriniyle üzerini örterken bekledi ve sonra geçide doğru ilerledi, çalılıkların arasından geçerek patikaya ulaştı. Bu patika boyunca fazla ilerlememişti ki durdu ve John'un dikkatini yumuşak bir zemindeki karışık ama derin ayak izlerine çekti. Yüzü keskinleşmişti ve hızlı, çatık kaşlı gözleriyle etrafına, ezilmiş otlara ve patikayı çevreleyen çalılara baktı. "Bana öyle geliyor ki Asker, burada birkaç koy var.

"Birkaç koy," diye onayladı John, "ve bu izlere bakılırsa ağır bir şey taşıyorlardı. Dahası, bu çalılıklardan bir ya da ikisi kesilmiş. Gördünüz mü?

Chirk başını salladı ama bir şey söylemedi. Yollarına devam ettiler, vadinin arkasına yaklaştıkça zemin giderek yükseliyordu. Tepe artık üstlerinde yükseliyor, kayalık yüzü neredeyse üzerlerini örtecekmiş gibi görünüyordu; geçit de hızla daralıyordu. İleride bir karaçalı yumağı uzanıyordu ve yaklaştıklarında bunun kaba bir çiti gizlemek için düzenlenmiş olduğunu gördüler. Karaçalı kaldırılır kaldırılmaz, çitin kayada belki de altı ayak yüksekliğinde ve neredeyse bir o kadar geniş bir açıklığı kapattığı görüldü. Daha yakından incelediklerinde

Paslanmış demir zimbalar açıklığın iki yanındaki kayaya çakılmıştı. Kaba çit bunlara uzun sicimlerle tutturulmuştu.

"Taze," dedi Chirk, biraz acımasızca, düğümü çözerek. "Kendi tabancanı getirecek kadar aklın yoksa, Asker, benimkilerden birini alsan iyi olur!"

"Takip edilirse bana verebilirsin," diye cevap verdi John. 'Burada hiç En azından içeride bir tane olduğunu biliyoruz: Çiti o deliğin içinden zimbalara bağlayamazsın. Konuşurken dizlerinin üzerine çöktü, taşıdığı feneri mağara ağzının içine bıraktı ve cebinden çıra kutusunu çıkardı.

Her iki fener de yanıyordu ve oldukça güzel yanıyordu, Chirk, 'Birimiz kalıp nöbet tutmalı,' dedi.

Pekala, Eğer sen a süslü için Nöbetçi, sen kal ve yap Öyle!" diye tavsiye etti Kaptan neşeyle.

"Yaparsam ne olayım!" dedi Chirk.

"O zaman gel! dedi John ve eğilerek mağaraya girdi.

On iki

Neredeyse hemen sonra kendini dik durabilir halde buldu ve feneri yüksekte hatırı sayılır büyüklükte, kabaca tonozlu bir odada durduğunu gördü. Chirk arkasından girerek etrafına bakındı ve belli bir memnuniyetle şöyle dedi: 'Burada hiçbir şey yok, bu kesin! Bir tepede böyle bir yer bulmak ne tuhaf! Doğal olarak mı yapılmış?

"Oldukça doğal. Daha önce hiç kireçtaşı mağarasına girmediniz mi?" 'Hayır, girdiğimi söyleyemem. Yine de onlardan bahsedildiğini duymuştum. Büyük, değil mi?" "Düşündüğünden daha büyük, sanırım. John ileriye doğru yürüdü, hala

Fener. 'Evet, ben de öyle düşünmüştüm! Burası sadece ön oda, Jerry. Mağaranın arka tarafına doğru yürüdü, burada kaba bir Gotik kapı gibi dar bir açıklık kayanın içinden bir geçide açılıyordu. Bu geçit hafifçe aşağıya, yoğun karanlığa doğru iniyordu. Fenerin ışığı pürüzlü kaya yüzeyinin nemli bir şekilde parladığını gösteriyordu; ayaklarının altındaki zemin yumuşaktı, nemden lapa gibiydi ve hava rutubetliydi. John, Chirk'ün nefesini sertçe çektiğini duydu ve sesinde bir eğlenceyle şöyle dedi: "Bu macera için sinirlerin yeterince çelikleşti mi?

"Senin dibinde ne varsa, bende de o var! Chirk dişlerinin arasından cevap verdi. "Devam et!

John önce kolayca ilerledi, ama çok geçmeden başını eğmek ve birkaç dakika içinde neredeyse iki büklüm olmak zorunda kaldı. Chirk'ün arkasından sertçe nefes aldığını duyabiliyordu ve şöyle dedi: 'Dikkat et! İleride çatı çok alçak: sürünmek zorunda kalabiliriz!

Aslında bunu yapmak zorunda değillerdi ama daha yüksek bir yere ulaştıklarında durakladıkları ve dik durdukları için minnettardılar. John ağrıyan sırtını dikleştirirken bir şey başını sıyırdı ve fenerin ışığını yukarı doğru yönlendirerek odanın çatısı üzerinde gezdirdi. "Jüpter adına!" dedi usulca. "Bu görülmeye değer bir şey, Jerry!

"Nedir bunlar?" diye sordu Chirk, yukarı doğru bakarak. "Bana buz sarkıtları gibi görünüyorlar ve Tanrı biliyor ya hava yeterince soğuk!

"Buz sarkıtları değil: sarkıtlar. Suyun damlamasıyla oluşurlar - binlerce yıl boyunca! Sana bunun büyük bir başarı olacağını söylemiştim!"

Chirk alaycı bir tavırla, 'Ne zaman bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum,' dedi. 'Genç Stornaway'in geldiği yer burasıysa, üşütmesine şaşırmadım! Bak, Asker! Duvarlar ıslak ıslak akıyor! Onları böyle yapan ne?

"Su tabii ki. Dahası, Carlton House'dan Charley's barınağına kadar altımızda bir yerlerde bir nehir var. Peak mağarasında bir tane var ve üzerinde de bir tekne: Bayan Nell bana bundan bahsetti. Devam etmeye hazır mısınız?"

"Geri dönmeye çok yakınım!" diye cevap verdi Chirk, alaycı bir mizahla. 'Yine de, eğer devam etmemiz gerekiyorsa, hattı keselim ve gidelim!

John temkinli bir şekilde ilerlemiş, önüne bakıyordu. "Dikkatli olun!" dedi aniden. 'Şimdi hızla aşağı iniyoruz ve çok fazla gevşek moloz var! Allah kahretsin, keşke bu botları giymeseydim! Tanrım, bu normal bir merdiven! Bak!'

Geçit oldukça genişlemişti. Fenerini başının üzerindeki kayalıklara tutmuş olan Chirk, büyülenmiş bakışlarını dik inişten aşağıya çevirdi. Çıkıntı halindeki kaya parçaları gerçekten de bir merdiven görüntüsü oluşturuyordu, ama birinden diğerine iniş bazen birkaç metreyi buluyordu ve çoğunlukla zemin molozlarla ve bazıları büyük boyutlarda olan haince gevşek taşlarla doluydu. Henry Stornaway'in babasının bu mağarada bacağını nasıl kırdığını anlamak zor değildi. Chirk bunu biraz sert bir tavırla söyledi. Sonra da Kaptan'dan durmasını rica etti. Fenerinin ışığını kayanın üzerinde sabit tutarak, "Gözlerini bu şeytan işine dik!" diye yalvardı ona. "Sakın bana o kötü yüzün oraya kendiliğinden geldiğini söyleme, Asker!

John'un Chirk'ü oraya zincirleyen şeyin ne olduğunu anlaması bir anını aldı. Sonra güldü ve şöyle dedi: 'Yüce Tanrım, bunu yapan sadece kayanın aşınması! Kaybedecek zamanımız olsaydı, bir düzine tuhaf yüz seçebilirdik!

"Teşekkür ederim, devam etmek isterim!" dedi Chirk. 'Ama Tanrı aşkına ayaklarını yere nasıl bastığına dikkat et!

İniş çok uzun olmasa da zaman aldı, ama duvarlara yakın yerlerde kayalar oldukça sağlamdı ve belki otuz adım sonra merdiven, aşağıya doğru yürümenin kolay olduğu bir eğime dönüştü. Ara sıra çatı aniden alçalıyor, eğilmelerini gerektiriyordu ve bir keresinde uzun bir sarkıt Chirk'ün şapkasını düşürmüştü. Soğuk çok şiddetliydi ve giderek artan hafif bir koşuşturma sesi Chirk'ün keyfine hiçbir şey katmıyordu.

"Şu sesi duydun mu? John tatmin olmuş bir sesle dedi ki. 'Sana bir nehir olacağını söylemiştim! *Şimdi* nereye geldik?

Zemin aşağıya doğru eğimli olmaktan çıkmış ve geçit aniden genişlemişti. John'un feneri duvarları keşfetmeyi başaramadı ve yukarı doğru çevirdiğinde sadece çatıyı loş bir şekilde aydınlattı.

Ana mağaraya ulaşmış olmalıyız. Jüpiter, ne yer ama! Olduğun yerde kal. Ne kadar büyük olduğunu ve daha ileriye gidip gitmediğini öğrenmek istiyorum. Konuşurken bir tarafa doğru hareket etti ve önündeki feneri oynattı. Fener bir anda pürüzlü ve pırıl pırıl parlayan kayalıkları aydınlattı. Devasa odanın girişinde duran Chirk, fenerin ilerleyişini izledi ve sonra dönerek durduğu yerin karşısındaki duvarı aydınlattı. Siyah bir boşluk açıldı ve Kaptan, sözleri ürkütücü bir şekilde yankılanarak şöyle dedi: "Başka bir geçit buldum!

Chirk, "Görüyorum ki öyle," diye cevap verdi.

Kaptan onun içini rahatlatırcasına yoluna devam etti ve az sonra odanın köşesini dönerek, feneri kayalıkların üzerinde oynayarak yavaş yavaş girişe doğru ilerlemeye başladı. "Chirk, burası harika bir yer!" diye ilan etti. 'Buraya gel! Kaya başımızın üstünde galerilerle dolu! Keşke bir merdivenimiz olsaydı! Merdiven olmadan onlara ulaşmak mümkün değil!

Chirk alaycı bir tavırla ona doğru yürüdü ve tiksintiyle yukarı bakarak, "Bir sürü galeri boyunca sürünmek isteyeceğinden şüphem yok," dedi, "ama bunu yapmamız gerekmiyor, çünkü burada merdiven yoksa kimsenin -" Ayağı bir engele takılınca neredeyse dengesini kaybederek ürkek bir yeminle sözünü kesti. Kendini toparladı ve

Fenerinin ışığını aşağıya doğru tuttu. Sesi değişti; dikkatli bir sakinlikle şöyle dedi: 'Galerileri boş ver! Sen sadece buraya gel, Asker!'

John döndü. "Ne -" Sonra o da aniden durdu, çünkü Chirk fırtına fenerini yüksekte tutuyordu ve onun altın ışığında mağaranın kenarı boyunca dizilmiş bir dizi ipli sandık gördü. "Yüce Tanrım!" diye söylendi.

Üç ya da dört adımda Chirk'ün yanına vardı, Chirk bir sandığın dikildiğini görünce fenerini sandığın üzerine bıraktı ve şöyle dedi: 'Sana bir araba tekerleği borcum var. Tanrım, burada hiçbir şey olmayacağına bahse girerdim! Ama bunların içinde ne var?

Kaptan dizlerinin üzerine çökmüş, sandıklardan birini dikkatle inceliyordu. "Chirk!" dedi tuhaf bir şekilde. "Eğer çok yanılmıyorsam, bu resmi bir mühür!

"Ne?" diye sordu Chirk, o kadar sertti ki sesi mağarada yankılanıyor gibiydi. O da dizlerinin üzerine çöktü ve kordonun düğümü üzerindeki kırmızı mührü baktı. Sonra ayağa kalktı ve gözlerini diğer sandıkların üzerinde gezdirdi. "Altı tane ve hepsi birbirine benziyor!" dedi usulca ve ısıklık çaldı. "Küçük -" eğildi ve bir tanesinin ucunu güçlkle kaldırdı - "ama olağanüstü ağır!

"Bunun mührü kırılmış ve - evet, kilidi zorlanmış! John, başka bir sandığın üzerine konmuş bir sandığın yanında duraklayarak şöyle dedi. "Peki! - Bakalım içinde ne varmış!

Fenerini sandıklardan birinin üzerine bıraktı ve düğümü çözmek için işe koyuldu. Kordon düştü ve kapağı kaldırdı. Sandık düzgün küçük torbalarla doluydu ve John bir tanesini eline aldığıında çıkan metal şingirtısı ona bunların ne içerdiğini söylemeye gerek bırakmadı. Boynundaki ipi çözdü, elini daldırdı ve bir avuç dolusu sarı sikke çıkardı ve onları fener ışığında tutarak aşağıya baktı.

"*Wansbeck ford!* Chirk şaşkın bir dakikanın ardından bağırdı. '*Bu* yüzden adını biliyorum! Tanrım, ne aptalım, ne aptal kafalıyım! Bunu unutacak kadar nasıl böcek kafalı olabildim?

John ona baktı. "Wansbeck geçidinin bununla ne ilgisi var?

Chirk oldukça hızlı nefes alıyordu. "Sen hiç gazete okumaz mısın, Asker?
'Biliyorum, evet, ama bu huzurlu zamanlarda özel bir dikkatle değil.

Bana neyi okumam gerektiğini ve okumadığımı söyleyin!

"Birkaç gece önce, Manchester'a giden bir hükümet arabası!" dedi Chirk sarsılarak. "Ashbourne denen yere yakın bir yerde yanlış yola sapmışlar - buranın yirmi beş otuz mil kadar güney batısında. Hava karardıktan sonra yıldı ve görünüşe göre bir yerdi. Okuduklarıma göre, şimdiye kadar duyduğum en zekice soygundu! Çünkü onlar ne yaptı? Onlar -"

"Tabelanın iki kolunu *değiştirdim!*"

"Bunu okumuştun!"

"Hayır. Devam et!"

"Şey, dediğin gibi. Yaptıkları buydu. Tanrım, çok iyi planlamışlar! Bu geçidin yarım mil yakınında tek bir kulübe bile yok ve geçide doğru dik bir iniş var, diğer tarafa da çıkılıyor ve her iki tarafı da ormanlık. Araba dereden çıkarken tuzağa düşürülmüş. İki muhafız, havlayıcılarına nişan alamadan vurularak öldürülmüş. Şoför ve o sırada atların başında olan yanındaki bir adam, ertesi sabah ağızları tıkanmış ve geviş getiren kediler gibi bağlanmış halde bulundu. Araba kırılarak açılmış ve içinde tek bir sandık bile bırakılmamıştı. Durakladı ve elinin tersiyle alnını sildi. "Ve siz bana bunu Henry Stornaway ve Coate'un yaptığını mı söylüyorsunuz? Tanrı aşkına, ne zaman bu kadar şaşırdığımı hatırlamıyorum! Ama - onları neden burada bırakmak istiyorlar? Sadece bir tanesi açılmış ve görünüşe bakılırsa içinden hiçbir şey çıkmamış! Bu kadar sandığı nereye yığacaklarını bilmenin tuhaf olduğunu anlıyorum, ama *anlamadığım* şey neden *hiçbir* jelti almadıkları! Ne güzel! Kötü rüzgarın kimseye faydası olmaz derler! Bakalım bu torbaların içinde Sarı Goblinler var mı?"

"Onlar Sarı Goblin değil.

Chirk ona sertçe baktı, sesindeki tuhaf tını dikkatini çekmişti. "Ne? Bana sahte olduklarını söylemeyecek misin? Üzerindeki mühürle

davalar?'

'Sahte değil, ama gine de değil. Bir atın!'

Chirk, John'un elindeki paralara baktı. Daha yakından incelemek için bir tanesini eline aldı ve şöyle dedi: 'Bunlardan birini daha önce gördüysem ne olayım, ama hepsi altın, sıkı ve yeni basılmış! Nedir bunlar, Asker?'

'Sen hiç gazete okumaz mısın? Bunlar yeni madeni paralar - ginelerin yerini alacak olan egemenlikler!'

"Öyle mi? Chirk elindeki parçayı çevirerek ilgiyle inceledi. "İlk kez görüyorum. Sırtarak ekledi: 'Ah, pekala, birkaç şilin için tartışmayacağım! Tanrı aşkına, bu çantalarda otuz ya da kırk bin pound olmalı! Rose olmasaydı bugün seninle gelemeyecektim! Artık rütbe atlamak yok! Rahat bir çiftlik - ve o günü göreceğimi hiç düşünmemiştim!'

Konuşurken elini sandığın içine soktu ve Kaptan bileğini yakalayıp tutmasaydı sandıktan başka bir torba çıkaracaktı. 'Bırak onu! Bu paranın hiçbirini alamayacaksın, Chirk!'

Chirk'ün gözlerine çirkin bir bakış geldi. Dedi ki: 'Öyle değil mi? Dikkatli ol, Asker!'

John onu bıraktı. 'Eğer aklından geçen buysa, tabancanı çek ve beni de bu altın için öldürülen adamların arasına ekle!'

Chirk kızardı ve homurdandı: 'Ah, yapmışsın! Bunu yapmayacağımı biliyorsun! Ama birazını almamı engelleyemezsin! Bir daha asla böyle bir şans olmayacak! Senin gibi iyi yetiştirilmiş bir koy için pound ticaretine bağlı kalmak çok iyi, ama -'

"Pound ticareti! Ay, işte bu tam bu! John kısa bir kahkaha atarak araya girdi. 'Bunlar sterlin, eski gine değil! Seni aptal, sandıkların neden burada saklandığını ve içlerinden bir hükümdarlık bile alınmadığını anlamıyor musun? Bu şimdiye kadar çalınmış en tehlikeli hazine! Bu paralardan bir tanesi seni darağacına gönderir! Bir çanta dolusu alın ve onlarla çiftliğinizi satın alıp alamayacağınızı deneyin! Karşılığında sana para verecek bir çiftçi var mı, dene! Asıldığını görmeye geleceğim! Bu para sadece

Bu yaz basıldı: henüz hiçbir dolaşımda değil! Bu yüzden bu yerde saklanıyor! Bir yıldan önce ona dokunmanın güvenli olup olmayacağı konusunda şüphelerim var.

Chirk sandıklardan birinin üzerine gevşekçe oturdu. 'Bir yıl! Ama - saklanabilir! Sadece birkaç torba!'

John elini onun omzuna attı. "Dinle, Jerry! Sana söylemedim ama Stogumber - dün gece kurtardığın adam - bizi inandırmaya çalıştığı gibi bir mülk aramıyor. Bu altını ve onu çalan adamları arıyor. O bir Bow Street Runner!'

Elinin altındaki omuz sertleşti. "*Ne oldu?*" dedi Chirk. 'Bir Kızılgerdan mı? Benim - ! - arkada sıkışıp kalmaktan kurtardığın?'

'Hayatında hiç bu kadar iyi bir iş yapmamıştın. O nankör değil ve sanırım daha da minnettar olmasını sağlayabilirim! Öyle hüzünlü bakma! Servetini kazanacaksın! Jerry, aklın nerede senin? Bu sandıkları bulan adama büyük bir ödül verilecek! Bana seni tuzağa düşürmek için bir maymundan fazlasını istemediğini söylemiştin: Eğer bu sandıkların hepsinde, benim de düşündüğüm gibi, altınlar ve yarım altınlar varsa, bir maymun, Hükümetin bunların bulunması için ödeyeceği paranın yanında devede kulak kalır!'

Chirk tıslayan bir sesle nefesini içine çekti. "Öyle!" dedi, sanki büyük bir ışık doğmuş gibiydi. 'Ve pound ticareti de! Ama bu Redbreast - ! Benimle oyun oynamıyorsun, değil mi, Asker?'

'Hayır. Dün gece siz başını lavabonun üzerinde tutarken, ceketini kenara attığımızda cebinden düşen defteri . Occurrence Books'u duyunuz mu?' Chirk başıyla onayladı. "Bu da onlardan biriydi. Onu içtiğimi henüz bilmiyor: Sanırım benim de bu işle ilgili olabileceğime dair bir fikri var.

"Yakında öyle olmadığını anlayacak.

'Çok yakında değil, eğer başarabilirsem! Chirk, altını buldun ve ödül senin olacak, ama işi hepimiz için en iyi olacak yönetmem konusunda bana güvenecek misin?'

"Ay, ama ben bulmadım! Chirk işaret etti. 'Beni buraya sen getirdin! Dizginleri koparmış olabilirim, ama dostlarım gibi bir koy olsam ne yazar!

'Sizi buraya getirmiş olabilirim ama bu sandıkları ben mi buldum? Tek bulduğum bir galeriydi! Ödül istemiyorum, o yüzden bu konuda daha fazla konuşmayalım! Benim istediğim, Bayan Nell ve Squire'ı bu işin dışında tutmak - ve Henry Stornaway'i de, her ne kadar ters düşse de, onların iyiliği için! Bunu nasıl yapabileceğimi bilmiyorum ama bir yolu olmalı! Sör Peter ikimizin keşfettiği şeyi bilmemeli ve bunu Bayan Nell'den saklamak için sahip olduğum her şeyi verirdim. Stogumber'ın şimdiden ne kadarını bildiğini tahmin edemiyorum: bir şeyler biliyor olmalı, yoksa neden bu bölgeye gelsin ki? Ama fazla değil, kesinlikle! Coate ya da Henry'ye karşı elinde kanıt olsaydı onları tutuklardı; bu altının nerede saklandığını bilseydi bugün onu burada bulamazdık!

"Ne yapmak istiyorsun? Chirk sordu.

'Yapabilirsem Henry Stornaway'in adını bu işin dışında tut. Eğer , Stogumber her şeyi öğrenmeden onu ülkeden çıkarın!

"Ya Coate?

Kaptan'ın çenesi sertleşti. 'Hayır. Yaparsam lanetlenirim! Hayır, Tanrı adına! En azından onun hesabına iki ölü var, çünkü o muhafızları vuranın o olduğuna yemin edebilirim! O ve şu adamı, belki. Bu da başka bir şey, Jerry! Bu sandıkları Stogumber'a gösterebiliriz, ama o altından daha fazlasını istiyor: onları çalan adamları istiyor. Coate'un baş hırsız olduğuna dair ne kanıt var?'

"Şey," dedi Chirk, düşünceli bir şekilde çenesini sıvazlayarak, "Kellands'ta olduğu için işi o yapmış gibi görünecek, değil mi?

'Dumanlı görünebilir ama Stogumber' elinde kanıt olmadıkça, ki yemin ederim yok, bu tutuklama için yeterli değil. Tanrım, ne yapacağımı bilmiyorum ama Stogumber'a gitmeden önce bana biraz zaman ver!

Alaycı gülümsemesi Chirk'ün dudaklarını büktü. 'Sana o mort'umdan emir aldığımı ve bana ne söylersen onu yapacağımı söylemedim mi, Asker? İnkâr etmeyeceğim

"Eğer kafasını bu ilmeğe geçiren Rose'un kuzeni olsaydı, ben de senin gibi hissederdim. "Buffle'ın yanında duracağım ve işte benim famble'ım!

Elini uzattı ve John onu sıcak bir şekilde kavradı. "Teşekkür ederim! Sen çok iyi bir ! En azından ne yapabileceğimi düşünmek için bir günüm var: Stogumber'ın bugün pek casusluk yapmayacağını sanıyorum. Kendini bir at kadar hasta hissedecek ve büyük olasılıkla yatağında kalacak. Ama o tanındı: bunu aklımızda tutmalıyız! Dün gece bu yüzden tuzağa düşürülmüş olmalı. Eğer Coate korkup kaçarsa, bu bizim için her şeyi çözer! Eğer kaçmazsa - Tanrım, keşke yolumu görebilseydim!"

"Öyle olduğunu söyleyebilirim," diye cevap verdi Chirk. 'İstemediğimi söylemek zorundayım ama bu bir şey ifade etmez. Başını kaldırıp John'a baktı. "Ned Brean bu işin içinde miydi?"

"Sanırım, hiç kuşkusuz," dedi John. Etrafını saran karanlığa baktı ve Chirk onun yüzündeki neşeli ifadenin tamamen kaybolduğunu gördü. 'Geçilmesi gereken bir kapı vardı ve bu sandıkları patikadan buraya taşımak için güçlü bir adama acilen ihtiyaç duyulmuş olmalıydı. Yolda ne tekerlek izleri vardı ne de ağır yüklü bir araç hendek boyunca sürüklenebilirdi. Sandıklar elle taşınmış olmalıydı ve Henry böyle bir iş için işe yaramazdı.

"Beni asıl şaşırtan," dedi Chirk, "senin o "normal merdiveninden" onları nasıl indirebildikleri! Duvara ve elime geçen herhangi bir taşa tutunarak aşağı inmek için elimden geleni yaptım! Eğer bir şey taşımaya çalışsaydım, kesinlikle düşerdim!"

'Sanırım onları halatlarla indirdiler. Öyle olmalı! John fenerini aldı ve kasaların etrafında yürüdü. "Evet, işte buradayız! Bir çift sağlam halat.

Chirk kaşlarını çatıyordu. "Ned Coate'le çalışıyorsa, nerede o?" diye sordu. "Benny'nin bir gece bir yük arabası tarafından uyandırıldığını ve Ned'in onun gibi gittiğini söylediğini hatırlıyorum. Geçen cumartesi onu yine ne götürdü ve nereye gitti? Sence korkmuş mudur?"

'Hayır, öyle düşünmüyorum. Bence o buraya geldi.'

Chirk yüzünde bir soruyla hızla yukarı baktı ve sonra gözleri aynı hızla açık sandığa gitti. 'Bunu o mu ?

Geri kalanlara iki katı bahşış mi veriyorsun?

Belki de deniyordu. Başaramadı. Sandık dolu.'

Chirk bir sarsıntıyla ayağa kalktı. "Buraya bak, asker! Tanrı aşkına, kafanın içinde ne var?"

"Nerede o?" dedi John anlamlı anlamlı. 'Brean'ın gittiği haberi Henry Stornaway'i neden bu telaşlandırdı? Henry neden önceki gece buraya geldi? Ve burada bir hayalet görmüş gibi görünmesine neden olacak ne buldu?

Chirk dilini dudaklarının arasından geçirdi ve etrafına dik dik baktı. "Belki de - biraz daha araştırsak iyi olur!" dedi biraz kalın bir sesle. Bir ürperti duydu. "Tanrım, buradan kurtulduğuma sevineceğim!

John'un fenerinin ışığı yere düşüyor, geniş bir yay çizerek yavaşça ilerliyordu. "Eğer burada şaşırmış ve burada öldürülmüşse, buna dair bir iz olmalı.

"Onu öldürmek için bir çağrı
yoktu!" "Bir kavga olmuş
olabilir.

"Evet, yeterince muhtemel! dedi Chirk bir süre sonra. "Savaşıldı, Ned savaşıldı.

Başka bir şey söylemedi ve birkaç dakika boyunca sessizliği sadece tepenin derinliklerinden geliyormuş gibi görünen suyun gürültüsü bozdu. Sonra Yüzbaşı'nın feneri indirildi ve diz çökerek zemini dikkatle inceledi. Duvarlardan birini araştırmakta olan Chirk bunu gördü ve hızla onun yanına doğru yürüdü. Yüzbaşı bir elinin avuç içini yere bastırdı ve kaldırıp ışığa tuttu.

Chirk sesli bir şekilde yutkundu ve sert bir sesle şöyle dedi: 'Onu nereye koydular? Onu bulmalıyız, Asker!'

"Kan izlerini takip et," diye cevap verdi John, ayağa kalkıp ilerlerken gözleri yere sabitlenmişti. "Çok kan kaybetti, Chirk. Elimi koyduğum yerde yapışkan bir kan birikintisi vardı. Bu biraz daha fazla gibi görünüyor. Tekrar eğildi. "Evet. Ve işte!

"Gördüğün diğer geçide doğru gidiyoruz," dedi Chirk. 'Ben bu yolu denemekten yanayım: onu burada bırakmış olamazlar ve sandıklar burada olduğu için kimse

daha ileri gitmek için herhangi bir çağrı vardı.'

İleriye doğru yürüdü ve feneri az sonra kayadaki deliği buldu. Dar ve alçaktı; orada daha fazla kan bulunacaktı; ve bir kez baktıktan sonra Chirk yoluna devam etti, John da onu takip etti.

Geçit sadece birkaç metre uzunluğundaydı; çok daha geniş ve yüksek bir geçide açılıyordu, diğerlerinden daha soğuktu ve kayadan su damlıyordu. Chirk kısa bir süre durdu ve haykırdı: 'Bir nehir var ve biz ona geldik! Tanrım, böylesini hiç görmemiştim! Şu kayadaki tünelden çıkan suya bakın! Gerçi oldukça sığ. Böyle küçük bir akarsuyun her yeri sular altında bırakabileceğini mi söylüyorsun?

Evet, su yükseldiğinde. Duvarlardaki balçığa bakın! Görebildiğin kadar yukarı çıkıyor. John geçit boyunca, derenin yanında yürümeye başladı. Elli metre kadar sonra tekrar kayanın içine daldı, geçit burada sona erdi, çatının bir kısmının düştüğü yeri gösteren gevşek kaya ve moloz yığınıyla tılandı John fenerini yere bıraktı ve yüzü çok asık bir şekilde taşları ve kayaları yığından çıkarmaya başladı. Chirk de ona katıldı ve sessizce onun örneğini izledi. Birdenbire boğuk bir ses duydu ve titreyerek geri sıçradı. Kaba bir tepecik halinde yığılmış kaya parçalarının arasından bir el çıkıyordu. Bir dakika içinde John bir adamın vücudunun üst yarısını ortaya çıkarmıştı. Feneri aldı ve cesedin üzerine tuttu. "Eee? Brean bu mu?"

Chirk başını salladı, gözleri boynun omuzla birleştiği yerdeki çirkin yaraya takılmıştı. "Bıçaklanmış!" dedi kararsızca. "Eli - Asker, buz kütlesi gibiydi ve ıslaktı - sümüksü ıslak!

'Bu sıcaklıkta bunu merak ediyor musunuz? Bir ceset burada çürümeden ne kadar kalabilir bilmiyorum: bir süre, diyebilirim. Bu da iyi, çünkü Stogumber bunu görmeli! Tekrar örtmeme yardım et! Henry'nin bulduğu şey bu - ve benim inancıma göre Brean'ın öldürüldüğünü bilmiyordu, ama bundan şüpheleniyordu ve şüphelendiği için geldi.

"Eğer bunu Coate yaptıysa -

'Ya o, ya da adamı Gunn. Brean'in ne yapmak istediğini sezmiş olmalı. Geceleri onu izliyor bile olabilir. Onu buraya kadar takip ettiği kesin gibi görünüyor.

"Brean'in onu kandırmaya çalışmasını doğru bulmuyorum, ama onu öldürmek zorunda değildi! Chirk bastırılmış bir şiddetle konuştu. 'Tabancası var, buna şüphe yok! Ned'i yeterince kolay alıkoyabilirdi! Ona neden lanet olası bir soğanı saplamak istiyor ki?

"Brean'in güvende olmadığını anladığında onu öldürmek istediğini tahmin ediyorum. Bu zayıf ışıktaki nişancılığına güvenmemiş ve bu yüzden bıçak kullanmayı tercih etmiş olabilir. Bıçaklara düşkün görünüyor. Eğer siz olmasaydınız, sanırım Stogumber'ın cesedi de buraya getirilirdi.

Kendini düzeltti ve derede ellerini yıkamaya gitti. Suyun buz gibi soğukluğu parmaklarını uyuşturmuştu; mendiline silerek kuruladı, kan dolaşımını yeniden sağlamak için hızlıca ovdu ve şöyle dedi: 'Gitme vaktimiz geldi. Sandığı tekrar bağlamak zorundayız.

Chirk kısaca, "Kabul ediyorum," dedi.

Son düğümü atarlarken şöyle dedi: "Benny'yi ne yapacağız, zavallı küçük velet?

"Ben hallederim.

"Orada ne bulduğumuzu ona söylemeyecek misin? Chirk başparmağını sallayarak söyledi.

"Tabii ki hayır. Ona henüz bir şey söylemeyeceğim. Daha sonra babasının öldüğünü öğrenecek ama fazla üzüleceğini sanmıyorum. İşte, bitti! Hadi gidelim!"

Mağaranın ağzına dönüş yolculuğu çok zorlanmadan tamamlandı. Sis dağılmıştı ama görünürde kimse yoktu. Çiti tekrar emniyete aldılar, karaçalı çalılarını değiştirdiler ve atları bağladıkları yere gittiler.

"Şimdi fırçalayacağım," dedi Chirk. 'Yine de bu gece gişeye geleceğim. İşaretimi biliyorsun! Eğer her şey yolundaysa, mutfak kapısını aç; eğer yanında yabancı biri varsa, kapıyı kapalı bırak!

"Sana hemen ihtiyacım olursa seni nerede bulabilirim? John kısırağın dizginini tutarak sordu.

Chirk belli belirsiz bir gülümsemeyle ona baktı. 'Şimdi de benim ne yaptığımı , öyle mi Asker? Peki sahibi olan koy buna ne diyecek?'

"Hiçbir şey, eğer ona sığır eti satmayacağımı söylersen," diye karşılık verdi John. 'Senin gibi bir beyefendinin ne kumarhanelere gidecek işi var, ne de Chirk sert bir sesle, "At kafalılarla da takılmam!" dedi. 'Eğer beni bulmak , Sheffield'den çıkıp Ecclesfield yolunu tut, Ram's Head adında bir içki içilen yere gelene kadar ve tampona, *Whit'in yakılmasını* söyle!

'Size çok minnettarım! Unutmayacağım!'

"Bunu öğrendiğime ne kadar memnun olduğumu bilmiyorum!" diye karşılık verdi Chirk. Mollie'yi döndürdü ve omzunun üzerinden şöyle dedi: 'Ve ne yaparsan yap, bir bardak bira isteme! Orada sadece kollar ve bacaklar var, vücut yok!

On üç

O gün ne hancı ne de Huggate tarafından Ben'in hizmetine ihtiyaç duyulmadığını anlayan John, sabahın ortalarında onu kargıların başına bıraktı ve köye giden yolda yürümeye başladı. Gabriel Stogumber'dan haber almak istiyordu ve Sopworthy'den o sağlam beyefendinin yatağında olduğunu memnuniyetle öğrendi.

"Tuhaf bir durum, öyle!" dedi ev sahibi, bir fıçı birayı Kaptan'a doğru iterek. 'Bana dün gece bir çift ayak dolandırıcısı tarafından basıldığını söyledi, ama bu yolda ne gibi bir umut olabilir ki? İşte beni korkutan da bu! Burada yaşadığım bunca yıl boyunca böyle bir şey hiç olmamıştı! Tezgâha dökülen biranın sıçradığını fark etti ve dikkatlice sildi. "Bana sizinle ilgili bir sürü soru sordu, Bay Staple. 'Elbette ona Brean'ın akrabası olduğunuz dışında söyleyebileceğim hiçbir şey yoktu - ki söyledim! Ama bilmek istediğim şey, efendim, - ben kanunun rüzgarlı tarafında kalmayı seven bir adamım - bu Stogumber ne tür tuhaf bir koy?

Kaptan bu soruya cevap verme zorunluluğundan, Malikâne'den Crowford'a at sürerek gelen ve şimdi de Blue Boar'a dalmış olan Bay Nathaniel Coate'un aniden söze girmesi ve stentorian vurgularla ev sahibini talep etmesiyle kurtuldu. Hayal gücü onu corbeau kumaşından bir ceketin altına çizgili bir yelek giymeye itmişti ve bu kombinasyon, olduğu gibi Angola kumaşından bir pantolon ve beyaz üstleri olan avcı çizmeleriyle giyildiğinde, Kaptan'ı o kadar güçlü bir şekilde etkiledi ki, tam bir dakika boyunca tankard'ını ağzına yarıya kadar oturdu ve bakışları şaşırtıcı görüntüye perçinlendi. Kendini sersemlemiş hissetti ve dilediği kadar aptal göründü. Musluğa ilk girdiğinde ona dikkatle bakan Bay Coate, sabit bakışlar karşısında rahatlamış görünüyordu. "Pekala,

Kenevir tohumu!" dedi. 'Dikkat et de gözlerin yuvalarından çıkmasın! Daha önce hiç beyefendi görmedin mi?'

"Senin gibi bir beyefendiyi daha önce hiç görmedim," diye söylendi Kaptan. Başını salladı ve birasından bir yudum aldı. "Beş peni kadar iyisin!" dedi, bir mucize görmüş birinin ses tonuyla.

Bay Coate ona küçümseyici bir omuz çevirdi ve ev sahibine döndü. "Ne budala herif! Sanırım bu cahil bölgelerde kapının tokmağına kadar gelen birini asla göremezsiniz!

Kaptan'ın bu ani cehaletini yüzünü ekşiterek dinleyen ev sahibi, kendisinin de yürekten onayladığı bir yol izledi ve cevap verdi: 'Hayır efendim. Asla! Squire'ın kendisini böyle bir kıyafet içinde gördüğüm zamanı hatırlamıyorum. Yankıya kadar tokat, hiç şüphem yok! Sizin için ne yapabilirim, efendim?'

Bay Coate ona biraz kuşkuyla baktı, ama sert bakışları öylesine yumuşak bir anlayışsızlıkla karşılandı ki, Sopworthy'nin kötü niyetli olduğundan şüphelenmek imkânsızdı. Kaba kahkahalarından birini attı ve şöyle dedi: 'Lanet olsun, eğer bu kadar geri bir yerde olsaydım! Benim için yapabileceğin tek şey, dostum, beni en yakın polis memuruna yönlendirmek! Tanrım, bir beyefendinin silahlı serseriler tarafından saldırıya uğramadan bulut üflemek ve bacaklarını uzatmak için dışarı çıkamaması ne güzel bir durum! Ay, bakabilirsiniz!' Dönüp John'a bir parmak salladı. 'Sen, oradaki, köylü! Sen kapı bekçisisin, değil mi? Dün gece turnayı kim geçti?

John başını salladı. 'Silahlı serseriler görmedim,' dedi.

"Nerede saldırıya uğradınız, efendim?" diye sordu Sopworthy, bakarak.

"Malikânenin tam kapısında! Beşliklerim konusunda becerikli bir adamımdır, ama adamım o sırada yanıma gelmeseydi saatimden ve kösteklerimden daha fazlasını kaybedebilirdim - ay, ve kafama aldığım ve neredeyse aklımı başımdan alan bir darbeden daha kötü bir yara alabilirdim! Alçaklardan biri arkamdan saldırdı: Benimle yüz yüze gelseydi çok zorlanırdı, size söyleyebilirim!

Birkaç dakika boyunca bu şekilde konuşmaya devam etti, bu sırada Yüzbaşı'nın yüzü hala ağzı açık bir şekilde boş bir ifadeye bürünmüştü,

onu dikkatle inceledi.

Dünyayı tanıyan herkes için onun içinden çıktığı düzeni tanımak zor değildi. Onun gibi adamlara her büyük kentte rastlanırdı; toplumun kenarından köşesinden kendine bir yer edinir, servet sahibi saf genç beyefendileri oyun cehennemlerine çekerek ya da onları, bu Yüzbaşı Keskinler'in yemin billah ettikleri gibi tatlı dilli ya da güzel adım atan hayvanlar yerine, kesin topal ya da iflah olmaz değirmenci oldukları ortaya çıkan gösterişli hayvanları inanılmaz fiyatlara satacaklarına güvenebilecekleri at tüccarlarıyla tanıştırmak geçimlerini sağlarlardı.

Bu tür kişiler neredeyse her zaman sporla ilgili her konuda bilgili, cesur biniciler ve usta çekiççilerdi ve boks ringinde kendilerini iyi anlatabilirlerdi, çünkü bunlar müstakbel kurbanları üzerinde iyi bir izlenim bırakacağı kesin olan başarıları. Zorbalıkta olduğu kadar kurbağa yemeyi de iyi biliyorlardı; ve neredeyse her zaman müşterilerine aktaracakları güvenilir yarış tüyolarına sahip olduklarından ve değerli bir müşteri için gerçekten iyi bir avcı keşfedip hayvanı gülünç derecede düşük bir fiyata satın alabileceklerine güvenebildiklerinden, bu yararlı özellikleri uğruna kendilerini hoş birkaç ton üyesine bağlanmayı başaramadıkları nadirdi.

John, Bay Coate'in tartışmasız bir şekilde bu cemaate ait olduğuna karar verdi; ama onda, sosyetenin takılanlarında genellikle bulunmayan, tanımlanamaz bir güç izlenimi vardı. John onun acımasız olduğunu zaten biliyordu; küstah bir cesareti olduğunu da şimdi kabul ediyordu. Politikasını açıklamıştı: Peşinde bir polis memurunun olduğunu bilmek onu korkutup planlarından vazgeçirmeyecekti. Stogumber'dan kurtulma girişimi başarısızlığa uğradığından beri, Stogumber'ı kandırması pek mümkün olmasa da, ona karşı koymanın zor olacağı bir davranış biçimi benimsemişti.

Çok geçmeden, büyük bir dikkatsizlikle verdiği bilgilerden Gunn'ı yoldan çektiği anlaşıldı. Adamın görevlerini yerine getirmesini kılan yaralar aldığını anlattı; küçümseyici bir kahkaha atarak korkudan morardığını söyledi ve onu Sheffield'a götürdüğünü ekledi,

Londra'ya posta arabasıyla dönme talimatıyla birlikte. "Çünkü her çalının bir bogle düşünen bir meleyici kadar hizmetçim olmamasını tercih ederim!

Yüzbaşı yeterince öğrenmiş olduğu için Blue Boarda oyalanmadı, parasını çekip gitti ve ev sahibini Coate'e bir polis memurunun hizmetini almak istiyorsa Tideswell' gitmesi gerektiğini açıklamak üzere bıraktı.

Yemin ederim, bir aylık bebekten daha fazla işe yaramaz.

Coate'in tahmin ettiğinden çok daha zeki olan Yüzbaşı, Gunn'dan kurtulmuş olması nedeniyle, Stogumber'da bir Bow Street Runner'ı tanıyanın Gunn olması gerektiğinden kuvvetle şüpheleniyordu. Bu nedenle, kanun adamlarının tanıdığı kişinin efendisi değil de Gunn olması muhtemel görünüyordu. Cesur Coate olabilirdi, ama aptal değildi ve daha önce suç işlemekten hüküm giymiş bir adamın Kellands'de açıkça kalması, oradaki varlığı Runner tarafından keşfedildikten sonra, neredeyse delice bir hareket olurdu.

Yüzbaşı tekrar gişeye vardığında Joseph Lydd'in Nell'den aldığı karalanmış bir notla malikâneneden çıktığını gördü. Notu mühürleyen gofreti kırarken şöyle dedi: 'Koçanı bahçeye götür, gözden uzak olsun: Coate köyde ve sanırım her an dönebilir.

Joseph aygırın dizginini kapı direğinden çözdü ama şöyle dedi: 'Orada mı? Polis memurunu almak için Tideswell'e gittiğini sanıyordum!

"O değil!

"Oraya gitmesinin ona bir yararı olmaz," diye gözlemledi Joseph. 'Dün gece bir çift ayaklı tarafından tuzağa düşürüldüğünü söylüyor. Bu yolda hiç böyle bir şey duymadım, ama saatinin elinden alındığına yemin ediyor ve Coate'in bu ayak takımlarıyla savaştığını söylediği Gunn'a gelince, Tanrım! Bir teneke kutudaki gergin bir saç gibi görünüyor! Ona veren ayak pedleri miydi bilmiyorum ama iyi bir erime geçirdiği kesin! Dizlerinden biri destek gibi şişmiş ve üzerinde güçlkle yürüyebiliyor ve başparmağına aldığı bir darbe onu bir kaz kadar sersemletmiş. Bay Henry'nin adamı

Bu sabah onu Sheffield'a götürmemi söylediler, bu da iyi bir kurtuluş oldu. Coate olmasını çok isterdim - gerçi çürük elmalarda seçenek az!

Sonra koçanı gişenin etrafından dolaştırarak bahçeye açılan kapıya götürdü ve Kaptan mektubu okumakla baş başa kaldı. Uzun değildi ve Kellands'ta kendisini tedirgin edecek hiçbir şey olmadığına onu ikna etmek için cesurca bir girişimde bulunarak yazıldığı izlenimini veriyordu. Nell ona sadece büyükbabası için endişelendiğini söylemişti. Henry'nin ona söylediği bir şey onu derinden etkilemişti; Winkfield onu ayağa kalkmaya çalışırken bulmuştu; yere yığılmıştı ve hemen çağrılan doktor, ilki kadar şiddetli olmasa da iyileşmesinin şüpheli olduğu ikinci bir felç geçirdiğini söylemişti. Artık yatağa bağlıydı ama dinlenemeyecek gibi görünüyordu. Nell'in sevgili John'u onun ulaşamayacağı bir yere gitmemesi gerektiğini anlıyordu: Büyükbabasının odasına son kez ne zaman çağrılacağını kimse bilemezdi.

Tek sayfalık kâğıdı derisinin cebine sokan John, gişeden bahçeye doğru yürüdü ve Ben'i at idaresi dersi verirken buldu. Kapıya geri söyleyerek onu sertçe kovdu. Yeterince uzun süre görevde kaldığını düşünen Ben, ona karanlık bir bakış fırlattı ve geri geri giderek sesli bir şekilde burnunu çekti.

"Ahırda iyi bir delikanlı olacak," dedi Joseph. 'Fırsat bulursa tabii. Brean'a daha önce de söyledim.

Evet, belki. Joseph, malikanede neler oluyor? Hanımının bana ne söylemeni istediğini boş ver! Ben gerçeği istiyorum!"

"Beyefendi ölümcül derecede kötü," diye yanıtladı Joseph. 'Dahası, kolay kolay ölmüyor. Bay Henry yüzünden mi, yoksa avukatının Londra'dan göndermesini beklediği bir şey yüzünden mi, Bay Winkfield bilmiyor. Belki de vasiyetidir. Dün öğleden sonra postayı karşılamak için Sheffield'e gitmemi istiyordu, ama Bay Winkfield'la ben bir şey olmayacağını biliyorduk, çünkü mektubunu postaya götürdüğümde yeterince zamanımız yoktu. Artık günlerin hesabını yapamıyor gibi görünüyor, gerçi o kadar da aptal değil.

ondan! Bu öğleden sonra tekrar gideceğim ve Tanrı'dan onun için bir ekspres paket olmasını umuyorum!

'Bayan Nell bana Squire'ın ölmekte olduğunu söyledi. Bana söylemediği şey ise o iki cehennem doğumlu haydutun ne yaptığı!

'Şimdi, yüksek iplerinize uçmanıza gerek yok, patron! Bay Henry'nin megrim kadar mavi yatağına götürülmesi dışında hiçbir şey yapmıyorlar. Squire yer üstündeyken ve hepimiz hala Malikane'deyken de yapmayacaklar. Bay Huby'nin dün gece Coate'un Bay Henry'ye söylediklerini duymayı başardığına bakılırsa, fesatlık Squire ölüp gömüldükten sonra başlayacak. Bay Huby kurnaz bir Truvalı! Coate'in Bay Henry'nin odasına çıktığını gördü ve iki yaşındaki bir çocuk gibi zıplayarak peşinden gitti ve Bay Henry'nin odasının yanındaki odaya girdi. Đkisinin arasında bir pudra dolabı vardır ve Bay Henry'nin oraya asılı güzel paltolarının arasından sürünerek içeri girer ve kulağını Bay Henry'nin odasının kapısına dayar.

"Ne duymayı planladı? John hemen sordu.

"Coate, Bay Henry'yle ender görülen bir tartışma içindeyken ona kâğıt kafalı bir geveze dedi ve Squire'ın yanına ya da yakınına gittiği için ona kötü bir küfür savurdu. "Sana sorun söylemedim mi, seni çenebaz?" dedi. Sonra Bay Henry, Bay Huby'nin duyamayacağı bir şey söyledi ve Coate, "O çekene kadar bekle ve oyun olsun!" dedi. "Bu lanet uşakları, bütün o küstah züppeleri sepetleyeceksiniz!" - Bay Huby, Bay Winkfield ve beni kastediyordu. "Bu konuda hiç sıkıntı çekmeyeceksin," dedi, "çünkü onlara bir servet teklif etsen bile senin için çalışmazlar Henry!" Bu ölümüne doğru," dedi Joseph düşünceli düşünceli. "Ben olsam, bir araba ya da daha kötüsünü sürerdim!

"Evet, ya sonra?

Sonra Bay Huby, Bay Henry'nin öfkeliymiş gibi bağırarak, ama bir yandan da korkarak, "Peki ya kuzenim?" dediğini duydu. Coate, sesini alçaltmadığı için ona biraz daha küfretti ve, "Kızla evlenmek zorundayım ve lanet olsun," dedi, "aklımda var, çünkü yemin ederim ki evcilleştirilmeye değer bir parça!" Bu Bay Huby'nin kanını kaynattı, ama orada

daha kötüsü gelecekti. Ay! Bay Henry, Bayan Nell'in Coate'i istemediğini söyledi, Coate de , "İnan bana, bana sahip olmaktan memnun olacak! Ve onu bir kez karım yaptıktan sonra," dedi, "korkacak bir şey yok, çünkü ona samanlığını sıkı tutmayı öğreteceğim, benden kuşkulama! Ve bir kez burada efendi oldun mu," dedi, "ben ve o senden uzun süre kalacağız ve kimse bunu tuhaf bulmayacak; ve av köpeklerini çağırdıklarında, bizi bekleyen bir servet var!" Derken Bay Hubby bir tahta gıcirtısı duydu, sanki Coate sandalyesinden kalkmış da yumuşak bir şekilde sürünerek uzaklaşmıştı. Bay Winkfield'la bana olanları anlattığında onu görmek ne acıydı! Gücünün tükendiğini düşünecek kadar uyukluyordu ve Coate'un ağzındaki baklayı çıkarmak şöyle dursun, onu tesviye bile edemiyordu.

"Bunun için ağlamasın!" dedi Kaptan Staple, düzgün, beyaz dişlerinin arasından. "Bu alçakla tüm hesaplaşmamı yapacağım, hem de tam olarak!

"Şey, efendim," dedi Joseph, bir öksürükle, "Bay Hubby'nin böyle bir durumda olduğunu görünce, Bay Winkfield ona bunu söyleme cüretini gösterdi. Bu da onu harika bir şekilde yüreklendirdi - eğer söylemem gerekirse!

"Bana bugün Sheffield'a gitmen gerektiğini mi söyledin? John aniden sordu. "Tekrar ne zaman burada olacaksın?

En geç saat altıda dönmüş olurum efendim! Londra postası saat dörtte gelecek. Bir ya da iki dakika gecikebilir ama bu mevsimde çeyrek saatten fazla değil! Benden ne yapmamı istiyordunuz?"

'Hava karardıktan sonra gel ve burada yerimi al! Bayan Nell'i görmeliyim!'

Joseph başıyla onayladı. "Gelebilirim gelirim, patron," diye söz verdi. "Ama şimdi gitsem iyi olur - eğer Coate kapıyı geçtiyse!

Gelmemişti, ama birkaç dakika içinde yolda hızlı adımlarla ilerleyerek görüldü. John, Ben'i kapıyı açması için dışarı gönderdi; Joseph de ihtiyatlı bir duraksamadan sonra ata binip onun peşinden gitti.

Bunun üzerine Kaptan Ben'e acıyarak onu görevinden azletti ve sadece akşam yemeğini yemesini, ardından da bazı ahbablarıyla birlikte macera dolu bir öğleden sonraya çıkmasını tavsiye etti. Bayan Skeffling ocakta kaynayan soğan kokulu bir güveç bıraktığından, Ben

Bu tavsiyeye uymanın iyi olacağını dūşündü. Kaptan'la konuşmaya çalıştı ama onun soyutlanmış bir ruh hali içinde olduğunu gördü. Ebeveyni onu ağır bir şekilde azarlayarak, gevezeliğini istemediği kulaklara sokmamasını öğrettiğinden, hemen konuşmayı kesti, şaşırtıcı bir hızla kocaman bir tabak dolusu biftek tüketti ve koruyucusu (yetişkin insanlar gibi) fikrini değiştirip onu yorucu bir işe koşmadan önce gişeden sıvıştı.

Kaptan kendi yemeğini daha yavaş bir şekilde bitirdi ve hâlâ önünde duran sorunu derinlemesine düşünerek tabak çanağı yıkadı. Ellerini bir havluya silerken zorunlu bir ses bilincinin içine girdi.

"Kapı! Kapı, orada!" diye seslendi.

Kaptan hızla başını çevirdi. Çağrı bıkkın bir ses tonuyla tekrarlandı. Kaptan havluyu bir kenara attı ve yola doğru yürüdü.

Gişenin önünde bir çift kibrit çöpünün koşulduğu bir spor arabası duruyordu. Faytonlar biraz terlemişti ve ayakları da tıpkı at arabasının tekerlekleri gibi çamur içindeydi, ama dönüş çok güzeldi ve dizginleri zarif eldivenli bir eliyle tutan beyefendiden daha güzel bir şey düşünülemezdi.

Kırsal bir çevrede yapılacak bir yolculuk için mükemmel kıyafet örneğiydi ve sadece ceketinin ve pantolonunun zarif kesimi ve topuklu ayakkabılarının yüksek cilası dikkatleri üzerine çekiyordu. Yeleği sade bir güvercin rengindeydi; yakasının uçları sertti ama hiçbir şekilde abartılı derecede yüksek değildi; kravatı ustalıkla bağlanmıştı ama gösterişten uzaktı. Yeleğiyle aynı narin renkte olan kunduz şapkası, parlak ve özenle düzenlenmiş buklelerden oluşan başına hafif bir açıyla oturtulmuştu; yanındaki boş koltuğun arkasına ise, çok sayıda omuz peleriniyle süslenmiş, çok uzun ve tam etekli bir pardösü atılmıştı. Kaptan gişenin eşiğinde belirdeğinde, dizginleri kırbaçlı eline geçirdi ve boşta kalan eliyle boynundaki siyah kurdelede asılı duran sınav bardağını aradı ve bir gözüne kaldırdı.

Bir an birbirlerine baktılar; deri pantolon ve yelek giymiş, boğazına kadar açık kaba bir gömlek giymiş olan güzel dev donup kalmıştı; Moda Lalesi ise onu tepeden tırnağa süzüyor, yüzünde ıstırap dolu bir ifade belirliyordu. "Aman Tanrım!" dedi belli belirsiz.

"Bab!" diye bağırdı Kaptan. "Bu da ne - ?

'Sevgili oğlum - lafı ağzımdan aldın! *Ne oluyor?*" dedi Bay Babbacombe.

"Hayret bir şey, seni buraya ne getirdi?" diye sordu Kaptan.

"Sadece keşif yapıyordum, sevgili oğlum!" dedi 10. Süvari Alayı'ndan Bay Babbacombe, elindeki bilgi yarışması kadehini havalı bir şekilde sallayarak. "Sinirlenmenin bir yararı yok, Jack! Gelip ne tür bir oyun oynadığını görmemi istemiyorsan, bana gizemli mektuplar yazmanın bir anlamı yok!

"Lanet olsun sana! John onun elini tutmak için uzandı. 'Bunu gerçekten bilebilirdim, seni meraklı budala! Eşyalarımı yanında mı getirdin?

Bay Babbacombe yanındaki koltuktan sürücü ceketini çıkardı ve büyük bir paket çıkardı. Her türlü tiksinti belirtisiyle bunu göstererek şöyle dedi: 'Al şunu! Eğer benimki kadar sizin portmantolarınız için de yer olsaydı, onları getirmezsem namerdim! Seni büyük budala, kilitleri kırmak zorunda kaldık! Anahtarlarım yoktu!'

"Oh, bunun bir önemi yok!" dedi John, paketi alıp kolunun altına sıkıştırarak. 'Ama portmantolarınızla ilgili bu şey de ne? Onları göremiyorum!

"Hayır, hayır, onları handa bıraktım!" "Ne hanı?

Yolun aşağısında küçük bir yer. Adını hatırlamıyorum ama biliyor olmalısın! Sadece bir mil ötede, bas gaza!"

"Blue Boar'da kalamazsın! John haykırdı.

Bay Babbacombe, 'Sadece bu gece için hazırlanıyorum,' diye açıkladı.

'Küçük, rahat bir hana benziyor. Bir sorun mu var?'

"Bab, beni orada mı soruyordun?

Buna gerek yoktu. aslı Jack, yol boyunca senden haber aldım. Benim yol defterime güven olmaz

O yüzden yolu sormaktan başka çare yoktu. Hayır, senin hakkında tek kelime etmedim, ama Crowford Gişesi'nden altı ya da yedi mil boyunca hiçbir yerde bahsedemeyeceğine inanıyorum, ona dağ büyüklüğünde tuhaf bir yeni bekçi olduğu söylenmeden. Senin şu Blue Boar'daki biracıya gelince, gişeden söz ettiğim anda istediğimin sen olduğunu anlamış gibiydi.

"Tanrım!" dedi John. 'Oh, pekala! Şimdiye kadar bütün köye yayılmış olmalı, yani yapacak bir şey yok! Seni gördüğüme çok sevindim, eski dostum, ama yarın fırçalamalısın! Eğer buradaki bazı adamlar seni duyarsa, bu hiç iyi olmaz.

"Ne yapmalıyım?" dedi Bay Babbacombe, ne yapacağını bilemez bir halde.

'Fırça! Pike! Çek git!' dedi John, gözleri kahkahalarla doluydu. "Kendi dilinde, git!

Bay Babbacombe sert bir sesle, 'Evet, eğlence ve gösteri peşinde olduğunuzu biliyorum,' dedi. 'Ama yarın yola çıkmak zorundayım, çünkü Fockerby'yi yanımda getirmedim ve dün gece kaldığım handa kâhyanın bu memelerime bakmasını sağlamak ve bu sabah *çizmelerimin* üzerinde iyice durmak zorunda kalmak - ve şimdi bile olması gerektiği gibi görünmüyorlar - çizmelerim demek istiyorum! - Çok yorucu! Koyları nerede sabitleyebilirim? Seninle anayolda konuşamam!'

'Onları burada sabitleyemezsiniz. Onları Mavi Domuz'a geri götürmelisiniz.

"Ama ben sizinle konuşmak istiyorum!" diye itiraz etti Bay Babbacombe.

'Elbette, ama burada bir çift atı bırakın, bir at arabası için bile yer olmadığını görmelisiniz! Geri yürümek zorundasınız: bir milden fazla değil! Oh, Tanrım! İşte taşıyıcı! Dikkat et, Bab, yolu karıştırdın!' Sonra sesini yükselterek: "Hayır efendim, köye varmadan sağa dönmeniz gerekirdi!" dedi ve yazıhaneden biletleri almak için arabadan indi.

Bay Babbacombe trans halinde oturmuş, karşılıklı konuşmaları dinliyordu; bu sırada eksantrik arkadaşının Brean adında biri için kapıyı tuttuğunu öğrendi. Taşıyıcı, bu kişinin henüz dönmemiş olmasına şaşırılmış görünüyordu; Bay Babbacombe

Bay Brean'ın John'un kuzeni olduğunu duyunca daha da şaşırdı. Kargıyı taşıyıcının arkasından kapatır kapatmaz şöyle haykırdı: 'Sen tanıdığım en iyi el değil misin! Şimdi Jack, bırak da bana ne halt ettiğini anlat!

John ona sırtarak, "Yapacağım," diye söz verdi, "ama önce güzel arabayı götür! Eğer Sopworthy - o senin biracı! - buraya beni görmeye geldiğini bilirse, onun koçunu ödünç alabilirsin: Onu kümeste ahıra koyabilirim.

"Jack!" dedi Bay Babbacombe. 'Kendi atını kesik bir kümese mi yerleştiriyorsun?

"Hayır, hayır, o , yukarıda! Şimdi git, Bab!" Bay Babbacombe'un çiftini çevirişini izledi ve aklına bir şey geldi ve seslendi: "Bekle, Bab! - Onu görmeyeceğini sanıyorum, ama Blue Boar'da Stogumber adında bir adamla karşılaşırsan, ona ne söylediğine dikkat et! Bu sabah kırık bir kafa ve yaralı bir omuzla ilgileniyordu, ama senin gibi bir yabancıнын handa kaldığını duyarsa, bunun dumanlı olduğunu düşünmesi kaçınılmazdır ve büyük olasılıkla işinizin ne olabileceğini öğrenmek için yatağını terk edecektir. Ona buraya malikânedeki Sör Peter Stornaway'i ziyarete geldiğinizi, ama onun çok hasta olduğunu duyunca aileyi rahatsız etmemenin en iyisi olacağını düşündüğünüzü söylemeniz iyi olur. Unutmayın! - Stornaway - Kellands Malikanesi! Stogumber bir Bow Street Runner'ıdır, ama onu köpürttüğümü bilmiyor.

Bay Babbacombe ona büyülenmiş bir dehşetle baktı. 'Bir Bow Sokağı - Hayır, Tanrım, bunun ne tür bir tekme olduğunu bana söyleyene kadar bir metre daha gidersem lanetleneceğim! Sevgili oğlum, sen kimseyi öldürmedin, değil mi?

"Tanrı sizi korusun, patron, *ben* tuhaf bir koy değilim!" dedi Kaptan öfkeyle. "Ne de hiçbir tuzak bana bulaşmak istemez!

'Hollanda konforu! Yani Runner senin peşinde değil mi?'

"Hayır, sadece öyle olabileceğinden şüpheleniyor," diye yanıtladı Kaptan. "Benim biraz dumanlı olduğumu düşünüyor.

"Senin hakkında benim bildiğim kadar çok şey bilseydi," dedi Bay Babbacombe, "tehlikeli bir deli olduğunu bilirdi ve seni bir kenara atardı.

Kısıtlama altında!"

Bu küskün sözlerle, Kaptan'ı gülerек ve el sallayarak uğurladı.

Yarım saat sonra bir kez daha gişedeydi ve hayatında karşılaştığı en büyük sümüklüböcek olarak nitelendirdiği hayvan sahibinin koçanından inmişti. Kümesin uygun bir ahır olacağını düşündü ve John'un koçanı götürmesine izin vererek gişeye girdi ve birkaç dakika sonra arkadaşı tarafından, şaşkınlıkla karışık olmayan bir ilgiyle binayı incelerken keşfedildi.

"Odamı nasıl buldunuz? John neşeyle sordu.

"Yatak odanız o kadar da kötü değil, ama nerede *oturuyorsunuz?*" diye sordu Bay Babbacombe.

"Burada, mutfakta, tabii ki!

"Hayır, gerçekten, Jack!

"Tanrım, çok , değil mi? Hiç pencerelerinde cam olmayan, zeminin ortasında yanan ateşin dumanından kör olduğunuz bir Portekiz kulübesinde kalmadınız mı?

"Öyleydim," diye onayladı Bay Babbacombe. "Bu yüzden !

'Bana zariflik taslamaya kalkma, kovboyum! Otur yerine! Bu arada, neden purolarımı da diğer eşyalarımınla birlikte paketlemedin? Hiç kalmadı!'

Bay Babbacombe iç çekerek cebinden bir çıkardı ve uzattı. 'Çünkü siz söylemediniz tabii ki. İşte burada!

"Tanrı seni korusun!" dedi Kaptan. 'Pekala, şimdi birlikte bir bulut üfleyelim Bab, ben de sana burada ne yaptığımı anlatayım!

Bu umut verici başlangıçtan sonra devam etmekte zorlanıyor gibiydi ve bir iki dakika boyunca gözlerini ateşe dikerek oturdu, sigara içti ve hafifçe kaşlarını çattı. Bay Babbacombe, Windsor koltuğunun izin verdiği kadar rahat bir şekilde yerleştirilmiş zarif formuyla, kirpiklerinin arasından onu izledi, ama sabırlı bir sessizliği korudu. John sonunda başını kaldırdı, gözlerinde hüznü bir gülümseme vardı. "Her şey tesadüfen oldu," dedi.

Bay Babbacombe içini çekti. "Bunu biliyordum," diye cevap verdi. 'Şimdiye kadar hiç kazaya uğramadın ama kazara oldu. Mesele şu ki, bu tür kazaları başka kimse yaşamıyor. Yine de bu konuda tartışmayacağım! Bavulunuzu neden Edenhope'a gönderdiniz? Kafamı karıştırıyor!'

"Sizinle kalmaya geliyordum!" dedi Kaptan öfkeyle.

"Peki, fikrinizi değiştirmenize ne sebep oldu?" diye nazikçe sordu Bay Babbacombe.

"Size anlatacağım," dedi Kaptan nezaketle; ve ona şimdiki macerasını kısaca anlatmaya koyuldu. Belki de konuyla ilgisiz olduğunu düşündüğü bazı yönlerini kendine saklamayı tercih etti ve anlatımı sırasında Squire'ın adı sık sık geçmesine rağmen, torununa sadece göz ucuyla atıfta bulundu. Ama hikâyenin geri kalanını hiç çekinmeden arkadaşına anlattı.

Bay Babbacombe hayretle dinliyordu ve ara sıra sözünü kesmekten başka bir şey yapmıyordu. Kaptan'ın hazinenin yerini Stogumber'a açıklamak gibi bir niyeti olmadığını kuşkuyla öğrendi. Stogumber protesto etmek için harekete geçti ve derinden etkilenmiş bir ses tonuyla şöyle dedi 'Hayır, gerçekten, sevgili dostum! Yapılması gereken tek bir şey var! Hemen Redbreast'e söyle!

"Söylediklerime biraz olsun kulak vermiş olsaydın," diye karşılık verdi John, "yapmaya çalıştığım şeyin genç Stornaway'in adını bu işin dışında tutmak olduğunu bilirdin!

'Şey, bunu yapamazsınız ve lanet olsun, neden istediğinizi de anlamıyorum! Bana şeytani bir gevşek balık gibi geliyor!'

'Evet, aşağılık bir yaratık! Ama büyükbabasına onun adını temiz tutmak için elimden geleni yapacağıma söz verdim!

'Yani olabilirsin - gerçi neden olduğunu anlarsam lanetleneneceğim! - Ama o zaman nasıl bir işe bulaştığını bilmiyordun! Sana söylüyorum, bu iş ciddi Jack! Yüce Tanrım, bu bir idam meselesi!'

"Bilmiyor muyum!

"Bana hiç de öyle gelmiyor!" dedi Bay Babbacombe, oldukça sert bir ifadeyle. 'Bu yaşlı adam kim?

"Arkadaşım, ondan bu kadar hoşlanmana ne sebep oldu?"

Bu ev sorusu John'un yüzünü renklendirdi. Arkadaşının gözlerinden kaçarak, kendi kulaklarına bile yetersiz gelen bir açıklamaya girişmek üzereydi ki, yoldan gelen bir bağırışla sözü kesildi. Görevine geri çağrıldığına bir kez daha şükrederek Bay Babbacombe'dan aceleyle özür diledi ve kapıyı açıp geçiş ücretini tahsil etmeye gitti. Mutfığa döndüğünde kendine ve duruma yeniden hâkim olmuştu ve Babbacombe'a, Sör Peter'ı mümkün olduğunca fazla acıdan kurtarmak istemesi için kendine göre yeterli nedenleri olduğunu sert bir dille anlattı. "Neden *olduğu* önemli değil: öyle!" dedi. "Bunu kabul et, olur mu, Bab?"

Bay Babbacombe midesinin çukurunda korkunç bir batma hissetti. Huzursuzca, "Bu işi fazla abartıyorsun, Jack!" dedi. "Düşündükçe, bu olayda bana anlattığından daha fazlası olduğuna daha çok emin oluyorum!"

Kaptan suçlu görünüyordu ama gözlerinde kararlı bir parıltı vardı. "Evet, biraz daha var!" diye kabul etti. "Hayır, hayır, o altınları çalmakla hiçbir ilgim yok! Dehşete kapılmış gibi bakma! Ama - neyse, şimdi bunu boş verin! Mesele şu ki, Henry'yi korumak için elimden geleni yapacağıma dair Squire'a söz verdim ve yapacağım! Söyleyeceğin hiçbir şey beni durduramaz, Bab, o yüzden söyleme zahmetine girme!"

Bay Babbacombe inledi ve Crowford'a hiç gelmemiş olmayı dilediğini söyledi. "Seni lanet olası bir delilik içinde bulacağımı bilebilirdim!" dedi. "Eğer kendi boynuna bir ip geçirmezsen bu bir mucize olacak! Henry'yi nasıl bu işin dışında tutabilirsin? Sakın bana diğer adamın da kaçmasına yardım edeceğini söyleme, çünkü birincisi seni inanmayacak kadar iyi tanıyorum; ikincisi de, eğer böyle sapan bir Çey yaparsan, Redbreast'in seni ve bu haydutu tutuklama ihtimali *var!* Mantıklı!"

John güldü. "Chirk bir mazeret kanıtlayamayabilir, ama sanırım ben kanıtlayabilirim. Ama sen *bu* konuda tamamen rahat olabilirsin! Coate'un kaçmasına izin vermek istemiyorum! Hayır, bana teklif edilen hiçbir şey için değil!"

"Hepsi çok iyi," diye itiraz etti Babbacombe, "ama biri olmadan diğeri tutuklayamazsınız! Adam Henry'nin üzerine atlayacak!"

John başını salladı. "Evet, doğal olarak bunu düşündüm. Keşke bu işe ne kadar derinden bulaşmış olabileceğini bilseydim! Bunu keşfetmeliyim."

Bunu kararlılıkla ve ağzının etrafındaki kasların sertleşmesiyle söylemişti. Bay Babbacombe, o güzel, yakışıklı yüze, gülümseyen gözlere ve o sert ağzın etrafını saran iyi niyete bakarak, Çılgın Jack'in insanların en tuhafı olduğunu hüznle düşündü. Herkes onu dürüst gözleri kadar düzgün bir kafaya sahip bir adam sanırdı ve genel olarak öyleydi de; ama arada sırada bir fesatlık şeytanı onu ele geçiriyor gibiydi ve o zaman da, şimdi olduğu gibi, önüne çıkan her tehlikeli maceraya balıklama atlıyordu. Onunla tartışmanın hiçbir yararı yoktu. Tüm yumuşak başlılığına ve onu pek çok insana sevdiren nezaketine rağmen, bir kez kararını verdiğinde onu asla amacından döndüremezdi. Bir inatçılık damarı vardı ve arkadaşlarının onun iradesine engel olma girişimlerine hiçbir zaman en küçük bir kızgınlık duymamış olmasına rağmen, Bay Babbacombe en güçlü temsillerin onun için en az ağırlık taşıdığı zamanı hatırlayamıyordu. Yoluna çıkarsanız, sizi son derece nazik ama amansız bir şekilde bir kenara bırakırdı; ve her şey bittiğinde, çılgınca ve tehlikeli bir şey yaptığı için ona küfrederseniz, bir arkadaşının endişelenmesine neden olduğu için gerçekten pişman olmasına rağmen, onun için neden endişelenmeniz gerektiğini bilmek için şaşkın olduğunu görebilirdiniz.

"Senin sorunun Jack," dedi Bay Babbacombe, yüksek sesle bu düşüncelerin akışını takip ederek, "ne liderlik ne de sürücülük yapman!"

John ona baktı, yüzüne bir eğlence yayıldı. "Evet, öyle. Beni nasıl bir adam gibi gösteriyorsunuz!"

Babbacombe, "Bir kere aptal kafana bir fikir soktun mu, insan seninle olduğu gibi bir katırla da akıl yürütmeyi deneyebilir!" diye ısrar etti.

"Şey," dedi John özür dileyerek, alnını kırıştırarak, "bir adam kararını kendisi verebilmeli ve bunu yaptıktan sonra da

kendini amacından saptırdı. Yanıldığımı söyleyebilirim ama ben öyle düşünüyorum. Bu durumda, ne hakkında olduğumu çok iyi biliyorum - ve sana yemin ederim ki dalga geçmiyorum, Bab! Başlangıçta kapıyı bir iki günlüğüne tutmanın ve burada neler döndüğünü keşfedip keşfedemeyeceğimi denemenin iyi bir spor olabileceğini , ama her şey değişti ve ciddiylim - hayatımda hiç olmadığım kadar! Ve ayrıca oldukça kararlıyım,' diye ekledi.

Babbacombe ona dikkatle bakarak, "Sana bir şey oldu, Jack, ne olduğunu bilsem şaşarım!" dedi. Umutla durakladı ama Kaptan sadece güldü. "Ve bilmediğim bir başka şey de, bu olayda seni böyle büyük bir sokacak ne var! Canlı kömürlerle kendim uğraşmak !

'Hayır, öyle mi? Bir servet için böyle bir macerayı kaçırmazdım! John içtenlikle söyledi.

'Kendini bir yargıç ve jüriye bu haydutlara nasıl yardım ve yataklık ettiğini açıklarken bulana kadar bekle - çünkü keşfettiklerini Redbreast'e ya da en yakın sulh yargıcına anlatmakta geciktiğin her an yaptığın şey bu, sevgili çocuk!

Hayır, değilim! Şimdi düşün, Bab! Eğer Stogumber Coate ve Stornaway'in yakalamaya çalıştığı adamlar olduğunu bilseydi, elinde kanıt olsaydı, bölgede dolaşıp bilgi toplamaya . Onlardan şüphelenmekten başka bir şey yapamaz; belki de bunu bile yapmıyor, sadece hazinenin burada aranması gerektiğine dair bazı sezgileri var. Elbette hazineyi bir an önce ele geçirmek isteyecektir, ama eğer bu konuda bir şeyler biliyorsam, sadece o sandıkları bulmakla yetinmeyecektir. Görevini başarıyla yerine getirmek için hırsızları da yakalamalı. Tanrım, Bab, geçitte iki muhafız vurularak öldürüldü, zavallı adamlar, kapı bekçisi bıçaklandı ve o mağarada taşlaşmaya bırakıldı ve Stogumber'ın kendisi de öldürülmeye çalışıldı!

Babbacombe, "Evet, hem de korumaya çalıştığınız şu güzel yaramazlardan biri!" diye atıldı.

"Evet," diye itiraf etti John. 'Suçsuz olan ve onurlu bir isme leke sürülmesini hak etmeyen diğerlerinin iyiliği için bunu yapmalıyım.

Eğer öyle olmasaydı onu korumazdım! Tanrım, onu Stogumber'a teslim eder ve dünyanın ondan kurtulduğunu düşünürdüm - bu olayda küçük bir rolden başka bir şey oynadığından çok şüphe etsem de! Cesedini mağarada bulana kadar Brean'ın ölümünden haberi olmadığından çok eminim ve muhafızları vuranların Coate ve onun haydut uşağı -eğer uşağıysa! - Muhafızları vurdular. Bu olaydaki rolü, sandıklar için güvenli bir saklanma yeri ve Coate ile Gunn için barınak sağlamaktı. Hem de çok yakın bir yerde! Coate'in sandıkların saklandığı yerden fazla uzaklaşmayacağına emin olabilirsiniz!"

Bay Babbacombe, sigarasının külünün paltosunun üzerine düştüğünü fark edince, dikkatle külü sıyırdı ve biraz da endişeyle ince kumaşı inceledi. Zarar görmediğinden emin olunca tekrar gözlerini kaldırdı ve şöyle dedi: 'Bana öyle geliyor ki, eğer Stornaway bu işe sadece bunu yapmak için getirildiyse, senin Coate hizmetlerinin karşılığını oldukça yüksek ödüyor! Becerikli bir adam: Tehlikenin ilk işaretinde Kral'ın Kanıtları'na dönecek kadar kötü kalpli bir çakal kullanmadan saklanacak bir yer bulamaz ?

John kaşlarını çatarak ona baktı. "Bilemiyorum. Ne de olsa altı sandık altın için kesin bir saklanma yeri bulmak o kadar kolay olmayabilir! Aylarca saklı kalmaları gerekiyor, unutma! Sonra, burası ambarın yakınında olmalıydı - yani, sandıkları gün ışımadan önce oraya götüremeyecek kadar uzakta olmamalıydı. Elbette hemen şüphelenilecek kadar da yakın olmamalıydı. Sanırım burası ile Wansbeck geçidi arasında kalan otuz mil en uç sınır olmalı. Ben de bunu düşünüyordum. Burası vahşi bir ülke, Bab, ve eğer ofiste asılı olan ilçe haritasına bakarsan, Wansbeck geçidinden, bunun dışında hiçbir gişeden geçmeden o mağaraya ulaşmanın mümkün olduğunu göreceksin. gelen başka bir şey daha var. Sandıkları çıkarma zamanı geldiğinde Coate, tıpkı Brean'dan kurtulduğu gibi Stornaway'den de kurtulmak istiyor olabilir. Aslında, bence bu çok olası. Ama hâlâ bu bölgede kalmak için bir bahaneye ihtiyacı varken Stornaway'i öldürmeye cesaret edemez.

Bay Babbacombe sigarasının izmaritini ateşe attı. "Eğer böyle acımasız bir caniyse, dikkat et de önce seni bıçaklamasın!" diye öneride bulundu.

"Şüphelenmemesine çok dikkat edeceğim! Ama sanırım benden şüphelenmiyor - henüz! Terhis edilmiş bir asker olduğumun bilinmesini isterim ve kullandığım tüm sivri diller bir yarasa adam olmamdan kaynaklanıyor. Rose - Bayan Stornaway'in hizmetçisi! - Burayı temiz tutan ve bana yemek yapan kadına annemin Brean'in teyzesi olduğunu ve rahat koşullarda yaşayan bir adamla evlendiğini söylemiş. Coate'in benim gerçekten Brean'in kuzeni olduğuma inanması mümkün - ama ben öyle düşünmüyorum. Sanırım henüz benim *ne olduğumu* bilmiyor! Bu bir şey ifade etmiyor: Beni öldürmek Brean'i öldürmekten daha zor olacak! Ama bu konuda başka düşüncelerim de var, Bab! Üç konfederasyondan biri Stogumber'ı bir Koşucu olarak tanıdı - ve sanırım bu kişi Gunn olmalı: çok çabuk kurtuldu, bu da kendi hikayesini anlatıyor gibi görünüyor! Şimdi bana öyle geliyor ki, ne Coate ne de Stornaway herhangi bir kanun görevlisi tarafından tanınmak gibi bir beklenti içinde olamazlar; aksi takdirde Malikânede bu kadar açık bir şekilde kalmazlardı. Gunn'ın Stogumber tarafından tanınması onlar için kesinlikle kötü bir şeydi; ama bence tanınması onun için daha kötü bir şeydi. Böyle bir beklentisi de yoktu, çünkü ülkeyi dolaırken kendini bir tür ajan olarak tanıtıyordu ve zaten tanıdığı bir çatlak adamın bu işe karıştığını bilseydi bunu yapmazdı. Chirk olmasaydı, Brean'in kaderine katlanmak ve mağarada ona katılmak zorunda kalacaktı. Ama Chirk saldırganları kovaladı ve onların Coate ile Gunn olduğundan ne kadar şüphelense de, yüzleri atkılarıyla örtülü olduğu için bunu kesin olarak bilemedi. Ama Coate onun bir Koşucu olduğunu biliyor ve önceden uyarılmış Bab, önceden silahlanmış!

"Onu Bow Street'ten geri çağıracaklar ve yerine bir başkasını gönderecekler!

Bu doğru olmaz! Artık Coate her yabancından şüphelenecek! Korkup kaçır diye umuyordum, ama o çok soğukkanlı bir müşteri ve yerinde durmaya niyetli. Bu, eve hiçbir şey getirilemeyeceğini bildiği anlamına geliyor. Pekala! Ben olmadan, Stogumber'ın

o mağarayı ve içinde ne olduğunu keşfedebilir. Ama benimle birlikte Coate'u da tutuklayabilir; ve bunu sağlamak için kullandığım yöntemler yüzünden benimle tartışmayacağını sanıyorum!

OceanofPDF.com

On dört

Yüzbaşıyı amacından döndürmenin imkânsız olduğunu anlayan Bay Babbacombe, bir süre sonra eski sefer günlerinden söz edilmesine ve eski silah arkadaşlarıyla ilgili haber alışverişinde bulunulmasına izin verdi. Alacakaranlık çöktü ve iki arkadaş hâlâ ateşin iki yanında oturuyor, Sopworthy'nin en iyi birasından doldurdukları tankerlerle güçleniyor ve sadece ara sıra kapıdan gelen çağrılarla bölünüyorlardı. Gün ışığı tamamen kaybolduğunda ve Kaptan kapıya lamba asmak için dışarı çıktığında, Bay Babbacombe akşam yemeğini düşünmeye başlamıştı. John'un hana kadar kendisine eşlik edememesi ve yemeği paylaşamaması ona çok üzücü gelmişti; ama John'un öğle vakti yemek yediğini öğrenince çok şaşırdı ve o ana kadar kapı bekçilerinin katlandığı zorlukları çok eksik anladığını fark etti.

"Ve sanırım," dedi John, "burada kalsan iyi olur, Bab, ve akşam yemeğini benimle yesen. Ben de olacak - eğer o küçük zavallı zamanında eve gelirse! - Ama buna aldırmazsın! Sana yumurta, jambon, sosis ve mükemmel bir kahve vereceğim. Bu akşam Malikâne'yi ziyaret etmeye kararlıyım ve hava karardıktan sonra burayı Ben'in sorumluluğuna bırakamam: korkuyor ve burada tek başına kalamaz. Eğer Bey'in seyisi nöbeti devralmak için gelemese, ben dönene kadar burada kalabilirsin, değil mi?"

Bay Babbacombe, "Ne, turnaya mı dikkat edeyim?" diye haykırdı. "Hayır, bunu yaparsam lanetleneyeceğim!"

"Oh, bunu yapmana gerek yok! Ben her türlü çağrıya cevap verecektir ve onu korumak için burada olduğunuzu bilirse buna aldırmayacağını söyleyebilirim.

"Onu neyden koruyacaksınız?" diye sordu Bay Babbacombe.

"Hiçbir şey - ama buna inanması mümkün değil. Lanet olası velet, acaba ne yaramazlık peşinde? Yukarı çıkıp Beau'yla ilgilenmeliyim. Şimdi düşündüm de, tavukları ya da domuzu hiç beslemedim!"

Bu vicdan azabı dolu sözlerin ardından, içine çeşitli yiyecek kırıntıları boşaltılmış bir kovayı kaptığı gibi bahçeye çıktı. Mr

Babbacombe birkaç dakika sonra onun tulumhada olduğunu duydu ve hemen içeri girerek, damlayan ellerini bir havluya kuruladı: 'Sanırım tavuklar bahçede istedikleri her şeyi topladılar, çünkü tünemeye gittiler; ama domuz her zaman açlıktan ölüyor gibi görünüyor! Biliyor musun Bab, burada bekçilik yapmaya başladığımda ne kadar çok iş olduğunu bilmiyordum! Kapı, Beau, o huysuz tavuklar, domuz, velet ve giysilerimi düzene sokmak derken boş geçirecek bir anım bile olmuyor! Kahretsin, gülme! Ben yakında gelmezse, kapı bekçiliğinin tadına bakacaksın, çünkü sırf sen benim yerime görevlerimi üstlenemeyecek kadar yüksektesin diye atımı ihmal etmeyeceğim! Ayrıca, Beau'yu burada istiyorum, yarım mil ötede değil!'

Ama tam bu sırada Ben ofisten mutfığa kayarak girdi, keskin yüzü neredeyse melek masumiyetinde bir ifadeye bürünmüştü. Bir çorabı ayak bileğinden aşağı sarkmış ve kötü bir şekilde sıyrılmış bacağından bolca kan bulaşmıştı; gömleğindeki bir yırtık sıksa göğsünün görünmesine izin veriyordu; ve anatomisinin giysiler tarafından korunmayan her kısmı kiri çekmiş gibi görünüyordu.

"İğrenç!" dedi akıl hocası, kısa ama kapsamlı bir incelemeden sonra. 'O gömleği çıkar ve pompanın altına gir! Hayır, sabunsuz gitme, yünlü taç! Eğer içeri girdiğinde üzerinde tek bir kir zerresi görürsem, seni domuz ahırında yatmaya gönderirim!

Sıradan bir durumda olsa, böylesine son derece mizahi bir tehdit Ben'in en geniş sırtışına neden olurdu ama o sırada Bay Babbacombe'u fark etmişti. Ağzı açık kaldı ve gözleri sonuna kadar açıldı. Bu zarif beyefendiyi iyice tanıdıktan sonra duygularını kısa ve basit bir şekilde ifade etti. "Coo!" dedi saygıyla.

Kaptan'ın dudakları kıpırdadı ama sert bir sesle: 'Aynen öyle! Hemen git ve kendine çeki düzen ver! Bu beyefendi kirli çocuklara katlanamaz!

Ben, eline tutuşturulan sabun kalıbını isteksizce kabul ederek, "Harika bir koy!" dedi. "Buraya ne için geldi, patron?"

O benim bir arkadaşım. Şimdi, sallan bakalım! Huggate'in ahırına gitmek istiyorum!"

"Seni gelmedi mi? Ben hızlı bir şüpheyile bağırdı.

"Hayır, hayır!" dedi Kaptan, onu kapıya doğru iterek. "Bizimle akşam yemeğine geliyor!"

"Evet, ama öyle bir niyetim olduğunu sanmıyorum!" diye itiraz etti Bay Babbacombe, arkadaşının himayesindeki adama hoşnutsuzlukla bakıyordu. "Ve eğer geceyi burada o iğrenç veletle geçirmek istediğimi düşünüyorsanız, Portekizli bir katırcıyla geçirmeyi tercih ederim!"

"Saçmalık! O oldukça iyi bir delikanlı. Sen hiç ağaçtan düşüp eve yırtık bir gömlekle ve her tarafın kir içinde dönmedin mi? Ayrıca, zavallı küçük şeytan yetim kaldı!"

"Onunla ne yapacaksınız?" diye sordu Bay Babbacombe, ona kuşkuyla bakarak.

"Biliyorsam ne olayım!" diye itiraf etti John. "Ona göz kulak olmak zorundayım elbette. Onu eğitmesi için Cocking'e verebilirim: atlarla arası iyidir ve büyüdüğünde harika bir seyis olacaktır."

Bay Babbacombe alaycı bir tavırla, "Cocking'in bundan hoşlanacağını sanıyorum!" dedi.

Ama Ben biraz sonra iyice ovulmuş bir yüzle ve öteki gömleğiyle yeniden ortaya çıktığında, onun ilk görüşte düKündüğü kadar itici bir çocuk olmadığını kabul etti. Bu ılımlı övgüden cesaret alan Kaptan, Joseph Lydd o akşam gişeye gelmezse, kendisi bir saatliğine dışarı çıkarken Bay Babbacombe'un ona eşlik etmek için kalacağını Ben'e bildirdi. Ben kuşkulu görünüyordu, ama Yüzbaşı şöyle dedi: "Ve o da bir asker, bu yüzden birinin seni götürmesine izin vereceğinden korkmana gerek yok! Eğer biri bunu yapmaya kalkarsa, tabancasını çeker ve onu vurur!"

"Hayır, kesinlikle yapmam!" dedi Bay Babbacombe. "Dahası, bu işin içine sürüklenmeyeceğim!"

"Yanımda durmayacak mısın? John söyledi. "Bab!"

"Demek istediğim şu ki - Hayır, hayret bir şey Jack, eğer sen öyleysen ben tavan aramda ibne değilim!"

"Gel de atımı gör, ihtiyar!" dedi John yatıştırıcı bir sesle. 'Biraz jambon kes, Ben, ve sosisleri tavaya koy! Sadece ahıra kadar gideceğim.

Yarım saat sonra mutfığa tekrar girdiklerinde, Bay Babbacombe kaderine boyun eğmiş birinin yüz ifadesini takınmıştı ve Kaptan'ın gözlerinde kararlı bir pırıltı vardı. Onları ateşin üzerinde cızırdayan sosislerin hoş kokusu ve Joseph Lydd'in beş dakika kadar önce arabayı sürerek kapıdan geçtiği haberi karşıladı.

"Konseri sürmek mi? John söyledi. "Nereye gidiyordu? Sana söyledi mi?"

'Hayır. Bana nerede sordu, ben de ona ahırda olduğunu söyledim, Birazdan döneceğini söyledi. Ve ona harika koy hakkında hiçbir şey söylemedim,' diye ekledi Ben, bilinçli bir dürüstlikle.

İşte züppe bu! Sakın kimseye harika koy hakkında bir şey söyleme! Lydd bana mesaj bıraktı mı?"

Ama Joseph görünüşe göre Ben'e bir mesaj emanet etmeyi uygun görmemişti. Birazdan döneceğine dair verdiği güvenceyle John tatmin olmak zorundaydı. Bay Babbacombe'u akşam yemeğini hazırlaması için bırakarak, kendine çeki düzen vermek ve Lydd'i böyle bir saatte Crowford'a götüren işin niteliği üzerine kafa yormak üzere yola çıktı. John'un bildiği gibi doktor, kapının beş mil doğusunda oturuyordu; Malikânede istenebilecek başka birini düşünemiyordu.

Araba geri döndüğünde kravatını tam da istediği gibi düzeltmişti. Ben'in dışarı çıktığını duydu ve karanlıkta Lydd'in yanında oturan adamın kim olduğunu anlamaya çalışarak onu takip etti. Adam kendisine bakmak için biraz dönünceye ve beyaz bantların parıltısını görene kadar ayırt edebildiği tek şey düşük kenarlı bir şapka ve koyu renkli bir pelerin oldu. Aynı anda Joseph konuştu.

"Malikanede bekleniyorsunuz, Bay Staple. Ama Peder'i birazdan Crowford'a geri götürmem gerekiyor.

"Geleceğim," diye yanıtladı John sertçe. "Kapıyı aç, Ben!"

Bu emre uyulduğunu görmek için beklemedi, gişeye geri döndü ve Bay Babbacombe'u gömlek kolları içinde, acıdan kıvranırken buldu.

Yumurtaların vahşiliği, kaynayan yağın içinde öfkeyle tükürüyor.

'Bab - Üzgünüm, gerçekten üzgünüm! - Ama seni burada bırakmalıyım!'" dedi. "Squire'ın seyisi az önce Papaz'la birlikte Kellands'a doğru yola çıktı. Orada bana ihtiyaç var - ve Joseph bana böyle söylememiş olsa bile gitmiş olmalıyım! Korkarım bu sadece Bey'in ölmekte olduğu anlamına gelebilir.

Bay Babbacombe yumurtaları ateşten aldı ve haşlanmış bir elin sırtını şefkatle yaladı. "Eğer öyleyse, sevgili oğlum," dedi yumuşak bir sesle, "onu ziyaret etmen için pek uygun bir zaman değil gibi görünüyor. Şüphesiz en iyisini sen bilirsin ama ben olsam yapmazdım.

"Sanırım yaparsınız. Joseph gelebilirse seni rahatlatmak için gelecek ama Papaz gidene kadar Malikâne'de kalmak zorunda. Ben kapıya bakacak ama çok az telefon alacaksınız. Mümkün olduğunca çabuk döneceğim - ama biraz zaman alabilir.

"Çok iyi," dedi uzun süredir acı çeken arkadaşı, tavayı ateşe geri koyarak. 'Ben'in yumurta sevdiğini umuyorum: burada altı tane var ve bir daha asla görmek istemiyorum!

'Zavallı Bab! Sana nasıl davranıyorlar! Ama yarın buranın tozunu ayağından silkeleyeceksin, o yüzden yürekli ol! John oturup çizmelerini giydi.

"Ah!" dedi Bay Babbacombe. Ben'in mutfağa geri döndüğünü gördü ve emredici bir şekilde şöyle dedi: "Gel oğlum, şu yumurtaları pişirmeyi bitir!

Ben tavayı aldı ama yumurtaların katı kızardığını düşündüğünü söyledi. Bay Babbacombe, "O zaman ya onları geri çevirin ya da biraz daha kızartın!" diye önerdi.

John eyerini ahırdan indirirken koyduğu bira fıçısının üstünden kaldırdı ve arkadaşının eşliğinde bahçeye çıktı. Bay Babbacombe Beau'nun sırtındaki kilimi çıkardı, ama John eyeri yerine koyar koymaz şöyle bağırdı "Chirk! Ben'i uyarmalıyım,' dedi ve mutfağa geri döndü.

"Eğer," dedi Bay Babbacombe, az sonra yeniden ortaya çıktığında, "Yüksek Toby arkadaşınızdan bir ziyaret bekliyorsanız, onu nasıl karşılamalıyım? İlgide geri kalmak istemem, ama gerçek şu ki, Jack, ben hiç

"Daha önce bir haydutla karşılaşmıştım ve beni kabul edilebilir bulmazsa saatimi ve paramı arkadaşlığıma tercih edebileceğini düşünmeden edemiyorum.

Öyle bir şey yok! O mükemmel bir adam! Ama Ben'e işaretini duyduğunda sessizce yanına gitmesini ve durumu anlatmasını söyledim. Siz buradayken onu içeri almak olmaz: bundan hoşlanmaz - ve size ondan bahsettiğim için ben de hoşlanmam.

Bay Babbacombe kolanını sıkarken durakladı. "Adamla tanışmayacağımı mı söylemek istiyorsunuz? Hayır, bu çok kötü!" dedi öfkeyle. "Sen yokken ben ne halt edeceğim?"

"Ben'le cassino oynayın!" dedi Yüzbaşı, dizginini çitten çözerek.

On dakika sonra Malikânenin ahırında atından inmiş, Beau'yu Joseph'e teslim ederken özür dileyerek şöyle demişti: "Elimde olsa geri gelirdim efendim, ama efendi Ben'i nasıl bırakamayacağınızı anlamıyor ve Parson'u getirmemi istiyor.

"Bunun bir anlamı yok: Bir arkadaşımı gişede bıraktım. Beni çağıran efendiniz miydi?"

"Evet ve gelmeniz için çok endişeli, patron. Bay Winkfield, Sheffield'den getirmem gereken mektup yüzünden çok üzüldüğünü söylüyor. Ama mektup bugün postayla geldi ve görünüşe bakılırsa mektup eline geçtiğine göre, Parson'u ve sizi çağırmaktan başka bir şey yapamayacak. Soluk ay ışığında John'un yüzüne baktı ve yalvarırcasına ekledi: "Eğer onun kafasını rahatlatılabilirseniz, efendim, sakinleşir -

"Yapacağımın emin olabilirsiniz. Hemen eve gideceğim. Coate ve genç Stornaway nerede?"

"Bay Henry hala yatıyor, Coate de yemeğini yiyor. İkisini de görmenizden korkmuyorum.

Yüzbaşı evin yan tarafındaki patikadan yukarı doğru yürüdü. Bayraklı geçidin kapısı kilitli değildi ve duvara dayalı sandığın üzerinde bir lamba yanıyordu. John şapkasını ve kırbacını sandığın yanına bıraktı ve geçit boyunca dar merdivenlere doğru ilerledi. Tepede Winkfield ile karşılaştı. Uşak

onu rahatlamış ve her zamanki vurdumduymazlığından daha azıyla karşıladı. Bir an için sanki bir tür iletişim kurmak istiyormuş gibi göründü. Konuşmaya başladı, ama duraksadı ve bir duraksamadan sonra sözünü kesti: "Sanırım, efendim - sanırım sizi doğrudan efendime götürsem iyi olacak!

'Lütfen öyle yapın! Joseph bana üzgün olduğunu söyledi ve onu yatıştırmak için elimden geleni yapacağımdan emin olabilirsiniz.

'Evet, efendim, eminim - Ama sanki neredeyse aklını kaçırmış gibi görünüyor! Keşke tahmin edebilseydim - ama hiçbirimize söylemedi! Hoşunuza gitmediyse, umarım beni bağışlarsınız! Gerçekten de kafasında ne olduğunu hiç bilmiyordum! Winkfield soyunma odasının kapısını açtı ve John'u odaya soktu.

"Neden hoşlanmayayım ki? John gözlerinde şaşkın bir ifadeyle sordu. "Onun ölmekte olduğunu öğreniyorum - öyle değil mi?

Bunu bilmiyorum efendim. O günü canlı geçireceğini düşünmemiştim, ama - ama şu anda harika bir ruh hali içinde! Kendiniz de göreceksiniz, efendim!"

Yatak odasının kapısını açtı ve resmi bir şekilde anons etti: "Yüzbaşı Staple!

Kaptan odaya adımını attı ve birçok mumun beklenmedik ışığında gözlerini kırıştıtarak durakladı. Şöminenin üzerinde iki büyük avize duruyordu; yatağın yanında iki tane daha vardı; iki tanesi de yan masanın üzerine yerleştirilmiş, odanın ortasına çekilmiş ve bir örtüyle örtülmüştü. Bu doğaçlama mihrabın yanında, yumuşak yüz ifadesinden şaşkınlık, onaylamama ve belirsizlik anlaşılan yaşlı bir din adamı duruyordu. Beyefendi yatağında yatıyor, birçok yastıkla destekleniyor, gözleri parlıyor ve ağzının bir tarafı gülümsüyordu. Rose pencerenin yanında, Nell ise eski yeşil kadife elbisesi içinde yatağın başında duruyordu. Odanın öbür ucundan John'a baktı ve John onun bembeyaz yüzünde gözlerinin fırtınalı olduğunu ve ellerini sıkıca birbirine kenetlediğini gördü. Titreyen bir sesle şöyle dedi: 'Hayır, hayır! Yapmayacağım! Büyükbaba, *yalvarırım* bunu ondan isteme!

"Iskalama, kızım! Sör Peter yavaşça ve John'un onu daha önce ziyaret ettiği zamanlardan çok daha geveleyerek konuştu.

"Sir Peter!" dedi papaz sinirli bir şekilde. 'Eğer Bayan Stornaway isteksizse, ben de sahneye çıkmayı reddetme konusunda kararlı olmalıyım ve olacağım -'

"Dilini tut, Thorne!" dedi Sir Peter. 'O isteksiz değil.

Aptal bir crotchet'ten başka bir şey değil! Zimba!'

"Efendim? John yatağın yanına giderek cevap verdi.

"Benim rızam olsa da olmasa da Nell'le evleneceğini , değil mi?"

"Söyledim.

"Ciddi misin?

John kararlı bir şekilde o aşırı parlak gözlere baktı. "Kesinlikle! Sör Peter küçük bir kahkaha attı. '! Onunla evleneceksin -

Şimdi!

Bir an şaşkın bir sessizlik oldu. "Ona bunun imkânsız olduğunu söyle! Nell soluk soluğa bir sesle söyledi.

"İmkânsız değil," dedi Sir Peter. 'Ben bunu gördüm! Özel ruhsat,' dedi John'a muzip bir zafer edasıyla. 'Thorne'da var, ama onu ben gönderdim! Sana atlarımı hâlâ bir arada tutabileceğimi söylemişim!

"Evinizde bir çivi var, efendim! John ona güvence verdi, sesindeki eğlence titriyordu. Başını kaldırdı ve elini yatağın üzerinden Nell'e uzattı. "Ama bu nasıl? Her şeye rağmen benimle evlenmeyecek misin, aşkım?

"Hayır, hayır, düşünülemez!" dedi ellerini sıkarak. 'Benimle evlenmeye zorlanıyorsun - *zorlanıyorsun - böyle* bir şekilde!

"Öyle ? Ama ne kadar gereksiz! İkna edilmeye bile ihtiyacım yok!

"Sana !" dedi Sir Peter. "O huysuz ucubelerden muzdarip değil! "Eğer huysuz ucubelerden söz edeceksek -!" diye haykırdı kız öfkeyle.

"Evet, ama böyle bir şey hakkında konuşmayacağız," diye araya girdi John.

"İşte " diye onayladı Sir Peter. 'Saçmalamayın! Ne yapacaksınız teklifiniz, bayan!'

"Hayır, kesinlikle olmaz!" dedi John. "Şimdi ve her zaman istediği gibi davranacak! Yatağın ucuna doğru yürüdü ve Nell'in gergin elini tutarak ona çok nazik bir şekilde gülümsedi. "Bana tam olarak ne istediğini söyleyeceksin, sevgilim. Seninle şimdi ve burada evlenmeme izin verilmesinden daha iyi bir şey istemiyorum. Gerçekten de, bu bana takdire şayan bir plan gibi görünüyor! Seni kocanın elinden almak

Büyükbaba tam da benim seçeceğim şey. Ama isteksiz bir gelini mihraba sürüklemeyeceğim, bu yüzden eğer kalbin seni yanıltıyorsa, aşkım, söyle bana!

"John, John, kalbim değil!" diye fısıldadı boğuk bir sesle, parmakları onun elini tutuyordu.

"Hayır mı? O halde, doğal olarak bana açıklamanız gereken başka bir husus var. Ama bu konuyu herkesin içinde tartışamayız! Soyunma odasına gidelim, olur mu? Size yalvarıyoruz Sör Peter, bizi kısa bir süre için mazur görün.

Konuşurken Nell'in elini kolunun arasından geçirdi ve onu Winkfield'in açıp tuttuğu kapıya götürdü. Kapıyı arkalarından tekrar kapatırken, Squire memnun bir ifadeyle, "Eyerde zeki, onu idare eder!" dedi.

"Sör Peter, sizi gücendirmek istemem ama her iki tarafın da istekli olduğuna tam olarak ikna olmadığım sürece bu töreni gerçekleştiremem!" dedi Papaz, her zamankinden daha sıkıntılı görünüyordu.

"Ah, efendim, asla böyle söylemeyin! Rose istemsizce yalvardı. Mendilini çıkardı ve meydan okurcasına burnunu sildi. "O tam bir beyefendi ve çok nazik!" diye hıçkırdı.

Bay Thorne, "Doğrusu, ben de ona çok şaşırdığımı itiraf etmeliyim," diye onayladı. 'Brean'in yerini neden aldığını tam olarak anlamıyorum - aslında hiç anlamıyorum! Bu tür eksantrik davranışlarda insanın hoşuna gitmeyen bir şeyler var, ama yüzünde ya da duruşunda vahşi ya da dengesiz hiçbir şey olmadığı için, sadece bir eşek şakası gibi görünen bir şeye kendini kaptırmak için iyi ve yeterli bir nedeni olduğunu düşünmek zorundayım. Ama Bayan Stornaway, tekrar ediyorum, isteksizse, görevimi yerine getirmeyi reddetmek zorundayım!

"Öyle değil," dedi Squire. 'Sadece kadınsal kaygılar! O adama sıırılsıklam aşık! Winkfield, dostum!"

Soyunma odasında Nell, adamın kollarına kapanmış, telaşlı bir şekilde: "John, yapamam, yapamam!" diyordu.

'O zaman yapmayacaksın,' diye rahatlatıcı bir şekilde cevap verdi. "Ama neden yapamayacağını söyle bana!

'Çok fazla sebep var - algılamalısınız! Bunu yapamazdım!' 'Çok mu ani oldu? Elbette, buna hazırlanmak için hiç vaktiniz olmadı! Ne oldu?

Ne kadar bencil bir adamım! Mesele şu ki, özel bir düğünü kendim o kadar çok isterdim ki, senin tamamen farklı bir tarzda bir şey isteyeceğini unuttum. Bütün kızlar böyle yapar, koleksiyon yaparım ve Tanrı seni istediğin her şeyden mahrum bırakmamı yasaklıyor, hazinem!

Bu onun başını adamın omzundan kaldırmasına neden oldu. "Hayır, hayır! Beni nasıl bu kadar aptal sanırsın?" diye öfkeyle sordu. 'Sanki gelin kıyafetleri ya da herhangi bir gösteriş umurumda! Oh, John, ne kadar rezilsin!

Güldü. "Ama başka ne düşünebilirim ki, eğer istemiyorsan?

Ceketinin yakalarını tutarak onu sarsmaya çalıştı.

'İstemediğimi biliyorsun! Seninle bu şekilde evlenmemin ne kadar yanlış olacağını anlayamıyor musun?

"Hayır," diye yanıtladı basitçe.

"Sadece ölmek üzere olan bir adama yardım etmek istediğinizi söylemediğinizden nasıl emin olabilirim?

Buna verdiği cevap onu konuşamayacak kadar nefessiz bıraktı ve en az üç kaburgasının kırıldığına dair güçlü bir şüpheyne kapıldı.

"Bana sormak istediğin başka saçma sapan soruların var mı aşkım?" diye sordu John, biraz dengesizce.

Gözyaşları ve kahkahalar arasında, "Yapamam!" dedi.

"Güzel! Çünkü bence ne papazı ne de büyükbabanı bekletmemeliyiz. Ve eğer tek endişeniz benim adıma ise, bunu yapmamız için bir neden yok. Bu mühür yüzüğümü takabilir misin?"

"John, bunu yapmamam gerektiğine ikna oldum!

"Eğer benim şeytan gibi bir koca olacağımı düşünüyorsan, hiç kuşkusuz bunu yapmamalısın," diye içtenlikle onayladı John, yüzüğünü parmağına geçirip tekrar çıkardı. 'Bu çok gevşek, ama yeni bir yüzük alana kadar işimi görür.

Alyans. Öte yandan, nişanımıza sadık kalmayı düşünüyorsanız, bu büyüleyici ve alışılmadık evliliğin avantajlarını fark edemezseniz sağduyudan yoksun olduğunuzu düşüneneğim.

"Ve eğer sağduyudan daha azına sahip olursam, ağlayıp gideceğini söyleyebilir miyim?" diye mırıldandı, yanağını onun omzunun çukuruna sokarak.

"Büyük olasılıkla. Şimdi, düşün, aşkım! Eğer büyükbaban ölene kadar bekleyeceksek, durumumuz her açıdan ne kadar garip olmalı! O zaman siyahların çıkana kadar benimle evlenmeye çekinirsin ve bütün bir yıl boyunca ne yapacağız? Nereye gideceksin? Kendini nasıl geçindireceksin? Bu kadar vicdan azabıyla bunu yapmama asla izin vermezsin!

'Hayır, gerçekten! Umarım bundan biraz daha fazla terbiyem vardır! Belki mürebbiye ya da benzeri bir iş bulabilirim,' dedi kuşkuyla.

"Akli başında olan hiç kimse seninle ilgilenmez," diye onu temin etti. "Ayrıca, benim büyük bir gururum var ve bir mürebbiyeyle evlenmek bana yakışmaz! Boğuk bir homurtu duyuldu. "Gülebilirsin!" dedi sertçe. "Ama sonuçlarımın ne olması gerektiği konusunda oldukça katı fikirlerim var, sana söyleyeyim!

"Senin hiç olmadığını nereden anladım acaba?" "Bunu söylemeye gerek yok. Evet, sevgilim? Gidelim mi?"

Başını kaldırdı ve ona baktı. 'Evet, John. Ama sonra?'

'Seni gişeye götürmemden mi korkuyorsun? Size ihtiyaç duyulduğu sürece burada kalacaksınız elbette.

"Yapmalıyım, biliyorsun," dedi biraz hüzünle.

"Evet, biliyorum. Eğer bir sarayda yaşıyor olsaydım, şimdi büyükbabanı terk etmeni istemezdim. Ama bundan böyle seni korumaya hakkım var. Haydi, gidip Sör Peter'e onu memnun etmek için çok istekli olduğumuzu söyleyelim!

Beyefendi gözleri kapalı yatıyor, Winkfield tarafından dikkatle, Papaz tarafından da acıma ve kuşku içinde izleniyordu; ama açılan kapının sesiyle uyandı ve başını yastığın üzerinde hafifçe çevirdi. Papaz ayağa kalktı ve endişeyle Nell'e baktı.

ve kesinlikle öfkeli genç Amazon ortadan kaybolmuştu. Kaptan'ın koluna yaslanmış, bir eli Kaptan'ın büyük elinin içinde kaybolmuş, yüzü yumuşak bir şekilde parlıyor ve Kaptan'a bakarken ağzının etrafında gülümsemelerin en şefkatlisi dolaşıyordu.

"Eee?" dedi Sir Peter.

John, 'Size itaat etmekten çok mutluyuz efendim,' diye cevap verdi.

"Gerçekten öyle mi Bayan Stornaway?" diye sordu Papaz.

"Ah, evet!" diye iç geçirdi. "Eğer benim için yanlış olduğunu düşünmüyorsanız!"

"Yanlış mı? Neden yanılmış olsun ki?" dedi Squire sertçe. 'Daha fazla zaman kaybetmeyelim! Ben yoruldum!'

Böylece Bayan Helen Stornaway ve Yüzbaşı John Staple, mum ışığıyla aydınlatılmış o yatak odasında, ölmek üzere olan bir adamın gözetiminde, bir hemşire ve bir uşak eşliğinde karı koca oldular. Papaz onların yüzüne bakmak zorunda kaldı ve kadının elbisesi eski püskü, beyefendinin derileri lekeli olsa da, daha görkemli bir çiftle evlenmediğini düşündü. Yanıtlarını sert bir şekilde verdiler ve o kadar mutlu görünüyorlardı ki Rose (daha sonra açıkladığı gibi) biraz ağlamaktan kendini alamadı ve Winkfield bile bunun çok dokunaklı bir tören olduğunu kabul etti.

Bittiğinde öpüştiler ve John Nell'i yatağa geri götürdü. Herkes Squire'ın yüzünün şimdiden belli belirsiz değiştiğini görebiliyordu. Keskin bakışları yumuşamış, gözlerindeki doğal olmayan parıltı biraz kaybolmuştu; daha huzurlu görünüyordu, ama sağ elini kaldırdığında bunu çaba harcayarak yapıyordu ve eli hissedilir derecede titriyordu. Nell bir dakika boyunca onun üzerinde asılı kaldı; ona gülümsedi ve belli belirsiz bir sesle "Şimdi yapacaksın!"

Sonra Winkfield'a şarap ve kadeh getirmesini emretti, böylece gelin ve damadın sağlıkları usulüne uygun olarak kutlanabilecekti. "Bu gece rahat uyuyacakmışım gibi hissediyorum," dedi. Bakışları Papaz'ın üzerine düştü ve içinde bir eğlence parıltısı parladı. 'Sana çok minnettarım, eski dostum! Buraya başka bir iş için geldiğini sanıyordun, değil mi? Seni şaştahmin etmeliydin! Suratını asma: Ne yaptığımı biliyorum ve lanet olsun ki bu hayatımın en iyi eylemi ve geçmişteki aptallıklarımın kefareti! Ne olursa olsun

Şimdi, kızım güvende. Şimdi size iyi geceler dileyeceğim. Uyumadan önce bu yeni torunumla bir iki kelime konuşmak istiyorum ve yorgunum, çok yorgunum.

Kaptan karısını biraz yana çekti ve kulağına şöyle dedi: 'Onu , Nell, ve beni büyükbabanla yalnız bırak! yoruldu ve bana söylemek istediklerini ne kadar çabuk söylerse o kadar iyi olur.

Başını salladı ve Winkfield'a anlamlı anlamlı bakarak onun yanından uzaklaştı. Birkaç dakika içinde Squire'ın yanında sadece John kalmıştı. Büyük dört direkli yatağa döndü ve mumların parıltısını kesmek için ayakucundaki perdeleri çekti.

Sör Peter, 'Zorladığım sen değildin,' dedi. "Nell'di. Henry'nin ne yaptığını bilmiyorum ama lanet olasıca bir şey. Köpek *beni* tehdit etti - tehdit etti! - Eğer emir vermezsem Coate'a olağanüstü bir nezaketle davranılması gerektiğini, onun, benim ve Nell'in mahvolacağını söyledi! Tanrım, ben -'

"Sizi temin ederim, efendim," diye araya girdi Kaptan sakince, "böyle bir şeyin en ufak bir tehlikesi bile yok! Efendi Henry'nin öcüler yaratma çabası da beni hiçbir şekilde etkilemiyor.

"O ve Coate ne yapıyor?" diye sordu Squire.

'Bunu size söyleyecek durumda değilim, ancak bazı sezgilerim var. Henry'nin bir maşadan başka bir şey olmadığını düşünüyorum ve onu kamuoyunda bir skandal yaratmadan ortadan kaldırılabileceğime inanıyorum.

Squire'ın gözleri kısıldı. 'Bana söylemek istediğinden fazlasını biliyorsun, ha? Eğer bir keşif olursa Coate, Henry'yi de bu işin içine çekecektir.

"Ağzı kapalıysa olmaz, efendim.

'Büyük olasılıkla! Peki, bu nasıl başarılacak?'

John ona gülümseyerek, "Sanırım efendim," diye cevap verdi, "bunu bana bıraksanız daha iyi olur.

Squire'ın ağzının bir köşesi hafifçe kalktı. 'Biliyorsun, değil mi? Numarayı nasıl yapacağını biliyor musun?'

"Evet," dedi John.

Derin ve sakin ses etkisini gösterdi. Squire içini çekti ve rahatlamış görünüyordu. 'Üstesinden gelebileceğinizi , ' dedi. "Sürgümü çektim. Ama

Nell için her şeyi güvenli hale getirdim. Henry bizi rezil , seninle evlenmezdi, biliyorsun. Elbette seni buna zorladı. Eğer bundan hoşlanmasaydın -'

'Hoşlanmadım,' diye araya girdi John. Yatağın üzerine eğildi, yaşlı adamın elini nazıkçe tuttu. "Gerçekten de size minnettarım efendim ve yemin ederim ki Nell bu geceki çalışmasından asla pişmanlık duymayacak. Pırıltıyla ekledi:

'Ayrıca, zor bir takımın nasıl olabileceğini görmek için bir eğitimdi. bir santime kadar sürüldü!'

Squire kıkırdadı. "Ah, ben de zamanında çok iyi bir testereciydim!

John, 'Bugün sizi eşsiz olarak tanımlamalıyım, efendim,' diye karşılık verdi. 'Şimdi sizi yalnız bırakacağım. Torununuzun saçmalıkları hakkında daha fazla düşünmemeniz için size yalvarabilir miyim? Bu konuda kendinizle dalga geçmenize hiç gerek yok.

Balmumundan el, parmaklarının baskısına güçsüzce karşılık verdi. 'Tam zamanında geldin, biliyorsun. Yaşlı Paspas ve Süpürge'nin torunu -! Nell'i bana iyi geceler demesi için içeri gönder!

Kaptan başka bir şey söylemeden yanından ayrıldı. Soyunma odasında Nell'i Winkfield'le birlikte kendisini beklerken buldu. Ona gülümsedi ve şöyle dedi: 'Sör Peter'a git, aşkım: sana iyi geceler dilemek istiyor.

Kadın başını salladı ve hemen yatak odasına gitti. Kaptan kapıyı arkasından kapatarak, "O gelmeden önce bana şunu söyle!" dedi. Bay Stornaway hasta mı, yoksa numara mı yapıyor?

'Yeterince hasta, efendim - eğer soğuk algınlığına hasta olmak diyorsanız! Bugün Dr. Bacup buradaydı ve Bay Henry ona gitmesini istedi, o da gitti. Her zaman en ufak bir rahatsızlıktan dolayı öleceğini düşünen biriydi ve hapşırmaya ve öksürmeye başlar başlamaz akciğer iltihabı olduğuna ikna oldu. Elbette böyle bir şey yok ama adamı bütün gün hardal banyosu için teneke sıcak su taşıyor ve nabzının fırtınalı olduğunu söylediği için çay ve tosttan başka bir şey yemiyor. Yine de doktor içmesi için bir fiçı bıraktı ve yarına kadar daha iyi olacağından şüphem yok.

"Anlıyorum. John bir an sessiz kaldı, kaşları biraz çatıldı. "O halde bu gece onu görmemin bana kazandıracağı bir şey yok.

"Onu görmek mi, efendim? Winkfield tekrarladı.

'Evet ve mümkün olan en kısa sürede. Ancak yatağından ayrılmadan önce değil - ve benim de yapmam gereken bazı planlar var. Odası nerede?'

Winkfield ona merakla bakarak, "Evin diğer kanadında, efendim - onun ve Bay Coate'un odası da," diye cevap verdi.

"Bana tam olarak hangi oda olduğunu ve bu kanattan nasıl ulaşılacağını tarif edebilir misiniz?

Winkfield hafif bir nefes aldı. "Evet, efendim, ama -

'Öyleyse öyle yap! Bay Henry'yi ziyarete geliyorum, ama Coate'un bunu bilmesini istemediğim için, bu bir gece ziyareti olacak - muhtemelen yarın gece, eğer ayarlayabilirsem.

"Gerçekten de efendim!" dedi Winkfield, belli belirsiz bir sesle. "Pencereden tırmanmayı mı düşünüyordunuz?

'Korkarım pencereleriniz benim boyumdaki bir adam için yapılmamış. Ben daha çok yan kapıdan girmeyi düşünüyordum - ki siz onu açık bırakırsınız.

"Bu şüphesiz daha iyi olur, efendim," diye kabul etti Winkfield. 'Eğer bu koridor boyunca ilerleyecek olursanız, kendinizi ana merdivenin etrafından dolaşan galeride bulursunuz. Hemen karşısında da buna benzer bir koridor var. Sağ taraftaki ilk kapı Bay Henry'nin odasına açılıyor. Onun ötesinde küçük bir boş oda, onun karşısında da Bay Coate'un odası ve yanında bir giyinme odası vardır.

"Teşekkür , bu çok açık.

"Bir öneride bulunmak istiyorum, efendim - son zamanlarda burada, bu odada uyuyorum ve eğer beni uyandırırırsanız -

'Sanırım yapmayacağım, Winkfield. Benimle ilgilenemeyebilirsin ya da bu odadaki tek kişi sen olabilirsin,' dedi John açıkça. 'Korkarım artık sona çok yaklaştık. Ölen adamlar gördüm ve bu gece efendinizin yüzünde de o ifade var.

"Evet efendim," dedi Winkfield sessizce ve Nell odaya geri dönerken döndü.

"Şimdi onun yanına gidecek misin Winkfield?" dedi. 'Çok yorgun ama - ama harika bir şekilde huzurlu ve hatta neşeli!

Uşak tek kelime etmeden yatak odasına girdi, yüzü oldukça .
Nell başını kaldırıp John'a baktı. "Sence - sence o daha iyi mi, John?" John tereddüt etmedi. "Hayır, sevgilim," diye nazikçe cevap verdi.

"Anlıyorum. Yavaşça ona doğru ilerledi ve kolunu ona dolayan adamın omzuna yaslandı. 'Bunu dileyemezdim elbette. Sadece uzun zamandır sadece ikimiz varız.

"Biliyorum.

Elini onun yanağına dokunmak için kaldırdı. 'Ve şimdi sen varsın ve - ve kalbimde o kadar çok mutluluk var ki, başka bir şey için neredeyse hiç yer yok gibi görünüyor. Gerçekten evli miyim, yoksa bu bir rüya mı?

'Sen gerçekten evlendin, karıcığım. Bu iki insanın yaptığı en garip düğündü ama düğüm gerçekten de atıldı.

"Sanırım, her ne kadar söylemeseniz de, bundan hiç hoşlanmamış olmalısınız.

"Hayır." Yüzünü yukarı çevirdi ve onu öptü. 'Sadece seni terk etmek zorunda kalmak, karım. Bu - gerçekten hoşuma gitmiyor!

On beş

Yüzbaşı, Beau'yu ahıra yerleştirdikten sonra tarlanın karşısındaki gişeye doğru yürüdü ve arka kapıdan içeri girdi. Bay Babbacombe'u tek başına, ateşin yanında oturmuş, brendi ve su yudumlarırken buldu. Bay Babbacombe yorgun bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı ve şöyle dedi: 'Ne, sana bir yatak teklif etmediler mi? Ne kadar perişan! Kaptan ona sıırttı. "Özür dilerim! Çok uzun zamandır mı uzaktaydım?

Ben nerede? Onu öldürdünüz mü?'

'Hayır, ama onu öyle sıkıcı buldum ki yatağa gönderdim. Zangoçluk, o kuş beyinli çocukla cassino oynamaktan daha kötü olamazdı. Kapıyı sadece iki kez açmak zorunda kaldım - her seferinde de seyis tanıdığınıza. Ne mutlu ki o geçiş ücretinin ne olduğunu biliyordu, ben bilmiyordum.

"Evet, dönerken Joseph'le karşılaştım," dedi John dalgın dalgın. Arkadaşı uykulu gözlerle onu izlerken o kendine biraz konyak doldurdu. Babbacombe'a bir göz attı. "Chirk geldi mi?

"Öyle olduğunu tahmin ediyorum, çünkü Ben hiç şüphesiz göze batmayan bir şekilde oradan uzaklaştı.

'Umarım yarın tekrar gelir. Eğer gelmezse, onu aramaya gitmem gerekecek ve sanırım bu da yirmi millik bir yolculuk anlamına gelecek.

'Eğer bana, Jack, sen yokken turna balığına bakarak kendime bir pasta yapmamı istediğini söylemeye çalışıyorsan -'

'Hayır, Ben gün içinde ilgilenebilir. Ama yarın Edenhope'a geri dönmeni istemiyorum!'

Bay Babbacombe esnedi. 'Sevgili oğlum - öyle bir niyetim yok! *Birisi* annene Newgate'e götürüldüğün haberini vermel.

Kaptan minnetle, "Sen çok iyi bir adamsın, Bab!" dedi.

"Değilim. Arkadaşlarını yüzüstü bırakan tuhaf bir balık olduğumun söylenmesini istemem. Şimdi belki bana ne yaptığını söylersin.

Malikânede neler yapıyordunuz? Ölüm döşeğinden kalkıp gelen birine göre oldukça neşeli görünüyorsunuz.

"Görmedim. En azından, Squire hala hayatta. Bir düğünden geliyorum!"

Bay Babbacombe sarsılarak doğruldu. "*Kimden* geliyorsunuz?"

Düğün mü?" diye sordu

tedirginlikle. "Benim düğünüm!"

"Aman Tanrım!" dedi Bay Babbacombe. 'Şimdi üst düzey işlerinize dokunduğunuzu biliyorum!

"Oh, hayır, değilim! John ağzının kenarları yukarı doğru eğilerek konuştu.

Bay Babbacombe bunu gördü ve inledi. "Annene götüreceğim haberin bu olduğunu sanıyorsan çok yanılıyorsun!" dedi. 'Bahsettiğiniz kız bu, ? Bayan Stornaway mi? Demek bu yüzden Henry Stornaway'in adını temiz tutmaya bu kadar ! Tanrım, sana böyle bir şeyi ne yaptırdı, seni deli herif?

"Onu görür görmez aşık oldum," diye cevap verdi John, inançsızlığa meydan okuyan bir sadelikle. Bay Babbacombe'un çenesi düşerken gülümsedi. 'Siz benim bir ikiyüzlülüğe kapıldığımı mı düşündünüz? Oh, hayır! O - neyse, boş verin onu! Birazdan onunla tanışacaksın ve o zaman anlayacaksın. Ben dünyanın en mutlu adamıyım!

"Bu durumda, sevgili oğlum," dedi Bay Babbacombe, asil bir tavırla, "sağlığına içmekten başka yapacak bir şey yok!

'Teşekkür ederim! *İşte* bu yüzden genç Stornaway'i kurtarmak için elimden geleni yapmalıyım. Nell'in kuzeninin *ne* tür bir cehennem bebeği olduğu umurunda değil - Yüce Tanrım, hepimizin değerli serseri balıklar olan akrabaları yok mu? Duyduğuma göre, büyükbabalarımızın çoğu Bingo kulübü çocuklarından başka bir şey değilmiş! - Ama Nell bilirdi! Yani Sir Peter biliyordu: Bu yüzden özel bir ruhsat aldı ve bizi apar topar evlendirdi. İşte bu yüzden sana burada ihtiyacım olabilir! Kadehindeki konyağı bitirdi ve bir an durup düşündü. Sonra bardağı bıraktı ve şöyle dedi: 'Squire'in ayrılma emri var ve sanırım artık sadece birkaç saat meselesi olabilir ve şeytan bu işi iki haydutla halledene kadar buradan ayrılamam ve karımı talep edemem. Coate'e onun

tek planımı engellemek olur. Büyükbabası hala gömülmemişken davasını ona dayatacak kadar kara - ya da aptal! - ama onun en ufak bir sıkıntıya maruz kalmasına izin vermeyeceğim! Eğer Henry onu rahatsız etmeye kalkarsa, onu derhal Malikane'den uzaklaştırır ve burada yapmam gereken işi bitirene kadar senin sorumluluğuna veririm.

"Ha?" dedi Bay Babbacombe, irkilerek. "Yani karınızı Mildenhurst'e götürmemi mi istiyorsunuz?"

'Yüce Tanrım, hayır! Onu Mildenhurst'e kendim götüreceğim, teşekkür ederim! Gerekirse onu Buxton'a götürür, oradaki en iyi hana yerleştirir ve ben gelene kadar ona göz kulak olursun.

"Hayır, gerçekten Jack!" diye itiraz etti Bay Babbacombe, dehşete düşmüş bir halde.

"Tanrım, Bab, bu kadar aptal olma! Winkfield onunla giderse hizmetçisini, seyisini ve majordomosunu da alacak. Senden tek istediğim ona eşlik etmen ve üzülmemesini sağlaman. Bu da aklıma başka bir şey getiriyor! Umarım buraya cebin dolu gelmişsindir, çünkü yakında cebim boşalacak ve senden borç almam gerekecek.

Bay Babbacombe elini cebine attı ve kalın bir bohça çıkardı.

"Yumuşak bir rulo!" dedi Kaptan hayranlıkla. "Tahmin etmiştim! Kör bir arkadaşına sahip olmak ne güzel bir şey! Hayır, hayır, şimdi istemiyorum! - Sadece Nell'i Buxton'a göndermek zorunda kalırsam!"

Bay Babbacombe ruloyu cebine geri koydu. "Onu göndermesen iyi olur!" dedi açık yüreklilikle. "Kadınların peşinden koşmak benim işim değil Jack! Dahası, burada kalırsam sana daha çok dokunur gibi geliyor bana, çünkü bakışlarından kafanda tehlikeli bir planın olduğunu anlayabiliyorum!"

John güldü. "Oh, hayır! Sanırım yeterince güvenli bir şekilde geleceğim!" "Peki, ne yapmayı planlıyorsun?" diye ısrar etti Bay Babbacombe.

'Şu anda bunu size söyleyemem, ama -'

"Beni kandırmaya çalışma, Jack!" diye sözünü kesti öfkeli arkadaşı. 'Eğer bana söyleyemiyorsan, kafayı yemiş tehlikeli bir şey peşindesin demektir.

"Bunu duymayacağımı çok iyi biliyorsun!

John teselli edercesine, 'Bunu duymayacaksın,' diye cevap verdi. 'Oh, bu kadar dehşete düşmüş görünme! Sizi temin ederim ki ayak parmaklarımı havaya kaldırmak istemedim! Ancak, her cesur hamle belli bir riski de beraberinde getirir ve bunu aklıma soktuğunuz için memnunum. Bir vasiyetname hazırlamalıyım, siz de tanıklık edip, sorumluluğu üstlenebilirsiniz. Yarın bunun için yeterli zaman olacak. Tanrım, ne kadar geç ! Blue Boar'a geri dön eski dostum ve benim yüzümden kabus görme!

Bay Babbacombe'un ciddi konuşmalarını kibarca dinliyormuş gibi görünürken başka bir şey düşündüğü her halinden belli olduğu için, o kötü niyetli beyefendi kaybetme mücadelesini bıraktı ve felaket tellallığı yaparak oradan ayrıldı. Bunun üzerine Kaptan yatağına gitti ve dünyada hiçbir şeyi umursamayan birinin uykusuna daldı.

Ertesi sabah Ben'den, Chirk'ün o akşam gişeyi tekrar ziyaret etmeyi önerdiğini öğrenince rahatladı ve dikkatini daha acil bir soruna verebildi. Atını tımar ederken konuyu evirip çevirdikten sonra, bir sonraki eyleminin Gabriel Stogumber'la bir anlaşmaya varmak olması gerektiği sonucuna vardı; ve bu amaçla Ben ve Bayan Skeffling'i kapıya bakmaları için aralarında bırakarak köye doğru yola çıktı.

Henüz sabahın erken saatleriydi ve alışkanlıklarına aşina olduğu Bay Babbacombe'u görmeyi beklemiyordu; ama Blue Boar'a vardığında ev sahibini, karısını, çizmeleri ve telaşlı bir oda hizmetçisini, hanın şimdiye kadar ağırladığı en seçkin gezgine layık görülmeyeceği umulan bir kahvaltıyı birkaç tepside toplamakla meşgul buldu. Bu Lucullan yemeği Bay Babbacombe'un yatak odasına götürülene kadar kimsenin John'a verecek dalgın bir baş selamından yoktu, bu yüzden musluk için arka binadan ayrıldı ve burayı boş bulduktan sonra küçük kahve odasına girdi. Burada daha şanslıydı. Masanın başında tek başına oturmuş, alelacele hazırlandığı her halinden belli olan bir yemek yiyordu

Bay Stogumber'dı. Pek iyi görünmüyordu ve sol kolunu kullanmak zorunda kaldığında sertçe ve sanki canı acıyormuş gibi yapıyordu. John'u görünce çatık kaşları biraz açıldı ve memnun görünerek ona nazik bir günaydın dedi.

"Görüyorsun ya, henüz kaşığımı duvara saplamadım, koca adam!" dedi ve fincanındaki çamurlu kahveye karanlık bir bakış atarak ekledi: "Ama büyük olasılıkla saplamayacağım, eğer o üst kattaki adam burada daha fazla kalmak istiyorsa! Bana onun Beyefendi'nin bir arkadaşı olduğunu, ama Beyefendi'nin durumu kötü olduğu için Malikâne'de kalmadığını söylediler. Bunun nasıl olduğunu bilmiyorum, ama bildiğim bir şey var ki, bu dünyada onun kahvaltıda ne yiyeceğini ya da çizmelerine özel karartma yaptırmak için Tideswell'e kimin düşünmekten başka bir şey düşünebilecek kimse yok. Mavi Amiral'i, genç Top-of-the-Trees'in kahvaltımında istemediği bir şeyi *bana* vermesi için ikna etmek bir saatimi aldı!

"Harika bir koy, ha?" diye sırtıttı John.

"Ah! Elbette, onu , değil mi, koca adam? John güldü. 'Tam tersine! Onu iyi tanıyorum.

Bay Stogumber şaşırmış ve memnun olmuş bir halde, "İşte şimdi oldu!" dedi. 'Daha önce hiç bu kadar nazik ve açık olduğunuzu hatırlamıyorum. Eğer çok şey istemiyorsanız, kim olabilir?

'Hiç de değil: bu konuda bir sır yok! Adı Wilfred Babbacombe ve Lord Allerthorpe'un oğlu. Londra'da Albany'deki odasında yaşıyor; bu mevsimde Melton Mowbray yakınlarındaki Edenhope'da bulunabilir.

"Hayret!" diye hayret etti Stogumber. "mı, koca adam?" "Yakın bir arkadaşım.

Bay Stogumber, gözlerini kırpmadan onu inceledikten sonra kahve fincanını itti ve şöyle dedi: "Ve sen bir süvarisin!

John başını salladı. "Hayır. 3. Dragoon Muhafızları'nda yüzbaşıydım.

"Bunu biliyorum," diye cevap verdi Stogumber sakince. 'Ve sen de Hertfordshire'da, Mildenhurst'te yaşıyorsun. Bilmek istediğim şey, neden birdenbire beni kızdırmaya çalışmaktan vazgeçtiğin?

'Bunu siz de biliyorsunuz. Geçen akşam Vukuat Defterinizi gördüm.

"Öyle olduğundan şüphelenmişim," dedi Stogumber, hiç rahatsız olmadan. 'O zamanlar beni biraz şaşırttığını inkar etmiyorum, ama bu senin hakkında bir rapor almadan önceydi. Londra'da kim olduğunu öğrenmelerinin uzun zaman alacağını düşünmüştüm, tabii öğrenebilirlerse, ama bana gerçek hükümdarını ve hangi alayda olduğunu söyleme nezaketini gösterdiğine göre, bu konuda bir sorun yokmuş gibi görünüyor.

'Tanrım, Bow Street Atlı Muhafızlar'da benim hakkımda sorular mı soruyor? Bunun sonunu asla duyamayacağım!

'Bunu bilmiyorum, ama anladığım kadarıyla yaptığınız hiçbir şey bilgiyi veren beyefendiyi şaşırtmaz,' dedi Stogumber kuru bir sesle. 'Ama, Kaptan Staple, bana açıklarsanız çok sevinirim, mademki bir eğlence kapı bekçiliğine soyundunuz, neden geçen gece Olay Defterimi gördüğünüzü düşünmemem için bu kadar dikkat ettiniz?

"Haklısın ve çok uzaktasın," diye yanıtladı John. 'Kendimi böyle bir nedenle kapı bekçisine dönüştürmedim. Kitabınızı gördüğümde sizi buraya neyin getirdiğini de bilmiyordum.

Gözlerini kırpmadan bir kez daha ona baktı. "Oh! Ve şimdi sen - eğer bir özgürlük almıyorsam?

'Evet, artık biliyorum, bu yüzden sizi görmeye geldim. Yaklaşık üç hafta önce Wansbeck geçidinde çalınan bir miktar parayı bulmaya çalışıyorsunuz.

"Bunu nasıl keşfetmiş olabilirsin?" diye sordu Stogumber, bakışları sertleşerek.

'Kısmen senin sayende, kısmen de hayatını borçlu olduğun adam sayesinde. Bir keresinde bana Wansbeck geçidini bilip bilmediğimi sormuştun. Bilmiyordum, ama Jerry'ye bahsettiğimde bana orada neler olduğunu anlattı. O gazeteleri okuyor, ben okumuyorum. Hayır, onun soygunla bir ilgisi yok: aslında, şu anki mesleğini bırakıp, pound ticareti ve evlilik hayatına yerleşmek istiyor.

"Öyle, değil mi? Bavulların nerede saklandığını biliyor olabilir mi?"

John önemli bir şekilde, 'Bilmiyordu ama bu bölgeyi biliyor,' dedi.

Stogumber sandalyesinden yarı kalktı ve biraz irkilerek tekrar arkasına yaslandı. "Bana o dizginin çiti kemirdiğini mi söylüyorsun?" diye soludu.

"Hazinenin nerede saklı olduğunu keşfetti mi diye soruyorsanız, evet. Bana bu bölgeyi çok iyi bilmeyen hiç kimsenin bulamayacağı bir yerde olduğunu söyledi.

Bay Stogumber derin bir nefes aldı.

"Ancak," diye devam etti John, titreyen dudağını sert bir şekilde bastırarak, "bilgi onun yanında tamamen güvende. Bu paranın dokunulamayacak kadar tehlikeli olduğunu düşünüyor gibi görünüyor. Bu açıklamanın etkisini izledi ve tatmin oldu. "Yapmak istediği şey, bu paranın nerede olduğunu yetkili mercilere açıklamak.

"Ona söyleyin," dedi Bay Stogumber ciddiyetle, "bunu yapan koy için büyük bir ödül var!

"Bunu biliyor. Ama bilmediği şey, bir dizgincinin bu tür konulara karışmasının ne kadar güvenli olabileceğidir.

Stogumber, "Onun dizginleri elinde tuttuğunu kim söyleyebilir?" diye sordu. '*Bana* öyle olduğunu düşünmem için hiçbir neden vermedi! Düşündüm de, öyle olmadığını söyleyebilirim, çünkü benden hiçbir şey almadı ve alabilirdi de, kolaylıkla! Bir süre düşündükten sonra ekledi: 'Ayrıca, dizginler beni ilgilendirmez. Ben bir Kondüktörüm - bu göreve özel olarak gönderildim!

"Devriyeniz nerede?" diye sordu John şaşkınlıkla.

'Bu benim işim, Kaptan. Endişelenmeyin: Devriyelerimi yeterince hızlı çağırabilirim, her ne kadar bu köyde konaklamalarını uygun görmesem de, herkes Crowford'u ziyaret etmek isteyen bu kadar çok yabancının nasıl olup da aniden ortaya çıktığını merak edebilir!" dedi Bay Stogumber sert bir sesle.

"Onlara ihtiyacın olmayacak," dedi John neşeyle. "Ben senin devriyen olacağım.

"Nazikçe teşekkür ederim efendim, sizi rahatsız etmeme gerek var mı bilmiyorum.

Ama var. Ben olmadan, Stogumber, hazineyi bulamazsın ya da onu çalan adamı yakalayamazsın - ve bunu yapmak istediğini sanıyorum. Of

Elbette, eğer yanılıyorsam ve siz parayı geri almaktan memnunsanız, Jerry'ye daha fazla uzatmadan size bilgi vermesini söyleyeceğim. Ama hırsızı da istiyorsanız, o zaman sizi ona götürme işini bana bırakmalısınız.

"Ho! Ve Kaptan Staple, efendim, onu kimin çaldığını zaten biliyorum!

"Hiç kuşkusuz en azından güçlü bir kuşkunuz olmalı," diye kabul etti John. 'Ve eminim ki, ben el atmadığım sürece elinizde hiçbir kanıt yok ve kanıt bulma olasılığınız da yok. Hırsızı ve hazineyi birlikte bulursanız bunun yeterli bir kanıt olduğunu düşünür müsünüz?

"Başka bir şey istemiyorum!" dedi Stogumber, sabit bir şekilde ona bakarak.

"O zaman benden bir daha haber alana kadar omzuna bak," dedi John. 'Olduğundan çok daha zayıf olduğun bilinsin ve dışarıda dolaşma. Kolunuzu askıya almanız çok iyi bir fikir olacaktır. Tanınmışsınız: tehlikeli olamayacak kadar kötü yaralandığınız düşünülürse, görevim daha kolay olacaktır. Adamınızı elinize teslim edebileceğime inanıyorum, ama kendi yöntemimle çalışmama izin vermelisiniz. Umarım sizi fazla bekletmem.

Uzun bir sessizlik oldu, bu arada Stogumber kendi kendine düşünüyordu. Birdenbire: "Kaptan Staple, lafı dolandırma, peşinde olduğum iki adam var, bir değil!" dedi.

John soğukkanlılıkla, 'İşte bu yüzden başlangıçta seninle yattığımı sana söylemedim,' diye cevap verdi. 'İçinde bulunduğum durumda, senin de Henry Stornaway'in peşinde olduğundan şüphelenmek benim için çok zor oldu! Ancak o zamandan beri, onun bu işte aptal bir kedi pençesinden başka bir şey olmadığını düşünmekte yanıldığınıza kendimi ikna edebildim.

"Öyle olduğunu söyleyebilirim; ama beni tatmin etmedin!" dedi Stogumber.

"Başınıza söyleyeyim, efendim, beni buraya Coate değil, Stornaway getirdi!

John'un yüzünde bu bilginin onun için ne kadar hoş olmadığını gösteren hiçbir şey yoktu. Stogumber'ın bilgisinin kapsamını keşfetmeye kararlı bir şekilde omuz silkti ve şöyle dedi: "Aptal kaz kafalı bir haydutla arkadaş olduğu için mi?

"Hayır, efendim, çünkü Hazine'de çalışan ve adını vermeyeceğim biriyle arkadaş oldu, çünkü gevezenin teki olsa da dürüst bir adamdır ve kimseye söylememesi gereken şeylerden bahsetmeye başladı! O sevkiyatın Manchester'a ne zaman gönderileceğini bilen Stornaway'di; ve gençlerin - diğer tarafın- bundan bahsetmesinin nedeni, bunun sıradan bir sevkiyat olmamasıydı, hiçbir şekilde değildi! Bu para, Kaptan, henüz görülmedi, çünkü yeni altın para, bu da onu ilginç kılıyor. Ah, *ve* tehlikeli!"

"Demek öyle, öyle mi?" dedi John, takdire şayan bir şaşkınlık taklidi yaparak. 'Ve bir geveze bu ilginç haberi bir diğerine fısıldadığı, o da karşılaştığı her arkadaşına aktardığı için, soygunu onun planladığını düşünüyorsunuz! Hatta belki de Wansbeck geçidinde gerçekleştirilen tüm vahşi eylemlerde yer aldı!

Stogumber, John'un sesindeki alaycı ifadeden biraz etkilenmiş gibi, "Onun da bu işte parmağı olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebileceğimi sanmıyorum, ama bu işi onun planladığını düşünmek için iyi nedenlerim var!" dedi.

John neredeyse rahat bir nefes alarak karşılık verdi: "O zaman Henry Stornaway'i tanımadığınızı sanıyorum! Bir kahkaha patlattı. 'Yüce Tanrım, dostum, o hayatım boyunca karşılaştığım en yağ kafalı düz adam! İzin verilemeyecek kadar aptal - şehirdeki her bacak tarafından çivilenmek için yaratılmış bir zırlak! En beceriksiz martı yakalayıcısı bile onu bir dut kadar kahverengi yapabilirdi, sadece tavuğunu atmadan önce biraz pohpohlayarak! Onu gördünüz mü? O bir Bartholomew bebeği ve kendini birinci sınıf bir geyik sanıyor. On beş pelerinli bir sürücü ceketi giyiyor ve kurdeleleri tuttuğunu görene kadar onu çok aşağı bir adam sanırsınız! Bu dünyanın Coates'larını üzengilerde tutan onun gibi güvercinlerdir!

Kuşku, inanmazlık, şüphe, tedirginlik sırayla Koşucu'nun zihnini ele geçirmiş gibiydi. "Ama Stornaway iyi giyimli biri değil - hiçbir şekilde değil!" dedi.

"Coate'le tanışmadan önceki kadar iyi kılıflı değil!" diye cevap verdi John, bir girişimde bulunurken bir yay çizerek.

Stogumber ihtiyatla, "Öyle olabilir," diye kabul etti. "Ama soygun hakkında hiçbir şey bilmiyorsa Coate'i buraya getirmesine ne sebep oldu?

Yüzbaşı hemen, 'Coate yaptı,' diye cevap verdi. 'Coate ne şeytan bir adamdır, bilirsin! Bir kırpma binicisi - ve her zaman doğru damgalı atlar! Hayatında hiç boğa yüzdürmemiş! Bütün Melton erkekleriyle takılır; bir cümlede size bir düzine büyük isim sayar; sosyetenin her *on-dit*'ini bilir; ve sizi şehirdeki en seçkin oyun kulüpleri olduğuna inandıracacağı şeylerle tanıştırır! Tanrım, bir süreliğine inzivaya çekilmekten memnun olacağını, belki de her zaman Derbyshire'ı ziyaret etmek istediğini ima etmesi yeterliydi ve Stornaway böyle bir Kanı ağırlama şansına atlayacağı için çok gurur duyardı!

"Öyle olmayabilir demiyorum," dedi Stogumber yavaşça, "ama Coate'in malikânede hoş karşılanmadığını ve Bayan Stornaway'e onun tarafından adil bir şekilde eziyet edilene kadar makyaj yaptığını fark ettiğinde - ki bunu herkes sadece bu köyde dinleyicilerini öne sürerek öğrenebilir - neden Coate'e şekillerini göstermesini söylemektense yaşlı dedesini tabutuna daha erken soksun? Onu Kellands'ta tutmaya neden bu kadar kararlı?

"Bu konuda benim de kendi fikrim var," diye karşılık verdi Kaptan hazır bir yalancılıkla. 'Stornaway'in ona borçlu olduğunu öğrenmek beni şaşırtmaz. Hatta bu konuda bahse girmeye bile hazırım. Brean'in yerini eğlence olsun diye aldığımı sandınız ama yanıldınız. Geçen cumartesi hava karardıktan sonra kapıya vardım ve o gördüğün çocuğu kapının başında korkmuş bir halde bulduğumda ve babasının bir gece önce bir saatliğine dışarı çıktığını ve o zamandan beri ortalıkta görünmediğini duyduğumda, bu işte bir bit yeniği olduğunu düşündüm. Şey, Stogumber, alışılmadık şeylerden tuhaf bir şekilde hoşlanırım ve bana öyle geldi ki, neler olup bittiğini keşfetmek ilginç olabilirdi. Çok geçmeden hem Sör Peter'ın hem de Bayan Stornaway'in Coate'un eksik bir oyun oynadığına ikna olduklarını öğrendim. Son derece tedirgindiler ve her ikisi de Henry'yi, arkadaşının sandığı gibi müthiş bir Korintli değil, sıradan bir Yüzbaşı Sharp olduğuna ikna etmeye çalıştılar. Onlara inanmadı. Ona göre onlar bir çift taşralı hödüktü.

seçkin bir ruh gördüklerinde. Onlara, harika olan her şey adına, bir Yüzbaşı Sharp'ın bu sakin yerde kazanacak ne bulabileceğini sordu. Onlar da Henry'den daha fazla bir fikre sahip değillerdi, hâlâ da değiller ama ya Henry'nin Coate'a olan güvenini sarsacak bir şey oldu ya da büyükbabasının sözleri zihnine bir şüphe tohumu ekti. Belki de Coate'un adamı bölgedeki varlığını ifşa etti. Bunu bilmiyorum ama Henry'nin de huzursuz olduğunu biliyorum. Coate gibi bir kabadayıya bavullarını toplamasını söyleyemeyecek kadar korkak olduğu için, şimdiye kadar duyduğum en uyduruk bahanelerden biriyle yatağına uzandı. Sıradan bir durumda bu, istenmeyen bir misafirden kurtulmanın bir yolu olurdu ama bu sıradan bir durum değil ve başarısız oldu. Henry'nin davanın ne olduğunu öğrenmesinin zamanı geldi. Eğer kalp yetmezliğinden ölmezse, kandırılmış olsa da asla bir hırsız ya da katil olmadığını tüm dünyaya kanıtlamak için çok hevesli olacaktır.

"*Ya da* Coate'u uyarmak için çok endişeliler!" diye araya girdi Stogumber, gözleri Kaptan'ın yüzünden hiç ayrılmıyordu.

'Coate'un uyarıya ihtiyacı yok: *senin* kim olduğunu biliyor. Eğer Stornaway ona güveniyor olsaydı, o da bunu bilirdi. Eğer şüphelerinde haklıysan, ikisi de kılını bile kıpırdatmayacaktır. Ama eğer yanılıyorsanız, Stornaway suç ortağı olarak tutuklanmaktan ve böylece adının lekelenmesinden kurtulmak için elinden geleni yapacaktır.

"Yanılıyorsam, olabileceğini kabul ediyorum," diye onayladı Stogumber. "Beni nasıl ikna edebileceğini söyler misiniz, efendim - beni ikna etmek kolay değil?

"Evet, size söyleyeceğim," diye cevap verdi John. 'Hükümdarlarınızın saklandığı yer sadece bu ülkeyi iyi bilenlerin aklına gelir, unutmayın! Jerry bunu biliyor ve açıkça çok çabuk aklına geldi. Stornaway de biliyor! Ona bir Banbury hikâyesi anlattığımı düşünebilir ama eğer masumsa, hikâyemde ne kadar gerçek payı olabileceğini öğrenmek için benimle birlikte bu saklanma yerine gelmekten çekinmeyecektir.

Bay Stogumber bunu düşündü. Uzun bir duraksamadan sonra sordu: "Peki bu Coate'u saklandığı yerin yanına ya da yakınına nasıl getirecek?

"Stogumber, bir tuzak kurduğunuzda insanlara tuzağın nerede olduğunu ve tuzağa ne yem attığınızı söyler misiniz?

Stogumber ona bakarak, "Hayır," dedi. "Öyle olduğunu söyleyemem. "Ben de öyle!" dedi Kaptan silahsız bir sırtışla.

OceanofPDF.com

On altı

Öğleye doğru Bay Babbacombe gişeye giden yolda gezintiye çıktı. Cumartesi günü yollarda yoğun bir gündü ve Kaptan'ı çok meşgul buldu ve bir süre gişeye, Huggate'in büyük çayırına açılan kapıdan daha fazla yaklaştırmaya cesaret edemedi; arkadaşı birkaç araca rampayı açarken, bir sığır çobanıyla pastoral espriler yaparken, büyük bir yük arabasının sürücüsünü öndeki atın arkasından inmeye zorlarken ve öfkeli bir beyefendinin dikkatini arabasının aşırı yüklü durumuna çekerken umursamazca yaslandı. Bu işlemlerin durakladığı bir sırada, Bay Babbacombe son derece minnettar bir şekilde gişeye girme fırsatını yakaladı. Kaptan'ı aklındaki planlardan vazgeçirebileceğini umduğu bazı güçlü argümanlar sıralamıştı, ancak bunları ustalıkla sunması sürekli olarak kapı sesleriyle kesintiye uğradığından! güçlerinin çoğunu kaybetti ve Kaptan'ın, sevimli olmasına rağmen, onlara yarım kulaktan daha fazlasını verdiğini hissedemedi. Cesareti kırılmış bir halde mutfağa çekildi; Bayan Skeffling'in açık ateşin etrafına bıraktığı üstü kapalı tencereler hafifçe kaynamaya başlamıştı ve masanın üzerinde taze pişirilmiş bir somun ekmek ve bir peynirle çevrelenmiş büyük bir börek duruyordu.

Bay Babbacombe bilgi yarışması camından Kaptan'ın akşam yemeği için yapılan hazırlıkları inceliyordu ki bahçede bir ayak sesi duyuldu ve bir gölge açık kapı aralığını kararttı. Başını kaldırdı ve kendini o güne kadar gördüğü en uzun boylu kadınla karşı karşıya buldu. Kadın ata binmek için giyinmişti, kırbacı elindeydi ve elbisesinin kuyruğu koluna dolanmıştı. Kadından irkilmiş bir haykırış koptu. "Oh - !

Bay Babbacombe, ender rastlanan bir zekâ göstererek, duruma hemen uyum sağladığını kanıtladı. Zarif bir şekilde eğilerek şöyle dedi: 'İçeri buyurun hanımefendi! Ah - Bayan Staple, anladığım kadarıyla?'

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Hayır, ben - Neden - neden, *evet!* Kızardı ve güldü. "Özür dilerim! Beni oldukça kaz gibi görüyor olmalısınız! Gerçek şu ki - Ama eğer kocamın arkadaşıysanız, gerçeğin ne olduğunu biliyor olmalısınız!

Ona bir sandalye uzattı. 'Evet! Wilfred Babbacombe, hanımefendi, tamamen hizmetinizdeyim! Tebriklerimi kabul etmeniz için yalvarıyorum!

Sandalyeye oturdu, ama doğrudan bakışlarından biriyle şöyle dedi: "Bence Kaptan Staple'ın her arkadaşı bu kadar aceleyle ve bu kadar kısa bir tanışıklıktan sonra evlenmesine üzülmalıdır. Buna razı olmamın yanlış olduğunu biliyorum!

"Hayır, hayır, hiç de değil! Bay Babbacombe onu temin etmek için acele etti. ve ekledi: 'Düşündüm de, tuhaf bir şekilde evlenmeseydi Jack olmazdı! Hiç böyle bir adam tanımadım! Tam ona göre bir şey! İkinize de mutluluklar dilerim!

O anda Yüzbaşı ofisten içeri girdi. "Bab, eğer kalmak - Nell! Yüzbaşı öne doğru yürüdü ve Nell onu karşılamak için hızla ayağa kalkarak ellerini ve dudaklarını ona uzattı. "Tatlım! Ama bu nasıl olur? Buraya nasıl geldin? Yine geçiş ücretinden mi kaçıyordun?

'Evet, beni rapor eder misiniz? Atımı bahçede bıraktım ve bahçe kapısından içeri girdim.

'Sanırım en mükemmel el ile evlendim! Ve sen burada seni karşılamak için sadece bu çitiri buldun! Bab, seni karımla tanıştırmalıyım. Babbacombe, aşkım, bekçi olmaya karar verdiğimde ziyaret etmek için yola çıktığım adam. Dün geldi, işime burnunu sokmaya çalıştı ve ben başka işlerle uğraşırken dün gece burada nöbet tuttu. Bay Babbacombe, "Bayan Staple'a kendimi tanıtma şerefine nail oldum bile," diye selam verdi. 'Sadece ikinize de mutluluklar diliyorum! Daha iyi eşleşen bir çift görmediğimi söylemek zorundayım! Sizi rahatsız etmek istemem.

birbirimize söyleyecek çok şeyimiz var!"

"Hayır, dua et ! dedi Nell. 'Gerçekten, sadece bir dakika kalmalıyım!

"Büyükbaban mı? John söyledi.

"Oh, John, o - Dr Bacup bu uykunun koma olduğunu düşünüyor. Dün gece yanından ayrıldığımdan beri neredeyse hiç uyanmadı ve belki de bir daha uyanmayacak. Ama eğer uyanırsa, burada kalamayacağımı anlamalısın!

Elbette. Bana haber yollayacaksın. Ve özellikle bana ihtiyacın olursa, aşkım! Unutma, artık benimsin! Kimse sana hiçbir şekilde zarar veremez ve vermeye kalkanın sonu çok daha kötü olur! Oh, şu kapıya lanet olsun!' Ellerini öptü ve serbest . "Gitmeliyim. Bab seni atına götürecekt. Ama bana bir şey daha söyle! Kuzenin hâlâ yatıyor mu?

"Hayır, sanmıyorum. Yine de onu görmedim. Benimle alay edeceğinden korkmayın! Ben hep kendi odamda ya da büyükbabamın odasındayım ve Winkfield Henry'nin o kanada girmesini yasakladı. Onu yere serdiğinden beri Henry ondan çok korktuğu için böyle bir girişimde bulunamıyor!

Gitmek zorundaydı, çünkü kapıdan gelen bağırışlar onu çileden çıkarıyordu; geri dönebildiğinde, Bay Babbacombe atını bağladığı yere kadar ona eşlik etmekten henüz dönmüştü.

Günün geri kalanı olaysız geçti. Bay Babbacombe akşam yemeği için Blue Boar'a döndüğünde hava kararınca kadar gişeden ayrılmadı; yemekten sonra John'la sohbet etmek için geri dönecek olsa da, John hava kararır kararmaz Chirk'ü görmeyi beklediği ve bir yabancının varlığını hoş karşılamayacağını düşündüğü için bunu yapmasına izin verilmedi.

Ama John baykuşun ötüşünü ancak gece yarısından sonra duyabildi. Kapıyı ardına kadar açtı ve Chirk Mollie'yi kapıdan geçirirken şöyle dedi: 'Senden vazgeçmiştim! Ne diye bu kadar geç kaldın?

"Bu benim gibi bir koyuna sorulacak bir soru değil, Asker!" diye karşılık verdi Chirk.

"Kısrağı ahıra bağla ve eve gel!

Birkaç dakika sonra Chirk mutfığa girdi. Şapkasını bir sandalyeye fırlattı ama paltosunu dikkat çekici bir özenle çıkardı. Bu Kaptan'ın gözünden kaçmadı. "Kanatlı mı?" diye sordu.

"Sadece bir sıyrık," diye onayladı Chirk, alaycı bir sırıtışla. Bu yüzden geç kaldım. Bir kolun kanamasını durdurmak o kadar kolay değil.

sadece çalışmak için. Ayrıca paltomu da mahvetti, ben de işleri yoluna koymak için koşarak çıktım. Bu gece ne var?"

"Ben dışarı çıkıyorum ve beni burada beklemeni istiyorum. Eğer her şey umduğum gibi giderse, sabah sana ihtiyacım olacak. Bugün Stogumber ile görüştüm ve benden tekrar haber alana kadar kapıların ardında kalmayı kabul etti.

"Ona hazır ve gergedanların nerede saklandığını söyleyecek misin?"

'Hayır: bunu yapacaksın! Ondan korkmana gerek yok. Şimdi gitmeliyim: Döndüğümde sana ne planladığımı anlatacağım!

'Bir dakika, Asker! Nereye gidiyor olabilirsin?"

"Henry Stornaway ile sakın bir sohbet etmeye gidiyorum!" diye sıırıttı Kaptan ve ağzı açık kaldı.

Ay doğmuştu ve çeyrek saat sonra John, Malikâne'nin ahırlara giden yolundan yukarı doğru yürüyordu. Buradan geçerek bahçeyi boydan boya geçen patikaya doğru ilerledi. Ev, gökyüzüne karşı silüet oluşturmuş karanlık bir kütle olarak önünde beliriyordu. Görebildiği hiçbir pencereden ışık sızılmıyordu ama sessizce, patikanın yanındaki çimenlere basarak yürüdü. Daha önceki iki ziyaretinde girdiği kapının mandalı açıktı ve Winkfield geçitteki sandığın üzerinde lambayı kısık bir şekilde yanar halde bırakmıştı. John sadece ayağındaki terlikleri çıkarmak için durakladı. Bunları sandığın yanına bırakarak usulca merdivenlerden yukarı çıktı. En üstteki geniş koridor başka bir lamba tarafından loş bir şekilde aydınlatılıyordu ve yanındaki masanın üzerinde bir şamdan ve bir konik vardı, masum görünen nesneler, John'un tahminine göre Winkfield tarafından onun kullanımı için oraya yerleştirilmişti. Lambayı yaktı, mumun fitilini tutuşturdu ve bir an durup dinledi. Ev derin bir sessizliğe bürünmüştü, ama giyinme odasının kapısına gelip de kapının önünde durakladığında, kapının ardındaki odadan gelen hareket seslerini duyabildiğini düşündü. Devam etti ve ana merdivenin tepesindeki üç taraflı galeriye açılan kemerden geçti. Aşağıda salon karanlık bir kuyuydu, yukarıda ise çatıyı destekleyen büyük kirişler evin orta bloğuna yayılan gölgeler gibi görülebiliyordu. John devam etti, ayaklarının altındaki sağlam meşe tahtalar bir taş zemin kadar eğilmez ve gürültüsüzdü. Kapıya açılan kemerli geçide ulaştı.

diğer kanada geçti ve tekrar durdu. Sessizlik kulak zarlarına baskı yapıyor gibiydi. İki adımda sağdaki ilk kapıya vardı; parmakları kapının koluna dolandı ve yavaşça, sıkıca çevirmeye başladı. Mandal o kadar sessizce geri kaydı ki, becerikli uşağın kilidi kısa süre önce yağladığından şüphelendi. Kapıyı birkaç santim açtıktan sonra, tıpkı diğer yöne çevirdiği gibi dikkatle kolu bıraktı. Ağır nefes alış verişlerin sesi duyuluyordu artık. Yüzbaşı eliyle mumun alevini koruyarak odaya girdi. Ama perdeler yatağın etrafına sıkı sıkıya çekilmişti ve mum ışığının kadar kalın, yıpranmış kadifeden olduklarını gördü. Kapıyı kapattı ve mandalın eve doğru kayarken çıkardığı küçük tıkırtı kulaklarına tabanca sesi gibi gelse de, bu ses dört direkli yatakta uyuyan kişiyi uyandıracak kadar yüksek değildi.

Yüzbaşı döndü ve telaşsızca çevresini gözden geçirdi. Yatağın yanında bir masa duruyordu; masanın üzerinde yarısı yanmış bir mum, sönmüş fitilin üzerinde duran bir enfiye; altın bir saat ve zincir; ve içinde paregorik bir iksir olduğu anlaşılan bir bardak vardı. John kendi şamdanını bu masanın üzerine koydu ve yatağın perdelerini usulca araladı. Henry Stornaway yan yatmış, ona sırtını dönmüş, ağzı hafifçe açık ve gece şapkası tek gözünün üzerindeydi. John ona baktı, onu düşündü ve sonra yatağın üzerine eğildi.

Bay Stornaway sarsıcı bir irkilmeye ve boğazında düğümlenen bir çığlıkla uyandı. Bir el ağzını sertçe kapatmış, ensesini aynı derecede mengene gibi kavrayan bir el başını geriye doğru itiyordu. Vücudu, karaya vurmuş bir balık gibi daldı; yatak örtülerinden kurtulmaya çalışan kendi elleri, demir bir kelepçenin yapacağı kadar az etkiyle ağzının üzerindeki eli tırmaladı. Derin ve yumuşak bir ses kulağına yakın bir yerde şöyle dedi: "Sessiz ol!"

Başını hareket ettiremiyordu ama dehşet içindeki gözlerini çevirdiğinde üzerine eğilmiş bir yüz gördü.

"Elimi ağzından çekeceğim," dedi o yumuşak ses, "ama en küçük bir çığlık atarsan, bu çıkaracağın son ses olacak, çünkü boynunu kıracağım. Beni anlıyor musun?"

Bay Stornaway konuşamıyor, başını sallayamıyor, sadece titreyebiliyor ve gözlerini eskisinden daha çılgınca devirebiliyordu. O kadar çok titriyordu ki yatak sallanıyordu ve bu durum onu esir alan kişiyi tatmin etmişe benziyordu, çünkü eli ağızından çıkmıştı. Dünyadaki en iyi iradeye sahip olsa bile haykıramazdı; nefes almak için solumaktan fazlasını yapamazdı. Boynundaki kavrama gevşememişti; sadece acı vermekle kalmıyor, aynı zamanda bu korkunç ziyaretçinin tehdidini ne kadar kolay uygulayabileceği konusunda ona tam bir izlenim veriyordu.

'Beni mecbur bırakmadığın sürece sana zarar vermeyeceğim,' dedi John. 'Ama bana dürüşte cevap vereceksin ve sesini yükseltmeyeceksin! Anlaşıldı mı?'

"Evet, evet!" diye boğulurcasına fısıldadı. 'Lütfen yapma - ! Lütfen bırak beni!'

Sonra bir öksürük krizine girdi, o korkunç elin ağızını kapatmak için tekrar indiğini gördü ve yatak örtülerinin altına daldı. Öksürük nöbetinin sesini böylece bastırırken John yatağın o tarafındaki perdeleri geriye itti ve kenarına oturarak kurbanının tekrar ortaya çıkmasını bekledi. Öksürük kesildiğinde ve Bay Stornaway ortaya çıkma belirtisi göstermediğinde, giysileri aşağı çekerek şöyle dedi: 'Otur, seni koca yürekli yaratık! Al, bunu iç!'

Bay Stornaway bir dirseğinin üzerinde doğrulmaya çalışarak kendisine uzatılan bardağı aldı. Bardak dişlerine çarparak kırıldı ama iksiri yutmayı başardı. Bu onu biraz canlandırmışa benziyordu, çünkü kendini oturur pozisyona sürükledi ve ziyaretçisine korkuyla baktı. Mum şimdi ışığını Kaptan'ın yüzüne yansıtıyordu. Stornaway'in gözleri ona dikilmişti; nefesi kesildi: "Kimsin sen?"

'Kim olduğumu çok iyi biliyorsun. Brean'in kuzeni. Size hiç kendi sosyetesinden daha iyi bir sosyeteye gelin giden bir teyzesi olduğunu söylemedi mi? Ben o evliliğin oğluyum ve daha önce hiç görmediğim bazı akrabalarını ziyaret etmek istedim. Ama onlardan birini bulamadım, Bay Stornaway. Belki bana Ned Brean'a ne olduğunu söyleyebilirsiniz?'

'Hayır, hayır, onu görmedim! Nerede olduğunu bilmiyorum! Stornaway fısıldadı, dudakları bembeyazdı.

Yalan söylüyorsun. Ned sen ve Coate için çalışıyordu. Onun hizmetlerini satın alan sizdiniz. Ağır yüklü bir aracı geçitten geçirmesini ve daha sonra bu ilgili tüm bildiklerini inkar etmesini istediniz. Sen

Ayrıca çok ağır bazı yüklerin boşaltılmasına da yardım etmesini istedi. O da bunları yaptı ama sonra ortadan kayboldu. Stornaway'ın gözlerini açarak kendisini izlediğini gördü ve devam etti: 'Sanırım efendim, Ned Brean'ı siz öldürdünüz.

"Hayır! Yemin ederim yapmadım!

'Sesini alçalt! Daha önce iki kişiyi daha öldürmüşken neden onu öldürmekte tereddüt ettiniz?

'Hayır, hayır, hayır, hayır! Bu bir yalan! Ben yapmadım! Yapmazdım! Size söylüyorum, bu işte parmağım yok!'

'Bow Street Runner'ı öldürmeye teşebbüste de mi parmağınız yok? Beni bir daire mi sanıyorsun? John küçümseyerek söyledi. 'Onu bir daire olarak mı görüyorsun? Omzunda bir bıçak yarası ve kırık bir kafayla gişeye ulaştığını ve kendisine kimin saldırdığını çok iyi bildiğini söylememe izin verin! Yatağından kalkacak kadar iyileştiğinde tutuklanacaksınız Bay Stornaway ve o zaman jüriyi Runner'ın sırtına bıçak saplamadığınıza ikna etmeye çalışabilirsiniz. Bu görevde size mutluluklar dilerim!'

"Hayır, size söylüyorum, hayır!" dedi Stornaway kısık sesle, alnında ter damlaları oluşmaya . 'Ben orada değildim! Bu konuda hiçbir şey bilmiyordum! Tanrım, bana inanmalısın!

"Sana inanıyorum! Seni Tyburn'de asılırken izlemeye geleceğim! Senin hakkında Runner'ın henüz keşfedemediği kadar çok şey biliyorum. Kapının sorumluluğunu üstlendiğimden beri meşguldüm - Londra'dan ayrıldığınız günden beri hareketlerinizi izlemekle meşguldüm! Zaman kaybetmemize izin verme! Manchester'a giden bir sevkiyatı çalma planını yapanın sen olduğunu biliyorum. Sadece böyle bir sevkiyat olacağını bilmekle kalmadın; Hazine'deki arkadaşını Londra'dan yola çıkacağı tarihi açıklamaya ikna ettin!

'Bu doğru değil! Eğer bunu söylediye, yalancının tekidir! Ben yapmadım - böyle bir şeyi asla düşünmedim! Bir gece bana söyleyen oydu! Bunu ben planlamadım, Nat Coate planladı! Nasıl yapılabileceğini gördü, ama öldürme olmayacağına söz verdi! Bana söz verdi!'

'Ama ortada bir cinayet vardı ve bu çifte cinayetten iki adam suçluydu.

'Ben onlardan biri değildim! Bu işte benim parmağım yok! Ruhum üzerine yemin ederim ki, yoktu!

"Sen oradaydın, geçitte," dedi John acımasızca. "Koşucu bilmiyorsa bile ben biliyorum.

'Orada olduğumu kanıtlayamazsınız! Ben hiçbir şey yapmadım, hiçbir şey! Nat ve Gunn'lar yaptı, hepsi bu! Nat ve Roger Gunn muhafızları vurdu ve Gunn'ın kardeşi arabayı sürdü! Kendi arabasıydı ve altınlar alındıktan sonra gün ışımadan arabayı götürdü. Size nerede yaşadığını söyleyebilirim! Yorkshire'da, çok uzakta değil.

"Ah, sen tamamen aşağılık birisin! John istemsizce konuştu.

Bu tam olarak anlaşılamadı. "Bu doğru! Nat beni onlarla gitmeye zorladı, çünkü buradaki yolları biliyorum! Ben istemedim! Beni zorladı, size söylüyorum! Onun gücü altındaydım ve onu reddedemezdim!

John, "Yapmayı planladığı şeyi Bow Street'e bildirmiş olsaydınız, uzun süre onun elinde kalmazdınız," dedi.

Stornaway'in kül rengi yanaklarından yaşlar süzölmeye başladı. 'Keşke yapsaydım! Keşke bu işin dışında kalsaydım! Nat hiçbir tehlike olmayacağını söylemişti. Muhafızları vurmak istediğini hiç düşünmemiştim! Sadece bağlanmaları ve ağızlarının tıkanması gerektiğine yemin etti!

"İki silahlı adam nasıl bağlanır ve ağız bağlanır, seni aptal?

'Bilmiyorum - düşünmedim! Bu işte benim parmağım yok! Stornaway umutsuzca tekrarladı.

Bu işte parmağı yok! O halde altının nerede güvenli saklanabileceğini bilen Coate miydi? Yoksa bu tepelerde bir yerlerde babanızın bir zamanlar bacağını kırdığı bir mağara olduğunu bilen siz miydiniz? O zamandan beri kapalı olan ve şimdi neredeyse - ama tam olarak değil! - unutulmuş bir mağara mı?

Stornaway'in aklında Kaptan'ın kendisi hakkında endişe verici bir şekilde ima ettiği kadar çok şey bilemeyeceğine dair herhangi bir şüphe varsa bile, onu soyguna diğerlerinden daha etkili bir şekilde bulaştırabilecek tek bir bilgiye esrarengiz bir şekilde sahip olduğuna dair bu kanıt, bu şüpheyi etkili bir şekilde ortadan kaldırdı. O kadar korkunç görünüyordu ki John bayılıp bayılmayacağını merak etti; ağızını birkaç kez kapamasına rağmen ağızından hiçbir ses çıkmadı.

"Henüz," dedi John, kelimeleri hafifçe vurgulayarak, "Koşucu bu mağaranın varlığından haberdar değil. Ama ona nerede arayabileceğini söyleyebilirim sanırım. Bay Stornaway, sabahın erken saatlerinde tepelere giden yolda sizinle karşılaştığımda neredeydiniz? Ve ne amaçla bir fener taşıyordunuz?"

Sadece bir inilti ona cevap verdi. Sessiz ve hareketsiz kaldı, bekledi. Uzun bir aradan sonra Stornaway fısıldadı: 'Ne yapmak istiyorsun? Neden buraya geldin?

"Ne yapmak istediğimden henüz tam olarak emin değilim," diye yanıtladı John. 'Senden gerçeği öğrenmeye geldim. *Ned Brean nerede?*'

Stornaway'in içinden bir ürperti geçti; titreyen elleriyle yüzünü kapattı. "Öldü!

"Kimin eliyle?

Nat Coate'in. Yemin ederim bu doğru! Eğer bilseydiniz - eğer *görseydiniz* - size doğruyu söylediğimi bilirdiniz! Bıçaklandı! İri bir adamdı ve çok güçlüydü: Onu bıçaklayamazdım ya da cesedini sürükleyemezdim -' Durdu, yutkundü. 'Size her şeyi anlatırsam bana inanır mısınız? Bana inanmalısınız! Brean ortadan kaybolduğunda korktum - ama Nat bana hiçbir şey söylemedi! Ben de bir gece gittim - çünkü bilmek zorundaydım! Buna dayanamazdım! Brean'ı buldum!' İçinden bir ürperti daha geçti. "Korkunçtu, korkunç! Başını kaldırıp baktı. 'Hiçbir şeye dayanamaz! *Hiçbir şeye*, size söylüyorum! Keşke onunla hiç karşılaşmasaydım! Keşke o lanet altını hiç duymamış olsaydım! Keşke ölseydim!'

"En azından bu dileğin yakında gerçekleşmesi muhtemel," dedi John kuru bir sesle. "Öldürülen üç adamın hesabı sorulacak.

"Hiçbirini öldürmedim!

John düşünceli bir şekilde ona baktı. Onu sinsice izleyen solgun gözlerde umut parlıyordu. Stornaway çekingen bir el uzattı ve elini John'un kırık dizine koymaya cüret etti. John neredeyse etinin bu dokunuş karşısında ürperdiğini hissedecekti ama eli silkeleme dürtüsünü dizginledi ve kıpırdamadan oturdu.

"Bana karşı bir garezin yok! Stornaway gözlerini o inatçı yüze sabitleyerek ısrar etti. "Neler bir bilsen! Yemin ederim, eğer

Tüm bunların ne anlama geleceğini tahmin etseydim, Nat'e asla katılmazdım! Kaptan'ın ağzının hoş olmayan bir şekilde kıvrıldığını gördü ve aceleyle ekledi: 'Bu delilikti! Martı avcıları peşimde ve burası o kadar yüklü ki büyükbabam öldüğünde bana hiçbir faydası olmayacak! Size söylüyorum, para bulmalıydım!

"Ne yazık ki bu paradan önümüzdeki günlerde de yararlanamayacaksınız!" diye sertçe söze karıştı Kaptan.

"Hayır, şey - bunu fark etmemiştim! Stornaway mırıldandı. 'Keşke ona hiç dokunmamış olsaydım! Bütün bunlardan kurtulabilseydim - ama nasıl kurtulabilirim ki? O adamları ben öldürmedim - öldükleri için kimse benden daha fazla üzülemez! - Ama nasıl bir durumdayım, nasıl cehennemlik bir durumdayım! İnledi ve bir kez daha yüzünü ellerinin arasına gömdü.

"Gerçekten ondan kaçmak mı istiyorsun?" "Ondan kaçamam!

"Brean'ı öldüren elin seninki olmadığından emin olabilseydim, bunu yapmana yardım ederdim.

Bir an için bu sözlerin anlamı Stornaway'in zekâsına güçlükle nüfuz etti. Bunları söyleyen ses o kadar sertti ki, doğru duyduğuna inanamadı. Başını kaldırıp baktı. Onun gözlerinin içine bakan gözler deniz suyu kadar soğuktu. Ama Kaptan kararlı bir sesle, "İstersem seni kurtarabilirim," dedi.

Stornaway dilinin ucunu dudaklarının arasından geçirdi. Yanaklarına biraz renk geldi. "Mağarada bir servet var!" dedi soluk soluğa. "Sadece çeneni kapalı tut, o zaman -

'Servetinizi ya da bir parçasını istemiyorum. Çenemi kapalı tutmam da seni kurtarmaz. Koşucu buraya tesadüfen gelmedi: bu bölgede bir yerlerde altının saklı olduğunu biliyor. Er ya da geç onu bulacak, bundan hiç şüpheniz olmasın! Buraya size bir servetin keyfini çıkarmanız için yardım etmeye gelmedim: O servet Hazine'ye geri dönecek. Sana gelince, bu işi bir suçlu ve katil olarak ya da bir düzenbaz tarafından kandırılmış bir araç olarak bitirebilirsin. Eğer Brean'ı öldürmediysen, seni hapishaneye göndermekle ilgilenmiyorum.

darağacı. Eğer bana Brean'ın tarif ettiğin gibi bıçaklanmış cesedini ve altının nerede olduğunu gösterirsen, seni azaptan kurtarırım.

Uzun bir duraklama oldu. "Nasıl?" dedi Stornaway sonunda, onu izleyerek.

"Runner'a, Coate'u tüm iyi niyetinizle ağırladığınızı; Kellands'ı ziyaret etmek istemesinin nedeninin ne olduğu size kanıtlandığında, bu suçların sizin aptallığınız ve geveze diliniz yüzünden meydana geldiğini anladığınızı; bu suçlardaki farkında olmadan payınızı telafi etme kaygısıyla altının nerede saklı olduğunu keşfetmek için elinizden geleni yaptığınızı; siz ve benim onu bu ülkenin bolca bulunduğu mağaralardan birinde aramaya gittiğimizi söyleyeceğim. Aptal görüneceksin ama düzenbaz değilsin.

Stornaway kuşkuyla baktı: "Bunu neden yapıyorsun?"

"Bir nedenim var," diye yanıtladı John.

'Anlamıyorum! Ne gibi bir sebebiniz *olabilir*?'

Düzgün bakışları kayıtsızca yüzünü taradı. 'Bunu sana söylemeyeceğim. Senin anlayacağın bir şey değil. Ama söz verdiğim gibi yapacağıma güvenebilirsiniz.

Stornaway'in huzursuz gözleri kaydı. "Seni mağaraya götürmemi mi istiyorsun?" dedi mekanik bir şekilde, sanki başka bir şey düşünüyormuş gibi.

"Evet," diye yanıtladı John.

Bir duraklama daha oldu. Stornaway hızla yukarı baktı ve tekrar uzaklaştı. 'Şimdi olmaz! Hastayım - gece havasına çıkamam! Bunu yapmayacağım! Boğazım ağrıyor. Orada üşüttüm!'

"Sabahleyin," dedi John. "Oraya birlikte gideceğiz.

"Sabah... Beni bir tuzağa düşürmediğinizi nasıl bilebilirim?"

"Sen liderlik edeceksin, ben değil."

"Evet, ama..."

"Sana söz veriyorum," dedi John kasıtlı olarak, "eğer bana karşı dürüst olursan seni sağ salim çıkaracağım.

"Seni oraya götüreceğim. Stornaway'in yüzü seğirdi. John'a kısa bir bakış daha atarak ekledi: 'Coate'un haberi olmamalı elbette. Ama sabahları erken kalkmaz. Ne zaman - ne zaman gitmeliyiz?

"Ne zaman istersen.

"Saat - evet, sekizde, o zaman!

"Pekâlâ. Seninle yolda buluşuruz.'

"Evet. Evet, en iyisi bu. Sesi keskinleşti. 'Koşucu! Ona ne söyledin?'

"Size zarar verebilecek bir şey yok.

"Ama mağaradan haberin vardı," dedi Stornaway, yüzünde şüpheyile. "Bunu ona söylemediğini nereden bilebilirim?

"Siz yapamazsınız, ama ben yapmadım.

Stornaway çarşafı çekti. "Sana güveneceğim! Başka seçeneğim yok!" Kaptan sakince, "Yok," diye onayladı.

On yedi

Kaptan tekrar gişeye ulaştığında saat üç olmuştu. Ofisten içeri girdi ve o kadar sessiz bir şekilde mutfağa girdi ki, masada oturmuş, üzerine yerleştirilmiş küçük nesneleri inceleyen Chirk irkildi ve sandalyesinden yarı sıçradı. İçeri kimin girdiğini görünce tekrar yere çöktü ve haykırdı: 'Lanet olsun sana, Asker! Kedi gibi gitmeye ne *hakkın* var?

"Uyuyor olabileceğini düşündüm.

'Bir süre önce bir nimwinks vardı. Şimdi ne oldu?'

Kaptan masanın üzerindeki tuhaf şeylere bakıyordu. Chirk'e bir kaşını kaldırdı. "Bu geceki vurgun mu? Bana pound ticaretine yöneldiğini söylememiş miydin?

"Öyle yapacağım," dedi Chirk, bir avuç dolusu para toplayıp cebine atarken. 'Bana bahsettiğin şu ödülü alır almaz, yani! Bu arada Soldier, yel değirmenim bir fındıkkırana dönüştü, bu yüzden bir kurtarma yapmam gerekiyordu, yoksa açlıktan ölecektim.

John gülmekten kendini alamadı. 'Keşke yapmasan! Sana biraz körük ödünç verebilirim.

"Teşekkür ederim, Asker, incik kırmakla işim olmaz!" dedi Chirk, ahlakı eksantrik olsa da katıydı.

John gülümsedi ama hiçbir şey söylemedi. Masanın üzerinde güzel bir altın saat duruyordu ve onu eline aldı. 'Şanslıydın, değil mi? İyi beslenmiş bir şişko!

"Kanatlanmak benim şans anlayışıma uymuyor!" dedi Chirk alaycı bir tavırla. 'Eğer birden fazla havlayıcısı olsaydı, muhtemelen şimdiye kadar bir ringa balığı kadar ölü olurdum, çünkü iyi bir nişancıydı: Peder onunla birlikte kaçmaya çalışırken beni vurdu!

"Jerry, karşılıklı ateş edildi mi? John biraz sertçe sordu.

'Evet, ama ben onun kafasına ateş ettim, bu yüzden bana öyle bakmana gerek yok, Asker! Ben şiddet yanlısı bir adam değilim!'

Sen çok aptal bir . Daha fazla yolcu soyma! Eğer her şey inandığım gibi giderse, işimizi yarın bitireceğiz.

"Keşke yapsaydık," diye yorumladı Chirk.

"Ve ben! Sana ne yapmayı planladığımı ve senin rolünün ne olması gerektiğini söyleyeceğim. Her şey Stornaway'e bağlı, ama sanırım tam olarak istediğim şeyi yapacaktır.

"Ne hakkında olduğunu bildiğini söyleyebilirim," dedi Chirk.

Ama Kaptan, Stornaway'le aralarında geçenleri kısaca anlatmaya başladığında, eşkıyanın yüzündeki şüpheli ifade yerini dehşete bırakmıştı. "Ben de seni yumuşak başlı biri sanırdım!" diye söylendi. "Tanrım, Asker, görünüşe göre zekâdan çok saçın var!

"Öyle mi?" dedi Kaptan gülümseyerek.

Chirk açık açık, "Eğer bu takım elbisenin seni mahvedeceğini anlamıyorsan, odun kafalısın!" dedi. 'Genç Stornaway'i hiç gözüm tutmadı, ama Rose'un bana anlattıklarına bakılırsa -sizin anlattıklarınız bir yana- ona bir santim bile güvenen bir koynunun melemeden farkı yoktur! Tanrı seni sevsin, Asker, kediye tavada sana çevirecek! Bu gece sana yaptığı gibi, arkadaşlarıyla dalga geçen bir it, *sana* iki katı bahşış vermeden önce iki kez düşünmeyecektir! Sabah olana kadar mağarayı göstermesi için onu zorlamaman konusunda neden bu kadar endişeli olduğunu bana söylersin herhalde - *eğer* kafadaki yel değirmenleri seni düşünmekten alıkoymuyorsa?

John'un gözlerinde bir gülümseme belirdi. 'Oh, hayır! Hiç de değil! Coate ile görüşmek için zaman istedi elbette.

Chirk'ün çenesi düştü. "O - Ve siz de çok nazik *davranarak* O mu?"

"Ben de tam olarak bunu yapmasını istiyorum. Çitle ya da kazıkla, Coate'u o mağaraya sokmalıyım. Bunu nasıl yapacağımı bilemiyordum - ta ki bu fikre ulaşana kadar. Sanırım işe yarayacak: eğer yaramazsa, bundan sonra ne yapacağımı Tanrı bilir!

"*Sen* ne olacak?" diye sordu Chirk, ona büyülenmiş gözlerle bakarak.

'Kendimi Coate'in yerine koyduğumda, bertaraf edilmem gerektiği bir mızrak sapı kadar açık. Redbreast'le birlikte çalışıyorum; çok şey biliyorum. Beni öldürmek tehlikeli olabilir ama Stogumber'a altının buradaki bir mağarada saklı olduğunu söylemek için yaşamama izin vermek çok daha tehlikeli olur. Ayrıca Coate buraya beklenmedik bir şekilde geldiğimi ve Crowford'daki herkese yabancı olduğumu biliyor ve ortaya çıktığım gibi aniden ortadan kaybolursam kimsenin özel bir şaşkınlık hissetmeyeceğini düşünebilir. O halde Henry'nin benimle olan randevusuna devam edeceğini ve beni mağaraya götüreceğini düşünüyorum.

"Coate seni orada öldürsün diye mi?

"Böylece Coate beni orada öldürebilecek," diye neşeyle başını salladı Kaptan. "Cinayetimde parmağı olmamasını tercih edeceğine inanmak için ona hak veriyorum, ama altın açgözlülüğü ve Coate korkusu arasında emirlerine itaat edecek - ve daha sonra sert zorunluluk için ağlayacak!

"Evet, nasıl eğleneceğini söylediğini hatırlıyorum!" dedi Chirk alaycı bir tavırla. 'O mezarın içinde ne kadar da eğlenceli olacak! Seni ilk gördüğümde Bedlam'dan kurtulduğunu anlamıştım! Coate'u seni beklerken bulacaksın ve onun için güzel, kolay bir atış olacak, sen bir fener taşıyorsun, böylece patlamasını tam olarak nereye nişan alacağını bilecek!

Yüzbaşı sıırttı. 'Eğer Coate mağaraya girmişse bunu bilmeliyim, çünkü çiti içeriden bağlayamaz. Ama bence gelmeyecek: işi şansa bırakmıyor ve çiti indirip çalılıkların arasına gizlemiş olsa bile, orada bir çit ya da kapı olduğunu herkes görecektir. Beni en ufak bir şüpheye bile düşürmek istemeyecektir. Eğer yanılırsam ve mağarayı açık bulursam, beni aydınlatacak tek şey olan Stornaway'in feneriyle içeri girmekten memnun olacağımdan ve onun ışığının ötesinde kalacağımdan emin olun!

"Emin olduğum tek şey, kürekle yatağa atılacağın!" "Sen kendi rolünü, Stogumber da kendi rolünü oynarsa, umarım öyle olmaz!

"Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu Chirk tedirginlikle. 'Başına söyleyeyim, Asker, kendini bir bezelye kazı yapmana yardım etmeyeceğim! O mağarada kafanı uçurursan çok iyi olacağını düşündüğünü sanıyorum, ama öyle bir şey olursa kendimi çok tuhaf bir durumda bulurum!

"Bunun hiç de büyük bir risk olduğunu düşünmüyorum," diye cevap verdi John. 'Ve bana ne olursa olsun, Stogumber tarafından korunacaksın. Tek yapman gereken sana söylediklerimi harfiyen yerine getirmek, böylece her şey yoluna girecek.

"Evet, belki de bu konuda farklı fikirlere sahibiz!" diye karşılık verdi Chirk. 'Bana öyle geliyor ki *senin* ünlü kavramın benimkinden farklı!

'Sessiz ol! Bir riskten söz edildiğinde bir kedi gibi melankoliye kapılacak kadar iyi bir rütbeli binicisin!

"*İpucu mu? Risk iması mı?*" diye öfkeyle araya girdi Chirk.

"Hepsi bu kadar. Şimdi, ne yapman gerektiğini dikkatle dinle ve hiçbir şeyi unutmamaya çalış!

Chirk isyankâr bir tavırla, "Beni de o askerlerinden biri olarak görmeye başlamanın uzun sürmeyeceğini düşünmüştüm," dedi.

'Eğer bir askerim benimle *senin* gibi tartışsaydı, kedi kulağını yalayamadan onu koruma altına alırdım! Anızla! Stogumber'a altını bulduğunu ama planlarım tamamlanana kadar sakladığın yeri ona söylemene izin *vermeyeceğimi* söyledim. Ona ayrıca Stornaway'in bir ahmak olduğunu ve soygun hakkında hiçbir şey bilmediğini de söyledim. inanıp inanmaması önemli değil: inanacaktır. Ona Stornaway'in, Coate'un kendisini bir maske olarak kullandığını öğrendiğinde, hazinenin nerede saklandığını bulmak için elinden geleni yapmaya hazır olduğunu ve -sizin gibi! - mağaranın o yer olabileceğinden şüphelendi. O zaman ona tuzağımı kurduğumu söyleyecek ve onu mağaraya götüreceksin. Ev sahibinin koçanını ödünç alabilir ve ikiniz de saat sekizden tam bir saat önce orada olmalısınız. Coate'un mağaraya girip girmediğini hemen anlarsınız. Eğer girmemişse, atları mağaranın epey ötesine götürüp bağlayın ve mağaranın ağzını görebilecek bir yerde kendinize bir siper bulun. Ve sonra bekleyin! Coate mağaraya girdiğinde, ki ben mağaraya girer girmez bunu yapacağına inanıyorum, onu takip edin, ama ana odaya ulaşana kadar sizi görecektir ya da duyacak kadar yaklaşmayın. Tamamen anladınız mı? Stogumber'ın onu o andan önce tutuklaması benim için hiç de uygun olmaz.

"Elbette olmaz!" diye kabul etti Chirk, aldatıcı bir samimiyetle. 'Neden, eğer Stogumber ve ben mağaraya girmeden önce hile yapacak olsaydık, gördüğüm kadar kötü bir çift boğazlı itlafla karanlıkta saklambaç oynayamazdın!

"Kesinlikle öyle!" dedi John ciddiyetle. 'Ama görüyorsun, yaptığım şey için çok iyi bir nedenim var. Coate'u bekliyor olacağımı ve bu yüzden gafil avlanmayacağımı unutma! Beni açıkça görmediği sürece bana ateş etme riskine girmeyecektir ve o yerde iki fenerin bize ne kadar az ışık sağladığını biliyorsun! Eğer iş mücadeleye gelirse, o adama karşı kendimi koruyabileceğimi sanıyorum! Gel bakalım! Sana söyleneni yapacağına söz ver! Eğer yapmazsan, her şeyi mahvedebilirsin!'

Uzun bir duraksamadan sonra ve her türlü isteksizlik belirtisiyle Chirk ona gereken sözü verdi. John onun elini tuttu ve ayağa kalktı. 'Mükemmel dostum! Şimdi birkaç saat uyumaya gidiyorum: Seni saat altıda uyandırırım.

Bay Chirk'ün daha fazla bilgi almak isteyeceği birkaç nokta vardı, ama o zamana kadar Kaptan Staple'ın karakteri hakkında çok iyi bir tahminde bulunmuştu ve sadece geçirileceğini bildiği soruları sormak için zaman kaybetmedi. Kendini derme çatma yatağına uzatarak felsefi bir şekilde uyumaya gitti.

Birkaç saat içinde köye doğru yola çıktı, Ben esneye esneye ve gözlerini yumarak odasından çıkarken o da mutfaktan sıvıştı.

Sabahleyin kapıya bakması gerektiğini öğrenen Ben, Bay Sopworthy'nin kendisine Blue Boar'da hizmet etmesini emrettiğini söyledi. Kaptan, Ben'in handaki işini piknik yapmaktan çok daha zevkli bulduğunu çok iyi bildiğinden, kuşkuyla şöyle dedi "Pazar günü Sopworthy'ye gitmezsin!

"Handa misafirleri olduğu için," diye açıkladı Ben erdemli bir şekilde. 'Bay Sopworthy'ye gideceğimi söyledim, patron. Ona *söz verdim!*

'Bunun için üzgünüm ama gidemezsin: Sana ihtiyacım var.' 'Eğer gitmezsem Bay Sopworthy çok sinirlenecek!

'Hayır, yapmayacak. Onunla her şeyi yoluna koyacağım.

"Ama Jem-Ostler, o harika koydaki yavruları tımar etmesine yardım etmeme izin vereceğini söylüyor!" diye haykırdı Ben, çok üzgündü. "Coo, onlar harika bir çift!

Ama gülmesine rağmen Kaptan rahat durmadı; bu yüzden Ben kahvaltı masasını kurnazca gevezeliklerle kandırmak yerine, soğuk bir sessizlik içinde doyurucu bir yemek yedi: John'un mizahına tam olarak uyan bir ceza şekli.

Chirk gişede bir daha görünmediğine göre, Yüzbaşı, Stogumber'ın mağaranın dışında beklemek onunla gitmeye razı olmuş olması gerektiğine ikna olmuştu. Chirk'e yoldan gitmemesini, Huggate'in tarlalarından geçmesini tembihlemişti; kendisi de saat sekizden az önce yola çıkmış, Beau'yu eyerlemek için ahıra doğru yürümüşü. Mağarada çizmelerini ne kadar hantal bulduğunu hatırlayınca onları giymedi ve eyere atlarken Bay Babbacombe'un, arkadaşının yün çoraplar, çok lekeli bir pantolon, pazen bir gömlek ve deri bir yelekle kırlarda dolaştığını bilseydi nasıl dehşete kapılacağını düşünerek sırttı.

Stornaway çıkmadan birkaç dakika önce yola ulaşmış ve Beau'yu yavaşça yolda yürütmeye başlamıştı. Çok geçmeden koşan bir atın sesi başını çevirmesine neden oldu. Stornaway pelerinine bürünmüş ve boynuna kalın bir atkı sarmış bir halde onunla birlikte geldi. John onun son derece gergin olduğunu bir bakışta anladı. Hemen konuşmaya başladı, havadaki sonbahar soğuşundan yakınıyor ve hiçbir güvence istemeyen John'a Coate'u horlarken bıraktığını söylüyordu. John onun kendisine kaçamak bakışlar attığını gördü ve bu bakışların yönünden tabanca taşıyıp taşımadığını anlamaya çalıştığını tahmin etti. Oldukça kötü niyetle şöyle dedi: 'Hayır, silahlı değilim Bay Stornaway. Neden olayım ki?

Silahlı! Böyle bir şeyi hiç düşünmemiştim! Gerçi, bildiğim kadarıyla, o mağarada beni öldürmek istiyor olabilirsin!" dedi Stornaway telaşla ve akılsızca konuşarak.

"Neden yapayım ki?" diye sordu John.

Daha da kötü bir karmaşaya sürüklenen Stornaway, yarım cümlelerden oluşan bir karmaşa içinde kendini bağlarken, John bu kadar gevşek bir dilin

John zaten bunun farkında olmasaydı, onu bir kötülüğün amaçlandığı konusunda uyarabilirdi. Stornaway hiçbir şeyi kendine saklamaktan aciz görünüyordu ve John'a onu ilgilendirebilecek birkaç bilgidен birini sunması uzun sürmedi. "Bana Bay Stornaway dememelisiniz," dedi ona. "Ben artık Sör Henry Stornaway'im, biliyorsunuz!"

"Sizi kutlarım," dedi John kuru bir sesle. "Bunun ne zaman olduğunu öğrenebilir miyim?" "Oh, saat beş gibi, sanırım! Büyükbabamın adamı - küstah bir

Dostum! - beni getirmede, bu yüzden kesin bir bilgim yok. Mesele şu ki, birkaç kişinin yakında keşfedeceğı gibi, artık Kelland'larda ustayım!

Henry'nin büyükbabasının hizmetkârlarına karşı kolay bir zafer kazanmayı beklemesi onun karakterine o kadar uygun görünüyordu ki, Yüzbaşı buna pek kızmadı. Kayıtsız bir cevap verdi ve yolun geri kalanı Henry'nin, büyükbabası gömülür gömülmez Malikâne'de ne yapmak istediğini anlatmasıyla geçti.

Bu onun aklını şimdiki endişelerinden uzaklaştırdı, ama John'u patikadan mağaraya doğru götürdüğünde, bunlar ona geri döndü ve belirgin bir şekilde sessizleşti, atının telaşlı davranışı sinirlerinin ne kadar gergin olduğunu açıkça gösteriyordu.

Çit mağaranın ağzına sıkıca bağlanmıştı ve solmuş karaçalı çalıları mağarayı neredeyse tamamen gizliyordu. Stornaway fenerini yakarken John başını kaldırmış, dikkatle dinliyordu. Atların nal seslerini duymuyordu ama Coate'un çok geride olduğunu da sanmıyordu ve patikadan ayrıldığı anda kaba çimenlerin yaklaşırken çıkardığı gürültüyü bastıracağını düşünüyordu.

"Fenerin yok mu?" diye sordu Stornaway, hâlâ kendi dizlerinin üzerindeydi.

Kaptan ona baktı, hafifçe başını salladı, gözlerinde bir parıltı vardı.

Stornaway bir hayli şaşırmış görünüyordu, ama bir sonra şöyle dedi: 'Bir tane getirmeliydin! İçerisi şeytani derecede karanlık, ve kolayca

Buraya aşına olmadığınız için ayağınızı kaçırabilirsiniz! En iyisi benimkini al, çünkü bir zamanlar babamın yaptığı gibi bacağını kırmanı istemem!

Kaptan dostça, "Siz yolu gösterin," diye cevap verdi.

Stornaway tereddüt etti ve sonra ayağa kalktı. Mağaranın girişi açıktı, içeri adımını attı, Kaptan da onu takip etti. Kaptanı eğilmesi ya da ayaklarını bastığı yere dikkat etmesi konusunda uyarması dışında, ana odaya iniş sırasında neredeyse hiç konuşmadı. John hiçbir şey söylemedi, tamamen takip eden ayak seslerini dinlemekle meşguldü. Kaba merdivenlerden aşağı inerken, suyun gürültüsü yine kulaklarına hücum etti ve dar alanda sadece ayak seslerini bastırarak kadar yüksek olduğunu fark etti. Bu, Stogumber'a önemli ölçüde yardımcı olsa da, kendi konumunu kesinlikle daha tehlikeli hale getirecekti, çünkü Coate'in gelişini haber vermek için, ana odaya ulaştığında şüphesiz yapacağı gibi, fenerin ışığını karartmadan önce görme şansına güvenmek zorunda kalacaktı. Chirk'ün kehanet ettiği gibi, kendini gerçekten de karanlıkta saklambaç oynarken bulabilirmiş gibi görünmeye başlamıştı. Ancak, tehlikenin yakınlığı Kaptan'ın ruhu üzerinde hiçbir zaman depresif bir etki yaratmamıştı; sadece yeteneklerini keskinleştirdi ve devam etmekte bir an bile tereddüt etmedi.

Ana odaya geldiklerinde Stornaway hemen John'u sandıkların yanına götürdü ve sarsak bir sesle 'İşte oradalar! Sadece bir tanesinin açılmış olduğunu kendin de görebilirsin. Bunu yapan Brean'dı. Buraya bizden çalmaya geldi. Nat bu yüzden onu bıçakladı. Şimdi size nerede olduğunu göstereceğim -'

"Her şeyin zamanı var," diye araya girdi John. "Lütfen önce açılan sandığın içine bir göz atayım.

"Ondan hiçbir şey çıkarılmadı!

"Yine de bunu kendim göreceğim," diye yanıtladı John, kendi bağladığı düğümü çözmeye başlayarak.

Stornaway kıpırdandı ve bunun zaman kaybı olduğunu söyleyerek itiraz etti. Coate'in merdivende kullanmak zorunda kalacağı fenerin ışığının bir yansıması, merdivenlerin üzerindeki engebeli açıklıktan algılanmadan önce John'u ana odadan çıkarmak istediği açıktı.

Merdivene çıkan yokuşa doğru ilerledi. John'un kendisini izlemediğini düşündüğünde, açıklığın olduğu yöne bakmaya devam etti; ama John, sandığın içindekileri incelemeye niyetliymiş gibi görünse de, her zaman onu izliyor ve ötesindeki karanlıkta herhangi bir ışık parıltısı olup olmadığına da dikkat ediyordu. Birdenbire ve bir æon zaman gibi görünen bir süre sonra, karanlık bir ışık titremesiyle delindi, sanki açıklığın ötesinde biri bir feneri istemeden çevirmişti. Aynı anda Stornaway arkasına döndü, büyük paltolu figürünü Yüzbaşı ile o ışık parıltısı arasına soktu ve doğal olmayan yüksek bir sesle şöyle dedi: 'İşte! Sandığın dolu olduğunu görüyorsunuz! Burada oyalanmamıza izin vermeyin! Bu korkunç soğukta öleceğim! Brean'in cesedini size göstereceğime söz verdirdiniz ve bunu yapacağım. Sandığı daha sonra tekrar bağlayabiliriz: Tanrı aşkına, buna bir son verin!'

"Pekâlâ," dedi Kaptan. "Şimdi beni nereye götürmek istiyorsunuz?"

"Bu taraftan! Stornaway nehre giden daha kısa geçide doğru ilerledi. "Keşke bir fener getirseydin.

Kendi feneri ışığını sadece kapatılmamış bir taraftan veriyordu ve Kaptan onu takip etmekte tereddüt etmedi, çünkü ışık huzmesi ileriye doğru atılmıştı ve kendi figürünü rahatça gösteremiyordu. Ağır adımlarla yürüyor, çivili terliklerinin altlarındaki kaygan kayaya sürtünmesine ve takırdamasına izin veriyordu; ve ilerlerken hızla kendisi için büyük olasılıkla neyin planlandığını düşündü. Stornaway'in onu ısrarla büyük odadan uzaklaKtırmak istemesine bakılırsa, cinayetin orada değil, ya onun ötesindeki geçitte ya da bu geçidin aniden kıvrılıp içinden derenin aktığı daha geniK ve yüksek geçide açıldığı yerde iKleneceği kesindi. Sonra da soğukkanlılıkla bu teoriyi reddetti. Stornaway arkadaşını, müstakbel kurbanlarının fener taşımadığı konusunda uyarmaya özen göstermişti; ve Coate, nişan almak için Stornaway'in kendi fenerinden Kaptan'a tutacağı ışığa güvenmesi gerektiğini kesinlikle anlayacaktı. Ama feneri tutan adam doğal olarak lider olacaktı ve Coate, Stornaway'in suç ortağı olmasından pek hoşlanmasa da, Stornaway'i hayatta tutmaya kesinlikle özen gösterecekti.

planlarının nihai başarısı için gerekliydi. John, koridorun dar alanında ateş etme riskine girmeyeceğine karar verdi, çünkü hedefindeki en ufak bir sapma yanlış adamın ölümü anlamına gelebilirdi. Bir an düşününce, nehir geçidinin de en az onun kadar tehlikeli bir yer olacağına ikna oldu; çünkü çok daha geniş olmasına rağmen, bir tarafı boyunca sümüksü kayalıkların altından akan dere, genişliğinin yarısını kaplıyordu ve böylece yanında duran iki adam arasında ancak rahatsız edici derecede küçük bir boşluk kalıyordu. Kendisi bir fener taşıyor olsaydı, hiç kuşkusuz Stornaway önceden ayarlanmış bir işaretle kendini yere atabilirdi; ama Stornaway'in fenerini ışını sabit bir şekilde ona doğru tutması gerektiğinden, bu imkânsız bir manevra olurdu. John'un düşüncesine göre, hiç kimse bunu Bay Coate kadar çabuk fark edemez ve böyle bir olasılığa karşı önlem alamazdı. Dahası, o soğukkanlı beyefendinin, koşullar ne olursa olsun, Stornaway'in en ufak bir vurulma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu düşündüğü takdirde başını tutma yeteneğine en ufak bir güven duyup duymayacağından da çok şüpheliydi.

Ben olsam yapmazdım, diye düşündü John, Stornaway'in ardından dar geçide girerken. Öyleyse neden fenerini karartmadı ve biz hâlâ içindeyken ve Stornaway'in fenerinin ışığı ona yol gösterirken yamaçtan aşağı ana odaya inmedi?

Sonra doğal merdivenin dibinde dağınık halde duran molozları ve taşları hatırladı: Coate karanlıkta bir kayaya takılarak ya da yamaçtaki gevşek bir taş tekmeleyerek varlığını ele vermekten korkmuş olmalıydı ve Coate kurbanının tabanca taşımadığını bilmiyordu.

Çok akıllıca! diye düşündü Yüzbaşı onaylayarak. Bu mesafeden ateş etme riskini göze alır ve beni ıskalarsa, silahlı olsaydım, ikinci tabancasını ateşleyemeden ona bir kurşun sıkabilirdim. Onun yerinde olsaydım, ikinci tabancayı ateşlemezdim. Aslında, tam olarak onun yapmayı planladığını düşündüğüm şeyi yapmalıyım: güvenli bir şekilde duyma ve görme mesafesinden çıktığımda büyük odaya girmeli, bu geçidin girişinin yakınında stratejik bir pozisyon almalı ve Stornaway'in beni odaya geri götürmesini beklemeliyim. Hemen önünde değil, çünkü Stornaway'in feneri onu bana göstermeli, ama

Yan tarafa, geçitten yaklaşan herhangi birinin görüş alanının dışına. Geçitten çıktıktan sonra Stornaway benimle konuşmak ister gibi dönecek, *ben* de ana odaya gireceğim, ışık yüzümde parlayacak ve Coate hayatının en kolay atışını yaparak şakağıma bir kurşun sıkacak.

Kaptan bu neşeli sonuca ulaştığında Stornaway'le birlikte nehir geçidine çıkmıştı. Durdu ve mağaranın içinden bir akarsu geçtiğini bilmediğini şaşkınlıkla haykırdı. Ama bu duruma hayret ederken ve hatta eğilip suyun sıcaklığını test ederken, düşünceleri hızla devam ediyordu.

Geçitte moloz yok: kaya kaygan ama sağlam; ana odada çok az şey var. Acele etmezsem, Stogumber'ı istediğimden önce burada bulacağım.

"Tanrı aşkına, dereyi boş ver!" diye haykırdı Stornaway sabırsızlıkla. "Şuraya bak!

"Eee?" dedi Kaptan, meşalenin ışığını geçidin sonundaki moloz yığına kadar takip ederek.

'Brean'ın gömülü olduğu yer orası! Onu yakında !'

"Ben değil!" dedi Kaptan güçlü bir ürpertiyle. 'Eğer oradaysa, o taşları bir kez üzerinden çekip aldın, bir daha da alabilirsin! Feneri bana ver! Onu senin için tutacağım.

Sana orada olduğunu söyledim! Cesedini ikinci kez ortaya çıkarmayacağım - bu korkunç! Eğer onu görmeniz gerekiyorsa, bunu kendiniz için yapın!

"Hayır, teşekkür ederim!" dedi John ısrarla. "Seni bir anda bu kadar iyi yapan ne?

Stornaway feneri onun eline tutuşturdu. 'Lanet olsun, al o zaman! Yalan söylediğimi mi sanıyorsun? Ah, seni aptal, ışığı sağa sola sallarsan ne yapacağımı nasıl görebilirim? Sabit tut!'

Kaptan, çevresine şaşkın bir ilgi göstererek ışını duvar boyunca kaydırды. "Sıkı tutun! önce hiç böyle bir yerde bulunmamıştım!" dedi, kayanın çıkıntısından geçidin girişine kadar olan mesafeyi hızlıca hesaplayarak. 'Neden böyle bir tuhafılık içindesin? Ölü bir adam

sana zarar veremez. Fark ettiği çıkıntıya doğru ilerledi ve üzerine oturarak fenerin ışığını taş ve moloz yığınının tuttu.

"Sessiz ol, sessiz ol! Stornaway histerik bir şekilde konuştu. Yığından bir taş kaldırmak için eğilirken omzunun üzerinden baktı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Ayakkabımdan bir taş çıkarıyorum," diye cevap verdi Kaptan, aslında ayakkabılarının çıkarıyordu. "Ne yapıyor olabilirim ki? Brr! Burası ne kadar soğuk! Acele edin ve bu mezardan çıkalım!"

"Feneri o kadar yüksekte tutuyorsun ki göremiyorum!"

"Bu daha mı iyi? John elindeki usulca kalktığı kayanın üzerine bırakarak sordu.

"Daha yakına getir!" diye bağırdı Stornaway.

"Pekâlâ. Ama önce ayakkabımı giyeyim! John, iki brogeri de sağ elinde tutarak ve gözlerini Stornaway'in eğilmiş sırtına dikerek konuştu.

"Keşke acele etseniz!"

Ama Kaptan buna cevap vermedi, çünkü daha dar geçidin açıklığını bulmuştı ve sol eliyle duvara dokunarak yol gösteriyor, çoraplı ayakları kayalık zeminde hiç ses çıkarmıyordu. Cesaret edebildiği kadar hızlı ilerliyordu, çünkü Stornaway'in onun yokluğunu fark etmesi için tekrar etrafına bakması yeterliydi ve ne pahasına olursa olsun, kaçınılmaz alarm Coate'a bağırılmadan önce geçitten uzaklaşmalıydı. Burada çok yüksek olan suyun gürültüsü, tökezleme olasılığı konusunda fazla endişelenmesini gereksiz kılıyordu ve duvarlarda onu yanıtacak hiçbir olmadığını biliyordu. nnde yoğun bir karanlık belirmişti: Coate fenerini kapatmış olmalıydı.

Eh, diye düşündü John, eğer hemen açıklığın önünde duruyorsa ve ben onunla arpışsam, onun için çok daha kötü olur! Şimdi neredeyse geçidin sonuna olmalıyım.

Bu düşünce aklına geldiğinde bile, kaba duvar el yordamıyla tuttuğu elinin altından kaybolmuş gibiydi. Açısını hissedecek kadar uzun bir süre hareketsiz durdu, keskin bir dönüş yaptı, ana odanın eşiğinde durduğunu anladı ve uzun, hızlı adımlarla dümdüz ilerledi. O

Hiçbir engelle karşılaşmadı ve üzerine bastığı küçük bir moloz yığınının çıkardığı çıtırtı, suyun gürültüsü içinde zorlanan kulaklarına zar zor ulaştı.

Daha beş adım atmamıştı ki tiz bir çığlık duyuldu. Sanki çok uzaklardan

Stornaway'in sesini duymuştu

panik içinde sesleniyor: 'Neredesin? Neredesin?'

Yüzbaşı'nın ilk amacı, Coate fenerini açmadan ve ışığını odanın etrafına yaymadan önce Hazine sandıklarının kapağına ulaşmaktı. Coate'in fenerinin karanlığı birkaç metreden fazla delemeyeceğini bildiği için tedbiri elden bırakmadan ileri atıldı. Yine Stornaway'in sesi, nehrin kayaların arasından akan sesinin üzerinde tizleşti. 'Nat! Nat!' Stornaway çığlık attı. "Gitmiş!

Kaptan durdu ve soluna doğru ilerleyerek yüzünü döndü. Odanın uzak ucunda aniden sarı bir ışık belirdi ve kendisine doğru geniş bir yay çizerek ilerlemeden önce bir anlığına geçidin girişini aydınlattı. Gerçekten de yarıçapının ötesinde olduğunu gördü, karşı duvara oldukça yakın durması gerektiğini fark etti ve hızla yan duvarın olması gerektiğini düşündüğü yere doğru ilerledi. Buraya ulaştığında sandıkları çok çabuk bulacaktı, çünkü sandıkların duvara yakın bir yere yerleştirildiğini biliyordu.

Bir anda ışığın kaybolmasıyla irkildi ve bir an için ne olduğunu düşünemedi. Sonra silahsız olduğunu sadece Stornaway'in bildiğini hatırladı ve tam olarak nerede olduğunu bilmeyen Coate'un kendi konumuna ihanet etmekten korkmuş olması gerektiğini fark etti. O anda duvara çarptı, bir ayağını sıyırdı ve dışarı fırlayan bir elini sıyırdı. Tekrar dönerek duvara doğru ilerledi, hâlâ ayakkabılarını kavrayan diğer eli, ucuna yerleştirilmiş sandığa doğru uzanmıştı.

Bir ışık tekrar belirdi, sallanıyor ve titriyordu. Bunun Stornaway'in fenerinden atılmış olması gerektiğini biliyordu ve Coate'un öfkeyle şöyle dediğini duyduğunda şaşırmadı: 'Fenerini ört, aptal! Kendini hedef haline getirmek mi istiyorsun?

"Yanında tabanca yok! Stornaway'in aşırı telaşla yükselen sesi çatıda yankılanıyor gibiydi.

Şimdi! diye düşündü John ve o anda sandıkları bulup arkalarından yere çöktü. Elinin değdiği ve devrilmiş olduğunu bildiği ilk sandığın yanında, üst üste iki sandık daha duruyordu; bunların ötesindeki diğer üç sandık yan yana dizilmişti ve onu koruyacak kadar derin değillerdi. İlk sandıkların arkasına çömeldi, sonunda ayakkabılarını bıraktı ve Coate'un ulaşabileceği bir yere gelmesini bekledi. Ayakkabılı ayakların aceleci adımlarını duydu, ışığın yaklaştığını gördü ve kendini toparlayarak hazırlandı. Işık odanın sonundaki duvarı , yamacın girişini buldu ve bir an için orada kaldı: Coate'in aklına mağaradan kaçıyor olma ihtimali gelmişti. Omzunun üzerinden hızlı bir bakış Kaptan'a Stornaway'in hâlâ odanın uzak ucunda durduğunu ve fenerini amaçsızca bir o yana bir bu yana çevirdiğini gösterdi. Coate'in dikkati hâlâ kaçış yolu üzerindeyken, Yüzbaşı sessizce ayağa kalktı, yanlara doğru adım atarak ilk sandıktan uzaklaştı ve ışık huzmesi kendisine doğru dönerken, kendini doğrudan sandığa doğru fırlattı. Işık tam olarak üzerine odaklanmadan önce Coate'e ulaştı, onunla göğüs göğüse çarpıştı ve bir kolunu onun etrafına savurarak, feneri tutan sol kolunu yanına sıkıştırdı ve sağ kolunu dirseğinin hemen altından yakaladı.

Fener, kırılan camın çınlamasıyla yere düştü; kayanın üzerinde küçük bir alev titreşimi belirdi ve söndü; karanlıkta iki adam umutsuzca sallanıp boğuşular; John, Coate'i güçsüz tutmaya çalışırken, sağ kolunu bileğine kadar kavradı, her zaman bu tabanca elini zararsız bir şekilde yukarı doğru tuttu ve Coate, onu bir ayının kucaklamasında tutan kuşatıcı koldan kurtulmak için tüm çabaladı.

John'dan daha kısa boylu, ama kalın yapılı ve John'un kısa sürede fark ettiği gibi çok güçlü bir adamdı. Tehlikeli sağ kolunu kramplar içinde tutma zorunluluğuyla engellendiği için, Coate'i kendine o kadar yakın tutmaya devam etmek için büyük gücünün her onsunu ortaya koymak zorunda kaldı ki, ne sol elini John'un kaburgalarına saplandığını hissettiği ikinci tabancaya götürebildi ne de John'un tahmin ettiği bıçağı bulabildi.

üzerinde bir yerlerde taşıyordu. Nemli, engebeli kaya zeminde bir o yana bir bu yana kayarak birlikte debelenirlerken, John tutuşunu giderek Coate'in bileğine yaklaştırıyordu. Kaygan zemini Coate'in botlarından daha sağlam tutan çoraplı ayakları ona hafif bir avantaj sağlıyordu. Ayak parmakları acı ama artık soğuktan o kadar uyuşmuşlardı ki, üzerine basıldığının farkına bile varmıyordu.

Bir dakika boyunca zifiri karanlıkta boğuştu, ama Stornaway aceleyle ve tökezleyerek mağaranın boyunu aştı, nerede olduklarını keşfetmek için fenerini çılgınca salladı. Fenerin ışığı, Stornaway'in elinin nasıl titrediğini ele verecek şekilde kararsızdı, Coate'in yüzüne düştü ve yüzünün mosmor olduğunu, ter içinde kaldığını, dudaklarının bir köpeğin dişlerini sıkarak hırlamasına benzer bir yüz ifadesiyle geriye çekildiğini gösterdi. Sağ kolunu havaya kaldırmış ve John'un kavrayışıyla tutmuş, sol kolunu ise hâlâ vücuduna kenetleyen sarılıştan kurtarmaya çalışıyordu. Stornaway kararsızlık içinde, elinde kendi tabancasıyla sallanan çiftin etrafında sallanıyordu. Bir keresinde tabancasını kaldırdı ve o bunu yaparken, mücadele eden çiftin pozisyonu değişti ve John'unki yerine Coate'un sırtı ona döndü. Gözlerini onlara dikerek yaklaşmaya cesaret etti; Yüzbaşı onu gördü ve kaslarını çatlatan insanüstü bir çabayla Coate'i döndürerek vücudunu kendisiyle Stornaway arasına soktu. Ne yapacağını bilemez görünen Stornaway bir adım geri çekildi ve grubun etrafında koşmaya başladı. Dikkati öylesine dağılmıştı ki, taşıdığı ışıktan başka bir ışığın sahneyi aydınlattığını fark edemedi. Yerini değiştirmesi onu savaşımlarla odanın girişi arasına getirmişti, sırtı buraya dönüktü ve Jeremy Chirk'ün gelişini hiç görmemişti. Tehlikeli merdivenin yarısına geldiğinde ileriden gelen ayak seslerini ve Stornaway'in bilinçsizce attığı çığlıkları duyan haydut, tedbiri elden bıraktı ve dik inişin geri kalan kısmını, kendisinden daha hantal olan arkadaşını çok geride bırakan pervasız bir hızla indi ve yamaçtan aşağı, ana odanın girişine doğru koşmaya başladı. Orada durdu, önündeki üç adamı soğukkanlılıkla inceledi ve fenerinin ışığını sabit bir şekilde üzerlerinde tuttu.

Yüzbaşının eli Coate'in bileğine uzanmıştı; arkasında duran Stornaway tabancasını kaldırdı ve nişan almaya çalıştı. Eli yaprak gibi titriyordu, bu yüzden namlu acıklı bir şekilde sallanıyordu. Coate'in silahı patladığında kulakları sağır eden bir ses duyuldu ve hemen ardından ikinci bir ses geldi; bu, odanın tonozlu tavanında yankılanan keskin bir yankı gibiydi. Birkaç sarkıt yere düktü ve Coate'in boK tabancası bir gürültüyle yere düktü, aynı anda garip bir inilti çıkaran Stornaway de olduğu yere yığıldı ve hareketsiz bir yığın halinde yere yığıldı.

Coate'i aniden serbest bırakan Yüzbaşı geri sıçradı, büyük göğsü kabarmış ve yumrukları havaya kalkmıştı. Coate'i yere düşüren bir sol ve öldürücü bir sağla aceleci bir saldırıyı karşıladı. Coate bir anda yeniden ayağa kalktı, bir eli belini kavıyordu. Yüzbaşı fener ışığında çeliğin parıltısını gördü ve kendini öyle bir güçle ona doğru fırlattı ki, iki adam da birlikte yere düştü. Ama Yüzbaşı en öndeydi ve elleri Coate'un boğazındaydı. Bunu fark eden Bay Chirk, nefes nefese koşan Koşucu'nun girişe ulaştığını ve dirseğinin dibinde durduğunu anlayınca fenerinin yerini değiştirdi ve ışığını Stornaway'in hareketsiz figürüne doğru tuttu.

Bay Stogumber nefes nefese kalmış, önce mağaranın genişliği karşısında hayrete düşmüş, sonra da merdivenden düşerek sarsılmıştı; kendini biraz sersemlemiş hissediyordu ve birkaç dakika boyunca aklını başına toplayamadı. İki el silah sesi duymuş, Coate'in Yüzbaşı'yı bıçaklamaya çalıştığını görmüş ve iki adamın çılgınca boğuşan kollar ve bacaklar arasında yere yığıldığını görmüştü. Sonra karanlıkta kayboldular ve kendini önünde yerde yatan ölü bir adama bakarken buldu. "İşte!" diye bağırdı. "Ne - Nasıl - ?"

Chirk uzun burunlu tabancasını çaktırmadan paltosunun geniş cebine soktu. 'Zavallı adam askere yardım etmeye çalışırken vuruldu,' dedi üzüntüyle. 'Coate onu bir güvercin gibi yere düşürdü! Ah, neyse, dökülen süt için ağlamanın faydası yok!'

"Çekil yolumdan! Stogumber hiddetle onu kenara itti ve Coate ile Kaptan'ın formlarını yakalamak için fenerini salladı.

Hızlı kulaklarıyla beklediği sesi çoktan yakalamış olan Chirk, onu durdurmak için hiçbir çaba göstermedi ama kendi fenerini iki adamın yerde boğuştuğunu gördüğü noktaya doğru çevirdi. Boğuşma sona ermişti. Coate iki büklüm yatıyordu ve yanında, dizlerinin üzerine çökmüş, nefesini toparlamaya çalışan, başı öne eğik Yüzbaşı vardı.

"Tanrım, it sürüsü o soğanı ona saplamış! Stogumber ileri atılarak haykırdı. "Kaptan Staple, efendim! Gel bakalım koca adam, bakayım ne kadar kötü yaralanmışsın! Şu ışığı yaklaştırsana! Şu fenerimi de tut ki ellerim serbest kalsın! Sallan bakalım!"

Yüzbaşı başını kaldırdı ve titreyen bir elini damlayan alnına götürdü. "Yaralı değilim," dedi kalın bir sesle. 'Sadece nefes nefese kaldım. Deri yelek beni kurtardı. Olabilir diye düşündüm.

Stogumber kendi alnını silerek, "Tanrım, ben de seni gidici sanmıştım!" dedi. Coate'e baktı ve gözlerini dikerek eğildi. Omuzlarını yerden kaldırdı ve tekrar yere indirdi. "Kaptan Staple," dedi garip bir sesle, gözlerini Kaptan'ın yüzüne dikerek. "Boynu kırılmış!"

"Evet," diye onayladı Kaptan. "Korkarım öyle.

On sekiz

Uzun bir sessizlik oldu. Kaptan, hâlâ gözlerini kırpmadan kendisine bakan sert, küçük gözlere baktı, bu gözlerdeki ifadeyi anlamak imkânsızdı, bir an için bakışlarına kayıtsızca karşılık verdi ve sonra başını çevirerek Chirk'e seslendi. 'İyi bir adam ol Jerry ve ayakkabılarımı getir! Sandıkların arkasındalar ve ayaklarım kaskatı kesildi. Bana şu fenerlerden birini bırak!

Chirk ona Stogumber'ın fenerini uzattı ve sandıkların durduğu yere doğru yürüdü. John tekrar Koşucu'ya baktı. "Eee?

"Koca adam," dedi Stogumber yavaşça, "o sığırın boynu kazayla kırılmadı. Bunu sen yaptın ve nedenini bildiğime dair bir fikrim var! Aynı şekilde, Coate bu mağaraya girdiğinde benim burada olmamam için neden bu kadar endişelendiğini de şimdi anlıyorum. Genç Stornaway hakkında bana anlattığın Canterbury masalına hiç inanmamıştım, şimdi de inanmıyorum! Coate'un boynunu kırdın çünkü eğer onu hırpalamama izin verirsen Stornaway'i mahvedeceğini biliyordun!

Yüzbaşı bunları hafif bir ilgiyle dinledikten sonra düşünceli bir tavırla şöyle dedi "İstersen bu hikayeyi komutanına anlatabilirsin elbette. Ama ben senin yerinde olsaydım, anlatmazdım herhalde!

Duygu yüklü bir sessizlik daha oldu. Bay Stogumber'ın bakışları Yüzbaşı'nın yüzünden yeleğine kaydı. Bir keşif yaptı. "Frenk soğanını sana soktu!

"Bana battığını hissettim," diye onayladı John, "ama sanırım deriye çok az nüfuz etti. Konuşurken yeleğinin düğmelerini açtı ve gömleğinde bir yırtık ve kırmızı bir leke ortaya çıktı. Yarayı ortaya çıkardı ve bir damla kanı sildi. "Sadece bir çizik," dedi. "Yarım santim derinliğinde değil!

"Ah!" dedi Stogumber. 'Ama o deri yeleği giymemiş olsaydın *seni* kürekle yatırırdık, koca adam! Kalbin üzerinde şakül! Ne zaman böyle bir koyla karşılaştığımı hatırlamadığımı söylemek zorundayım.

Senin gibi cesaret dolu! Bow Sokağı'ndakilere Stornaway'in soygunla hiçbir ilgisi olmadığını söyleyeceğimi sanıyorsan bu ne küstahlık!

"Bunu nasıl anladın, Redbreast?" diye sordu Chirk, Yüzbaşı'nın ayakkabılarıyla dönerken. 'Zavallı adamın vurulduğunu gören ben varken - ki sen , o sırada çok gerimdeydim ve merdivenlerden yuvarlanmakla meşguldüm.

"Görmedim ama iki el silah sesi duydum ve sen de bunu çok iyi biliyorsun!" dedi Stogumber. 'Seni suçladığımı söylemiyorum, çünkü eminim ki buradaki iri adama bir kurşun sıkmaya çalışıyordu, ama onu öldüren Coate'un patlaması değildi: seninkiydi!

Chirk başını salladı. 'Duyduğun yankı buydu,' dedi. 'Çok acayip! Beni alkışlamayı mı düşünüyordun?

Stogumber burnundan sesli sesli nefes aldı. "Hayır, dizginsiz itlaf, seni cinayetle suçlamayacağım, çünkü birincisi sana borçluyum, ikincisi de o koyun yiyiciyi orada yatarken görmeyi, büyük olanı görmeye tercih ederim! Ama siz de bana Bay Henry Stornaway'in gördüğüm en tuhaf itlafçı olmadığını söylemeyin, çünkü ben bildiğimi bilirim ve bu da biraz fazla ağır kaçıyor!

Chirk, "Sen git ve onları dik!" diye önerdi. "Bana öyle geliyor ki -

"Bu kadar yeter! Yüzbaşı, morarmış bir ayağını zorlukla da olsa ayakkabısının içine sokarken başını kaldırıp otoriter bir şekilde konuştu. 'Henüz bu işin sonuna gelmedik. Önce sandıkları incelemeni istiyorum, Stogumber. Gel!

'Bir tanesi açık,' dedi Chirk. "Bunu sen mi yaptın, Asker?

'Evet, Stornaway ve ben ne olduğunu görmek için açtık. Ama mühürleri ya da kilidi kırmadık. Bizden önce biri açmış, ama çantalardan herhangi birinin çalındığını sanmıyorum. Bir göz atın!' "

Bay Stogumber gözlerini sandıkların üzerinde gezdirerek saygıyla şöyle dedi: 'Hepsi burada! Altısı da! Tanrım, sana şükürler olsun! Bu sandıktan bir şey gitmiş gibi görünmüyor. Kilidi kıranın sen olmadığından emin misin, koca adam?

"Beni ispiyonlayabilir misiniz!" diye haykırdı Chirk. 'Demek şimdi o moruğun kafasına Asker'in bir budala olduğunu soktun, öyle mi? Eğer bu herkesi titretmiyorsa! Ceplerimi açmamı ister misin?

Stogumber sandığı dikkatle kapatarak, "Ben ikinizi de böyle bir şeyle suçlamıyorum," dedi. 'Tek söylediğim, eğer Kaptan sandığın içinde ne olduğunu görmek için kilidi kırdıysa, bundan bahsetmek istemese bile, herkesin yapabileceği bir şeydi. Ve ceplerinde görmek istediğim tek şey, o uzun burunlu baban! Sandığı tekrar ipe dizmeye başladı ve açık yüreklilikle ekledi: "Ve onu da görmek istediğimi sanmıyorum - işler böyleyken! "Bu kilidi sen kırmadıysan kim kırdı koca adam?

Sandıklardan birinin üzerine oturmuş olan Yüzbaşı, oldukça bezgin bir ifadeyle, 'Sanırım, kapı bekçisi,' dedi. Size henüz sona gelmediğimizi söylemiştim.

"Kapı bekçisi!" dedi Stogumber, kafasında evirip çevirerek. 'Hooky adına, büyük olasılıkla onu vurdun! Gergedana yardım etmek için buraya geldi ve - Burayı aramalıyız!

Chirk hayranlıkla, "Ne güzel bir koysun sen, Kızılgerdan!" dedi. 'Sana bakan kimse de öyle düşünmez!

Stogumber, "Glim'ini al, Jack-Sauce, gel ve yerdeki bu deliğin etrafına bakmama yardım et!" dedi.

Kaptan tekrar ayağa kalktı ve biraz topallayarak onları takip etti. Nehre giden geçit çok geçmeden keşfedildi ve birkaç dakika sonra Stogumber şaşkınlıkla akıntıya baktıktan sonra fenerini odanın içinde gezdirdi ve öldürülen kapı bekçisinin cesedini gördü. Ceset kısmen mezardan çıkarılmıştı ve görünüşü o kadar korkunçtu ki, cesedi açıkta görmeyi beklemeyen Chirk keskin bir nefes aldı ve istemeden geri çekildi. Bay Stogumber geri çekilmedi. İleriye doğru sert adımlarla yürüdü ve soğukkanlı bir sessizlik içinde onu inceledi. "Bıçaklanmış!" dedi ve omzunun üzerinden baktı. "Aranızda cesedin Brean olup olmadığını bilen var mı?

"Evet, bu o," dedi Chirk kısaca. 'Ve eğer senin için de aynıysa, Redbreast, ona gözlerini dikmeyi bırakırsan sana karşı çok nazik olurum!

"Kabul ediyorum," diye cevap verdi Koşucu. John'un durduğu yere geri döndü, omzunu duvara yasladı. "Eğer, koca adam," dedi, "o zavallı koyluyu bundan önce bizim gördüğümüz gibi gördüysen - dikkat et, soru sormuyorum! - Tek söylediğim, *eğer gördüysen*, Coate'un boynunu kırdığın için seni suçlamıyorum ve lanet olsun, senin o büyük yumruğunu sallamak isterdim! Yine de onu bir türlü çuvallatamadığım için üzgünüm!" diye ekledi, kare şeklindeki eli Kaptan'ının içinde kaybolmuştu. 'Şimdi yapabileceğimiz en iyi şey fırçalamak. Devriyemi çağırmam gerekiyor ve görünüşe göre biraz yorgunsunuz, Kaptan Staple.

"Yorgun değilim ama ayaklarımın buzları çözülüyor ve bir tanesi fena halde morarmış," dedi John. 'Ana odaya geri döneceğiz, ama mağarayı bu şekilde terk edemeyiz.

"Tanrı seni sevsin, Asker, yetmedi mi daha?" diye sordu Chirk sinirli bir şekilde.

Hayır, yapmadım. Bu işte çok fazla dağınıklık var ve ben dağınıklığı sevmem! Stogumber için her şeyi yoluna koymalıyım.

"Sana minnettarım," dedi Koşucu ağır bir sesle. 'Şikayet etmiyorum, ama düşündükçe karargâhtakilerin bu mağaraya bensiz girmene izin verdiğimi, Coate'un boynunu kırmana izin verdiğimi öğrendiklerinde ne diyeceklerini daha çok merak ediyorum.

Tekrar ana odaya çıkmışlardı. John yolu açtı ve bir an durup Coate'in cesedine baktı. "Ben hiç burada değildim," dedi.

"Eh?" diye atıldı Stogumber, şaşırmıştı.

Yüzbaşı arkasını döndü ve topallayarak sandıkların yanına gitti, Chirk'ten aldığı feneri ters çevrilmiş olanın üzerine koydu ve diğerinin üzerine oturdu. "Sanırım bu işle pek az ilgim var," dedi konuyu düşünürken.

"Ne alakası var?" diye soluk soluğa kaldı Stogumber. "Neden -

"Gevezeliğini bir kenara bırak, Redbreast ve kulaklarını öne çıkar!" diye araya girdi Chirk. 'Eğer sen burada değilsen, Asker, Coate'in boynunu kim kırdı?

"Kimse yok," diye yanıtladı Kaptan. "Kaçmaya çalışırken merdivenlerden düştü.

"Öyle yaptı!" dedi Chirk. 'Dahası, onu tam da bu gözlerle gördüm! Onu doğal olarak oraya koyacağız, böylece Bay Stogumber'ın bu cesetleri götürmek için getirdikleri onu orada bulacaklar, tıpkı onlara söylediği gibi!

Stogumber temkinli bir ifadeyle, 'Bu şekilde de olabilirdi,' diye itiraf etti.

"Bu şekilde oldu, o yüzden tartışmaya gerek yok!" diye yalvardı Chirk. 'Bilmek istediğim şey, mağarayı ve tüm bu gergedanları kimin keşfettiği?

"Sen . Buna zaten karar vermiştik, bu yüzden *seninle* tartışmama izin verme! Bu maceraya katılmak için kendimce sebeplerim vardı ve ödülün bir parçası olmak istemiyorum. Sanırım bu *seninle* Stogumber arasında kalacak.

'Üç kişiye yetecek kadar var,' dedi Stogumber.

"Ben istemiyorum ve adımın bu işin dışında kalmasını tercih ederim. Kaşlarını çatarak karanlığa doğru oturdu. "Coate'i bugün buraya ne getirdi acaba?" dedi.

"Eğer iş oraya varacaksa, Asker, Stornaway'i buraya neyin getirdiğini bilmek beni biraz tuhaflandırıyor!" diye itiraf etti Chirk hayıflanarak.

Stogumber patlarcasına, "Bu beni rahatsız etmiyor!" dedi. 'Sana daha önce de söyledim, yapmayacağım -'

"Stornaway *seninle* ve Stogumber'la birlikte geldi," dedi Kaptan, sözünün kesilmesine aldırmadan. "Stogumber onu arkadaşının bu kadar kötü biri olduğuna inandıramadı. Aslında, kendi gözleriyle görmeden buna inanmazdı. Sen de onu buraya getirdin ve ona hem hazineyi hem de Brean'ın cesedini gösterdin.

"Hiç bu kadar şaşkın bir koy görmemiştim!" diye onayladı Chirk.

"O uzun dilini sabit tut, Jerry!" diye emretti Kaptan. 'Elbette ne olmuş olabileceğini anlıyorum! Stornaway öyle bir ki, Coate'in gerçeği öğrendiğinden şüphelenmesine neden oldu. Coate onun evden gizemli bir şekilde ayrıldığını öğrenince onu burada aramaya geldi, çünkü ona bu mağaradan ilk bahseden Stornaway'di!

"Bu," dedi Stogumber acı acı, "şimdiye kadar söylediğin tek doğru şey, Kaptan Staple!

"Bir paspas sopasında böyle bir ölü kafası görseydim!" diye haykırdı yerinde duramayan Chirk. "Hiçbir şey onu memnun etmiyor!

"Pekâlâ," dedi Kaptan, ayağa kalkarak. 'Eğer sadece gerçek senin için yeterli olacaksa, gerçeği söyleyelim - hepsini! *Ben* Coate'a tuzak kurarken sen Mavi Domuz'da rahat rahat oturdun; ben sana yapma dediğim için devriyeni çağırmadın; bir dizginsiz itle el ele verdin ve ben orada yapmam gerekeni yapana kadar seni mağaraya girmemeye ikna etmesine izin verdin; sen -'

"Bu kadar yeter!" dedi Stogumber. 'Doğruyu söylemenin yolları ve yöntemleri vardır! Yaptıklarımın hesabını verirken Coate'in boynunu kimin kıldığını sakın unutma, koca adam, yoksa sana hatırlatmak zorunda kalırım!

"Unutmayacağım!" diye söz verdi Yüzbaşı. 'Yalnız ve silahsızdım - yedeklerim gelmemişti! - Elinde dolu bir tabanca olan bir adamla umutsuzca dövüştüm. Birlikte bu kaya zemine düştüğümüzde boynu kırıldıysa, bunun için kimsenin beni suçlamayacağını sanıyorum!

Bir sessizlik çöktü. Chirk küçümseyerek öksürdü. 'Burada kurduğumuz bu harika tuzak gibi, yolumuza taş koyan biri olmadım hiç, Asker, ama senin ve onun *tüm* gerçeği söylemeniz konusunda pek de endişeli olmadığımı söylemek zorundayım!

Kaptan güldü. 'Ben de, Jerry! Hadi ama Stogumber, o sefil yaratığın adını lekelemekle ne kazanacaksın? Onun bu suçlara ortak olduğuna dair hiçbir kanıt bulamadın ve beni sırtımdan vuracağını söylemene rağmen bunu da bilmiyorsun, çünkü burada değildin. Artık kendi hesabını verecek kadar hayatta değil: bırakın dinlensin!

Stogumber alçalan kaşlarının altından ona baktı. "Tanık kürsüsüne çıkıp onu dürüst bir adam olarak tanıdığını yemin edersin, değil mi Kaptan Staple?" diye homurdandı. "Yemin edersin, hiç şüphem yok!"

'Stogumber, bundan başka ne yapabilirdim *ki*? Onun kuzeni benim karım!'

Chirk uzun bir ıslık çaldı. 'So-ho! Seni tanıdığımdan beri Nisan ve Mayıs kokuyorsun ama *evli* olduğundan hiç şüphelenmemiştim!

"İki gece önce, Squire'ın huzurunda. Ölmek üzereydi ve adını temiz tutacağıma dair ona söz verdim.

Bir sessizlik daha oldu. Stogumber birdenbire, "Eğer Coate'un cesedini taşıyacaksak," dedi biraz da şiddetle, neden çene çalmak yerine bunu *yapmıyoruz*? Sana gelince, rütbeli atlı, yolu aydınlat ve düşürdüğü silahı da yanında getir! Ve eğer senden daha fazla sos alırsam, pişman olacaksın! Yirmi dakika sonra mağaradan çıktılar ve güneş ışığından gözleri kamaşmış bir halde birkaç dakika durdular. Chirk uyuşmuş parmaklarına üfleyerek alaycı bir sesle şöyle dedi: 'Tozlarını bırakıp girecek koylar var. böyle! Bir daha hiç görmezsem kalbim kırılmayacak!

"Benim de öyle," diye kabul etti Stogumber. "Ben de öyle ve bunu itiraf etmekte bir sakınca görmüyorum. Ben devriyemle birlikte dönene kadar burayı tekrar kapatsak iyi olur.

Bu iş bittikten sonra Kaptan, çiti tekrar zımbalara bağlaması için Koşucu'yu bıraktı ve Chirk'le birlikte Mollie ile ev sahibinin koçunu tepenin mahmuzuna yerden almaya gitti. Yüzbaşı, Stogumber'ın duyamayacağı bir yere gelir gelmez sert bir sesle, "Chirk, bunu yapmaya nasıl cüret edersin?" dedi.

Chirk onu yanlış anlamış gibi davranmadı. Sadece şöyle dedi: 'Eğer ben yapmasaydım, şimdi ayak parmaklarını kaldırmış olurdun, Asker.

"Hödük! Cesaretini toplayabilseydi beni vurmak için yeterince mutlu olurdu, ama elini sabit tutup tutamayacağı başka bir mesele! Tanrım, bir tavşan kadar korkmuştu! Ona tabancasını bırakması için bağırmanız yeterliydi ve bunu yapardı - ve onunla birlikte, dehşet içinde bayılırdı! Bunu biliyordun!"

"Eğer Hollandalıları yenemezseniz!" dedi Chirk. 'Seni Coate'un boğazını sıkarken görmedim, değil mi? Boynunun kırılma sesini duymadım, değil mi? Oh, hayır! Elbette duymadım!'

"Evet, Coate'u öldürdüm, hem de hiç vicdan azabı çekmeden!" dedi Yüzbaşı. 'Ölümlerini ona borçlu olan üç zavallı adam ve dünyadaki son günleri onun entrikalarıyla korkunç hale gelen yaşlı bir adam vardı! Ama Stornaway onun elinde bir araçtan başka bir şey değildi ve bunu sen de biliyordun!

"Eh," dedi Chirk, bu ciddiyetten hiç rahatsız olmadan, "Bayan Nell'le evlenmeyi hedeflediğine göre, Soldier, bana öyle geliyor ki, onun gibi bir Queer Nabs olmadan seninle kuzen olmak çok daha iyi olurdu!

Kaptan açık yüreklilikle, 'Elbette öyle olacak,' diye itiraf etti. 'Karımın hatırı için onu birkaç kez kendi aptallığının sonuçlarından kurtarmak zorunda kalacağımı söyleyebilirim. Ama sen bana Squire'ın güvenine ihanet ettiğimi hissettirdin Jerry ve bu hiç hoşuma gitmedi!

Chirk ona, 'Bu konuda uyarılmana gerek yok,' dedi. 'Rose'un bana anlattığına göre, Squire doğru yaptığımı söylerdi. Tozu dumana sürece, değerli torununun ne kadar çabuk tutulduğu umurunda olmazdı!

Yüzbaşı, Squire'ı düşünerek isteksizce gülümsedi. "Sanırım yapmazdı.

"Ayrıca," dedi Chirk, paltosunu Mollie'nin sırtından çıkarıp silkelenerek, "hazır konu açılmışken, düzenli bir tarama yapmamak büyük bir ayıp olurdu! O genç gelincik için önlüğüne uyuklama, Asker, çünkü onunla Coate arasındaki tek fark onun tavuk yürekli olması, Coate'in ise olmamasıydı! Kendini eyerin üzerine attı. Bu sağlam hayvanın dizginini John'a verirken, "Bacağını onun üzerine atarsan, koçun senin altında kalmayacağını söyleyebilirim," diye gözlemledi. "En azından biz Redbreast'e dönene kadar, gerçi ben merhametli bir adam olduğum için ondan seni daha fazla taşımasını istemezdim.

"Stogumber'la bir sorun yaşadın mı?" diye sordu John, koçana binerken.

"Onu çitin üzerinden nasıl geçireceğim dışında bir şey söylemedim, böyle bir alışkanlığı yok. Eğer senin için sorun yoksa, Soldier, onu yoldan geri götüreceğiz. Kısrak ilerlerken omzunun üzerinden şöyle dedi: 'Bir tuzak için fena bir koy değil! Seni ve Stornaway'i beklerken onunla konuşuyorduk ve onun kafasında pek çok yararlı fikir olduğunu söylemek zorundayım. Bu işe nasıl bulaştığımı ve nadir bir Banbury hikayesi olduğunu iyice anladık! Çünkü Redbreast ne iş yaptığımın bilinmesini istemiyor, artık ben de istemiyorum. Tekrar omzunun üzerinden baktı. "Tanrım, daha kedi kulağını yalayamadan Rose'la birlikte saygın bir iş kuracağımı düşünmek! Redbreast bana Lunnon'daki ahmakların sandıkları geri almak için ne kadar para ödeyeceklerini söylediğinde, kendimi Dick'in şapka bandı kadar tuhaf hissettim, çünkü böyle bir şey beklemiyordum, hiç beklemiyordum! Görünüşe göre yüzde on ödüyorlar, ki bunun çok iyi bir şey olduğunu söyleyebilirim. Ve hepsini sana borçluyum, Asker, bu yüzden Stornaway'i tünemeye gönderdim, senin için yapabileceğim başka bir şey düşünemedim!

Bu, John'u güldürdü; mağara ağzında Stogumber'a yeniden katıldıklarında hâlâ gülüyordu. Bineğini ondan teslim alan beyefendi, onu böyle yüksek bir mevkide görmekten mutlu olduğunu ve darağacına gidiyor olsa bile onu eğlendirecek bir şeyler bulacağından kuşku duymadığını söyledi. "Seni gördüğüm kadarıyla, günün birinde kendini orada bulacaksın!" diye ekledi, zahmetle eyere tırmanıp el yordamıyla üzengilerini bulmaya çalışırken. "Ve ben de bu dırdırcıyı daha fazla bankaya çekmeyeceğim, bunu bil!

"Hayır, hayır, yolu takip edeceğiz! John yatıştırıcı bir şekilde söyledi. 'Hadi ! Mağarada ne kadar kaldığımızı bilmiyorum ama mağaraya girdiğimden beri bir asır geçmiş gibi geliyor. Ben'i de kapıya göz kulak olması için bıraktım, bu yüzden şu anda onun kara defterlerinde olduğumu söyleyebilirim.

Ancak gişelerin önüne geldiklerinde Ben'den hiçbir iz yoktu. Bay Babbacombe'un tertemiz kişiliğinin etrafında hareketli bir grup toplanmıştı ve bu grupta pazar siyahları giymiş bir adamın yanı sıra, buzağısıyla birlikte bir ineği süren iri yarı bir çiftçi; bir arabanın başında bir seyis; Rose

Durward; ve Nell. Bu kişilerin çoğu sert bir tartışmaya girmiş gibiydi, ama kapının ötesinde üç atlı ve iki önden giden attan oluşan bir süvari kafilesinin yaklaşması kavgalarına son vermelerine neden oldu. Hepsi birden, bu kadar güçlü bir şekilde pike'ye kimin gelebileceğini görmek için döndüler. "Sorun nedir?" diye sordu Yüzbaşı, atından indi ve Stogumber ile Chirk'e izin vermek için kapıyı çekerek açtı.

Stornaway'in atı, geçmek için.

Siyahlı adamdan öfkeli bir çığlık koptu. '*Tam düşündüğüm gibi!* O kapıyı açmaya nasıl cüret edersin, dostum? Ne cüretle diyorum sana?

"Kapıyı neden ben açmayayım?" diye sordu John. "Ben onun bekçisiyim!

"Hayır, değilsin!" dedi yedek adam öfkeyle. 'Sen bir sahtekar ve alçaksın! Ve şu küstah karşı-taraklıya gelince, onun bir saray kartalı ya da daha kötüsü olduğu bana çok açık!

Rose gözleri parlayarak ve yanakları kızararak, "O zaman sana şunu söyleyeyim, seni iğrenç, huysuz yaşlı ucube," diye söze girdi, "senin kaba, kibar olmayan bir yem olduğun *benim* için çok açık ve eğer başka kimse senin için Cuma suratını tokatlamazsa, ben tokatlayacağım!

"Ah, Rose, lütfen sus!" diye yalvardı Nell, eğlence ve dehşet arasında. "Tanrı aşkına, John - !

"Sizin için onun suratını tokatlayacağım Bayan Durward, bunu seve seve yaparım!" diye teklif etti çiftçi. 'Buraya gelip Malmsey burnunu kendisini ilgilendirmeyen işlere sokmaya ne gerek var? Boynuzlu sığırların her başı için üç peni! Tahtada böyle yazıyor ve beyefendiye üç peni ödedim! Dahası, içinizden biri buzağının kafasında boynuz bulabilirse ona üç peni daha ödeyeceğim!

"Lanet olsun Jack, beni burada kalmam için kandırmana izin verirsem nezle olacağımı *biliyordum!*" dedi canı sıkılan Bay Babbacombe. 'Hangi ? Hayır, bana söylemeyi boş ver! Bu adam buzağısı için ne kadar ücret almalı? Bilsem asılırdım! Ondan kaçamazsın: kafasında boynuz izi bile yok!

"Kelime oyunu! Sadece laf kalabalığı!" diye bağırdı yedek adam. 'Geçiş ücretlerinde hile yapmak için bir komplo içindesiniz! Sakın söyleme!

"Onun bir muhbir olduğuna inanıyorum!" dedi çiftçi, yedek adama çok sert bakarak. "Onu alıp Bob Huggate'in ördek havuzuna atalım, patron!"

Bu noktada, o ana kadar sesini duyurmayı başaramamış olan Yüzbaşı araya girdi. Kapıyı iterek genişletti ve çiftçiye seslendi. "Boynuzlu sığırlarınızla birlikte defolun!" dedi. "Buzağı için senden para almayacağım, yine de yanıldığımı söyleyebilirim."

"Yanılıyorsunuz!" diye iddia etti yedek adam, öfkeyle dans ederek. "Benim adım Willitoft, efendim! Willitoft!"

Chirk, Coate'in atının dizginini kapı direğine bağlayarak, "Bu konuda endişelenme!" diye önerdi. "Eğer öyleyse kimse seni suçlamıyor!"

Son birkaç dakikadır gözlerinin kanıtlarından şüphe ediyormuş gibi ona bakan Rose, belli belirsiz haykırdı: '*Sensin!* Nereye varmak üzereyiz?" dedi ve aniden arkasındaki banka oturdu.

"Willitoft!" diye tekrarladı yedek adam. "Derbyshire Gişeleri Mütevellilerini temsil ediyorum!"

"Aman Tanrım!" diye hayıflandı Kaptan. "Şimdi kedi krema kabına girdi!"

"Evet, dostum, öyle! Gerçekten de öyle!" dedi Bay Willitoft. "Bu insanların ödeme yapmadan geçmesine nasıl izin verirsiniz? Hem de iki atlı! Üç kabadayı - kabadayılar diyorum! - ve -"

"Onlara birkaç bilet ver, Bab!" dedi Kaptan.

"Biletlerinizi ihtiyacınız olabilecek kişiler için saklayın!" diye araya girdi Stogumber, hâlâ ev sahibinin koçanının üzerinde yürüyordu. "Devlet işinde çalışıyorum ve hiçbir eyalette geçiş ücreti ödemem!"

"Sana inanmıyorum!" dedi Bay Willitoft, kuşkuyla kabarak. "Sen sertleşmiş bir alçaksın! Seni gördüğüm anda bir haydut olduğunu anlamıştım!"

"Ho!" dedi Stogumber. "Yaptın, değil mi? O halde, pişman olacağın bir şey söylemeden önce, o şaşkın gözlerini *şunun* üzerine dikme nezaketini gösterirsin herhalde!"

Bay Willitoft, kendisine uzatılan kirli kâğıtta yazılı bilgileri okurken çok şaşırmış ve hatta biraz da korkmuş görünüyordu. Daha yumuşak bir ses tonuyla haykırdı: 'Bow Sokağı! Tanrı ruhumu korusun! Pekala, sizden vergi talep etmiyorum! Ama bu adam başka bir mesele!' diye ekledi, Chirk'e hoşnutsuzlukla bakarak.

"İkisi de değil," dedi Stogumber. "O benim için çalışıyor.

"Bayan Nell," dedi Rose kısık bir sesle, "Spazm geçireceğim! Yaklaştığını hissedebiliyorum!

"Yapma bunu!" dedi John, atlarını bağladıktan sonra topallayarak yanlarına gelmişti. Nell'in ellerini tuttu ve sıkıca, rahatlatıcı bir şekilde kavradı. "Zavallı kızım!" dedi nazikçe. "Keşke bu olay olduğunda yanında olabilseydim!

"Biliyorsun, değil mi? Sana söylemeye ve şimdi ne yapmam gerektiğini sormaya geldim. Sonunda beni tanıdı ve gülümsedi, ah John, bana göz kırptı, hem de *öyle* bir bakışla!

"Öyle miydi? Ne kadar doğru biriydi! John içtenlikle söyledi. 'Tek bir görevi yerine getirmek için yaşayacağına karar vermişti ve vallahi bunu başardı! Üzülmemelisin, sevgilim: her şeyin yolunda olduğunu biliyordu ve hayatıyla işinin bitmesinden .

"Ben de ona bunu söylüyordum, efendim," diye onayladı Rose. 'Bay Winkfield bile onun daha fazla uzamasını istemedi! Tanrı aşkına efendim, benim Jerry'm ne yapıyor böyle? Bana öyle bir çarpıntı veriyor ki, herhalde bayılıp gideceğim!

'Buna gerek yok: saygın biri oldu ve çiftçi olmak üzere. Bayan Staple ve ben düşününüzde dans etmeye geliyoruz.

"Oh, Rose, çok sevindim! dedi Nell. 'Ama o adam gerçekten de Bow Sokağı'ndan mı, John? Onunla birlikte ne yapıyordun ve neden topallıyorsun? Yüce Tanrım, bu olabilir mi - John, bu ne anlama geliyor?

'Kötü bir şey yok,' diye güvence verdi ona. 'Şimdi anlatmak için çok uzun bir hikaye, ama artık korkacak bir şeyin yok, cesur kızım! Sana sonra anlatırım, ama sanırım önce kanımı isteyen bu eşek arısı heriften kurtulsam iyi olacak, değil mi?

İstemsiz bir kıkırdama duydu. "Zavallı Bay Babbacombe onu başından savmak için elinden geleni yaptı, ben de öyle, ama söylediklerimizi dinletmek mümkün olmadı. Sonra Tisbury ineğiyle geldi ve onun yüzünden kavga ettiler! Bay Babbacombe, Willitoft'a, geçiş ücretleri hakkında bu kadar çok şey biliyorsa, mızrağa kendisinin bakabileceğini söyledi ve hoş geldiniz! Willitoft'un havale geçireceğini sandım, o kadar öfkeliydi ki!"

Bay Willitoft hâlâ bu durumdaymış gibi görünüyordu. John topallayarak ona doğru dönerken, suçlayıcı bir parmak salladı ve şöyle dedi: 'Buraya girmeye hakkın yok! Kapıdan sorumlu olmak için uygunsuz bir insansın! Senin hiçbir yetkin yok! İşgüzar ve sahtekârın tekisin ve seni tutuklatacağım!

"Yetkim yok," diye itiraf etti John, "ama tutuklanmayı hak ettiğimi sanmıyorum! Ben mütevellileri soymadım, biliyorsunuz! Aslında, eğer güçlü kutuyu almak isterseniz onu size getirebilirim.

"Buraya bakın Bay Willipop!" dedi Stogumber sert bir sesle. 'Bu kapıdan uygunsuz kişilerin sorumlu olduğu konusunda daha fazla konuşmanızı tavsiye etmem, çünkü mütevellileriniz onlar adına bu kapıya bakması gerçekten çok uygunsuz olan bir koyloyu aldı ve yetkilendirdi. Şimdi bu işi bıraktı, ama kısa bir süre önce buralarda cüretkâr bir soygun gerçekleştirenlerle el ele olduğunu bilmek istersiniz herhalde - ki *bunu* raporumda belirteceğim!

Bay Willitoft bu bilgi karşısında şaşkına dönmüş görünüyordu, ama önce Runner'a, sonra John'a ve son olarak da nefretle Babbacombe'a baktıktan sonra, suçlamanın kanıtlanmasını istediğini söyledi. 'Ve bunun o *züppeyi* burada bulmamla ne ilgisi olabileceğini anlayamıyorum! Onun kalmasına izin vermeyeceğim, diyorum!

"Kalmak istemiyorum," dedi Bay Babbacombe. 'Ve eğer bana bir daha züppe dersen, seni modası geçmiş yaşlı kıpır kıpır, paltomu çıkarıp sana ne kadar züppe olduğumu göstereceğim!

"Memur bey!" diye bağırdı Bay Willitoft. "Bu adamın bana şiddet teklif ettiğine tanıklık etmeniz için sizi çağırıyorum!

"Daha iyisini yapamazdın," diye cevap verdi Stogumber. 'Sana şiddet teklif ettiğini hiç duymadım! Bir koylunun, biz koşucuları onu durdurmaya çağıran aptal bir salak olmadan ceketini çıkaramaması güzel bir şey!

"İşte berber bu!" dedi Chirk onaylayarak. 'Eğer harika bir silah değilsen, lanet olsun bana, Redbreast!

"Küstahlık!" diye öfkeleni Bay Willitoft.

Stogumber çenesini ona doğru giden John'a doğru salladı, yüzünde büyük bir eğlence vardı.

"Bu Willipop'la başımızın derde girmesini istemiyoruz," dedi Stogumber kısık bir sesle. 'Onu Blue Boar'a götürmeme izin ver, Kaptan! Burada durmanıza neyin sebep olduğunu ona anlatmak zorunda kalacağım, ama bunu umursamayacağınızı tahmin ediyorum.

'Hiç de bile! Onu götürürseniz size çok minnettar kalacağım. Çok yorucu bir adam!'

Bay Stogumber başıyla onayladı ve Bay Willitoft'a hitap etti. "Kaptan'ın burada kalmasından ben sorumluyum ve çok yardımcı oldu. Eğer benimle birlikte yolun yukarısındaki handa bulunan geçici karargâhıma gelerseniz, size bu işe çok farklı bakmanızı sağlayacak bir şey söyleyeceğim, Bay Willipop.

"Benim adım," dedi öfkeli Bay Willitoft, "Willipop değil, Willitoft! Ve hiçbir koşulda bu kişinin kapının başında kalmasına izin vermeyeceğim!

"Eğer beni kastediyorsanız," dedi Kaptan, "buranın başında kalamam. Bugün ayrılıyorum - aslında hemen!

Bu beklenmedik açıklama Bay Willitoft'un dengesini bozdu. Öfkeyle, "Kapıyı gözetimsiz bırakıp gidemezsiniz!" dedi.

John neşeyle, 'Sadece yapabilirim değil, yapacağım da,' dedi.

'Ama bu her şeyin ötesinde! Tanrı aşkına, böyle bir küstahlıkla karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim! Mütevelli heyeti Brean'ın yerine bir adam atayana kadar burada kalacaksın!

'Oh, hayır, yapmayacağım! Kapı bekçiliğinden bıktım! John cevap verdi. 'Ayrıca, senden hoşlanmıyorum ve seni memnun etmek için hiç de istekli hissetmiyorum.

'Oblige - Peki - Ama *biri* burada kalmalı!'

"Sorun değil, yaşlı balon!" dedi Chirk. 'Senin yerine *ben* bakarım! Ama yeni bir adam göndermekle vakit kaybetme, çünkü burada uzun süre durmak bana uymaz. Kapı bekçiliği alçak bir iş ve ben de önemli bir adamım!

Rose, "Şimdi bir Spazm !" diye söylendi.

Bay Willitoft sorununa getirilen bu çözümden pek memnun görünmüyordu, ama daha iyisi sunulmadığı için, nezaketen de olsa kabul etmek zorunda kaldı. Sonra arabaya bindi ve Crowford'a geri götürüldü. Stogumber, John'a daha sonra döneceğini söylemekle yetinerek onu takip etti ve Bay Babbacombe sonunda en iyi arkadaşının karakteri hakkındaki özgür ve kötüleyici tahminini açıklamakta özgürdü.

"O kadar rezil şey varken!" diye itiraz etti John. 'Senden bugün kapıya bakmanı hiç istemedim! Neden bu işi çocuğa bırakmadın? Ben nerede?

"Sorabilirsiniz!" dedi Bay Babbacombe. 'Tek bildiğim, bir saat önce geldiğimde burada olduğuydu! Sizi beklemek için içeri girdim ve o sırada gitmiş olmalı, çünkü dışarıda bir adam kapı diye bağırmaya başladığında on beş dakikadan fazla kalmamıştım! Bir düzine kez bağırdığında onu boğabilirdim! Ona öyle söyledim. Aslında, biraz tartıştık.'

"Bana kapıdan geçmek isteyen herkesle kavga ettiğini mi söylemek istiyorsun?" diye sordu John.

'Hayır, herkes değil. O adama bir surat ekdim ama hepsi bu.

"Doktorun adamına kapıyı açıp durmaktan daha iyi bir işiniz olduğunu söylemeniz dışında," diye araya girdi Nell, muzip bir bakışla. 'Ve bunu doğru yaptım! Korkarım Ben okuldan kaçma fırsatını yakaladı, John.

'Genç serseri! Muhtemelen atlarını tımar eden uşağa yardım etmek için kaçmıştır, Bab. Onu burada kalmaya zorladığımda yapmak istediği şey buydu.

Bay Babbacombe dehşet içinde, "Ne?" diye sordu.

'Oh, korkmayın! Atlarla arası çok iyidir. Huggate bana bütün hayvanlarla iyi olduğunu söyledi. Cocking'in emrinde çalışacak yaşa gelene kadar kiracı çiftçilerimden birini ona bakması için ikna etmeye ,' dedi John alnını kırıştırarak. "Merak ediyorum -

Eğer senin için fark etmeyecekse, Soldier," diye sözünü kesti Chirk, "babasının daldan atladığını ve ağabeyinin onu istemeyeceğini, eve gelse bile, ki gelmeyeceğini söyleyebilirim, genç Ben'i alacağım ve onu iyi yetiştireceğim. O iyi bir çocuk ve eğer seni gördüğüm ilk gece bana kapıyı açmasaydı, Soldier, seni asla *göremezdim* ve sonuç olarak, kendime saygın bir yer edinemezdim, Rose'la da evlenemezdim. Eğer Rose'un bir itirazı yoksa, Benny'yi de yanımıza alırız.

"Kesinlikle yapacağız! Rose'un gözlerinde savaşçı bir ışık vardı. "Annesi öldüğünden beri onu yıkamak, giysilerini onarmak ve görgü kurallarını öğretmek istediğim çok oldu!

"Bundan pek hoşlanmayabilir," dedi John sırtarak, "ama benimle olmaktansa Jerry'yle olmayı tercih edeceğine şüphe yok.

"John," dedi atlara kaşlarını çatarak bakan Nell, "bu iki atı neden buraya getirdin? O kahverengi kuzenime ait, doru ise Coate'un!

'Evet, canım! Mesele şu - ama bırak da eve girelim! En azından, önce Beau'yu sabitlemeliyim!'

"Bunu yapacağım," dedi Chirk. 'Ve burada kalacağım için Mollie'yi de götüreceğim.

"Belki de," diye önerdi Nell, "Rose seninle birlikte Huggate'e konuyu açıklamaya gitmeli.

"Bence de öyle olmalı," diye onayladı Kaptan. "Ve sonra eve gel Jerry, böylece ikinizin de sağlığına içebiliriz! Konuşurken karısını ve arkadaşını içeri aldı ve her ikisini de güvenle mutfığa soktuktan sonra açıkça şöyle dedi: 'Birazdan size anlatmam gereken çok şey var, ama şimdilik önemli olan tek bir şey var! Hem Coate hem de Stornaway öldü.

Nell ona sadece göz kırpabildi, ama Bay Babbacombe'un böyle bir muameleye boyun eğecek hali yoktu ve büyük bir hiddetle, "Ah, öyle mi?" dedi. O zaman bize bunun nasıl olduğunu ve senin bununla ne ilgin olduğunu anlatabilirsin, Jack! Sadece sana bakarak bile bir şeyler çevirdiğini anlayabiliyorum, o yüzden anlat bakalım!

"Oh, sonra, sonra, Bab!" dedi Kaptan, kaşlarını çatarak. "Bana bira lazım!"

"Pekâlâ," dedi Nell, raftan aldığı fincanı onun elinden alarak. ' biraz bira getireceğim, ama Bay Babbacombe'un dediğini yapana kadar tek bir yudum bile içmeyeceksin! O çok haklı! Alnınızda bir sıyrık, yeleğinizde kan ve topal bir ayakla, bütün bunları nasıl başardığınızı *bana* açıklamadan içeri girebileceğinizi sanıyorsanız, çok yakında daha iyi öğreneceksiniz!

"Yüce Tanrım, bir cadalozla evlendim!" dedi Kaptan, bir yandan zamana oynarken, bir yandan da zihinsel olarak öyküsünden bazı özellikleri çıkarıyor ve diğerlerini önemli ölçüde gözden geçiriyordu.

"John, kuzenim nasıl öldü?" "Coate'un silahı patladığında vuruldu. "Onu *sen* mi öldürdün?"

'Hayır, Nell. Bir beyefendi olarak söz veriyorum, yapmadım!'

"Öldürmüş olsaydın da umurumda olmazdı," dedi sakince. "Coate'i sen mi öldürdün?"

'Coate doğal bir kaya merdivenden düşerek boynunu kırdı. Umarım biramı almama izin verirsiniz!'

Soru sorarcasına Bay Babbacombe'a baktı. "Onu benden çok daha iyi tanıyorsunuz: Sizce Coate'i o mu öldürdü?"

"Elbette biliyordu!" dedi Bay Babbacombe küçümseyerek. 'Bize adamın öldüğünü söylediği anda anlamıştım! Muhtemelen kuzeninizi öldürmedi ama. Benimle bu konuda konuştuğunda kafasında böyle bir düşünce yok gibiydi.

Kaptana birasını verdi ve boştaki elini tutarak yanağına götürdü. "*Keşke* büyükbabam bilseydi!" dedi basitçe. 'O bilirdi

çok memnun oldum! Şimdi lütfen bize her şeyin nasıl anlat John!

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

Elliden fazla kitabın yazarı Georgette Heyer, Regency dönemini kendi dönemi haline getiren, tüm tarihi roman yazarları arasında en iyi bilinen ve en sevilenlerden biridir. İlk romanı 1921'de yayımlanan *The Black Moth*'u on yedi yaşındayken nekahet dönemindeki erkek kardeşini eğlendirmek için yazmıştır; son romanı ise *My Lord John*'dur. En çok tarihi romanlarıyla tanınmasına rağmen, on iki de dedektiflik öyküsü yazmıştır. Georgette Heyer 1974 yılında yetmiş bir yaşında öldü.

OceanofPDF.com

“Witty...a cheerful extravaganza.”

—THE NEW YORKER

His exploits were legendary . . .

Captain John Staple, back from the battlefield, is already bored with his quiet civilian life in the country. When he stumbles upon a mystery involving a disappearing toll-gate keeper, nothing could keep the adventure-loving captain from investigating.

But winning her will be his greatest yet . . .

The plot thickens when John encounters the enigmatic Lady Nell Stornaway and soon learns that rescuing her from her unsavory relatives makes even the most ferocious cavalry charge look like a particularly tame hand of loo. Between hiding his true identity from Nell and the arrival in the neighborhood of some distinctly shady characters, Captain Staple finds himself embarked on the adventure—and romance—of a lifetime.

“Spritely and good fun.” —NEW YORK HERALD TRIBUNE

“Once again Georgette Heyer has directed her comic genius along the fictional highway of early nineteenth-century England, but this time...cleaves with refreshing persistence to the commoner levels of life.” —CHICAGO SUNDAY TRIBUNE

“Told in elegant prose with exceptionally humorous dialogue by the Queen of Regency romance.” —GOOD BOOK GUIDE

GEORGETTE HEYER wrote over fifty novels, including Regency romances, mysteries, and historical fiction. She was known as the Queen of Regency romance, and was legendary for her research, historical accuracy, and her extraordinary plots and characterizations.

 sourcebooks
casablanca
www.austenfans.com
www.sourcebooks.com
www.sourcebookscasablanca.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

